

Poslanec Evropského parlamentu zvolený občany České republiky a předseda Strany Svobodných občanů (Svobodní) – Vážený pan Ing. Petr Mach, Ph.D. – hájí v „europarlamentu“ milióny svobodomyšlných chovatelů zvířat vůči děsivým nápadům některých byrokratů na vynucování povinných registrací a čipování úplně všech nejoblíbenějších domácích zvířat (psi, kočky), proti souvisejícím kontrolám soukromých domácností a narušování poklidného/tradičního života rodiny a sestavování seznamů úředně povolených živých tvorů, které ještě evropští poslanci, komisaři dovolí českým a vůbec všem občanům národních států Evropské unie doma chovat. – Zdroje obrázků: <http://www.petrmach.cz/wp-content/uploads/2015/11/Petr-Mach-v-Europarlamentu-10-1600x1000.jpg>; <https://www.facebook.com/photo.php?fbid=522627687790293&set=t.100001291982545&type=3&theater>; <https://www.facebook.com/photo.php?fbid=617764971626753&set=t.100001291982545&type=3&theater>; <https://www.facebook.com/photo.php?fbid=628101013926482&set=t.100001291982545&type=3&theater>; <https://www.facebook.com/photo.php?fbid=762328930486833&set=t.100001291982545&type=3&theater>

Argumentační bitva s „eurounijními byrokraty“ o zachování přirozených práv/svobod miliónů českých občanů, chovatelů domácích zvířat, vůči povinným registrům, vynucování čipování, souvisejícím kontrolám soukromých obydlí a sestavování seznamů úředně povolených zvířat k chovu v privátních nemovitostech každého občana České republiky začala v Evropském parlamentu (EP) v Bruselu 25. února 2016. Vláda České republiky se tentokrát velmi překvapivě/jednoznačně postavila ve všech ohledech na odpor těmto šíleným idejím značné části členů EP! Dostalo se jí navíc vítané podpory od europolance a předsedy Strany svobodných občanů (Svobodní) – Váženého pana Ing. Petra Macha, Ph.D. – jenž konzistentně hájí společně s aktivními občany ČR napříč společenskopolitickým spektrem již řadu let plné právo každého člověka a jeho rodiny na svobodný, poklidný, nerušený život se svými nejlepšími čtyřnohými přáteli bez invazivního vměšování jakékoliv veřejné moci! – **Občané: Čas na vyjednání výjimky nebo urychlené vystoupení z Evropské unie (EU) je zde! – Společenství webu Necipujtenas.CZ (SwN) varovalo ve svém [článku](#) z počátku února 2016 všechny občany České republiky před hrozivým vývojem situace v Evropském parlamentu. Za několik týdnů, 25. února 2016 v den neblahé vzpomínky na tzv. „[vítězný únor 1948](#)“, posléze opravdu EP schválil úděsnou deklaratorní rezoluci (nejde zatím o [žádný závazný](#) právní předpis), která předpokládá (nikoliv však nařizuje) další záměry a postup „eurounijních elit“ mj. ve věci postupného zavedení povinného čipování všech psů, koček, fretok na území států Evropské unie včetně České republiky pod pláštěm tzv. boje za dosažení co nejlepších zdravotních/fyziologických/psychosociálních podmínek života domácích zvířat. Má jít mj. o vynucení povinných/jednotných registrů, evidence, seznamů úředně povolených zvířat chovaných v soukromí domácností, souvisejících kontrol a veterinárních opatření i u té poslední milované kočky ve vlastnictví devadesátileté babičky třeba z Hané. – Není jistě bez zajímavosti, že něco takového si nedovolil ani Hitler, ba dokonce ani soudruh Stalin. Evropský byrokrat však ano! – Do čela ANTI-čipovacího a ANTI-byrokratického disentu se opět konzistentně**

postavil v obhajobě občanů České republiky poslanec Evropského parlamentu a předseda [Strany svobodných občanů \(předvolební uskupení „Svobodní a Soukromníci\)](#): Vážený pan Ing. [Petr Mach](#), Ph.D. – Naopak k pomyslnému „zahraničnímu nepříteli“ přeběhl Vážený pan český europoslanec [Jiří Pospíšil \(TOP 09\)](#), jenž zase [nadšeně propagoval](#) zavedení vynuocování jednotné registrace/čipování všech nejlepších čtyřnohých přátel člověka v Evropské unii a související represivní opatření [veřejné moci](#) mj. směrem ke slovenským, polským, maďarským, českým občanům pod pláštíkem nepravdivých argumentů (viz [dokumenty](#) z ministerstva vnitra a policejního presidia se vztahem k situaci v České republice) o tzv. úděsné situaci v ČR a vůbec ve střední Evropě s tzv. množirnamy desítek tisíců štěňat/koťat. Podle mínění Váženého pana Pospíšila totiž prý jediné dokonalá registrace a kontrola dokáže zlikvidovat nelegální obchod se zvířaty, jejich bolest a naučí člověka slušnému chování k domácím čtyřnohým mazlíčkům přesně podle úředních předpisů schválených v Bruselu. – Jenže na celém světě se to ještě i přes dvě desítky let praxe v aplikování RFID transpondérů a souvisejících databází/kontrol nikomu nepodařilo. SwN k tomu takřka každý den zveřejňuje od roku 2013 ohromné množství faktických informací z celého světa včetně České republiky. Důsledné vymáhání čipování/registrace zvířat naopak přináší závažné celospolečenské problémy, které si báječně/finančně zajištění byrokraté a politici nedokáží v realitě vůbec představit. Neuvěřitelným způsobem posléze také narůstá stres a utrpení lidských bytostí, které zkrátka nemohou v praxi naplnit všechny takřka každoročně se zpříšňující předpisy pro chov jakéhokoliv zvířete. – Vážený pan europoslanec Petr Mach proto mohl 25. února 2016 poskytnout Společenství webu Necipujtenas.CZ a vůbec všem občanům ČR následující oficiální prohlášení k výše uvedené tristní/nebezpečné rezoluci EP: **„HLASOVAL JSEM PROTI. NESOUHLASÍM ZA PRVÉ S TÍM, ABY EU URČOVALA JEDNOTLIVÝM STÁTŮM, JAKÝ MAJÍ MÍT SYSTÉM REGISTRACE ZVÍŘAT. ZA DRUHÉ SE DOMNÍVÁM, ŽE TENTO NÁVRH JE NEDOMYŠLENÝ A DÁVÁ KOMISI PŘÍLIŠNÉ PRAVOMOCI DÁLE ROZHODOVAT O ZPŮSOBU TÉTO REGISTRACE. AČKOLI NENÍ V NÁVRHU PŘÍMO ZMÍNĚNO POVINNÉ ČIPOVÁNÍ ZVÍŘAT, MÁM OBAVU, ŽE TOTO MŮŽE BÝT PRVNÍ KROK K JEHO USKUTEČNĚNÍ DO BUDOUCNA.“** – K Váženému panu europoslanci Machovi se přidala vláda České republiky, která prostřednictvím svého Stálého zastoupení ČR při EU vydala již 23. února 2016 své „*Stanovisko ČR k dokumentu projednávanému v EP: Návrhy usnesení k otázce zavedení kompatibilních systémů registrace zvířat v zájmovém chovu ve všech členských státech*“ určené pro jednání EP dne 25. 2. 2016 a rozeslané všem europoslancům ČR. Jasně zde uvedla: „*Pozice ČR k projednávanému bodu: Jednotlivé návrhy usnesení NENESOU jasnou koncepci, pro kontrolní orgán ČR NENÍ zjevné, zda se má jednat o společný registr pro pohyb zvířat v zájmovém chovu, a to psů a koček, nebo o stanovení podmínek označování pro ostatní druhy zvířat ze skupin zvířat volně žijících (wild animals) nebo hospodářských (husy, křepelky), případně dalších druhů zvířat (hlodavci, plazi apod.). Stanovení bližších podmínek pro doposud tzv. neharmonizované druhy je vítáno. Je ale nutné objasnit, zda se deklarace vztahuje na přesuny za neobchodním nebo obchodním účelem. Pokud se jedná o časté zmínky o nelegálním obchodu, je potřebné si uvědomit, že ŽÁDNÝ DALŠÍ SYSTÉM REGISTRACE TOTO NEODSTRANÍ. DOVOLUJEME SI ŘÍCI, ŽE POZNÁMKY O NELEGÁLNÍM OBCHODU POKUD JDE O PSY, KOČKY A DALŠÍ ZVÍŘATA URČENÁ PŘÍMO DO ZÁJMOVÝCH CHOVŮ NEBO DO ZVERIMEXŮ, JSOU NADNESENÉ AŽ PŘEHNANÉ. OTÁZKA VYPOUŠTĚNÍ VOLNĚ ŽIJÍCÍCH ZVÍŘAT DO VOLNÉ PŘÍRODY JE OBLAST TÝKAJÍCÍ SE OCHRANY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ, NE PODMÍNEK OZNAČOVÁNÍ, REGISTRACE A PŘESUNŮ. /.../ STANOVISKO ČR K NÁVRHŮM USNESENÍ: NEDOPORUČUJEME PODPOŘIT ANI JEDEN Z NÁVRHŮ USNESENÍ.“* – SwN včas upozorňuje, že schválenou rezoluci EP z 25. 2. 2016 využijí [ekoteroristé](#), totalitně uvažující političtí aktivisté, lobbisté zastupující patřičný průmysl a služby, na ně navázání politici včetně některých fanatických ochránců zvířat k likvidaci přirozených práv/svobod občanů České republiky, dalších národních států EU, včetně silného/koordinovaného tlaku na [Evropskou komisi](#) (EK) tak, aby došlo k implementaci všech tezí z citované rezoluce EP do národních/právních systémů. Svobodný/tradiční chov psů, koček na území ČR by tak definitivně skončil se všemi následky pro jejich nynější chovatele na veškerém území členských států EU. Nedopusťme to! Papaláši spojení v mocném uskupení takřka napříč celou Evropskou unií chtějí kriminalizovat dosud nevinné občany České republiky a sebrat jim ještě to poslední, k čemu až doposud neměli v některých zemích střední Evropy přístup: milovaná domácí zvířata, související soukromí a svobodu. Už není kam ustupovat! – Příští argumentační bitva by měla v Evropském parlamentu proběhnout mj. ve věci vynuocování čipování/registrace domácích zvířat ve [druhém](#) březnovém týdnu roku 2016. Tehdy pravděpodobně dojde k projednávání naprosto otřesné [regulace](#) (pozor, tady už jde do tuhého, neboť EK posléze dokáže s úspěchem takovou regulaci po ČR vyžadovat v rámci své právní [přenesené pravomoci](#)). Společenství webu Necipujtenas.CZ bude celou situaci monitorovat a přineseme Vám aktuální informace. – SwN dále zdůrazňuje, že EK může využít svých práv již zmíněných tzv. přenesených pravomocí k tomu, aby natvrdo a nekompromisně nařídila povinné čipování/registrace/kontroly a související předpisy pro péči o konkrétní domácí mazlíčky v soukromí každého občana ČR při využití tzv. preventivních opatření (nemusí tedy vůbec jít o skutečnou hrozbu nějaké nemoci) pro zamezení šíření nakažlivých chorob. Jak jsme již uvedli v našem minulém [článku](#) přímo slovy nebezpečných evropských byrokratů: tudy se vydají při své snaze o docílení vynuocování čipování výše uvedených domácích zvířat. – Konkrétně sedmého března 2016 bude EP schvalovat drtivý „*Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o zdraví zvířat z roku 2013*“ (dále jen NEZ). Citované nařízení stanoví členským státům EU sankce. Prikazuje také České republice, aby přijala veškerá opatření nezbytná pro provádění přijatých pravidel, kam spadá např. i možnost vyžadovat po členském státu EU povinné čipování/registrace domácích

zvířat již jen na základě pouhé prevence před šířením nemocí. Stanovené sankce přitom prý musí být účinné, přiměřené a odrazující navíc také vzhledem k občanům České republiky. Na aplikaci všech předpisů NEZ bude mít daný národní stát zatím předpokládaný cca 1 rok. Konkrétní opatření členských států EU se nesmějí odklonit od pravidel stanovených v citovaném nařízení NEZ. Teoreticky ale může Evropský parlament nebo [Rada EU](#) vznést námitky a v takovém případě by jim měla EK neprodleně vyhovět. Obecně je EK zmocněna k přijímání aktů v [přenesené/delegované pravomoci](#) mj. v oblasti technického pokroku, vědeckého vývoje a změněných okolností v lidského zdraví i veterinární situace. Právní akt EK přijatý v rámci přenesených pravomocí zpravidla platí tehdy, jestliže proti němu Evropský parlament nebo Rada EU nevyšlo námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady EU se tato lhůta prodlužuje o 2 měsíce. – Navíc existuje pro Radu EU tzv. „[doložka flexibility](#)“, tedy možnost, aby bylo přijato opatření k dosažení některého z cílů EU, i když k tomu žádné smlouvy neposkytují pravomoci a to ve všech oblastech zájmů EU (např. při vynucení čipování a registrace všech zvířat) vyjma společné zahraniční a bezpečnostní politiky. Rada EU o uplatnění doložky rozhoduje jednomyslně se souhlasem Evropského parlamentu. EK již posléze jen informuje národní parlamenty a vyzývá je k aplikaci přijatých právních norem. – SwN dále publikuje souhrn základních argumentů proti vynucování čipování/registrace zvířat, které zřetelně ukazují evropským poslancům a všem politikům problémy, jimž by musela v případě protlačení veškeré výše uvedené „invazivní/čipovací“ legislativy EU čelit. Jde především o zásadu právního **odmítnutí spotřebitelů poskytovat své osobní údaje do chovatelských databází a nenakupovat zboží/služby, které nechtějí používat.**

1. důvody proti vynucování čipování a povinné registraci domácích zvířat

- medicínské, etické/morální, technologické, právní, ekonomické

1.1. evropská + národní úroveň

- závažná a zdokumentovaná rizika vynucování čipování pro zdraví, [životní pohodu](#) zvířat i jejich chovatelů bez přijetí odpovědnosti veřejné moci, výjimek a nastavení pravidel pro odškodnění majitelů domácích mazlíčků za vzniklou fyzickou i citovou újmu; většina zemí EU již [vzteklinu](#) dávno zlikvidována: čipování nedává smysl
- nezveřejnění a dokonce neexistence dlouhodobých medicínských, systémových, dopadových a ekonomických studií, které jasně ukáží 100 procentní úspěšnost čipování a registrace domácích zvířat v praxi; pak ovšem nelze vymáhat veřejný systém, který dokonale NEfunguje; justice by jej zrušila
- vymáháním čipování dochází k nepřijatelnému průniku veřejné moci do soukromého života rodiny a širokých vrstev občanů, dále také k likvidaci stěžejních etických/morálních principů a často také víry (část křesťanů, Židů, muslimů, buddhistů aj. vyznání), přesvědčení, výhrady svědomí, tedy vysokých duchovních hodnot, které se EU zavázala ctít a spolu s ní většina civilizovaných států
- u řady občanů vyvolávají pokusy o evropské vynucení povinného čipování, registraci, kontroly, dokonce sestavování seznamů povolených zvířat, všech psů a už i koček, pohnuté reminiscence na dobu totality, na fašistické nebo komunistické režimy; roste odpor k oficiální politické reprezentaci a agendě EU
- mezi národními státy a vedením EU existují veliké rozdíly v chápání a vůbec v možnostech praktického naplňování péče o domácí zvířata, o jejich tzv. pohodu (něco jiného je běžné v Bruselu a něco jiného na vesnici na Hané v ČR): vynucováním čipování a registrace všech psů a koček na území EU včetně zavedení seznamů jediné povolených zvířat k chovu v soukromí každé domácnosti a odebráním těchto zvířat z rodin chovatelů v případě rozdílných, leč zvykových a po tisíciletí běžných standardů péče, dojde k obrovskému posílení sociálních rozdílů v důsledku nemožnosti naplnění nových předpisů a tím k neskutečnému utrpení zvířat a lidských bytostí, k ohromné nedůvěře občanů k celé Evropské unii a jejímu od lidí odloučenému, elitářskému a skvěle finančně zajištěnému byrokratickému vedení
- v praxi se za desítky let existence čipování jasně ukázalo: ani nejsložitější registrační systém (viz falšování petpasů) a pokusy o vynucení, kontrolu, implantaci RFID transpondérů do živých těl zvířat, nedokázaly v žádné zemi na světě nikdy vyřešit problémy v soužití člověka se zvířaty; potvrdily to desítky tragických příběhů z celého světa (jsou zveřejněny); čestní a finančně nezávislí odborníci ze všech oblastí veřejného života poctivě přiznávají dle svých zjištění/výzkumů z praxe obrovská nebezpečí a problémy s vynucováním špatného a nedokonalého systému čipování/registrace zvířat
- vynucování čipování prolamuje bez faktického a konkrétně identifikovaného/zjevného důvodu platného pro všechny státy EU ústavní principy národních států, které se zavázaly chránit své občany před porušováním přirozených práv/svobod občanů; obcházení právních principů EU a národních států skrze tzv. „preventivní boj“ s rozšiřováním nakažlivých chorob a skrze kriminalizaci nevinných chovatelů v honbě za konkrétními mafiány, zločinci za účelem vynucení zavedení povinného čipování: jde o naprosto úžasnou ukázkou extrémního výkladu smluvního rámce EU a neetického ohýbání práva

- stávající zákony a policejně bezpečnostní složky umí účinně potírat na celoevropské i národní úrovni týrání zvířat a nelegální obchod se zvířaty i bez vynucování čipování nebo budování nových registrů
- vynucování čipování diskriminuje účinnější metody označování zvířat (např. DNA a foto-identifikační metodu, mobilní aplikace); hrozí žaloby pro porušování principů svobodné hospodářské soutěže a pro bezdůvodné nucení spotřebitelů k nákupům pouze jednoho povinného typu zboží (čipů) a služeb (související veterinární aj. péče)
- vynucování jediného centrálního registru očipovaných zvířat zlikviduje nebo značně oslabí tržní pozici soukromých registrů
- existují enormní finanční náklady na celý registrační/čipovací/kontrolní systém, které vyžaduje povinné čipování stovek miliónů zvířat v EU, nové budovy, úředníci; nikdo však nezaručí, že vše bude stoprocentně fungovat a příklady z praxe ukazují, že se nedaří takový dokonalý evidenční/kontrolní systém vytvořit a udržet ani za desítky let od zavedené označování zvířat formou RFID transpondérů

1.2. specificky národní úroveň v České republice

- v ČR existuje zatím přes 212 úředně zdokumentovaných zdravotních a etických výjimek z vynucování čipování zvířat; jde o konkrétní případy potvrzené desítkami dlouholetých veterinárních specialistů a dokonce patřičnými ministerstvy; nekompromisní vynucování čipování by tedy v jistých situacích vedlo k závažnému týrání zvířat a k bezbřehému utrpení živých tvorů a jejich chovatelů včetně porušování mezinárodních i národních legislativních předpisů
- vzteklina byla oficiálně v ČR zlikvidována v roce 2004 a ve většině Evropy v roce 2012; zdůvodňovat vynucování čipování a registrace zvířat bojem s rozšiřováním právě vztekliny postrádá jakýkoliv smysl
- stávající zákony a policejně bezpečnostní složky umožňují účinně potírat týrání zvířat a nelegální obchod se zvířaty v ČR i bez vynucování čipování; v ČR nebyl ještě nikdy trestně stíhán ani odsouzen podle oficiálních zpráv MV ČR a Policie ČR ani jeden případ tzv. množírny; vymyšlené zprávy o desítkách tisíc množíren v ČR nejsou pravdivé; ročně dochází pouze k úředně zjištěným cca dvěma desítkám případů týrání různých druhů zvířat; této trestné činnosti žádné čipování ani registrace nedokázaly zabránit
- v ČR existuje značně diferenciovaný přístup mezi chápáním tzv. pohody zvířat na vesnici a ve městech; ve městech převládá pojetí, že domácí zvíře je jakési „lidské dítě“, které je třeba hýčkat, rozmazlovat a poskytovat mu předraženou a nadbytečnou péči, zatímco na vesnici probíhá ještě stále přirozený pohyb, interakce a přístup ke zvířeti tak, jako tomu bylo po tisíce let v minulosti; nedostatek finančních prostředků zde nahrazují lidé láskou; pokusy o vytvoření jednotných podmínek pro chov psů a koček povedou k obrovskému sociálnímu napětí a k těžkým etickým dilematům již jen z důvodů majetkových rozdílů a také vzhledem k nepoměru mezi životní úrovní a zvyklostem na západě/východě Evropy, ve vesnicích a městech
- nejen v ČR existují lidé, kteří čipování a registrace svých zvířat odmítají na základě své víry, přesvědčení, výhrady svědomí apod.; nucení těchto osob a jejich zvířat k čipování povede k těžkým životním situacím a ústavním žalobám
- v ČR se řada věřících občanů domnívá, že z etického pohledu je nutné rozvíjet potenciál obrany přirozených občanských práv/svobod vůči invazivním technologiím hlavně z důvodu ochrany soukromí, autonomie a utajení dat a respektu k právu na udržování dosavadního odstupu člověka od nových technologií, včetně posílení možností hájení každého člověka proti zavádění jakýchkoliv systémů, které jej zbavují jeho svobody, autonomie nebo jej vedou k závislosti na mechanismech, které nejsou transparentní a kterým nerozumí
- vynucování čipování a kontroly psů/koček a dalších domácích zvířat chovaných v soukromých domácnostech občanů ČR popouzí široké vrstvy obyvatelstva ČR k účinnému odporu vůči vedení Evropské komise a jiným civilizačním myšlenkám EU
- Ústavní soud ČR již opakovaně judikoval, že pokud lze dosáhnout daného účelu šetrnějšími, jinými, mírnějšími prostředky, pak musejí být použity; čipování a spojené registrace zvířat představují invazivní zákrok a zastaralou, značně nespolehlivou metodu, kterou poráží např. DNA vzorkování nebo foto-identifikační nenásilná metoda (systémy rozpoznávání obličejů zvířat, aplikace a sociální sítě); navíc jestliže je preferována pouze metoda čipování a ta evidentně nedokáže 100 procentně dosáhnout již od samého začátku svého veřejnou mocí vynucovaného/stanoveného cíle, pak jde o nepřijatelnou libovůli veřejné moci; následně ústavní žaloby v jednom členském státě EU by dokázaly rozvrátit celoevropský čipovací systém
- neexistují dlouhodobé finanční analýzy, dopadové studie, studie proveditelnosti, vynutitelnosti apod.; dílčí studie nefungování systému vynucování čipování z jednotlivých měst v ČR ukazují velké problémy a neschopnost systému naplnit vůbec praxi svůj účel

Společenství webu Necipujtenas.CZ závěrem důrazně varuje: Obzvláště křesťané mají nyní v důsledku obrovských globálních/technologických rizik a mediálních pro-čipovacích kampaní včetně hrozby nové EU legislativy další důvody k obavám. Díky přetechnizované západní civilizaci se totiž pro ně stává opravdu stále více a více reálnějším závažné Biblické proroctví z knihy Zjevení sv. Jana. Ke všemu po zkušenostech s vynucováním čipování zvířat, postupným přechodem k bezhotovostní společnosti a povinnému nošení občank s čipem např. na Slovensku (v České republice již naplánováno na příští roky): si už žádný opravdově věřící člověk nedovolí brát takové věci na lehkou váhu. Ostatně dejme slovo samotnému proroctví: „A nutí všechny, malé i velké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch, aby nemohl kupovat ani prodávat, kdo není označen jménem té šelmy nebo číslicí jejího jména. To je třeba pochopit: kdo má rozum, ať sečte číslice té šelmy. To číslo označuje člověka, a je to číslo šest set šedesát šest. /.../ Klaní-li se někdo šelmě a jejímu obrazu a přijímá-li její znamení na čelo nebo na ruku, i ten bude pít neředěné víno Božího hněvu, které je vlito do kalichu jeho rozhorlení; bude trýzněn ohněm a sírou před tváří svatých andělů a před tváří Beránka. Dým jejich muk bude stoupat na věky věků! Ti, kdo se klanějí šelmě a jejímu obrazu, a kdokoli přijme znamení jejího jména, nebudou mít odpočinutí dnem ani nocí!“ Zde je zapotřebí vytrvalosti svatých, kteří se drží Božích příkázání a Ježíšovy víry.“ – Společenství webu Necipujtenas.CZ nijak nepodporuje nucení kohokoliv k povinnému přijetí mikročipů nebo jakýchkoliv moderních technologií např. formou legislativního aj. násilí nebo prostřednictvím tzv. „motivačního vymáhání“. Každému musí být umožněn svobodný opt-out, aby nemusel mikročipy nebo jiný typ svého označení povinně akceptovat a nebyl také díky takovému svému rozhodnutí diskriminován. Opačný přístup slouží Zlu! Důrazně se v této souvislosti distancujeme od jakéhokoliv schvalování forem legislativního násilí a neférových praktik nesvobodné hospodářské soutěže, které např. protěžují pouze technologii externího nebo interního čipování na úkor jiných, přitom daleko lepších, úspěšnějších, svobodnějších, mnohdy levnějších a především neinvazivních řešení! Nikomu zároveň nelze bránit v dobrovolném sebeočipování, označení, se všemi známými riziky pro jeho tělo, peněženku i lidskou duši.

Kompletní nesouhlasné stanovisko vlády České republiky s legislativním opatřením EK a EP včetně dotčených dokumentu Evropské komise a Evropského parlamentu jsou k dispozici níže v souboru pdf.

Zdroj: Elektronická komunikace mezi zástupcem Společenství webu Necipujtenas.CZ a kanceláří Váženého pana poslance Evropského parlamentu Ing. Petra Macha, Ph.D., ze dne 23., 24. a 25. února 2016;
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&language=EN&reference=P8-TA-2016-0065>;
<http://www.europarl.europa.eu/news/cs/news-room/20160222IPR15346/Containing-animal-disease-outbreaks-agriculture-MEPs-endorse-deal-with-Council>; <http://www.europarl.europa.eu/ep-live/cs/plenary/video?date=25-02-2016>;
[http://www.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2016/2540\(RSP\)&l=en](http://www.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2016/2540(RSP)&l=en);
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=AGENDA&reference=20160225&secondRef=SIT&language=EN#V-35>;
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=MOTION&reference=P8-RC-2016-0251&language=EN>;
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=MOTION&reference=B8-2016-0251&language=EN>;
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=MOTION&reference=B8-2016-0252&language=EN>;
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=MOTION&reference=B8-2016-0253&language=EN>;
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=MOTION&reference=B8-2016-0254&language=EN>;
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=MOTION&reference=B8-2016-0256&language=EN>;
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+MOTION+P8-RC-2016-0251+0+DOC+XML+V0//EN>; <http://www.europarl.europa.eu/ep-live/cs/plenary/video?debate=1456396470413&streamingLanguage=en>; <http://www.europarl.europa.eu/ep-live/cs/plenary/video?debate=1456400515059>; <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52013PC0260&from=EN>;
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=AMD&reference=P8-RC-2016-0251&format=PDF&language=EN&secondRef=001-005>; <http://cepin.cz/cze/clanek.php?ID=1167>;
<https://www.euroskop.cz/8900/sekce/zmeny-po-lisabonske-smlouve/>;
<http://www.necipujtenas.cz/fakta/legislativa/priprava-na-povinne-cipovani-psu-kocek-v-eu.aspx>

Stálé zastoupení ČR při EU			
Stanovisko ČR k dokumentu projednávanému v EP			
Datum:	23. 2. 2016		Č.j.: 539/2016-SZEU
Věc:	Návrhy usnesení k otázce zavedení kompatibilních systémů registrace zvířat v zájmovém chovu ve všech členských státech		
Datum projednávání:	25. 2. 2016	Forma: hlasování	Plenární zasedání
Dokumenty:	B8-0251/2016, B8-0252/2016, B8-0253/2016, B8-0254/2016, B8-0256/2016		
Adresát:	Zástupci ČR v EP		
Vypracoval:	Zpracovatel stanoviska: SVS		
Vyřizuje:	ZEMŽP, SZ EU; +32.2.2139.183		
Komentář:	<p><u>Popis problematiky:</u></p> <p>Nové nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 576/2013 o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu je účinné od 29. 12. 2014. Přineslo mírné změny pravidel pohybu psů, koček a frettek v rámci EU, jedná se o: upřesnění minimálního věku pro vakcinaci proti vzteklině, vyjasnění režimu cestování s více zvířaty na výstavy a soutěže, přesné nastavení výjimky z vakcinace proti vzteklině pro mláďata apod. Pokud jde o vzor pasu, pas byl doplněn o kolonku s potvrzením pro veterinárního lékaře, který pas vystavoval, dále o podpis chovatele, laminování hlavní stránky s identifikačními údaji. Přelepování nálepek o vakcinaci není vyjasněno. Pas nadále slouží jako průvodní doklad ke zvířeti, kde lze ztotožnit identifikaci a vakcinaci proti vzteklině. Dále byla doplněna definice neobchodního přesunu.</p> <p>Komise si v nařízení č. 76/2013 dále připravila právní rámec pro stanovení podmínek neobchodního přesunu zájmových zvířat jiných než psi, kočky a fretky.</p> <p>Obchodní přesuny zvířat určených pro zájmové chovy jsou řešeny ve směrnici č. 92/65/EHS, kde pokud jde o psy, kočky a fretky platí odkaz na čl. 6 (čip, pas, platné očkování) a čl. 7 (výjimka z povinného očkování pro mladá zvířata) nařízení č. 576/2013 plus povinnost vystavení veterinárního osvědčení. U dalších druhů zvířat platí obecné veterinární osvědčení pro tzv. neharmonizované druhy, bližší podmínky jsou určeny u několika málo skupin zvířat, např. na vyšetření na psitakózu u papoušků. Označení těchto zvířat je řešeno jen z pohledu legislativy pro druhy spadající pod oblast CITES (Úmluva o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin).</p> <p>Chov vybraných druhů tzv. exotických zvířat v zájmovém chovu je v ČR (nejen v NL a BE, jak zmiňuje jedna z verzí návrhu usnesení) možný jen na základě povolení podle §13 zákona č.246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání.</p>		
<u>Pozice ČR k projednávanému bodu:</u>			
<p>Jednotlivé návrhy usnesení nenesou jasnou koncepci, pro kontrolní orgán ČR není zjevné, zda se má jednat o společný registr pro pohyb zvířat v zájmovém chovu, a to psů a koček, nebo o stanovení podmínek označování pro ostatní druhy zvířat ze skupin zvířat volně žijících (wild animals) nebo hospodářských (husy, křepelky), případně dalších druhů zvířat (hlodavci, plazi apod.). Stanovení bližších podmínek pro doposud tzv. neharmonizované druhy je vítáno. Je ale nutné objasnit, zda se deklarace vztahuje na přesuny za neobchodním nebo obchodním účelem. Pokud se jedná o časté zmínky o nelegálním obchodu, je potřebné si uvědomit, že žádný další systém registrace toto neodstraní. Dovolujeme si říci, že poznámky o nelegálním obchodu pokud jde o psy, kočky a další zvířata určená přímo do zájmových chovů nebo do zverimexů, jsou nadnesené až přehnané. Otázka vypouštění volně žijících zvířat do volné přírody je oblast týkající se ochrany životního prostředí, ne podmínek označování, registrace a přesunů.</p>			

Pozice ostatních členských států:

Konkrétní pozice ostatních členských států k daným návrhům usnesení nejsou známy.

Stanovisko ČR k návrhům usnesení:

Nedoporučujeme podpořit ani jeden z návrhů usnesení.

**B8-0251/2016 }
B8-0252/2016 }
B8-0253/2016 }
B8-0254/2016 } RC1**

23.2.2016

SPOLEČNÝ NÁVRH USNESENÍ

předložený v souladu s čl. 123 odst. 2 a 4 jednacího řádu

a nahrazující návrhy usnesení předložené skupinami:

ALDE (B8-0251/2016)

S&D (B8-0252/2016)

GUE/NGL (B8-0253/2016)

PPE, ECR (B8-0254/2016)

o zavedení kompatibilních systémů registrace zvířat v zájmovém chovu ve všech členských státech
(2016/2540(RSP))

Renate Sommer

za skupinu PPE

Paul Brannen

za skupinu S&D

Julie Girling, Janusz Wojciechowski

za skupinu ECR

Jasenko Selimovic

za skupinu ALDE

Stefan Eck, Anja Hazekamp, Marisa Matias

za skupinu GUE/NGL

Keith Taylor

za skupinu Verts/ALE

Giulia Moi, Marco Zullo, Laura Ferrara, Fabio Massimo Castaldo,

Isabella Adinolfi

RC\1087285CS.doc

PE576.614v01-00 }
PE576.616v01-00 }
PE576.617v01-00 }
PE576.618v01-00 } RC1

European Parliament resolution on the introduction of compatible systems for the registration of pet animals across Member States (2016/2540(RSP))

Evropský parlament,

- s ohledem na prohlášení Komise ze dne 4. února 2016 o zavedení kompatibilních systémů registrace zvířat v zájmovém chovu ve všech členských státech,
- s ohledem na článek 43 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) týkající se provádění společné zemědělské politiky,
- s ohledem na článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie týkající se zřízení a fungování jednotného trhu,
- s ohledem na čl. 168 odst. 4 písm. b) Smlouvy o fungování Evropské unie týkající se opatření ve veterinární a rostlinolékařské oblasti,
- s ohledem na článek 169 Smlouvy o fungování Evropské unie týkající se opatření na ochranu spotřebitele,
- s ohledem na článek 13 SFEU, který stanoví, že při stanovování a uplatňování politik Unie zohledňují Unie a členské státy v plné míře požadavky na dobré životní podmínky zvířat jako vnímajících bytostí,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013 ze dne 12. června 2013 o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu a na prováděcí nařízení Komise (ES) č. 577/2013 ze dne 28. června 2013 o vzorových identifikačních dokladech pro neobchodní přesuny psů, koček a fretek, vyhotovení seznamu území a třetích zemí a požadavcích na formát, grafickou úpravu a jazyky prohlášení potvrzujících splnění některých podmínek stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013,
- s ohledem na směrnici Rady 92/65/EHS ze dne 13. července 1992 o veterinárních předpisech pro obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi uvnitř Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní veterinární předpisy Společenství uvedené v příloze A oddíle I směrnice 90/425/EHS,
- s ohledem na své usnesení ze dne 15. dubna 2014 o návrhu nařízení o zdraví zvířat¹,
- s ohledem na závěry 3050. zasedání Rady pro zemědělství a rybolov ze dne 29. listopadu 2010 o dobrých životních podmínkách psů a koček,
- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 338/97 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi,
- s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 792/2012 ze dne 23. srpna 2012, kterým se stanoví vzor formuláře povolení, potvrzení a dalších dokumentů uvedených v nařízení

¹ Přijaté texty, P7_TA(2014)0381.
RC\1087285CS.doc

PE576.614v01-00 }
PE576.616v01-00 }
PE576.617v01-00 }
PE576.618v01-00 } RC1

Rady (ES) č. 338/97 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi,

- s ohledem na své usnesení ze dne 19. května 2015 o bezpečnějším zdravotnictví v Evropě: zlepšení bezpečnosti pacientů a boj proti antimikrobiální rezistenci¹,
 - s ohledem na závěry studie mezioborové strategické expertní skupiny pro zvířata v zájmovém chovu na téma zoonóz (projekt CALLISTO),
 - s ohledem na první výsledky studie EU o psech a kočkách, s nimiž se obchoduje, kterou na základě prohlášení Komise připojeného k nařízení (EU) č. 576/2013 vypracovalo 12 členských států,
 - s ohledem na čl. 123 odst. 2 a 4 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že Komise financovala výzkum životních podmínek psů a koček používaných v komerčních praktikách;
- B. vzhledem k tomu, že nevládní organizace, donucovací orgány, příslušné úřady a veterináři předložili důkazy o rostoucím nezákonném obchodu se zvířaty v zájmovém chovu, při němž dochází k rozsáhlému porušování režimu pro přesun těchto zvířat, k obcházení kontrol a k padělání dokladů;
- C. vzhledem k tomu, že nevládní organizace, donucovací orgány a příslušné úřady spojují nezákonný obchod se zvířaty v zájmovém chovu, včetně volně žijících a exotických zvířat, se závažnou a organizovanou trestnou činností;
- D. vzhledem k tomu, že navzdory nedávným nápravným opatřením přetrvávají vážné obavy v souvislosti s informacemi uvedenými v cestovních dokladech zvířat v zájmovém chovu, zejména ohledně toho, jak lze prokázat uvedený věk dotčeného zvířete;
- E. vzhledem k tomu, že zvířata v zájmovém chovu, která jsou předmětem nezákonného obchodu, jsou často odchována ve špatných podmínkách, nedostatečně socializována a více ohrožena nemocemi; vzhledem k tomu, že více než 70 % nových nemocí, které se v posledních desetiletích objevily u lidí, bylo přeneseno ze zvířat a že zvířata v běžném zájmovém chovu jsou nositeli mnoha zoonóz, včetně vztekliny;
- F. vzhledem k tomu, že většina členských států již zavedla nějakou formu povinné registrace zvířat v zájmovém chovu a/nebo metody jejich identifikace; vzhledem k tomu, že tyto databáze ve většině případů doposud nejsou vzájemně kompatibilní a že je obtížné důsledně sledovat pohyb zvířat v zájmovém chovu uvnitř EU;
- G. vzhledem k tomu, že kompatibilní celoevropské požadavky na identifikaci a registraci zvířat v zájmovém chovu by výrazně posílily ochranu životních podmínek a zdraví zvířat a veřejného zdraví a umožnily by účinně sledovat zvířata v zájmovém chovu na území Unie;
- H. vzhledem k tomu, že některé členské státy (například Nizozemsko a Belgie) již sestavily seznamy zvířat, která jsou vhodná k zájmovému chovu a/nebo k prodeji;

¹ Přijaté texty, P8_TA(2015)0197.
RC\1087285CS.doc

1. poukazuje na pozitivní přínosy zvířat v zájmovém chovu pro životy milionů jednotlivců a rodin v celé EU a potvrzuje, že majitelům by mělo být umožněno s jejich zvířaty bezpečně a kontrolovaně cestovat po celé Unii;
2. vítá zlepšení režimu pro přesun zvířat v zájmovém chovu, která zavedlo nařízení (EU) č. 576/2013, mimo jiné dodatečné bezpečnostní prvky v cestovních dokladech zvířat v zájmovém chovu, a další zlepšení, která budou následovat, jakmile legislativní orgány přijmou právní rámec pro zdraví zvířat;
3. se znepokojením konstatuje, že nevládní organizace, donucovací orgány, příslušné úřady a veterináři předložili jasné důkazy o stále častějším porušování režimu pro přesun domácích zvířat, který je zneužíván ke komerčním účelům;
4. konstatuje, že chybějící vakcinace a vhodná antivirová léčba a nedostatečná veterinární a sanitární péče o zvířata, s nimiž se nezákonně obchoduje pro účely zájmového chovu, často vedou k tomu, že je těmto zvířatům nutné podávat antibiotika; zdůrazňuje, že se tak zvyšuje riziko vzniku antimikrobiální rezistence;
5. se znepokojením konstatuje nárůst zákonného i nezákonného obchodu s volně žijícími zvířaty, která jsou běžně chována v zájmovém chovu; konstatuje, že chování volně žijících druhů zvířat v zájmovém chovu zhoršuje životní podmínky daného zvířete a ohrožuje lidské zdraví a bezpečnost; konstatuje, že uvedený obchod má vážné dopady na přežití druhu, který je předmětem divokého odchytu určeného ke splnění obchodních dodávek; vyzývá Komisi, aby přijala přísná a účinná opatření k řešení nelegálního obchodu se zvířaty v zájmovém chovu, včetně volně žijících zvířat, jež jsou v zájmovém chovu;
6. uznává, že ačkoli mnoho států již zavedlo povinné systémy identifikace a registrace zvířat v zájmovém chovu, přetrvávají určité nesrovnalosti, pokud jde o to, jaký typ informací se shromažďuje, na která zvířata se povinnost identifikace a registrace vztahuje a na které správní úrovni jsou tyto informace shromažďovány;
7. konstatuje, že harmonizace požadavků na identifikaci a registraci psů (*Canis lupus familiaris*) a koček (*Felis silvestris catus*) by omezily příležitosti pro padělání dokumentů a nezákonný obchod, a tak by zlepšily životní podmínky zvířat, chránily veřejné zdraví a zdraví zvířat a umožnily účinnou sledovatelnost těchto zvířat na území Unie;
8. vyzývá Komisi, aby poté, co vstoupí v platnost nařízení o přenosných nálezích zvířat, přijala akt v přenesené pravomoci, kterým stanoví pravidla podle článků 109 a 118 uvedeného nařízení týkající se podrobných kompatibilních systémů s prostředky a metodami identifikace a registrace psů (*Canis lupus familiaris*) a koček (*Felis silvestris catus*); zdůrazňuje, že v souladu se zákonnými standardy EU ve věci ochrany osobních údajů by měly být respektovány osobní údaje vlastníků a prodejců zvířat v zájmovém chovu;
9. vyzývá Komisi, aby poté, co vstoupí v platnost nařízení o přenosných nálezích zvířat, zvážila přijetí aktů v přenesené pravomoci, kterými stanoví pravidla podle článků 109 a 118 uvedeného nařízení týkající se podrobných kompatibilních systémů s prostředky a metodami identifikace a registrace zvířat v zájmovém chovu vymezených v příloze 1 téhož nařízení;

10. naléhavě vybízí Komisi, aby urychleně zveřejnila závěry studie o životních podmínkách psů a koček používaných v komerčních praktikách;
11. je přesvědčen, že kompatibilní systém identifikace a registrace zvířat v domácím chovu v celé EU přinese výhody nejen pro boj s nezákonným obchodem; je přesvědčen, že tyto výhody zahrnují schopnost vysledovat zdroj epidemií a řešit problém týrání zvířat a další otázky spojené s životními podmínkami zvířat;
12. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

23.2.2016

B8-0251/2016 }
B8-0252/2016 }
B8-0253/2016 }
B8-0254/2016 } RC1/Am. 1

Amendment 1

Anja Hazekamp, Stefan Eck, Marisa Matias, Kateřina Konečná, Tania González Peñas, Miguel Urbán Crespo, Lola Sánchez Caldentey, Xabier Benito Ziluaga, Estefanía Torres Martínez

on behalf of the GUE/NGL Group

Joint motion for a resolution

PPE, S&D, ECR, ALDE, GUE/NGL, Verts/ALE

Introduction of compatible systems for the registration of pet animals across Member States

Joint motion for a resolution

Recital A a (new)

Joint motion for a resolution

Amendment

Aa. whereas the first outcome of the Commission-funded study on the welfare of dogs and cats involved in commercial practices highlighted that the dog and cat trade represents an estimated annual revenue of EUR 1.3 billion, and whereas only 13 % of purchased companion animals come from professional breeders;

Or. en

AM\1087282EN.doc

PE576.614v01-00 }
PE576.616v01-00 }
PE576.617v01-00 }
PE576.618v01-00 } RC1

23.2.2016

B8-0251/2016 }
B8-0252/2016 }
B8-0253/2016 }
B8-0254/2016 } RC1/Am. 2

Amendment 2

Anja Hazekamp, Stefan Eck, Marisa Matias, Kateřina Konečná, Tania González Peñas, Miguel Urbán Crespo, Lola Sánchez Caldentey, Xabier Benito Ziluaga, Estefanía Torres Martínez

on behalf of the GUE/NGL Group

Joint motion for a resolution

PPE, S&D, ECR, ALDE, GUE/NGL, Verts/ALE

Introduction of compatible systems for the registration of pet animals across Member States

Joint motion for a resolution

Recital B a (new)

Joint motion for a resolution

Amendment

Ba. whereas there are a growing number of people who misuse the non-commercial system for purely commercial trade in pet animals;

Or. en

AM\1087282EN.doc

PE576.614v01-00 }
PE576.616v01-00 }
PE576.617v01-00 }
PE576.618v01-00 } RC1

23.2.2016

B8-0251/2016 }
B8-0252/2016 }
B8-0253/2016 }
B8-0254/2016 } RC1/Am. 3

Amendment 3

Anja Hazekamp, Stefan Eck, Marisa Matias, Tania González Peñas, Miguel Urbán Crespo, Lola Sánchez Caldentey, Xabier Benito Ziluaga, Estefanía Torres Martínez
on behalf of the GUE/NGL Group

Joint motion for a resolution

PPE, S&D, ECR, ALDE, GUE/NGL, Verts/ALE

Introduction of compatible systems for the registration of pet animals across Member States

Joint motion for a resolution

Recital C a (new)

Joint motion for a resolution

Amendment

Ca. whereas the escape of exotic or wild animals can lead to an uncontrolled spread affecting the environment, public health and the economy; whereas the majority of exotic and wild animals are not suited for a life in captivity, resulting in massive animal welfare problems;

Or. en

AM\1087282EN.doc

PE576.614v01-00 }
PE576.616v01-00 }
PE576.617v01-00 }
PE576.618v01-00 } RC1

23.2.2016

B8-0251/2016 }
B8-0252/2016 }
B8-0253/2016 }
B8-0254/2016 } RC1/Am. 4

Amendment 4

Anja Hazekamp, Stefan Eck, Marisa Matias, Tania González Peñas, Miguel Urbán Crespo, Lola Sánchez Caldentey, Xabier Benito Ziluaga, Estefanía Torres Martínez
on behalf of the GUE/NGL Group

Joint motion for a resolution

PPE, S&D, ECR, ALDE, GUE/NGL, Verts/ALE

Introduction of compatible systems for the registration of pet animals across Member States

Joint motion for a resolution

Paragraph 4 a (new)

Joint motion for a resolution

Amendment

4a. Recognises that poor socialisation and habituation are among leading factors in the behavioural problems of pets, such as separation issues or fear of everyday objects, and pose a long-term threat to animal welfare;

Or. en

AM\1087282EN.doc

PE576.614v01-00 }
PE576.616v01-00 }
PE576.617v01-00 }
PE576.618v01-00 } RC1

23.2.2016

B8-0251/2016 }
B8-0252/2016 }
B8-0253/2016 }
B8-0254/2016 } RC1/Am. 5

Amendment 5

Anja Hazekamp, Stefan Eck, Kateřina Konečná, Tania González Peñas, Miguel Urbán Crespo, Lola Sánchez Caldentey, Xabier Benito Ziluaga, Estefanía Torres Martínez
on behalf of the GUE/NGL Group

Joint motion for a resolution

PPE, S&D, ECR, ALDE, GUE/NGL, Verts/ALE

Introduction of compatible systems for the registration of pet animals across Member States

Joint motion for a resolution

Paragraph 5 a (new)

Joint motion for a resolution

Amendment

5a. Recognises that positive lists of animals that have no complex needs (e.g. behavioural needs, diets, handling, specialised care) and that can be kept as pets by the average owner, without compromising the animals' health, are a necessity in this respect;

Or. en

AM\1087282EN.doc

PE576.614v01-00 }
PE576.616v01-00 }
PE576.617v01-00 }
PE576.618v01-00 } RC1

Evropský parlament

2014-2019

Dokument ze zasedání

B8-0256/2016

17.2.2016

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě prohlášení Komise

v souladu s čl. 123 odst. 2 jednacího řádu

o zavedení kompatibilních systémů registrace zvířat v zájmovém chovu ve
všech členských státech
(2016/2540(RSP))

Marco Zullo, Giulia Moi, Isabella Adinolfi, Eleonora Evi
za skupinu EFDD

B8-0256/2016**Usnesení Evropského parlamentu o zavedení kompatibilních systémů registrace zvířat v zájmovém chovu ve všech členských státech (2016/2540(RSP))***Evropský parlament,*

- s ohledem na prohlášení Komise ze dne 4. února 2016 o zavedení kompatibilních systémů registrace zvířat v zájmovém chovu ve všech členských státech,
- s ohledem na článek 43 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) o provádění společné zemědělské politiky,
- s ohledem na článek 114 SFEU o zřízení a fungování jednotného trhu,
- s ohledem na čl. 168 odst. 4 písm. b) SFEU týkající se opatření ve veterinární a rostlinolékařské oblasti,
- s ohledem na článek 169 SFEU o opatřeních v oblasti ochrany spotřebitele,
- s ohledem na článek 13 SFEU, který stanoví, že při stanovování a uplatňování politik Unie musí Unie a členské státy plně zohledňovat požadavky na dobré životní podmínky zvířat jako vnímajících bytostí;
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013 ze dne 12. června 2013 o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu¹ a na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 577/2013 ze dne 28. června 2013 o vzorových identifikačních dokladech pro neobchodní přesuny psů, koček a fretek, vyhotovení seznamu území a třetích zemí a požadavcích na formát, grafickou úpravu a jazyky prohlášení potvrzujících splnění některých podmínek stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013²,
- s ohledem na směrnici Rady 92/65/EHS ze dne 13. července 1992 o veterinárních předpisech pro obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi uvnitř Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní veterinární předpisy Společenství uvedené v příloze A oddíle I směrnice 90/425/EHS³,
- s ohledem na své usnesení ze dne 15. dubna 2014 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o zdraví zvířat⁴,
- s ohledem na závěry 3050. zasedání Rady pro zemědělství a rybolov ze dne 29. listopadu 2010 o dobrých životních podmínkách psů a koček,

¹ Úř. věst. L 178, 28.6.2013, s. 1.

² Úř. věst. L 178, 28.6.2013, s. 109.

³ Úř. věst. L 268, 14.9.1992, s. 54.

⁴ Přijaté texty, P7_TA(2014)0381.

- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 338/97 ze dne 9. prosince 1996 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi¹,
 - s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 792/2012 ze dne 23. srpna 2012, kterým se stanoví vzor formuláře povolení, potvrzení a dalších dokumentů uvedených v nařízení Rady (ES) č. 338/97 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a mění nařízení Komise (ES) č. 865/2006²,
 - s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014 ze dne 22. října 2014 o prevenci a regulaci zavlékání či vysazování a šíření invazních a nepůvodních druhů³,
 - s ohledem na společnou deklaraci Dánska, Německa a Nizozemska o životních podmínkách zvířat ze dne 14. prosince 2014,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 19. května 2015 o bezpečnějším zdravotnictví v Evropě: zlepšení bezpečnosti pacientů a boj proti antimikrobiální rezistenci⁴,
 - s ohledem na závěry studie mezioborové strategické expertní skupiny pro zvířata v zájmovém chovu na téma zoonóz (projekt CALLISTO),
 - s ohledem na čl. 123 odst. 2 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že Komise financovala výzkum životních podmínek psů a koček, s nimiž se obchoduje;
 - B. vzhledem k tomu, že nevládní organizace, orgány činné v trestním řízení, příslušné orgány v této oblasti i veterinární lékaři přicházejí s důkazy o šířícím se ilegálním obchodu se zvířaty v zájmovém chovu, při němž dochází k rozsáhlému porušování režimu přesunu zvířat v zájmovém chovu, vyhýbání se kontrolám a padělání dokladů;
 - C. vzhledem k tomu, že porušování režimu pro přesun zvířat se podle odhadů řadí hned po nezákonném obchodu s narkotiky a se zbraněmi na třetí místo coby nejvíce výdělečná činnost;
 - D. vzhledem k tomu, že nevládní organizace, orgány činné v trestním řízení a příslušné orgány stále častěji spojují nezákonný obchod s domácími zvířaty se závažnou a organizovanou trestnou činností;
 - E. vzhledem k tomu, že navzdory nedávným nápravným opatřením přetrvávají vážné obavy v souvislosti s informacemi poskytovanými v cestovních dokladech zvířat v zájmovém chovu, zejména ohledně toho, jak lze prokázat uvedený věk dotčeného zvířete;
 - F. vzhledem k tomu, že bezbariérový schengenský prostor nejen umožňuje pohyb občanů

¹ Úř. věst. L 61, 3.3.1997, s. 1.

² Úř. věst. L 242, 7.9.2012, s. 13.

³ Úř. věst. L 317, 4.11.2014, s. 35.

⁴ Přijaté texty, P8_TA(2015)0197.

mezi členskými státy bez kontroly cestovních dokladů, ale taktéž na území Unie usnadňuje cestování bez kontrol se zvířaty, která jsou běžně chována v zájmovém chovu;

- G. vzhledem k tomu, že domácí zvířata, která jsou předmětem nezákonného obchodu, byla často odchována ve špatných podmínkách a jsou nedostatečně socializována a více ohrožena nemocemi;
 - H. vzhledem k tomu, že více než 70 % nových nemocí, které se v posledních desetiletí objevily u lidí, bylo přeneseno ze zvířat a že zvířata v běžném zájmovém chovu jsou nositeli více než 100 zoonóz včetně vztekliny;
 - I. vzhledem k tomu, že osoby, které zakoupí špatně odchovaná domácí zvířata, jsou poté často konfrontováni s nečekaně vysokými náklady na veterinární péči nebo dokonce se smrtí jejich zvířete;
 - J. vzhledem k tomu, že většina členských států již zavedla v určité formě harmonizační požadavky na registraci nebo identifikaci zvířat v zájmovém chovu; vzhledem k tomu, že většina z těchto databází není propojena s databází EU, což znemožňuje plně sledovat pohyb zvířat v zájmovém chovu přes hranice členských států;
 - K. vzhledem k tomu, že nezákonné obchodování s volně žijícími zvířaty je jednou z nejrozšířenějších forem organizované trestné činnosti na světě;
 - L. vzhledem k tomu, že exotická nebo volně žijící zvířata, která nemají přirozeného nepřítel, se mohou nekontrolovaně šířit, což má dopady na životní prostředí, veřejné zdraví a hospodářství;
1. poukazuje na to, že zájmový chov zvířat má pozitivní přínos pro životy milionů jednotlivců a rodin v celé EU, a potvrzuje, že majitelům by mělo být umožněno bezpečně a kontrolovaně cestovat se svými zvířaty po celé Unii;
 2. vítá zlepšení režimu pro přesun zvířat, která zavedlo nařízení (EU) č. 576/2013, mimo jiné dodatečné bezpečnostní prvky v cestovních dokladech zvířat;
 3. se znepokojením bere na vědomí, že nevládní organizace, orgány činné v trestním řízení, příslušné orgány a veterinární lékaři přicházejí s jednoznačnými důkazy o stále častějším porušování režimu pro přesun zvířat, který je zneužíván ke komerčním účelům;
 4. konstatuje, že nízká míra vakcinace mezi zvířaty v zájmovém chovu, s nimiž se nezákonně obchoduje, často znamená, že tato zvířata musí být podrobena léčbě antibiotiky; zdůrazňuje, že se tak může mezi zvířaty v zájmovém chovu šířit antimikrobiální rezistence; je znepokojen tím, že se jedná o dodatečný rizikový faktor pro vznik a šíření antimikrobiální rezistence u lidí;
 5. uvědomuje si, že jedním z hlavních faktorů způsobujících problematické chování u těchto zvířat je jejich nízká socializace a že spotřebitelé, kteří si kupují špatně socializovaná zvířata, vystavují sebe i ostatní zvířata riziku útoku či pokousání;

6. uznává, že ačkoli mnoho států zavedlo povinné systémy identifikace a registrace zvířat v zájmovém chovu, přetrvávají určité nesrovnalosti, pokud jde o to, jaký typ informací se shromažďuje, na která zvířata se povinnost identifikace a registrace vztahuje a na které správní úrovni jsou tyto informace shromažďovány;
7. je přesvědčen, že harmonizace požadavků na identifikaci a registraci psů (*Canis lupus familiaris*) a koček (*Felis silvestris catus*) by znesnadnila padělání dokumentů a nezákonný obchod, čímž by chránily veřejné zdraví a zdraví zvířat a umožnily účinnou sledovatelnost uvnitř Unie;
8. se znepokojením konstatuje, že dochází k nárůstu nezákonného obchodu s volně žijícími zvířaty chovanými v zájmovém chovu;
9. je přesvědčen, že harmonizace požadavků na identifikaci a registraci volně žijících zvířat běžně chovaných v zájmovém chovu by vedla k omezení příležitostí pro nezákonný obchod, zlepšení ochrany veřejného zdraví a zdraví zvířat a biologické rozmanitosti a zajistila by rovněž účinnou sledovatelnost uvnitř Unie;
10. vyzývá Komisi, aby poté, co vstoupí v platnost nařízení o přenosných nákazách zvířat, přijala nařízení v přenesené pravomoci, kterým stanoví pravidla podle článků 108, 109 a 118 uvedeného nařízení s podrobnými harmonizovanými požadavky na prostředky a metody identifikace a registrace psů (*Canis lupus familiaris*) a koček (*Felis silvestris catus*);
11. vyzývá Komisi, aby poté, co vstoupí v platnost nařízení o přenosných nákazách zvířat, zvážila přijetí nařízení v přenesené pravomoci, kterými stanoví pravidla podle článků 108, 109 a 118 uvedeného nařízení s podrobnými harmonizovanými požadavky na prostředky a metody identifikace a registrace následujících zvířat definovaných v příloze 1 uvedeného nařízení: plazů, ptáků (všechny druhy ptáků kromě kura domácího, krůt, perliček, kachen, hus, křepelek, holubů, bažantů, koroptví a běžců), hlodavců a králíků, nejsou-li tato zvířata používána pro výrobu potravin;
12. vyzývá Komisi, aby zajistila, že požadavky uvedené v bodech 10 a 11 povedou k tomu, že prevenční a kontrolní opatření obsažená v nařízení o přenosných nákazách zvířat budou účinně uplatňována a že se usnadní sledovatelnost těchto zvířat v zájmovém chovu, jejich pohyb v rámci členských států a mezi nimi a jejich vstup do Unie;
13. vyzývá Komisi, aby posoudila možnost přijetí dalších opatření proti nezákonnému obchodu se zvířaty v zájmovém chovu, která jsou uvedena v závěrech studie o životních podmínkách psů a koček, s nimiž se obchoduje, a aby tyto závěry neprodleně zveřejnila;
14. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Evropský parlament

2014-2019

Dokument ze zasedání

B8-0254/2016

17.2.2016

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě prohlášení Komise

v souladu s čl. 123 odst. 2 jednacího řádu

o zavedení kompatibilních systémů registrace zvířat v zájmovém chovu ve
všech členských státech
(2016/2540(RSP))

Renate Sommer

za skupinu PPE

Julie Girling

za skupinu ECR

B8-0254/2016**Usnesení Evropského parlamentu o zavedení kompatibilních systémů registrace zvířat v zájmovém chovu ve všech členských státech (2016/2540(RSP))***Evropský parlament,*

- s ohledem na prohlášení Komise ze dne 4. února 2016 o zavedení kompatibilních systémů registrace zvířat v zájmovém chovu ve všech členských státech,
- s ohledem na článek 43 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) týkající se provádění společné zemědělské politiky,
- s ohledem na článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie týkající se zřízení a fungování jednotného trhu,
- s ohledem na čl. 168 odst. 4 písm. b) Smlouvy o fungování Evropské unie týkající se opatření ve veterinární a rostlinolékařské oblasti,
- s ohledem na článek 169 Smlouvy o fungování Evropské unie týkající se opatření na ochranu spotřebitele,
- s ohledem na článek 13 SFEU, který stanoví, že při stanovování a uplatňování politik Unie zohledňují Unie a členské státy plně požadavky na dobré životní podmínky zvířat jako vnímajících bytostí;
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013 ze dne 12. června 2013 o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu¹ a na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 577/2013 ze dne 28. června 2013 o vzorových identifikačních dokladech pro neobchodní přesuny psů, koček a fretek, vyhotovení seznamu území a třetích zemí a požadavcích na formát, grafickou úpravu a jazyky prohlášení potvrzujících splnění některých podmínek stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013²,
- s ohledem na směrnici Rady 92/65/EHS ze dne 13. července 1992 o veterinárních předpisech pro obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi uvnitř Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní veterinární předpisy Společenství uvedené v příloze A oddíle I směrnice 90/425/EHS³,
- s ohledem na své usnesení ze dne 15. dubna 2014 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o zdraví zvířat⁴,
- s ohledem na závěry 3050. zasedání Rady pro zemědělství a rybolov ze dne

¹ Úř. věst. L 178, 28.6.2013, s. 1.

² Úř. věst. L 178, 28.6.2013, s. 109.

³ Úř. věst. L 268, 14.9.1992, s. 54.

⁴ Přijaté texty, P7_TA(2014)0381.

29. listopadu 2010 o dobrých životních podmínkách psů a koček,

- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 338/97 ze dne 9. prosince 1996 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi¹,
 - s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 792/2012 ze dne 23. srpna 2012, kterým se stanoví vzor formuláře povolení, potvrzení a dalších dokumentů uvedených v nařízení Rady (ES) č. 338/97 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a mění nařízení Komise (ES) č. 865/2006 (Úř. věst. L 242, 7.9.2012, s. 13)²,
 - s ohledem na společnou deklaraci Dánska, Německa a Nizozemska ze dne 14. prosince 2014 o životních podmínkách zvířat,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 19. května 2015 o bezpečnějším zdravotnictví v Evropě: zlepšení bezpečnosti pacientů a boj proti antimikrobiální rezistenci³,
 - s ohledem na závěry studie mezioborové strategické expertní skupiny pro zvířata v zájmovém chovu na téma zoonóz (projekt CALLISTO),
 - s ohledem na čl. 123 odst. 2 jednacího řádu
- A. vzhledem k tomu, že Komise financovala výzkum životních podmínek psů a koček používaných v komerčních praktikách;
- B. vzhledem k tomu, že nevládní organizace, donucovací orgány, příslušné úřady a veterináři předložili důkazy o rostoucím nezákonném obchodu s domácími zvířaty, při němž dochází k rozsáhlému porušování režimu pro přesun domácích zvířat, obcházení kontrol a padělání dokladů;
- C. vzhledem k tomu, že porušování režimu pro přesun domácích zvířat se podle odhadů v současnosti považuje za třetí nejvýdělečnější nezákonný obchod v EU, hned po obchodu s narkotiky a se zbraněmi;
- D. vzhledem k tomu, že nevládní organizace, donucovací orgány a příslušné úřady stále častěji spojují nezákonný obchod s domácími zvířaty se závažnou a organizovanou trestnou činností;
- E. vzhledem k tomu, že navzdory nedávným nápravným opatřením přetrvávají vážné obavy v souvislosti s informacemi uvedenými v cestovních dokladech zvířat v zájmovém chovu, zejména ohledně toho, jak lze prokázat uvedený věk dotčeného zvířete;
- F. vzhledem k tomu, že bezbariérový schengenský prostor nejen umožňuje pohyb občanů mezi členskými státy bez kontroly cestovních dokladů, ale taktéž na území Unie usnadňuje cestování bez kontrol se zvířaty, která jsou obvykle chována jako domácí zvířata;

¹ Úř. věst. L 61, 3.3.1997, s. 1.

² Úř. věst. L 242, 7.9.2012, s. 13.

³ Přijaté texty, P8_TA(2015)0197.

- G. vzhledem k tomu, že domácí zvířata, která jsou předmětem nezákonného obchodu, jsou často odchována ve špatných podmínkách, nedostatečně socializována a více ohrožena nemocemi;
- H. vzhledem k tomu, že více než 70 % nových nemocí, které se v posledních desetiletí objevily u lidí, bylo přeneseno ze zvířat a že zvířata v běžném zájmovém chovu jsou nositeli více než 100 zoonóz včetně vztekliny;
- I. vzhledem k tomu, že osoby, které zakoupí špatně odchovaná domácí zvířata, jsou poté často konfrontovány s nečekaně vysokými náklady na veterinární péči nebo dokonce se smrtí jejich zvířete;
- J. vzhledem k tomu, že většina členských států již zavedla nějakou formu registrace zvířat v zájmovém chovu a/nebo metody jejich identifikace; vzhledem k tomu, že většina z těchto databází doposud není propojena s databází EU, což znemožňuje důsledně sledovat pohyb zvířat v zájmovém chovu přes hranice EU;
- K. vzhledem k tomu, že nezákonné obchodování s volně žijícími zvířaty je jednou z nejrozšířenějších forem nadnárodní organizované trestné činnosti na světě;
1. poukazuje na pozitivní přínosy zvířat v zájmovém chovu pro životy milionů jednotlivců a rodin v celé EU a potvrzuje, že majitelům by mělo být umožněno s jejich zvířaty bezpečně a kontrolovaně cestovat po celé Unii;
 2. vítá zlepšení režimu pro přesun domácích zvířat, která zavedlo nařízení (EU) č. 576/2013, mimo jiné dodatečné bezpečnostní prvky v cestovních dokladech domácích zvířat;
 3. se znepokojením konstatuje, že nevládní organizace, donucovací orgány, příslušné úřady a veterináři předložili jasné důkazy o stále častějším porušování režimu pro přesun domácích zvířat, který je zneužíván ke komerčním účelům;
 4. konstatuje, že nízká míra očkování mezi zvířaty v zájmovém chovu, s nimiž se nezákonně obchoduje, často vede k tomu, že musejí být léčena s nasazením antibiotik; zdůrazňuje, že se tak mezi zvířaty v zájmovém chovu zvyšuje riziko výskytu antimikrobiální rezistence; se znepokojením konstatuje, že se jedná o dodatečný rizikový faktor pro vznik a šíření antimikrobiální rezistence u lidí;
 5. uznává, že ačkoli mnoho členských států zavedlo povinné systémy identifikace a registrace zvířat v zájmovém chovu, přetrvávají určité nesrovnalosti, pokud se jedná o typ shromažďovaných informací, zvířata, na něž se povinnost identifikace a registrace vztahuje, a úroveň správy, na níž jsou tyto informace shromažďovány;
 6. je přesvědčen, že kompatibilní systémy zavádějící požadavky na identifikaci a registraci psů (*Canis lupus familiaris*) a koček (*Felis silvestris catus*) by omezily příležitosti pro padělání dokumentů a pro nezákonný obchod, čímž by chránily veřejné zdraví a zdraví zvířat a umožnily účinnou sledovatelnost uvnitř Unie;
 7. se znepokojením konstatuje nárůst nezákonného obchodu s volně žijícími zvířaty, která jsou běžně chována v zájmovém chovu;

8. je přesvědčen, že kompatibilní systémy zavádějící požadavky na identifikaci a registraci volně žijících zvířat, která jsou běžně chována v zájmovém chovu, by omezily prostor, který je ponechán nezákonnému obchodu, lépe by chránily veřejné zdraví, zdraví zvířat a biologickou rozmanitost a umožňovaly by účinnou sledovatelnost uvnitř Unie;
9. vyzývá Komisi, aby poté, co vstoupí v platnost nařízení o přenosných nákazách zvířat, přijala akt v přenesené pravomoci, kterým stanoví pravidla podle článků 108, 109 a 118 uvedeného nařízení týkající se podrobných kompatibilních systémů s prostředky a metodami identifikace a registrace psů (*Canis lupus familiaris*) a koček (*Felis silvestris catus*);
10. vyzývá Komisi, aby poté, co vstoupí v platnost nařízení o přenosných nákazách zvířat, zvážila přijetí aktů v přenesené pravomoci, kterými stanoví pravidla podle článků 108, 109 a 118 uvedeného nařízení týkající se podrobných kompatibilních systémů s prostředky a metodami identifikace a registrace následujících zvířat v zájmovém chovu definovaných v příloze 1 téhož nařízení: plazů, ptáků (všechny druhy ptáků kromě kura domácího, krůt, perliček, kachen, hus, křepelek, holubů, bažantů, koroptví a běžců), hlodavců a králíků, nejsou-li určeni pro výrobu potravin;
11. vyzývá Komisi, aby zajistila, že požadavky uvedené v bodech 10 a 11 povedou k tomu, že prevenční a kontrolní opatření obsažená v nařízení o přenosných nákazách zvířat budou účinně uplatňována a že se usnadní sledovatelnost těchto zvířat v zájmovém chovu, jejich pohyb v rámci členských států a mezi nimi a jejich vstup do Unie;
12. vyzývá Komisi, aby posoudila možnost přijetí dalších opatření proti nezákonnému obchodu se zvířaty v zájmovém chovu, která jsou uvedena v závěrech studie o životních podmínkách psů a koček, s nimiž se obchoduje, a aby tyto závěry neprodleně zveřejnila;
13. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Evropský parlament

2014-2019

Dokument ze zasedání

B8-0253/2016

17.2.2016

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě prohlášení Komise

v souladu s čl. 123 odst. 2 jednacího řádu

o zavedení kompatibilních systémů registrace zvířat v zájmovém chovu ve
všech členských státech
(2016/2540(RSP))

**Stefan Eck, Anja Hazekamp, Patrick Le Hyaric, Kostadinka Kuneva,
Kateřina Konečná, Marisa Matias**
za skupinu GUE/NGL

B8-0253/2016**Usnesení Evropského parlamentu o zavedení kompatibilních systémů registrace zvířat v zájmovém chovu ve všech členských státech (2016/2540(RSP))***Evropský parlament,*

- s ohledem na článek 43 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) o provádění společné zemědělské politiky,
- s ohledem na článek 114 SFEU o zřízení a fungování jednotného trhu,
- s ohledem na čl. 168 odst. 4 písm. b) SFEU o opatřeních ve veterinární a rostlinolékařské oblasti,
- s ohledem na článek 169 SFEU o opatřeních na ochranu spotřebitele,
- s ohledem na článek 13 SFEU, který stanoví, že při stanovování a uplatňování politik Unie zohledňují Unie a členské státy plně požadavky na dobré životní podmínky zvířat jako vnímajících bytostí;
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013 ze dne 12. června 2013 o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu¹ a na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 577/2013 ze dne 28. června 2013 o vzorových identifikačních dokladech pro neobchodní přesuny psů, koček a fretek, vyhotovení seznamu území a třetích zemí a požadavcích na formát, grafickou úpravu a jazyky prohlášení potvrzujících splnění některých podmínek stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013²,
- s ohledem na směrnici Rady 92/65/EHS ze dne 13. července 1992 o veterinárních předpisech pro obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi uvnitř Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní veterinární předpisy Společenství uvedené v příloze A oddíle I směrnice 90/425/EHS³,
- s ohledem na své usnesení ze dne 15. dubna 2014 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o zdraví zvířat⁴,
- s ohledem na závěry 3050. zasedání Rady pro zemědělství a rybolov ze dne 29. listopadu 2010 o dobrých životních podmínkách psů a koček,
- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 338/97 ze dne 9. prosince 1996 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi⁵,

¹ Úř. věst. L 178, 28.6.2013, s. 1.

² Úř. věst. L 178, 28.6.2013, s. 109.

³ Úř. věst. L 268, 14.9.1992, s. 54.

⁴ Přijaté texty, P7_TA(2014)0381.

⁵ Úř. věst. L 61, 3.3.1997, s. 1.

- s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 792/2012 ze dne 23. srpna 2012, kterým se stanoví vzor formuláře povolení, potvrzení a dalších dokumentů uvedených v nařízení Rady (ES) č. 338/97 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a mění nařízení Komise (ES) č. 865/2006¹,
 - s ohledem na předběžné rozhodnutí Evropského soudního dvora ve věci C-301/14 ze dne 3. prosince 2015, v němž je obecně vyložena koncepce „hospodářské činnosti“ ve smyslu čl. 1 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 1/2005 a „subjektů, které se podílí na obchodu uvnitř Společenství“ ve smyslu článku 12 směrnice Rady 90/425/EHS,
 - s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014 ze dne 22. října 2014 o prevenci a regulaci zavlékání či vysazování a šíření invazních a nepůvodních druhů²,
 - s ohledem na společnou deklaraci Dánska, Německa a Nizozemska ze dne 14. prosince 2014 o životních podmínkách zvířat,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 19. května 2015 nazvané „Bezpečnější zdravotní péče v Evropě: zlepšení bezpečnosti pacientů a boj s antimikrobiální rezistencí“³,
 - s ohledem na závěry studie mezioborové strategické expertní skupiny pro zvířata v zájmovém chovu na téma zoonóz (projekt CALLISTO),
 - s ohledem na první výsledky studie EU o psech a kočkách, s nimiž se obchoduje, kterou na základě prohlášení Komise připojeného k nařízení (EU) č. 576/2013 vypracovalo 12 členských států,
 - s ohledem na čl. 123 odst. 2 jednacího řádu
- A. vzhledem k tomu, že první výsledky studie financované Komisí o životních podmínkách psů a koček, s nimiž se obchoduje, upozornily na skutečnost, že zatímco z obchodu se psi a kočkami ročně plnou zisky ve výši asi 1,3 miliardy EUR, pouze 13 % zvířat zakoupených k zájmovému chovu pochází od profesionálních chovatelů;
- B. vzhledem k tomu, že nevládní organizace, donucovací orgány, příslušné orgány a veterináři předložili důkazy o rostoucím nezákonném obchodu se zvířaty v zájmovém chovu, při němž dochází k rozsáhlému porušování režimu pro přesun zvířat, obcházení kontrol a padělání dokladů;
- C. vzhledem k tomu, že rostoucí počet osob zneužívá nekomerční systém k čistě výdělečnému obchodování se zvířaty v zájmovém chovu;
- D. vzhledem k tomu, že porušování režimu pro přesun zvířat se podle odhadů řadí hned po nezákonném obchodu s narkotiky a se zbraněmi na třetí místo coby nejvíce zisková činnost;

¹ Úř. věst. L 242, 7.9.2012, s. 13.

² Úř. věst. L 317, 4.11.2014, s. 35.

³ Přijaté texty, P8_TA(2015)0197.

- E. vzhledem k tomu, že nevládní organizace, donucovací orgány a příslušné orgány stále častěji spojují nezákonný obchod se zvířaty v zájmovém chovu se závažnou a organizovanou trestnou činností;
- F. vzhledem k tomu, že navzdory nedávným nápravným opatřením přetrvávají vážné obavy v souvislosti s informacemi poskytovanými v cestovních dokladech zvířat v zájmovém chovu, zejména pak ohledně toho, jak lze prokázat uvedený věk dotčeného zvířete;
- G. vzhledem k tomu, že bezbariérový schengenský prostor nejen umožňuje pohyb občanů mezi členskými státy bez kontroly cestovních dokladů, ale taktéž na území Unie usnadňuje cestování se zvířaty, která jsou obvyklá v zájmovém chovu, bez kontrol;
- H. vzhledem k tomu, že zvířata, s nimiž chovatelé obchodují nezákonně, jsou často odchována ve špatných podmínkách, nedostatečně socializována a více ohrožena nemocemi;
- I. vzhledem k tomu, že více než 70 % nových nemocí, které se v posledních desetiletích objevily u lidí, bylo přeneseno ze zvířat a že zvířata v běžném zájmovém chovu jsou nositeli více než 100 zoonóz včetně vztekliny;
- J. vzhledem k tomu, že koupě domácích mazlíčků, kteří byli odchováni ve špatných podmínkách nebo jsou často mladší 15 týdnů, takže nemají dostatečně vyvinutý imunitní systém, a skutečnost, že očkování proti nemocem, jako je např. parvovirus, není povinné, mohou kupujícímu způsobit nečekaně vysoké finanční náklady a emocionální újmu;
- K. vzhledem k tomu, že většina členských států již zavedla nějakou formu harmonizačních požadavků pro registraci zvířat v zájmovém chovu nebo stanovila standardní metody jejich identifikace; vzhledem k tomu, že většina těchto databází není propojena, což znemožňuje důsledně sledovat pohyb zvířat v zájmovém chovu přes hranice členských států;
- L. vzhledem k tomu, že závazné požadavky na identifikaci a registraci zvířat v zájmovém chovu, které by byly jednotné pro celou Evropu, by představovaly výrazně lepší ochranu životních podmínek a zdraví zvířat a veřejného zdraví a také by umožnily účinně sledovat zvířata v zájmovém chovu na území Unie;
- M. vzhledem k tomu, že nezákonné obchodování s divokými zvířaty je jednou z nejrozšířenějších forem organizované trestné činnosti na světě; vzhledem k tomu, že stále více exotických a divokých zvířat končí v evropských domácnostech jako domácí mazlíčci;
- N. vzhledem k tomu, že exotická nebo divoká zvířata, která unikla ze zajetí, se mohou nekontrolovaně množit, což má dopady na životní prostředí, veřejné zdraví a hospodářství; vzhledem k tomu, že většina exotických a divokých zvířat nedokáže žít v zajetí, takže vznikají obrovské problémy se zajištěním jejich dobrých životních podmínek;
- O. vzhledem k tomu, že některé členské státy (například Nizozemsko a Belgie) již sestavily

seznamy zvířat, která jsou vhodná k zájmovému chovu a prodeji, což snižuje počet exotických nebo divokých zvířat chovaných v zajetí;

1. poukazuje na pozitivní přínosy zvířat v zájmovém chovu pro životy milionů jednotlivců a rodin v celé EU a potvrzuje, že majitelům by mělo být umožněno s jejich zvířaty bezpečně a kontrolovaně cestovat po celé Unii;
2. vítá zlepšení režimu pro přesun zvířat, která zavedlo nařízení (EU) č. 576/2013, mimo jiné dodatečné bezpečnostní prvky v cestovních dokladech zvířat;
3. se znepokojením bere na vědomí, že nevládní organizace, donucovací orgány, příslušné orgány a veterináři předložili jasné důkazy o stále častějším porušování režimu pro přesun zvířat, který je zneužíván ke komerčním účelům;
4. konstatuje, že chybějící vakcinace a vhodná antivirová léčba a nedostatečná veterinární a sanitární péče o zvířata, s nimiž se nezákonně obchoduje pro účely zájmového chovu, jsou většinou důsledkem bezzásadových chovatelských metod, což bohužel často vede k tomu, že je těmto zvířatům nutné podávat antibiotika; zdůrazňuje, že se tak mezi zvířaty v zájmovém chovu zvyšuje antimikrobiální rezistence; se znepokojením konstatuje, že se jedná o dodatečný rizikový faktor pro vytvoření a šíření antimikrobiální rezistence u lidí;
5. bere na vědomí, že mezi hlavní faktory způsobující problematické chování zvířat v zájmovém chovu patří nedostatečná socializace a habituace a že např. nezvládnutá separace nebo strach z předmětů denní potřeby dlouhodobě ohrožují dobré životní podmínky zvířat;
6. uznává, že mnoho států zavedlo povinné systémy identifikace a registrace zvířat v zájmovém chovu, avšak tyto systémy shromažďují různé typy informací a ukládají různé požadavky ohledně toho, na která zvířata se povinnost identifikace a registrace vztahuje a na které správní úrovni jsou tyto informace shromažďovány;
7. vyzývá Komisi, aby podpořila vytvoření systému povinné identifikace a registrace zvířat v zájmovém chovu, který zpřístupní údaje o zvířatech registrovaných v členských státech pro účely zavedení unijního mechanismu pro sledování zvířat; zdůrazňuje, že v souladu se zákonnými standardy pro ochranu osobních údajů by měly být respektovány osobní údaje vlastníků a prodejců zvířat v zájmovém chovu;
8. shledává, že harmonizace požadavků na identifikaci a registraci psů (*Canis lupus familiaris*) a koček (*Felis silvestris catus*) by omezily příležitosti pro padělání dokumentů a nezákonný obchod, a tak by zlepšily životní podmínky zvířat, chránily veřejné zdraví a zdraví zvířat a umožnily účinnou sledovatelnost těchto zvířat na území Unie;
9. se znepokojením konstatuje nárůst nezákonného obchodu s exotickými a volně žijícími zvířaty, která běžně končí v zájmovém chovu;
10. shledává, že harmonizace požadavků na identifikaci a registraci exotických a volně žijících zvířat, která se v současné době nacházejí v zájmovém chovu, by omezila příležitosti pro nezákonný obchod, zabránila utrpení zvířat, zlepšila ochranu veřejného

zdraví, zdraví zvířat a biologické rozmanitosti a zajistila by rovněž účinnou sledovatelnost zvířat uvnitř Unie;

11. uznává, že v tomto ohledu je nezbytné vytvořit seznam schválených exotických a volně žijících zvířat pro zájmový chov, která nemají vysoké nároky na péči (např. na behaviorální potřeby, stravu, ovládání, specializovanou péči), a proto si je mohou pořídit amatérští chovatelé. aniž by ohrozili zdraví zvířat;
12. vyzývá Komisi, aby poté, co vstoupí v platnost nařízení o přenosných nákazách zvířat, neprodleně přijala akt v přenesené pravomoci, kterým podle článků 108, 109 a 118 uvedeného nařízení stanoví podrobné harmonizované požadavky na prostředky a metody identifikace a registrace psů (*Canis lupus familiaris*) a koček (*Felis silvestris catus*);
13. vyzývá Komisi, aby poté, co vstoupí v platnost nařízení o přenosných nákazách zvířat, zvážila přijetí aktů v přenesené pravomoci, kterými podle článků 108, 109 a 118 uvedeného nařízení stanoví podrobné harmonizované požadavky na prostředky a metody identifikace a registrace následujících zvířat v zájmovém chovu definovaných v příloze 1 uvedeného nařízení: plazů, ptáků (všechny druhy ptáků kromě kura domácího, krůt, perliček, kachen, hus, křepelek, holubů, bažantů, koroptví a běžců), hlodavců a králíků, nejsou-li určeni pro výrobu potravin;
14. vyzývá Komisi, aby zajistila, aby požadavky uvedené v bodech 12 a 13 zaručily účinné uplatňování opatření prevence a kontroly nemocí podle nařízení o přenosných nákazách zvířat a usnadnily sledovatelnost těchto zvířat v zájmovém chovu, jejich pohyb v rámci členských států a mezi nimi a jejich vstup do Unie;
15. vyzývá Komisi, aby posoudila možnost přijetí dalších opatření namířených proti nezákonnému obchodu se zvířaty v zájmovém chovu, která jsou uvedena v závěrech studie o životních podmínkách psů a koček, s nimiž se obchoduje, a aby tyto závěry neprodleně zveřejnila;
16. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

European Parliament

2014-2019

TEXTS ADOPTED

Provisional edition

P8_TA-PROV(2016)0065

Introduction of compatible systems for the registration of pet animals across Member States

European Parliament resolution of 25 February 2016 on the introduction of compatible systems for the registration of pet animals across Member States (2016/2540(RSP))

The European Parliament,

- having regard to the Commission statement of 4 February 2016 on the introduction of compatible systems for the registration of pet animals across Member States,
- having regard to Article 43 of the Treaty on the Functioning of the European Union (TFEU) on the functioning of the Common Agricultural Policy,
- having regard to Article 114 TFEU on the establishment and functioning of the single market,
- having regard to Article 168(4)(b) TFEU on measures in the veterinary and phytosanitary fields,
- having regard to Article 169 TFEU on consumer protection measures,
- having regard to Article 13 TFEU, which stipulates that, in formulating and implementing the Union's policies, the Union and the Member States shall, since animals are sentient beings, pay full regard to the welfare requirements of animals,
- having regard to Regulation (EU) No 576/2013 of the European Parliament and of the Council of 12 June 2013 on the non-commercial movement of pet animals, and Commission Implementing Regulation (EU) No 577/2013 of 28 June 2013 on the model identification documents for the non-commercial movement of dogs, cats and ferrets, the establishment of lists of territories and third countries and the format, layout and language requirements of the declarations attesting compliance with certain conditions provided for in Regulation (EU) No 576/2013,
- having regard to Council Directive 92/65/EEC of 13 July 1992 laying down animal health requirements governing trade in and imports into the Community of animals, semen, ova and embryos not subject to animal health requirements laid down in specific Community rules referred to in Annex A (I) to Directive 90/425/EEC,

- having regard to its position of 15 April 2014 on the proposal for a regulation on animal health¹,
 - having regard to the conclusions of the 3 050th Agriculture and Fisheries Council meeting of 29 November 2010 on the welfare of dogs and cats,
 - having regard to Council Regulation (EC) No 338/97 on the protection of species of wild fauna and flora by regulating trade therein,
 - having regard to Commission Implementing Regulation (EU) No 792/2012 laying down rules for the design of permits, certificates and other documents provided for in Council Regulation (EC) No 338/97 on the protection of species of wild fauna and flora by regulating the trade therein,
 - having regard to its resolution of 19 May 2015 on safer healthcare in Europe: improving patient safety and fighting antimicrobial resistance²,
 - having regard to the study conclusions from the Companion Animals Multisectorial Interprofessional and Interdisciplinary Strategic Think Tank on Zoonoses (CALLISTO),
 - having regard to the first outcome of the EU study on dogs and cats involved in commercial practices conducted in 12 Member States, pursuant to the Commission statement attached to Regulation (EU) No 576/2013,
 - having regard to Rule 123(2) and (4) of its Rules of Procedure,
- A. whereas the Commission has funded a study on the welfare of dogs and cats involved in commercial practices;
- B. whereas non-governmental organisations, law enforcement agencies, competent authorities and veterinarians have shown evidence of a growing illegal trade in pet animals, with widespread abuse of the Pet Travel Scheme, evasion of controls and document falsification;
- C. whereas the illegal trade in pets, including wild and exotic animals, is linked to serious and organised crime according to non-governmental organisations, law enforcement agencies and competent authorities;
- D. whereas, despite recent improvements, major concerns still remain in terms of the information provided in Pet Passports, particularly as regards how the age given for an individual animal can be proved to be accurate;
- E. whereas pet animals that are traded illegally are often badly bred, poorly socialised and at increased risk of disease, and whereas 70 % of the new diseases that have emerged in humans over recent decades are of animal origin, and animals commonly kept as pets are carrier hosts of many zoonoses, including rabies;
- F. whereas the majority of Member States already have some level of requirements for the registration and/or identification of pet animals; whereas most of these databases are not yet compatible and there is limited traceability when pets are moved throughout the EU;

¹ Texts adopted, P7_TA(2014)0381.

² Texts adopted, P8_TA(2015)0197.

- G. whereas compatible requirements for the identification and registration of pet animals would be a significant step forward in the protection of animal welfare and public and animal health, and would provide for effective intra-Union traceability of pet animals;
- H. whereas some Member States (the Netherlands and Belgium) already have positive lists for the keeping and/or selling of pet animals;
1. Underlines the positive contribution that pet animals make to the lives of millions of individual owners and families across the EU, and reaffirms that owners should be able to travel with their pets in a safe, controlled manner throughout the Union;
 2. Welcomes the improvements to the Pet Travel Scheme introduced by Regulation (EU) No 576/2013, including the added security features contained in the Pet Passport, and the further improvements which will follow from the Animal Health Law once adopted by the co-legislators;
 3. Notes with concern the evidence from non-governmental organisations, law enforcement agencies, competent authorities and veterinarians that clearly demonstrates the growing illegal abuse of the Pet Travel Scheme, which is being exploited for commercial purposes;
 4. Notes that the lack of vaccination, appropriate antiviral treatment and veterinary and sanitary care among illegally traded pets often results in the need to treat them with antibiotics; underlines that this increases the risk of antimicrobial resistance;
 5. Notes with concern the growing trade, both legal and illegal, in wild animals commonly kept as pets; notes that keeping wild animals as pets significantly compromises individual animal welfare and puts human health and safety at risk; notes that the trade has serious conservation implications for the species subject to wild capture to supply the trade; calls on the Commission to adopt robust and effective measures to tackle the illegal trade in pets, including wild animals kept as pets;
 6. Notes that while many Member States have mandatory systems for the identification and registration of pet animals, there are discrepancies as regards the type of information held, the animals covered by the identification and registration requirements, and the level of governance over the information held;
 7. Notes that compatible systems of identification and registration requirements for dogs (*Canis lupus familiaris*) and cats (*Felis silvestris catus*) would reduce the scope for document falsification and illegal trading, thus improving animal welfare, protecting public and animal health and providing for effective intra-Union traceability;
 8. Calls on the Commission, upon the entry into force of the Regulation on Transmissible Animal Diseases (Animal Health Law), to adopt a delegated act forthwith, laying down rules pursuant to Articles 109 and 118 of the regulation concerning detailed, compatible systems for the means and methods of identification and registration of dogs (*Canis lupus familiaris*) and cats (*Felis silvestris catus*); underlines that the personal data of owners and sellers of pet animals should be respected in line with the relevant EU legal standards on personal data protection;
 9. Calls on the Commission, upon the entry into force of the Regulation on Transmissible Animal Diseases, to consider adopting delegated acts laying down rules pursuant to Articles 109 and 118 of the regulation concerning detailed, compatible systems for the

means and methods of identification and registration of pet animals, as defined by Annex 1 of the same regulation;

10. Urges the Commission to publish without delay the conclusions of the study on the welfare of dogs and cats involved in commercial practices;
11. Believes that a compatible system for the identification and registration of pets across the EU will have wider benefits than just tackling illegal trade alone; believes that these benefits include tracing the source of disease outbreaks and addressing animal abuse and other animal welfare concerns;
12. Instructs its President to forward this resolution to the Council and the Commission.

Dokument ze zasedání

B8-0251/2016

17.2.2016

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě prohlášení Komise

v souladu s čl. 123 odst. 2 jednacího řádu

o harmonizaci požadavků na identifikaci a registraci zvířat v zájmovém chovu pro účely ochrany veřejného zdraví a zdraví zvířat (2016/2540(RSP))

Jasenko Selimovic
za skupinu ALDE

B8-0251/2016

Usnesení Evropského parlamentu o harmonizaci požadavků na identifikaci a registraci zvířat v zájmovém chovu pro účely ochrany veřejného zdraví a zdraví zvířat (2016/2540(RSP))

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 43 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) týkající se provádění společné zemědělské politiky,
- s ohledem na článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie týkající se zřízení a fungování jednotného trhu,
- s ohledem na čl. 168 odst. 4 písm. b) SFEU týkající se opatření ve veterinární a rostlinolékařské oblasti,
- s ohledem na článek 169 SFEU týkající se opatření na ochranu spotřebitele,
- s ohledem na článek 13 SFEU, který stanoví, že při stanovování a uplatňování politik Unie zohledňují Unie a členské státy v plné míře požadavky na dobré životní podmínky zvířat jako vnímajících bytostí,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013 ze dne 12. června 2013 o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu¹ a na prováděcí nařízení Komise (ES) č. 577/2013 ze dne 28. června 2013 o vzorových identifikačních dokladech pro neobchodní přesuny psů, koček a frettek, vyhotovení seznamu území a třetích zemí a požadavcích na formát, grafickou úpravu a jazyky prohlášení potvrzujících splnění některých podmínek stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013²,
- s ohledem na směrnici Rady 92/65/EHS ze dne 13. července 1992 o veterinárních předpisech pro obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi uvnitř Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní veterinární předpisy Společenství uvedené v příloze A oddíle I směrnice 90/425/EHS³,
- s ohledem na své usnesení ze dne 15. dubna 2014 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o zdraví zvířat⁴,
- s ohledem na závěry 3050. zasedání Rady pro zemědělství a rybolov ze dne 29. listopadu 2010 o dobrých životních podmínkách psů a koček,
- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 338/97 ze dne 9. prosince 1996 o ochraně druhů

¹ Úř. věst. L 178, 28.6.2013, s. 1.

² Úř. věst. L 178, 28.6.2013, s. 109.

³ Úř. věst. L 268, 14.9.1992, s. 54.

⁴ Přijaté texty, P7_TA(2014)0381.

- volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi¹,
- s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 792/2012 ze dne 23. srpna 2012, kterým se stanoví vzor formuláře povolení, potvrzení a dalších dokumentů uvedených v nařízení Rady (ES) č. 338/97 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a mění nařízení Komise (ES) č. 865/2006²,
 - s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014 ze dne 22. října 2014 o prevenci a regulaci zavlékání či vysazování a šíření invazních a nepůvodních druhů³,
 - s ohledem na společnou deklaraci Dánska, Německa a Nizozemska ze dne 14. prosince 2014 o životních podmínkách zvířat,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 19. května 2015 o bezpečnějším zdravotnictví v Evropě: zlepšení bezpečnosti pacientů a boj proti antimikrobiální rezistenci⁴,
 - s ohledem na závěry studie mezioborové strategické expertní skupiny pro zvířata v zájmovém chovu na téma zoonóz (projekt CALLISTO),
 - s ohledem na čl. 123 odst. 2 jednacího řádu
- A. vzhledem k tomu, že Komise financovala výzkum životních podmínek psů a koček, kteří jsou předmětem obchodu, zveřejněný v roce 2015;
 - B. vzhledem k tomu, že nevládní organizace, donucovací orgány, příslušné orgány a veterináři předložili důkazy o rostoucím nezákonném obchodu s domácími zvířaty, při němž dochází k rozsáhlému porušování režimu pro přesun zvířat, obcházení kontrol a padělání dokladů;
 - C. vzhledem k tomu, že nevládní organizace, orgány činné v trestním řízení a příslušné orgány stále častěji spojují nezákonný obchod s domácími zvířaty se závažnou a organizovanou trestnou činností;
 - D. vzhledem k tomu, že navzdory nedávným nápravným opatřením přetrvávají vážné obavy v souvislosti s informacemi poskytovanými v cestovních dokladech zvířat v zájmovém chovu, zejména ohledně toho, jak lze prokázat uvedený věk dotčeného zvířete;
 - E. vzhledem k tomu, že bezbariérový schengenský prostor umožňuje pohyb občanů mezi členskými státy bez kontroly cestovních dokladů, čímž na území Unie také usnadňuje cestování bez kontrol se zvířaty, která jsou obvykle chována jako domácí zvířata;
 - F. vzhledem k tomu, že domácí zvířata, která jsou předmětem nezákonného obchodu, jsou často odchována ve špatných podmínkách, nedostatečně socializována a více ohrožena

¹ Úř. věst. L 61, 3.3.1997, s. 1.

² Úř. věst. L 242, 7.9.2012, s. 13.

³ Úř. věst. L 317, 4.11.2014, s. 35.

⁴ Přijaté texty, P8_TA(2015)0197.

nemocemi;

- G. vzhledem k tomu, že 70 % nových nemocí, které se v posledních desetiletích objevily u lidí, bylo přeneseno ze zvířat a že zvířata v běžném zájmovém chovu jsou nositeli více než 100 zoonóz včetně vztekliny;
- H. vzhledem k tomu, že ne všechny členské státy mají v současné době dostatečné požadavky na registraci nebo identifikaci zvířat v zájmovém chovu;
- I. vzhledem k tomu, že únik exotických nebo volně žijících zvířat do prostředí, ve kterém nemají přirozeného nepřítele, může vést k jejich nekontrolovanému šíření s negativními dopady na místní životní prostředí, veřejné zdraví a hospodářství obecně;
- J. vzhledem k tomu, že nezákoně obchodování s volně žijícími zvířaty je jednou z nejrozšířenějších forem mezinárodně organizované trestné činnosti na světě;
1. poukazuje na pozitivní přínosy zvířat v zájmovém chovu pro životy milionů jednotlivců a rodin v celé EU a potvrzuje, že majitelům by mělo být umožněno s jejich zvířaty bezpečně a kontrolovaně cestovat po celé Unii;
 2. vítá zlepšení režimu pro přesun zvířat, která zavedlo nařízení (EU) č. 576/2013, mimo jiné dodatečné bezpečnostní prvky v cestovních dokladech zvířat, a další zlepšení, která budou následovat, jakmile legislativní orgány přijmou právní rámec pro zdraví zvířat;
 3. se znepokojením bere na vědomí, že nevládní organizace, orgány činné v trestním řízení, příslušné orgány a veterinární lékaři předkládají jednoznačné důkazy o stále častějším porušování režimu pro přesun zvířat, který je zneužíván ke komerčním účelům;
 4. konstatuje, že nízká míra očkování mezi zvířaty v zájmovém chovu, s nimiž se nezákoně obchoduje, často vede k tomu, že musejí být léčena s nasazením antibiotik; zdůrazňuje, že se tak mezi zvířaty v zájmovém chovu zvyšuje riziko antimikrobiální rezistence; se znepokojením konstatuje, že se jedná o dodatečný rizikový faktor pro vznik a šíření antimikrobiální rezistence u lidí;
 5. uznává, že ačkoli mnoho států již zavedlo povinné systémy identifikace a registrace zvířat v zájmovém chovu, přetrvávají určité nesrovnalosti, pokud jde o to, jaký typ informací se shromažďuje, na která zvířata se povinnost identifikace a registrace vztahuje a na které správní úrovni jsou tyto informace shromažďovány;
 6. je přesvědčen, že řádné požadavky na identifikaci a registraci psů (*Canis lupus familiaris*) a koček (*Felis silvestris catus*) by omezily příležitosti pro padělání dokumentů a pro nezákonný obchod, čímž by chránily veřejné zdraví a zdraví zvířat a umožnily účinnou sledovatelnost uvnitř Unie;
 7. se znepokojením konstatuje nárůst nezákoně obchodu s volně žijícími zvířaty, která jsou běžně chována v zájmovém chovu;
 8. je přesvědčen, že náležité požadavky na identifikaci a registraci volně žijících zvířat běžně chovaných v zájmovém chovu by vedly k omezení příležitostí pro nezákonný

obchod, ke zlepšení ochrany veřejného zdraví a zdraví zvířat a biologické rozmanitosti a zajistily by rovněž účinnou sledovatelnost uvnitř Unie;

9. vyzývá Komisi, aby poté, co vstoupí v platnost právní rámec pro zdraví zvířat, přijala akt v přenesené pravomoci, kterým stanoví pravidla podle článku 109 nařízení týkající se povinnosti členských států – v případě potřeby – vytvořit a vést počítačovou databázi pro identifikaci a registraci psů (*Canis lupus familiaris*) a koček (*Felis silvestris catus*), vzhledem ke zvláštním a významným rizikům spojeným s těmito druhy, aby se tak zajistila účinná opatření prevence a kontroly nemocí a usnadnila se sledovatelnost těchto zvířat, jejich pohybů mezi členskými státy a vstupu do Unie;
10. vyzývá Komisi, aby posoudila možnost přijetí dalších opatření proti nezákonnému obchodu se zvířaty v zájmovém chovu, která jsou uvedena v závěrech studie o životních podmínkách psů a koček, s nimiž se obchoduje, a aby tyto závěry neprodleně zveřejnila;
11. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 6.5.2013
COM(2013) 260 final

2013/0136 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o zdraví zvířat

{SWD(2013) 160 final}

{SWD(2013) 161 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. ZDŮVODNĚNÍ A CÍL

Zdraví zvířat je pro všechny evropské občany závažným tématem. Obavy s ním spojené nezbuzuje jen související hledisko veřejného zdraví, bezpečnosti potravin a zajišťování potravin, ale také hospodářské náklady, které si může vyžádat ohnisko nákazy zvířat, a ohledy na dobré životní podmínky zvířat, včetně důsledků opatření ke tlumení nákaz pro dobré životní podmínky zvířat.

Tento návrh zároveň odráží priority v oblasti inteligentní regulace¹ zaměřením na zjednodušení stávajícího právního rámce a zohledněním očekávání zúčastněných stran, pokud jde o snížení administrativní zátěže.

V neposlední řadě odráží priority Komise jako např. cíl inteligentního růstu strategie Evropa 2020² tím, že pomáhá danému odvětví stát se odolnějším díky opatřením v rámci aktivní prevence a pružnějšímu řízení rizika.

Analýza problémů

Stávající právní rámec v oblasti zdraví zvířat zahrnuje téměř 50 základních směrnic a nařízení a kolem 400 právních norem sekundárního práva, z nichž některé byly přijaty již v roce 1964.

V roce 2004 zahájila Komise externí hodnocení, jehož cílem bylo důkladně zhodnotit výsledky kroků EU v oblasti zdraví zvířat a které vedlo k nové strategii v oblasti zdraví zvířat z roku 2007. Nutnost přehodnotit naši politiku vyplývá z kombinace několika okolností:

- Hlavní prvky stávající politiky vznikaly většinou mezi lety 1988 a 1995, kdy se ještě jednalo o Společenství dvanácti členských států.
- Stojí před námi nové úkoly. Objevily se některé nákazy, které před deseti lety nebyly známy, zatímco jiné (například slintavka a kulhavka, katarální horečka ovcí a ptačí chřipka) se v nedávné minulosti staly opět problémem a připomněly nám, že i nadále představují vážné riziko.
- Významně se změnily i podmínky obchodování: objem obchodu se zvířaty a s produkty živočišného původu rychle roste, a to jak v EU, tak i ve třetích zemích.
- Věda, technika i náš institucionální rámec prošly podstatným vývojem.

V souvislosti se stávajícími právními předpisy byla zjištěna řada problémů. Některé se týkají obecného politického přístupu, konkrétně jde o:

- velkou složitost stávající politiky Společenství v oblasti zdraví zvířat

¹ KOM(2010) 543 v konečném znění „Inteligentní regulace v Evropské unii“.

² KOM(2010) 2020 „Evropa 2020 – Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“.

- chybějící celkovou strategii
- nedostatečný důraz na prevenci nález, se zvláštím zaměřením na potřebu zvýšené biologické bezpečnosti.

Další problémy se týkaly konkrétních potíží s fungováním stávajících právních předpisů, zejména šlo o:

- otázky vztahující se k obchodu uvnitř Unie s živými zvířaty.

Obecné i specifické problémy jsou buď rektifikovány v těchto právních předpisech, nebo budou rektifikovány v jejich aktech v přenesené pravomoci a prováděcích aktech.

Cíle návrhu

Právní rámec EU pro zdraví zvířat je právní rámec pro podporu strategie EU v oblasti zdraví zvířat, která byla zveřejněna v roce 2007. Obecným cílem uvedené strategie je:

- zajistit vysokou úroveň veřejného zdraví a bezpečnosti potravin snížením výskytu biologických a chemických rizik pro lidi na minimum,
- zlepšovat zdraví zvířat předcházením/snižováním výskytu nález zvířat, a tím podporovat zemědělskou činnost a hospodářství venkova,
- zvýšit hospodářský růst / soudržnost / konkurenceschopnost tím, že se zajistí volný pohyb zboží a přiměřené přemístování zvířat,
- podporovat takové zemědělské postupy a dobré životní podmínky zvířat, které předcházejí hrozbám v souvislosti se zdravím zvířat a které minimalizují dopad na životní prostředí, a tím podporují strategii EU pro udržitelný rozvoj.

Konkrétním cílem tohoto právního rámce pro zdraví zvířat je:

- vytvořit jednotný, zjednodušený, transparentní a jasný právní rámec, který systematicky stanoví cíle, oblast působnosti a zásady regulačního zásahu; založený na řádné správě věcí veřejných a splňující mezinárodní normy (např. OIE); zaměřený na dlouhodobá preventivní opatření, a to ve spolupráci se všemi příslušnými zúčastněnými stranami,
- zavést zastřešující obecné zásady umožňující, aby zjednodušený právní rámec byl připraven pro nové výzvy, tj. umožnit rychlou reakci v případě nově se objevujících nález; a to při současném zajištění stejné kvality reakce jako podle stávajících právních předpisů,
- zajistit soulad mezi horizontálními zásadami právních předpisů v oblasti zdraví zvířat, dobrých životních podmínek zvířat a politikami týkajícími se bezpečnosti potravin, jakož i obecnějšími politikami EU v oblasti změny klimatu, společné zemědělské politiky a udržitelnosti,

- snížit v nejvyšší možné míře dopad nález zvířat na zdraví zvířat a veřejné zdraví, dobré životní podmínky zvířat, hospodářství a společnost zvyšováním povědomí o nálezách, připravenosti, dozoru a pohotovostních systémů na vnitrostátní úrovni a na úrovni EU,
- zajistit řádné fungování vnitřního trhu se zvířaty a živočišnými produkty s vysokou úrovní ochrany zdraví zvířat a veřejného zdraví a podporovat cíle strategie Evropa 2020.

Operativním cílem tohoto právního rámce pro zdraví zvířat je:

- začlenit nový přístup založený na prevenci a na pobídkách do základu politiky v oblasti zdraví zvířat,
- stanovit jasné a vyrovnané rozdělení úloh a oblastí odpovědnosti mezi příslušnými orgány, orgány EU, odvětvím zemědělství, majiteli zvířat a dalšími subjekty,
- zavést klasifikaci nález jako základ pro zásah ze strany EU,
- stanovit účinné mechanismy pro rychlou reakci na nákazy, včetně nových problémů, jako jsou nově se objevující nákazy,
- zajistit účinnou připravenost na mimořádné události a včasnou reakci na nákazy zvířat a zoonózy, včetně případného použití očkovacích látek,
- zavést zjednodušené postupy, je-li to možné z technických a jiných důvodů, a to s přihlédnutím ke specifikům drobných zemědělců a mikropodniků, a je-li to možné při uvolnění neodůvodněné administrativní zátěže a nákladů,
- zajistit, aby nový právní rámec poskytoval dostatečnou pružnost pro bezproblémové přizpůsobení se budoucímu vědeckému a technologickému vývoji,
- snížit riziko narušení obchodu usilováním o odpovídající úroveň sblížení s příslušnými mezinárodními normami při zajištění pevného odhodlání dostat vysokým standardům zdraví zvířat.

2. PRÁVNÍ SOUVISLOSTI

Právní základ

Právní základ pro legislativní opatření EU týkající se zdraví zvířat stanoví články 43, 114 a 168 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), které jsou zásadní součástí politiky EU v oblasti zemědělství, veřejného zdraví a ochrany spotřebitelů, obchodu a jednotného trhu.

- Článek 43 stanoví základ pro legislativní opatření EU týkající se společné zemědělské politiky. Tento článek se rovněž stal základem pro veterinární právní předpisy, jelikož politika Společenství v oblasti zdraví zvířat se z právního hlediska považuje za součást společné zemědělské politiky, takže se v ní uplatňují stejné právní a správní postupy.

- Článek 114 stanoví právní základ pro zřízení a fungování vnitřního trhu a sbližování právních a správních opatření v této oblasti.
- Článek 168 o ochraně zdraví se týká ochrany lidského zdraví před všemi příčinami, které ho mohou poškodit, včetně těch, které se týkají zdraví zvířat. Veterinární opatření přímo zaměřená na ochranu veřejného zdraví byla rovněž přijata v rámci postupu spolurozhodování v důsledku tohoto článku.

Soulad s ostatními politikami Unie

Tento soubor veterinárních předpisů je ve vztahu s právním rámcem v oblasti dobrých životních podmínek zvířat, bezpečnosti potravin, veřejného zdraví, výživy zvířat, veterinárních léčivých přípravků, ochrany životního prostředí, úředních kontrol, společné rybářské politiky (SRP) a společné zemědělské politiky (SZP).

Vztah k jiným návrhům v souboru

Návrh je součástí souboru čtyř přezkumů týkajících se zdraví zvířat, zdraví rostlin, kvality reprodukčního materiálu rostlin a úředních kontrol rostlin, zvířat, potravin a krmiv.

Přezkum právních předpisů týkajících se úředních kontrol umožní důslednější uplatňování úředních kontrol pro účely ochrany zdraví zvířat a větší návaznost s veterinárními předpisy.

3. SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

Subsidiarita

Dobrý zdravotní stav zvířat znamená nejen soukromé přínosy, ale je i veřejným statkem s širšími společenskými přínosy. Přenosná povaha mnoha nálezů zvířat znamená, že největší celkové přínosy bude mít společný přístup spíše než řada jednotlivých opatření.

Hodnota harmonizovaného přístupu EU je obecně přijímána a pomohla snížit administrativní zátěž pro provozovatele, obchodníky, veterinární lékaře a odvětví spojené s veterinární oblastí. Sehrála zásadní úlohu při vytváření jednotného trhu, neboť tím, že se stanovily harmonizované veterinární podmínky a podpořil úspěch SZP, usnadnila obchod se zvířaty a s produkty živočišného původu (maso, mléko atd.) v rámci EU.

Přínosy harmonizovaných pravidel pro prevenci, oznamování, tlumení a eradikaci nálezů zvířat na úrovni EU byly prokázány při výskytu ohnisek nálezů zvířat v poslední době. Reakce na tyto krize ukázala schopnost EU rychle reagovat a omezit šíření nálezů a minimalizovat jejich dopady. To bylo ve velké míře možné díky harmonizovanému přístupu k tlumení nálezů, včetně poskytování finančního vyrovnání za ztráty v zemědělských podnicích v důsledku opatření k eradikaci nálezů. Rovněž s přihlédnutím k dimenzi jednotného trhu může zanedbání tlumení nálezů v jednom členském státě vážně ohrozit nálezový status Unie a ohrozit její vývozní potenciál. S ohledem na tyto různé prvky je opatření na úrovni EU oprávněné, protože je zřejmé, že členské státy samotné nemohou dosáhnout uspokojivých výsledků a že EU by dosáhla soudržného přístupu lépe a efektivněji.

Proporcionalita

Právní rámec pro zdraví zvířat stanoví obecný rámec pro prevenci, tlumení a eradikaci nákaz zvířat. Tento rámec vychází z pravidel založených na výsledcích, vyhýbá se příliš vysoké úrovni normativnosti a ponechává prostor členským státům pro případnou regulaci nebo stanovení podrobnějších právních předpisů, a zajišťuje tak flexibilitu pro přizpůsobení pravidel vnitrostátním, regionálním nebo místním okolnostem. Na druhé straně pravidla týkající se obchodu se musí nutně vyznačovat určitou úrovní podrobnosti a přesnosti, aby se snížilo riziko různých prováděcích postupů ze strany provozovatelů a příslušných orgánů a následného narušení hospodářské soutěže a možného snížení soudržnosti přístupu k boji proti nákaze. Právní rámec pro zdraví zvířat se proto snaží dosáhnout rovnováhy přiměřených, avšak nezbytných opatření.

4. KONZULTACE SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Proces konzultací

Tento právní rámec pro zdraví zvířat je výsledkem dlouhé řady promyšlených analýz.

V roce 2004 zahájila Komise nezávislé hodnocení s cílem posoudit fungování politiky Společenství v oblasti zdraví zvířat³ v předchozím desetiletí a její soudržnost s ostatními zásahy v rámci politiky EU. Účelem bylo určit prvky politiky Společenství v oblasti zdraví zvířat, které by mohly být dále zlepšovány, a navrhnout možnosti pro dosažení tohoto zlepšení.

V hodnocení politiky Společenství v oblasti zdraví zvířat se mimo jiné doporučilo vytvořit jednotnou strategii v oblasti zdraví zvířat, a to s cílem zabránit roztržitosti vlivu krize při rozvoji politiky. Výsledkem byla strategie EU v oblasti zdraví zvířat na období 2007–2013 pod heslem „Prevence je lepší než léčba“⁴.

Tato strategie stanoví přijetí „jednotného právního rámce pro zdraví zvířat s větším důrazem na pobídky namísto postihů, který bude v souladu s ostatními politikami EU a který se bude blížit mezinárodním normám“ a který „vymezí a sjednotí společné zásady a požadavky stávajících právních předpisů“. Ve své reakci na sdělení Komise o nové strategii Evropský parlament⁵, Rada⁶ a Evropský hospodářský a sociální výbor⁷ tuto iniciativu přivítaly. Akční plán pro provádění strategie⁸ následně potvrdil, že „hlavním cílem strategie je vytvoření právního předpisu v oblasti zdraví zvířat“.

Od samého počátku procesu byli do diskuse plně zapojeni a hráli v ní rozhodující úlohu hlavní zúčastněné strany, členské státy, příslušné orgány, mezinárodní

³ http://ec.europa.eu/food/animal/diseases/strategy/cahpeval_en.htm.

⁴ http://ec.europa.eu/food/animal/diseases/strategy/index_en.htm.

⁵ Usnesení EP 2007/2260(INI).

⁶ Dokument 15481/07 ADD 1.

⁷ NAT/376 – Strategie EU v oblasti zdraví zvířat.

⁸ KOM(2008) 545 v konečném znění, http://ec.europa.eu/food/animal/diseases/strategy/documents_en.htm.

organizace a obchodní partneři. Kromě toho byly při mnoha příležitostech konzultovány zúčastněné strany z řad hospodářských a sociálních subjektů, např. evropská sdružení zainteresovaná v oblasti zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat a zúčastněná veřejnost, a to v souladu s normami Komise pro konzultace.

5. PRVKY NÁVRHU

Část I: Obecná ustanovení

Právní rámec pro zdraví zvířat stanoví obecné zásady pro dobrý zdravotní stav zvířat v právních předpisech EU. Spojuje veterinární opatření pro suchozemské a vodní živočichy.

V části I se rovněž stanoví určení priorit a seznam nákaz, které by mohly mít významný dopad. Poprvé tak bude možné, aby zdroje Unie byly systematicky upřednostňovány na vědeckém a důkazním základě.

Poprvé jsou výslovně stanoveny oblasti odpovědnosti všech aktérů, kteří hrají významnou úlohu při ochraně zdraví zvířat, jako jsou provozovatelé, veterinární lékaři a chovatelé zvířat v zájmovém chovu. Konkrétně se nyní vyžaduje, aby provozovatelé a odborníci pracující se zvířaty získali základní znalosti o zdraví zvířat a souvisejících otázkách.

Část II: Oznamování, dozor, programy pro eradikaci, status oblasti prosté nákazy

Část II objasňuje povinnosti týkající se oznamování a dozoru, včetně veterinárních kontrol. Objasňuje úlohu provozovatelů, příslušných orgánů a jiných subjektů, pokud jde o dozor nad veterinární situací v Unii. Díky novému systému lze lépe využívat součinnosti mezi dozorem prováděným různými aktéry v dané oblasti, aby se zajistilo co nejúčinnější a z hlediska nákladů nejefektivnější používání zdrojů dozoru.

Další hlavní změnou je to, že jednotky, v současnosti povolené pouze pro opatření související s influencí ptáků a u akvakultury, mohou být nyní používány v širším rozsahu. Tím se do opatření pro tlumení nákaz zavádí větší pružnost, neboť se zavádí možnost dalšího pohybu a obchodu za určitých okolností vycházejících z perspektivy posouzení rizik.

Část III: Připravenost na nákazy, povědomí a tlumení

V části III se i nadále vyžaduje, aby členské státy vypracovaly pohotovostní plány řešení některých nákaz a aby uskutečňovaly jejich provádění.

Nyní je výslovně a jednotně stanoven právní rámec pro očkování.

Jsou stanovena pravidla pro používání bank antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel.

Jsou stanovena pravidla pro opatření k tlumení nákaz, která mají být přijata v případě podezření na výskyt ohnisek některých nákaz nebo jejich potvrzení, s malou změnou stávajícího systému, jehož fungování se považuje za dobré.

Část IV: Požadavky týkající se registrace, schvalování, výsledovatelnosti a přemísťování

Část IV je rozdělena do tří hlav s odlišnými pravidly pro suchozemské, vodní a ostatní živočichy. Je třeba, aby byly posuzovány samostatně, jelikož příslušné výrobní metody a epizootologie jsou odlišné. Hlavy, které se zabývají vodními a suchozemskými živočichy, stanoví opatření, jež pomáhají zjistit a vysledovat zvířata a zařízení. Výsledovatelnost zvířat má zásadní význam při vzplanutí ohniska nákazy pro to, aby bylo možné pochopit epizootologii nákazy a nákazu lépe tlumit. Tyto hlavy rovněž zavádějí možnost registrace více zvířat a jejich vysledování pomocí elektronických prostředků, a tím podporují zjednodušení a zlepšení právní úpravy a snižování administrativní zátěže využíváním technologií. Třetí hlava týkající se ostatních živočichů je zavedena pouze kvůli možným budoucím ustanovením pro případ, že by se měly objevit nové hrozby týkající se těchto živočichů.

Část V: Vstup do Unie a vývoz

V části V se stanoví normy a požadavky pro třetí země vysílající zvířata, zárodečné produkty, produkty živočišného původu a jiné materiály, jimiž se mohou přenášet nákazy zvířat do Unie, s cílem zabránit zavlečení nákaz. Rovněž se stanoví požadavky na vývoz. Neuvažuje se o žádných praktických změnách oproti stávajícím právním předpisům, jejichž fungování se považuje za dobré.

Část VI: Mimořádná opatření

Mimořádná opatření jsou pro zvládnutí nákaz zásadní. V části VI se stanoví postupy, kterými je třeba se řídit v případě mimořádné události, aby byla zajištěna rychlá a jednotná reakce Unie. Uvažuje se pouze o několika praktických změnách oproti stávajícím právním předpisům, jejichž fungování se považuje za velmi dobré.

Část VII: Závěrečná a přechodná ustanovení

Závěrečná a přechodná ustanovení se týkají vnitrostátních předpisů, podmínek pro přijímání aktů v přenesené pravomoci, zrušení a dalších nezbytných právních předpisů.

6. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Tento návrh neobnáší výdaje, jež nejsou zahrnuty ve finančním výkazu společného finančního rámce pro potravinový řetězec, zdraví zvířat a dobré životní podmínky zvířat, a týkající se zdraví rostlin a reprodukčního materiálu rostlin.

2013/0136 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o zdraví zvířat**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2, čl. 114 odst. 3 a čl. 168 odst. 4 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁹,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů¹⁰,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Účinky přenosných nákaz zvířat a opatření nezbytných pro tlumení těchto nákaz mohou být ničující pro jednotlivá zvířata, populace zvířat, chovatele i hospodářství.
- (2) Jak ukázaly nedávné zkušenosti, přenosné nákazy zvířat mohou mít rovněž významný dopad na veřejné zdraví, jako například v případě influenzy ptáků a salmonely.
- (3) Kromě toho lze pozorovat nepříznivé interaktivní účinky týkající se biologické rozmanitosti, změny klimatu a dalších environmentálních aspektů. Změna klimatu může mít vliv na výskyt nových nákaz, prevalenci stávajících nákaz a zeměpisné rozložení původců nákaz a vektorů, včetně těch, které ovlivňují volně žijící živočichy.
- (4) Aby se zajistila vysoká úroveň zdraví zvířat a veřejného zdraví v Unii, racionální rozvoj zemědělství a akvakultury a zvýšila se produktivita, měly by být stanoveny veterinární předpisy na úrovni Unie. Tyto předpisy jsou nezbytné mimo jiné pro dotvoření vnitřního trhu a pro zabránění šíření infekčních nákaz.
- (5) Stávající veterinární předpisy Unie obsahují řadu propojených a vzájemně souvisejících základních aktů, které stanoví veterinární pravidla pro obchod v rámci Unie, vstup zvířat a produktů do Unie, eradikaci nákaz, veterinární kontroly, hlášení

⁹ Úř. věst. C ..., ..., s.

¹⁰ Úř. věst. C ..., ..., s.

nákaz a finanční podporu u různých druhů zvířat, avšak chybí zastřešující právní rámec, který by stanovil harmonizované zásady v celém odvětví.

- (6) Ve strategii Unie v oblasti zdraví zvířat (2007–2013) se navrhuje zásada, že „prevence je lepší než léčba“, a Komise tuto strategii přijala ve svém sdělení Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 19. září 2007¹¹. Jejím cílem je klást větší důraz na preventivní opatření, dozor nad nákazami, tlumení nákaz a výzkum v zájmu snížení výskytu nákaz zvířat a minimalizace následků v případě vzniku ohniska. Navrhuje se přijetí „jednotného a zjednodušeného právního rámce pro zdraví zvířat“, který bude usilovat o sblížení s mezinárodními normami při zajištění pevného odhodlání dostát vysokým standardům zdraví zvířat.
- (7) Cílem tohoto nařízení je provádět závazky a vize uvedené ve strategii v oblasti zdraví zvířat, včetně zásady „jednoho zdraví“, a upevnit právní rámec pro společnou politiku Unie v oblasti zdraví zvířat, a to prostřednictvím jednotného, zjednodušeného a pružnějšího právního rámce pro zdraví zvířat.
- (8) Zvířata mohou trpět širokou škálou infekčních nebo neinfekčních nákaz. Mnohé nákazy jsou léčitelné, mají vliv pouze na jednotlivé postižené zvíře nebo se nepřenášejí na jiná zvířata nebo na člověka. Na druhé straně přenosné nákazy mohou mít širší dopad na zdraví zvířat nebo na veřejné zdraví s účinky na úrovni populace. Veterinární předpisy stanovené tímto nařízením by měly být omezeny pouze na tyto nákazy.
- (9) Při stanovení těchto veterinárních předpisů je nezbytné zohlednit souvislosti mezi zdravím zvířat a veřejným zdravím, životním prostředím, bezpečností potravin a krmiv, dobrými životními podmínkami zvířat, zajišťováním potravin, hospodářskými, sociálními a kulturními aspekty.
- (10) Rozhodnutím Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994)¹² se schválila jménem Evropského společenství s ohledem na tu jejich část, která spadá do jeho působnosti, Dohoda o zřízení Světové obchodní organizace (WTO) a dále dohody stanovené v přílohách 1, 2 a 3 uvedené dohody, které zahrnují Dohodu o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření. Dohoda o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření upravuje používání opatření nezbytných pro ochranu lidí, zvířat nebo rostlin nebo jejich zdraví tak, aby nedocházelo k svévolné nebo neoprávněné diskriminaci mezi členy WTO. Existují-li mezinárodní normy, musí být využívány jako základ. Nicméně členové mají právo stanovit vlastní příslušné normy pod podmínkou, že tyto normy jsou založeny na vědeckých důkazech.
- (11) Pokud jde o zdraví zvířat, Dohoda o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření odkazuje na normy Světové organizace pro zdraví zvířat (OIE) týkající se veterinárních podmínek pro mezinárodní obchod. Aby se snížilo riziko narušení obchodu, měla by opatření EU týkající se zdraví zvířat usilovat o odpovídající úroveň sblížení s normami OIE.

¹¹ KOM(2007) 539 v konečném znění.

¹² Úř. věst. L 336, 23.12.1994, s. 1.

- (12) Za zvláštních okolností, kdy existuje vážné riziko pro veřejné zdraví nebo zdraví zvířat, ale z vědeckého hlediska přetrvává nejistota, umožňuje čl. 5 odst. 7 Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření, který byl vyložen pro Unii ve sdělení Komise ze dne 2. února 2000 o zásadě předběžné opatrnosti¹³, každému členu této dohody přijmout prozatímní opatření na základě dostupných relevantních informací. Za takových okolností se vyžaduje, aby člen WTO získal dodatečné informace nezbytné pro objektivnější vyhodnocení rizik a odpovídající přezkum opatření v přiměřené lhůtě.
- (13) Posouzení rizik, na jehož základě jsou přijímána opatření v rámci tohoto nařízení, by mělo být založeno na dostupných vědeckých důkazech a mělo by se provádět nezávislým, objektivním a průhledným způsobem. Rovněž by měla být náležitě zohledněna stanoviska Evropského úřadu pro bezpečnost potravin, zřízeného čl. 22 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin¹⁴.
- (14) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu)¹⁵ stanoví hygienická a veterinární pravidla pro některé vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty s cílem zabránit rizikům pro zdraví lidí a zvířat, která v souvislosti s těmito produkty vznikají, a snižovat je na minimum, a zejména chránit bezpečnost potravinového a krmivového řetězce. Aby se zamezilo překrývání právních předpisů Unie, mělo by se toto nařízení vztahovat pouze na vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, nejsou-li stanovena zvláštní pravidla nařízením (ES) č. 1069/2009 a existuje-li riziko pro zdraví zvířat. Například nařízení (ES) č. 1069/2009 neupravuje zacházení s vedlejšími produkty živočišného původu a získanými produkty v souvislosti s opatřeními pro tlumení nákaz, a proto se na tyto otázky náležitým způsobem vztahuje toto nařízení.
- (15) Kromě toho zvláštní pravidla týkající se přenosných nákaz zvířat včetně nákaz přenosných na člověka (dále jen „zoonózy“) jsou již stanovena v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií¹⁶, ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/99/ES ze dne 17. listopadu 2003 o sledování zoonóz a jejich původců, o změně rozhodnutí Rady 90/424/EHS a o zrušení směrnice Rady 92/117/EHS¹⁷ a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003 ze dne 17. listopadu 2003 o tlumení salmonel a některých jiných původců zoonóz vyskytujících se v potravním řetězci¹⁸ a zvláštní pravidla týkající se přenosných chorob lidí v rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 2119/98/ES ze dne 24. září 1998 o zřízení sítě epidemiologického dozoru a kontroly přenosných

¹³ KOM(2000) 1 v konečném znění.

¹⁴ Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.

¹⁵ Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 1.

¹⁶ Úř. věst. L 147, 31.5.2001, s. 1.

¹⁷ Úř. věst. L 325, 12.12.2003, s. 31.

¹⁸ Úř. věst. L 325, 12.12.2003, s. 1.

nemocí¹⁹ ve Společenství. Uvedené akty by po přijetí tohoto nařízení měly zůstat v platnosti. Aby se zamezilo překrývání právních předpisů Unie, mělo by se toto nařízení tudíž vztahovat pouze na zoonózy, pokud nejsou stanovena zvláštní pravidla již v uvedených jiných právních aktech Unie.

- (16) Nákazy, které se vyskytují u volně žijících populací zvířat, mohou mít nepříznivý vliv na zemědělství a akvakulturu, veřejné zdraví, životní prostředí a biologickou rozmanitost. Proto je vhodné, aby oblast působnosti tohoto nařízení v takových případech zahrnovala volně žijící zvířata, a to jednak jako potenciální oběti těchto nákaz, jednak jako jejich vektory.
- (17) Nákazy zvířat se přenášejí nejen prostřednictvím přímého kontaktu mezi zvířaty nebo mezi zvířaty a lidmi. Šíří se také dále prostřednictvím vody a vzduchu, vektory, jako je hmyz, nebo spermatem, vajíčky a embryi použitými při inseminaci / umělé reprodukci, dárčovství vajíček nebo transferu embryí. Patogenní původci se mohou nacházet v potravinách a jiných produktech živočišného původu, jako jsou kůže, kožeshiny, peří, rohy a jakýkoli jiný materiál získaný z těla zvířete. Patogenní původce kromě toho mohou šířit různé jiné předměty, například přepravní vozidla, různá zařízení, krmiva, seno a sláma. Proto musí účinné právní předpisy v oblasti zdraví zvířat pokrývat všechny cesty infekce a materiály, jimiž se může infekce šířit.
- (18) Nákazy zvířat mohou mít škodlivé účinky na rozložení živočišných druhů ve volné přírodě, čímž ovlivňují biologickou rozmanitost. Mikroorganismy způsobující nákazy zvířat tudíž mohou spadat pod definici nepůvodních invazních druhů podle Úmluvy OSN o biologické rozmanitosti. Opatření stanovená tímto nařízením rovněž zohledňují biologickou rozmanitost, a proto by se toto nařízení mělo vztahovat na druhy zvířat a patogenní původce, včetně těch, které jsou definovány jako nepůvodní invazní druhy, které hrají roli v přenášení nákaz, na něž se vztahuje toto nařízení, nebo které jsou jimi postiženy.
- (19) V právních předpisech Unie, které byly přijaty před tímto nařízením, jsou stanoveny samostatné veterinární předpisy pro suchozemské a vodní živočichy. Směrnice Rady 2006/88/ES ze dne 24. října 2006 o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a produkty akvakultury a o prevenci a tlumení některých nákaz vodních živočichů²⁰ stanoví zvláštní pravidla pro vodní živočichy. V mnoha případech jsou však hlavní zásady pro správu dobrého zdravotního stavu zvířat platné pro obě skupiny druhů zvířat. Proto by oblast působnosti tohoto nařízení měla zahrnovat jak suchozemské, tak vodní živočichy a případně tato veterinární pravidla uvádět do souladu. V případě některých aspektů, zejména registrace a schvalování zařízení a výsledovatelnosti a přemísťování zvířat uvnitř Unie, se však toto nařízení řídí přístupem přijatým v minulosti, který měl stanovit různé soubory veterinárních pravidel pro suchozemské a vodní živočichy v důsledku rozdílných prostředí, a tudíž i různých požadavků na ochranu zdraví.
- (20) Právní předpisy Unie přijaté před tímto nařízením, a zejména směrnice Rady 92/65/EHS ze dne 13. července 1992 o veterinárních předpisech pro obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi uvnitř Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní veterinární předpisy Společenství uvedené v příloze

¹⁹ Úř. věst. L 268, 3.10.1998, s. 1.

²⁰ Úř. věst. L 328, 24.11.2006, s. 14.

A oddíle I směrnice 90/425/EHS²¹, rovněž stanoví základní veterinární předpisy pro ostatní živočišné druhy, které nejsou uvedeny v jiných právních aktech Unie, např. plazi, obojživelníci, mořští savci a ostatní druhy, jež nejsou vodními ani suchozemskými živočichy podle definice tohoto nařízení. Tyto druhy obvykle nepředstavují významné zdravotní riziko pro člověka nebo jiná zvířata, a tudíž se na ně vztahuje pouze několik veterinárních pravidel, případně žádná. V zájmu zamezení zbytečné administrativní zátěži a nákladům by se toto nařízení mělo řídit přístupem přijatým v minulosti, konkrétně stanovit právní rámec pro podrobná veterinární pravidla týkající se přemísťování těchto zvířat a produktů z nich získaných, jež mají být stanovena, vyžadují-li to příslušná rizika.

- (21) Zájmový chov zvířat, včetně okrasných vodních živočichů v domácnostech a nekomerčních akváriích, sloužících k okrasným účelům v interiéru i exteriéru, obecně představuje nižší riziko pro zdraví v porovnání s jinými způsoby chovu nebo přemísťování zvířat v širším měřítku, jako jsou například způsoby běžné v zemědělství. Proto není vhodné, aby se obecné požadavky týkající se registrace, vedení záznamů a přemísťování v rámci Unie vztahovaly na tato zvířata, neboť to by představovalo neodůvodněnou administrativní zátěž a náklady. Požadavky týkající se registrace a vedení záznamů by se tedy neměly vztahovat na chovatele zvířat v zájmovém chovu. Kromě toho by měla být stanovena zvláštní pravidla pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu v rámci Unie.
- (22) Některé vymezené skupiny zvířat, pro něž v tomto nařízení existují zvláštní veterinární předpisy, musí být vzhledem k širokému rozsahu skupiny uvedeny jako druhy v příloze. To je případ skupiny kopytnatců klasifikovaných jako kopytníci. Tento seznam může být v případě potřeby změněn v budoucnu z důvodu změny taxonomie, vědeckého vývoje nebo vědecky odůvodněných technických aktualizací. Podobně může být v případě potřeby upraven seznam druhů zvířat v zájmovém chovu kvůli změnám ve společnosti nebo změnám zvyklostí v zájmovém chovatelství, zejména pokud tato zvířata přenášejí nákazy. S cílem zohlednit tyto změny by proto měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat právní akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o seznamy zvířat v zájmovém chovu a kopytníků stanovené v přílohách I a II tohoto nařízení.
- (23) Ne všem přenosným nálezům zvířat je možné nebo by se mělo předcházet a tlumit je prostřednictvím regulačních opatření, například je-li nákaza příliš rozšířena, nejsou-li k dispozici diagnostické nástroje nebo pokud může soukromý sektor sám přijmout opatření k tlumení nákazy. Regulační opatření k prevenci a tlumení přenosných nálezů zvířat mohou mít významné hospodářské důsledky pro příslušná odvětví a narušit obchod. Proto je nezbytné, aby se tato opatření uplatňovala, pouze je-li to přiměřené a nezbytné, například pokud nákaza představuje nebo pokud existuje podezření, že by mohla představovat významné riziko pro zdraví zvířat nebo lidí.
- (24) Kromě toho by opatření pro prevenci a tlumení měla být přizpůsobena každé přenosné nálezě zvířat s cílem řešit její jedinečný epizootologický profil a jeho důsledky. Pravidla pro prevenci a tlumení každé nákazy by tedy měla být pro každou nálezě specifická.

²¹ Úř. věst. L 268, 14.9.1992, s. 54.

- (25) U přenosných nález zvířat je onemocnění obvykle spojováno s klinickými nebo patologickými projevy nákazy. Nicméně pro účely tohoto nařízení, jehož cílem je tlumit rozšiřování některých přenosných nález zvířat a jejich eradikace, by vymezení nákazy mělo být širší, aby se vztahovalo i na ostatní přenašeče patogenních původců.
- (26) Některé přenosné nákazy zvířat se nepřenáší snadno na ostatní zvířata nebo na člověka, a nepůsobí tak hospodářské škody ani nenarušují biologickou rozmanitost v širší míře. Nepředstavují tedy vážné nebezpečí pro zdraví zvířat nebo veřejné zdraví v Unii, a proto lze podle potřeby nabídnout řešení na úrovni vnitrostátních předpisů.
- (27) U přenosných nález zvířat, na které se nevztahují opatření stanovená na úrovni Unie, jež však mají určitý hospodářský význam pro soukromý sektor na místní úrovni, by měl soukromý sektor za pomoci příslušných orgánů členských států přijmout opatření k prevenci nebo tlumení těchto nález, například prostřednictvím samoregulačních opatření nebo vytvářením pravidel správné praxe.
- (28) Na rozdíl od přenosných nález zvířat popsaných ve 26. a 27. bodě odůvodnění se vysoce přenosné nákazy zvířat mohou snadno šířit přes hranice, a pokud se rovněž jedná o zoonózu, mohou mít také vliv na veřejné zdraví a bezpečnost potravin. Proto by se toto nařízení mělo vztahovat na vysoce přenosné nákazy zvířat a zoonózy.
- (29) Akce č. 5 sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě – Akční plán proti rostoucím hrozbám antimikrobiální rezistence²² zdůrazňuje preventivní úlohu tohoto nařízení a související očekávané snížení používání antibiotik u zvířat. Zvyšuje se rezistence mikroorganismů vůči antimikrobiálním látkám, na které dříve reagovaly. Tato rezistence komplikuje léčbu infekčních nález lidí a zvířat. V důsledku toho by se s mikroorganismy, u kterých se vyvinula rezistence vůči antimikrobiálním látkám, mělo zacházet stejně, jako by se jednálo o přenosné nákazy, a jsou tudíž zahrnuty do oblasti působnosti tohoto nařízení.
- (30) Mohou vzniknout nová nebezpečí spojená s určitými nálezami nebo druhy, zejména v důsledku změn životního prostředí, klimatu, v chovu hospodářských zvířat, zemědělské produkci, ale také sociálních změn. Vědecký pokrok může vést rovněž k novým poznatkům a ke zvýšení povědomí o existujících nálezách. Kromě toho nákazy a druhy, které jsou dnes důležité, mohou být v budoucnosti vytlačeny na okraj. Proto by oblast působnosti tohoto nařízení měla být široká a stanovená pravidla by měla být zaměřena na nákazy, které mají velký veřejný dopad. OIE s podporou Evropské komise vyvinula systém stanovení priorit a kategorizace v oblasti nález a vypracovala studii s názvem „*Listing and categorisation of priority animal diseases, including those transmissible to humans*“ (Vytvoření seznamu a kategorizace přenosných nález zvířat podle priorit, včetně nález přenosných na člověka)²³ a příslušný nástroj. Toto nařízení by mělo zavést takový přístup v právních předpisech Unie.
- (31) Aby se zajistily jednotné podmínky pro provádění tohoto nařízení, pokud jde o přenosné nákazy zvířat na úrovni Unie, je nutné vytvořit harmonizovaný seznam přenosných nález zvířat (dále jen „nákazy uvedené na seznamu“). Komisi by tedy měly být svěřeny prováděcí pravomoci k sestavení tohoto seznamu.

²² KOM(2011) 748.

²³ <http://www.oie.int/en/support-to-oie-members/global-studies/categorisation-of-animal-diseases/>.

- (32) V budoucnosti se mohou objevit nově se objevující nákazy, které by mohly znamenat vážné riziko pro veřejné zdraví a pro zdraví zvířat a mít dopady na zdraví, hospodářství nebo životní prostředí. Po posouzení těchto nákaz a po přijetí dočasných mimořádných opatření může být v případě potřeby nutná rychlá reakce a uvedení daných nákaz na seznamu nákaz. Proto by v těchto řádně odůvodněných případech rizika pro veřejné zdraví nebo zdraví zvířat měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s postupem pro naléhavé případy.
- (33) Nákazy uvedené na seznamu budou vyžadovat rozdílné postoje v oblasti řízení. U některých vysoce přenosných nákaz, které se v současné době v Unii nevyskytují, se při jejich výskytu vyžadují přísná opatření k jejich okamžité eradikaci. U jiných nákaz, které již mohou být přítomny v částech Unie, se vyžaduje povinná nebo dobrovolná eradikace. V obou případech je vhodné zavést omezení pohybu zvířat a produktů, jako je zákaz přemísťování z a do postižených oblastí, nebo testování před odesláním. V ostatních případech by mohlo být vhodné pouze provádět dozor nad rozšířením nákazy bez přijetí dalších opatření. To by nastalo zejména v případě nově se objevující nákazy, o níž jsou k dispozici omezené údaje.
- (34) Je třeba stanovit kritéria, která zajistí, že při určování přenosných nákaz zvířat, jež by měly být uvedeny pro účely tohoto nařízení na seznamu, budou zohledněny všechny příslušné aspekty, a podle kterých se v zájmu zajištění souladu a jednotnosti určí použitelnost pravidel tohoto nařízení pro prevenci a tlumení nákaz u různých nákaz uvedených na seznamu. Aby se zajistilo, že bude zohledněn technický a vědecký pokrok a vývoj příslušných mezinárodních norem, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o případné změny těchto kritérií.
- (35) Pravidla tohoto nařízení pro prevenci a tlumení týkající se konkrétní přenosné nákazy zvířat by se měla vztahovat na druhy zvířat, které mohou přenášet danou nákazu tím, že jsou na ni vnímavé nebo působí jako její vektory. V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění tohoto nařízení je nezbytné vytvořit harmonizovaný seznam druhů, na něž by se měla vztahovat opatření na úrovni Unie týkající se konkrétních nákaz uvedených na seznamu (dále jen „druhy uvedené na seznamu“), a na Komisi by tudíž měly být přeneseny prováděcí pravomoci ke stanovení tohoto seznamu.
- (36) Na základě významu a úrovně dopadu nákazy uvedené na seznamu, jejího rozšíření, prevalence a výskytu v Unii a dostupnosti opatření k prevenci a tlumení nákaz, pokud jde o danou nákazu uvedenou na seznamu, by se měla uplatňovat rozdílná kategorie zvláštních pravidel pro prevenci a tlumení nákaz stanovených v tomto nařízení uceleně a soustavně u jednotlivých nákaz uvedených na seznamu.
- (37) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění tohoto nařízení v souvislosti s opatřeními k prevenci a tlumení nákaz použitelnými u nákaz uvedených na seznamu je nezbytné stanovit používání pravidel stanovených v tomto nařízení u nákaz uvedených na seznamu na úrovni Unie. Na Komisi by tedy měly být přeneseny prováděcí pravomoci ke stanovení toho, na jaké nákazy uvedené na seznamu se mají vztahovat jaká pravidla.
- (38) Provozovatelé, odborníci pracující se zvířaty a chovatelé zvířat v zájmovém chovu mohou nejlépe pozorovat a zajišťovat zdraví zvířat a produktů spadajících pod jejich odpovědnost. Proto by měli mít primární odpovědnost za provádění opatření pro

prevenci a tlumení šíření nález u zvířat a produktů spadajících pod jejich odpovědnost.

- (39) Biologická bezpečnost je jedním z klíčových nástrojů prevence, jež mají k dispozici provozovatelé a ostatní subjekty pracující se zvířaty, aby zabránili zavlečení, rozvoji a šíření přenosných nález zvířat do/z/uvnitř populace zvířat. Úloha biologické bezpečnosti je rovněž uznána v posouzení dopadů pro přijetí právního rámce EU pro zdraví zvířat, přičemž jsou konkrétně posouzeny možné dopady. Aby se zajistilo, že opatření biologické bezpečnosti uplatňovaná provozovateli, odborníky pracujícími se zvířaty a chovateli zvířat v zájmovém chovu jsou dostatečně pružná, že jsou přizpůsobena typu produkce a příslušným druhům nebo kategoriím zvířat a že zohledňují místní okolnosti a technický vývoj, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o další a podrobnější požadavky na biologickou bezpečnost.
- (40) Biocidní přípravky, jako jsou dezinfekční přípravky pro veterinární hygienu nebo pro oblast potravin a krmiv, insekticidy, repelenty nebo rodenticidy, hrají důležitou úlohu ve strategiích biologické bezpečnosti na úrovni zemědělských podniků i během přepravy zvířat. Proto by měly být považovány za součást biologické bezpečnosti.
- (41) Znalosti o zdraví zvířat, zahrnující znalosti o příznacích nález, následcích nález a možných prostředcích prevence včetně biologické bezpečnosti, léčby a tlumení, jsou nezbytným předpokladem pro účinnou péči o zdraví zvířat a mají zásadní význam pro zajištění včasného zjištění nález zvířat. Provozovatelé a jiní odborníci pracující se zvířaty by tedy měli tyto znalosti získat. Tyto znalosti lze získat různými způsoby, například prostřednictvím formálního vzdělávání, ale také prostřednictvím zemědělského poradenského systému, který existuje v odvětví zemědělství, nebo informálního učení, do něhož mohou přínosně přispívat vnitrostátní a evropské zemědělské organizace a další organizace. Tyto alternativní prostředky získávání uvedených znalostí by rovněž měly být uznány tímto nařízením.
- (42) Veterinární lékaři a odborníci zabývající se zdravím vodních živočichů hrají zásadní úlohu ve všech aspektech péče o zdraví zvířat a v tomto nařízení by měla být stanovena obecná pravidla týkající se jejich úloh a oblastí odpovědnosti.
- (43) Veterinární lékaři mají vzdělání a odbornou kvalifikaci, které zajišťují, že získali znalosti, dovednosti a schopnosti nezbytné mimo jiné k diagnostikování nález a léčení zvířat. Kromě toho v některých členských státech z historických důvodů nebo v důsledku nedostatku veterinárních lékařů, kteří se zabývají nálezami vodních živočichů, existuje zvláštní povolání nazývané „odborníci zabývající se zdravím vodních živočichů“. Tito odborníci obvykle nejsou veterinárními lékaři, věnují se však léčení vodních živočichů. Toto nařízení by tudíž mělo respektovat rozhodnutí těch členských států, které toto povolání uznávají. V těchto případech by odborníci zabývající se zdravím vodních živočichů měli mít stejné odpovědnosti a povinnosti jako veterinární lékaři, pokud jde o jejich specifickou oblast práce. Tento přístup je v souladu s Kodexem zdraví vodních živočichů OIE.
- (44) Aby se zajistilo, že veterinární lékaři a odborníci zabývající se zdravím vodních živočichů, kteří provádějí činnosti spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení, mají odpovídající kvalifikaci a náležitou odbornou přípravu, měla by být na Komisi

přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o jejich kvalifikaci a odbornou přípravu.

- (45) Členské státy a zejména jejich příslušný orgán odpovědný za zdraví zvířat patří mezi hlavní aktéry v oblasti prevence a tlumení přenosných nákaz zvířat. Příslušný orgán pro zdraví zvířat hraje důležitou úlohu v oblasti dozoru, eradikace, opatření pro tlumení nákazy, pohotovostního plánování, zvyšování povědomí o nákaze a v usnadnění přemísťování zvířat a v mezinárodním obchodě tím, že vydává veterinární osvědčení. Schopnost členských států plnit své povinnosti podle tohoto nařízení závisí na jejich přístupu k přiměřeným finančním, infrastrukturním a personálním zdrojům na celém jejich území, včetně kapacity laboratoří a vědeckého a dalšího příslušného know-how.
- (46) Příslušný orgán vzhledem k omezeným zdrojům nemůže vždy provádět všechny činnosti, jejichž provádění příslušným orgánem je vyžadováno na základě tohoto nařízení. Z tohoto důvodu je nezbytné stanovit právní základ pro přenesení provádění těchto činností na veterinární lékaře. S cílem zajistit stanovení nezbytných podmínek pro obecnou použitelnost opatření k prevenci a tlumení nákaz v celé Unii by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o přenesení provádění těchto činností na veterinární lékaře a jejich náležitou odbornou přípravu.
- (47) Optimální péče o zdraví zvířat může být dosaženo pouze ve spolupráci s chovateli, provozovateli, dalšími zúčastněnými stranami a obchodními partnery. K zabezpečení jejich podpory je nezbytné, aby rozhodovací postupy a používání opatření stanovených v tomto nařízení byly organizovány jasným a transparentním způsobem. Proto by měl příslušný orgán učinit vhodné kroky s cílem průběžně informovat veřejnost, zejména existují-li oprávněné důvody pro podezření, že zvířata nebo produkty mohou představovat riziko pro zdraví zvířat nebo pro veřejné zdraví, a je-li to ve veřejném zájmu.
- (48) Aby se předešlo uvolnění patogenních původců z laboratoří, ústavů a jiných zařízení pracujících s patogenními původci, je nezbytné, aby tato zařízení přijala vhodná opatření biologické bezpečnosti, biologické ochrany a opatření v oblasti uzavřeného nakládání s biologickými původci. Proto by toto nařízení mělo stanovit bezpečnostní opatření, která mají být dodržena při manipulaci s těmito patogenními původci, očkovacími látkami a dalšími biologickými produkty nebo při jejich přepravě. Tato povinnost by se měla vztahovat i na všechny právnické nebo fyzické osoby, které se touto činností zabývají. Aby se zajistilo, že budou dodržovány bezpečnostní normy při manipulaci s vysoce nakažlivými biologickými původci, očkovacími látkami a dalšími biologickými produkty, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o bezpečnostní opatření v těchto laboratořích, ústavech a zařízeních a o přemísťování patogenních původců.
- (49) Pro účinné tlumení nákaz jsou rozhodující včasné zjištění a jasný řetězec hlášení nákaz a podávání zpráv. V zájmu dosažení účinné a rychlé reakce by jakékoli podezření na ohnisko určitých nákaz uvedených na seznamu nebo jeho potvrzení mělo být okamžitě nahlášeno příslušnému orgánu. Tyto oznamovací povinnosti by se měly vztahovat na veškeré fyzické a právnické osoby, aby se zajistilo, že žádné ohnisko nákazy nebude nenahlášeno.

- (50) Veterinární lékaři jsou klíčovými aktéry při šetření nálezů a představují klíčový článek propojující provozovatele a příslušný orgán. Měli by tudíž být provozovateli informováni v případě mimořádné míry úhynu, jiných závažných problémů souvisejících s nálezami nebo výrazného poklesu objemu produkce s neurčenou příčinou.
- (51) V zájmu zajištění účinného a efektivního hlášení a vyjasnění různých okolností souvisejících s mimořádnou mírou úhynu a dalšími znaky závažných nálezů by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o kritéria pro stanovení toho, kdy nastávají příslušné okolnosti pro hlášení, a pravidla pro další případné šetření.
- (52) U některých nálezů uvedených na seznamu je zásadní, aby Komise a ostatní členské státy byly o nálezích okamžitě informovány. Toto hlášení v rámci Unie umožní sousedním nebo jiným postiženým členským státům přijmout v oprávněných případech preventivní opatření. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provádění tohoto hlášení v rámci Unie jsou na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci.
- (53) Na druhé straně v případě některých nálezů nejsou okamžitá hlášení a opatření nutná. V těchto případech je shromažďování informací a podávání zpráv v souvislosti s výskytem těchto nálezů nezbytné pro zvládnutí situace nálezů a pro případné přijetí opatření k prevenci a tlumení nálezů. Tento požadavek na podávání zpráv se rovněž může vztahovat na nálezů, jež podléhají hlášení v rámci Unie, ale u nichž jsou potřebné dodatečné informace pro provádění účinných opatření k prevenci a tlumení nálezů. Aby se zajistilo, že jsou v příslušné lhůtě shromážděny správné informace a údaje nezbytné k tomu, aby se zabránilo šíření, nebo k tlumení každé konkrétní nálezů, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o skutečnosti, které by měly být uvedeny ve zprávě.
- (54) Hlavním účelem hlášení nálezů a podávání zpráv je vytvoření spolehlivých, transparentních a dostupných epizootologických údajů. Měl by být zaveden počítačový informační systém pro účinné shromažďování a správu údajů z dozoru na úrovni Unie pro nálezů uvedené na seznamu a podle potřeby pro nově se objevující nálezů nebo patogeny rezistentní vůči antimikrobiálním látkám. Tento systém by měl podpořit optimální dostupnost údajů, usnadnění výměny údajů a snížení administrativní zátěže pro příslušné orgány členských států tím, že spojí hlášení nálezů a podávání zpráv v rámci Unie a na mezinárodní úrovni do jednoho procesu (tj. databáze WAHIS/WAHID OIE). Rovněž by měl být zajištěn soulad s výměnou informací podle směrnice 2003/99/ES²⁴.
- (55) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění pravidel týkajících se hlášení nálezů a podávání zpráv v rámci Unie by měly být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci k vytvoření seznamu nálezů, na které se vztahují pravidla týkající se hlášení v rámci Unie a podávání zpráv v rámci Unie stanovená v tomto nařízení, a k vytvoření nezbytných postupů, formátů, výměny informací a údajů týkajících se hlášení nálezů a podávání zpráv.

²⁴ Úř. věst. L 325, 12.12.2003, s. 31.

- (56) Dozor je klíčovým prvkem politiky tlumení nákaz. Mělo by se stanovit včasné zjištění přenosných nákaz zvířat a účinné hlášení, a umožnit tak danému odvětví a příslušnému orgánu provádění (je-li to uskutečnitelné) včasných opatření v oblasti prevence a tlumení nákaz a eradikaci nákazy. Dále by se měly poskytovat informace o nákazovém statusu každého členského státu a Unie, čím by se prokázal status oblasti prosté nákazy a usnadnil obchod s třetími zeměmi.
- (57) Provozovatelé pozorují svoje zvířata pravidelně a mají nejlepší předpoklady k tomu, aby zjistily mimořádnou míru úhynu a další příznaky závažných nákaz. Provozovatelé jsou proto základem veškerého dozoru a mají zásadní význam pro dozor prováděný příslušným orgánem.
- (58) Aby se zajistila úzká spolupráce a výměna informací mezi provozovateli a veterinárními lékaři nebo odborníky zabývajícími se zdravím vodních živočichů a doplnil dozor prováděný provozovateli, zařízení by měla, pokud je to vhodné pro daný typ produkce a s ohledem na další relevantní faktory, podléhat veterinárním kontrolám. V zájmu zajištění úrovně dozoru přiměřené příslušným rizikům v různých typech zařízení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o kritéria a obsah těchto veterinárních kontrol v různých typech zařízení.
- (59) Je důležité, aby příslušný orgán zavedl systém dozoru pro nákazy uvedené na seznamu, které podléhají dozoru. To by mělo platit i pro nově se objevující nákazy, kdy by měla být posouzena případná zdravotní rizika dané nákazy a shromážděny epidemiologické údaje pro toto posouzení. Aby se zajistilo co nejlepší využití zdrojů, informace by se měly shromažďovat, sdílet a používat nejefektivnějším a nejúčinnějším způsobem.
- (60) Metody dozoru, četnost a intenzita by měly být přizpůsobeny konkrétním nákazám a měly by zohledňovat konkrétní účel dozoru, nákazový status v daném regionu a veškerý další dozor prováděný provozovateli.
- (61) V některých případech a v závislosti na epizootologickém profilu nákazy a relevantních rizikových faktorech může být nutné zavést strukturovaný program dozoru. V takovém případě je vhodné, aby členské státy vytvořily epizootologicky zaměřené programy dozoru. Měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o plánování dozoru, kritéria pro úřední potvrzení ohnisek a definice případů těchto nákaz a požadavky pro programy dozoru v souvislosti s jejich obsahem, informacemi, které mají být zahrnuty, a obdobím uplatňování.
- (62) V zájmu podpory koordinace mezi členskými státy a zajištění, aby tyto programy dozoru byly v souladu s cíli Unie, by měly být pro informaci předkládány Komisi a ostatním členským státům. Daný členský stát, který provádí program dozoru, by měl kromě toho Komisi rovněž předkládat pravidelné zprávy o výsledcích příslušného programu dozoru. V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění programů dozoru by měly být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci k vytvoření seznamu nákaz, na něž se vztahují programy dozoru, a ke stanovení harmonizovaných postupů, formátů, výměny informací a údajů.

- (63) Po členských státech, jež nejsou prosté nebo o kterých se neví, že jsou prosté nález uvedených na seznamu podléhajících opatřením pro eradikaci stanoveným v tomto nařízení, by se mělo vyžadovat, aby zavedly povinné eradikační programy pro eradikaci uvedených nález v případech, kdy je v Unii eradikace povinná, nebo aby měli možnost zavést dobrovolné eradikační programy pro eradikaci uvedených nález v případech, kdy se eradikace v Unii předpokládá, avšak není povinná. Pro zajištění jednotných podmínek všeobecného uplatňování v celé Unii je nezbytné pro tyto povinné nebo dobrovolné eradikační programy stanovit harmonizované požadavky. V zájmu zajištění účinné eradikace nález by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o cíle strategií pro tlumení nález, opatření pro tlumení nález v rámci povinných nebo dobrovolných eradikačních programů a požadavky těchto programů.
- (64) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění programů pro eradikaci nález by měly být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci ke stanovení postupů pro předkládání těchto programů, ukazatele výkonnosti a podávání zpráv.
- (65) Kromě toho by členské státy měly mít možnost prohlásit celé své území, jeho oblasti nebo jednotky za prosté jedné nebo více nález uvedených na seznamu, na něž se vztahují pravidla o povinných nebo dobrovolných eradikačních programech, aby byly chráněny proti zavlečení těchto nález uvedených na seznamu z jiných částí Unie nebo ze třetích zemí nebo území. Za tímto účelem by měl být stanoven jasný harmonizovaný postup, včetně nezbytných kritérií pro status území prostého nález. V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění uznání statusu oblasti prosté nález v rámci Unie je nezbytné, aby tento status oblasti prosté nález byl úředně schválen, a na Komisi by tudíž měly být přeneseny prováděcí pravomoci ke schválení tohoto statusu.
- (66) OIE zavedla v rámci v Kodexu zdraví suchozemských živočichů a Kodexu zdraví vodních živočichů (dále jen „kodexy OIE“) koncept kompartmentalizace (rozčlenění na jednotky). V právních předpisech Unie, které byly přijaty před tímto nařízením, je tento koncept uznán pouze pro určité druhy zvířat a nález, jež jsou upřesněny v konkrétních právních předpisech Unie, jmenovitě pro influenzu ptáků a nález vodních živočichů. Tímto nařízením by se měla stanovit možnost využívání systému jednotek pro jiné druhy zvířat a nález. S cílem stanovit podrobné podmínky pro uznávání jednotek, pravidla pro jejich schvalování a požadavky na ně by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie.
- (67) Členské státy by měly své území prosté nález, jeho oblasti a jednotky zveřejnit za účelem informování obchodních partnerů a usnadnění obchodu.
- (68) S cílem stanovit podrobné podmínky pro uznávání statusu oblasti prosté nález by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o kritéria pro získání tohoto statusu, důkazy potřebné k doložení statusu oblasti prosté nález, zvláštní opatření v oblasti prevence a tlumení nález, omezení, informace, které mají být poskytnuty, odchylky a podmínky pro zachování, pozastavení, odejmutí nebo obnovení statusu území prostého nález.

- (69) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění postupů k získání statusu oblasti prosté nákazy by měly být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci k určení nákaz uvedených na seznamu, na něž se může vztahovat rozčlenění na jednotky, a ke stanovení podrobných pravidel týkajících se formátu podávání žádostí a výměny informací.
- (70) Přítomnost zcela neimunní populace zvířat vnímavých na určité nákazy uvedené na seznamu vyžaduje trvalé povědomí o nákaze a připravenost. V minulosti se ukázalo, že pohotovostní plány jsou klíčovým nástrojem pro úspěšné tlumení nákaz v mimořádných situacích. V zájmu zajištění takového účinného a efektivního nástroje pro tlumení nákaz v mimořádných situacích, který lze pružně přizpůsobit mimořádným situacím, by měla být na Komisi přenesena pravomoc k přijímání aktů v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o podrobné požadavky a podmínky pro pohotovostní plány.
- (71) Krize v oblasti zdraví zvířat v minulosti ukázaly výhody existence zvláštních podrobných a rychlých postupů řízení pro mimořádné situace vyvolané nákazami. Tyto organizační postupy by měly zajistit rychlou a účinnou reakci a zlepšit koordinaci úsilí všech zúčastněných stran, a zejména příslušných orgánů a zúčastněných subjektů.
- (72) Pro zajištění použitelnosti pohotovostních plánů v reálných mimořádných situacích je nezbytné zkontrolovat, že systémy fungují, a testovat je. Za tímto účelem by příslušné orgány členských států měly provádět simulační cvičení ve spolupráci s příslušnými orgány sousedních členských států a třetích zemí a území, je-li to uskutečnitelné a relevantní.
- (73) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění pohotovostních plánů a simulačních cvičení by měly být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci ke stanovení pravidel pro praktické provádění těchto plánů a cvičení.
- (74) Veterinární léčivé přípravky jako očkovací látky, hyperimunní séra a antimikrobiální látky hrají důležitou úlohu v prevenci a tlumení přenosných nákaz zvířat. Posouzení dopadů pro přijetí právního rámce EU pro zdraví zvířat zdůrazňuje zejména význam očkovacích látek jako nástroje v rámci prevence, tlumení a eradikace nákaz zvířat.
- (75) Nicméně strategie pro tlumení některých přenosných nákaz zvířat vyžadují zákaz nebo omezení používání některých veterinárních léčivých přípravků, neboť jejich používání by mohlo ohrozit účinnost těchto strategií. Například hyperimunní séra nebo antimikrobiální látky mohou maskovat projevy nákazy, znemožnit zjištění patogenního původce nebo znesnadnit rychlou a diferenciální diagnostiku, a tím ohrozit správné zjištění nákazy.
- (76) Tyto strategie pro tlumení se však mohou mezi jednotlivými nákazami uvedenými na seznamu značně lišit. Proto by toto nařízení mělo stanovit pravidla pro používání veterinárních léčivých přípravků pro prevenci a tlumení nákaz uvedených na seznamu a harmonizovaná kritéria pro rozhodování při určování, zda použít či nepoužít očkovací látky, hyperimunní séra a antimikrobiální látky a jak je použít. V zájmu zajištění flexibilního přístupu a řešení specifík různých nákaz uvedených na seznamu a dostupnosti účinné léčby by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o omezení,

zákazy nebo povinnost používat určité veterinární léčivé přípravky v rámci tlumení některých nákaz uvedených na seznamu. V naléhavých případech a v zájmu řešení nově vznikajících rizik s možnými zničujícími účinky na zdraví zvířat nebo na veřejné zdraví, hospodářství, společnost nebo životní prostředí by mělo být možné tato opatření přijímat postupem pro naléhavé případy.

- (77) Na základě závěrů odborného stanoviska o bankách očkovacích látek a/nebo diagnostických bankách pro závažné nákazy zvířat²⁵ by mělo být rovněž umožněno, aby Unie a členské státy vytvořily rezervy antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel pro nákazy uvedené na seznamu, jež představují vážné nebezpečí pro zdraví zvířat nebo veřejné zdraví. Vytvoření banky antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie by podpořilo cíle Unie v oblasti zdraví zvířat tím, že umožňuje rychlou a účinnou reakci v případě potřeby jejich zdrojů a účinně využívá omezené zdroje.
- (78) V zájmu zajištění této rychlé a účinné reakce by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o vytváření a řízení těchto bank a bezpečnostní normy a požadavky pro jejich provoz. Toto nařízení by však nemělo stanovit pravidla pro financování opatření pro prevenci a tlumení nákaz včetně očkování.
- (79) Měla by být stanovena kritéria pro přednostní přístup ke zdrojům bank antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie za účelem zajištění efektivity při jejich distribuci v mimořádných situacích.
- (80) Z důvodu bezpečnosti v souvislosti s bioterorismem a agroterorismem by některé podrobné informace týkající se bank antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie měly být považovány za důvěrné a jejich zveřejnění by mělo být zakázáno.
- (81) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro řízení bank antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie by měly být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci ke stanovení podrobných pravidel týkajících se toho, jaké biologické produkty mají být v těchto bankách zahrnuty a pro jaké nákazy, a podrobných pravidel o dodávkách, množstvích, skladování, zásobování, procesních a technických požadavcích na očkovací látky, antigeny a diagnostická činidla a četnosti a obsahu informací poskytovaných Komisi.
- (82) V případě vzplanutí ohniska nákazy uvedené na seznamu, o němž se usuzuje, že představuje vysoké riziko pro zdraví zvířat nebo veřejné zdraví v Unii, je v zájmu ochrany zdraví zvířat a veřejného zdraví a příslušných odvětví nezbytné přijmout okamžitá opatření pro tlumení dané nákazy uvedené na seznamu za účelem eradikace této nákazy.
- (83) Provozovatelé, odborníci pracující se zvířaty a chovatelé zvířat v zájmovém chovu by měli nést hlavní odpovědnost za tlumení a prevenci šíření přenosných nákaz zvířat. V případě podezření na vysoce přenosné nákazy nebo jejich potvrzení by měli neprodleně přijmout opatření.

²⁵ Dok. SANCO/7070/2010.

- (84) Příslušný orgán by měl být odpovědný za zahájení prvních šetření k potvrzení nebo vyloučení ohniska vysoce přenosné nákazy uvedené na seznamu, o němž se usuzuje, že představuje vysoké riziko pro zdraví zvířat nebo veřejné zdraví v Unii.
- (85) Příslušný orgán by měl zavést předběžná opatření pro tlumení nákazy, aby se zamezilo možnému rozšíření této nákazy uvedené na seznamu, a provést epizootologické šetření.
- (86) Po potvrzení nákazy by měl příslušný orgán přijmout nezbytná opatření pro tlumení nákazy, v případě potřeby včetně vymezení uzavřených pásem, k eradikaci a prevenci dalšího šíření této nákazy.
- (87) Výskyt nákazy uvedené na seznamu u volně žijících zvířat může představovat riziko pro veřejné zdraví a pro zdraví chovaných zvířat. Proto by měla být stanovena zvláštní pravidla pro opatření k tlumení a eradikaci nákaz u volně žijících zvířat v případě potřeby.
- (88) V případě nákaz uvedených na seznamu, které nejsou vysoce přenosné a které podléhají povinné eradikaci, by měla být provedena opatření pro tlumení daných nákaz uvedených na seznamu, aby se zabránilo šíření této nákazy, zejména do oblastí, které ještě nebyly infikovány. Tato opatření však mohou být omezenější nebo odlišná v porovnání s opatřeními použitelnými pro nejnebezpečnější náказы uvedené na seznamu. Toto nařízení by tedy mělo stanovit zvláštní pravidla pro uvedené náказы. Tato opatření pro tlumení nákaz by měly provádět také členské státy, které mají zavedený dobrovolný eradikační program. Úroveň a intenzita opatření pro tlumení náказы by však měly být přiměřené a měly by brát v úvahu charakteristiky dané náказы uvedené na seznamu, její rozšíření a její význam pro dotýčný členský stát i Unii jako celek.
- (89) S cílem zajistit, aby provozovatelé, chovatelé zvířat v zájmovém chovu a příslušné orgány účinně uplatňovali opatření pro tlumení nákaz stanovená v tomto nařízení, a s přihlédnutím ke specifikům opatření pro tlumení nákaz u konkrétních nákaz uvedených na seznamu a k příslušným rizikovým faktorům by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o podrobná opatření pro tlumení nákaz v případě podezření na výskyt nákazy uvedené na seznamu v zařízeních, dalších místech a uzavřených pásmech nebo jejího potvrzení.
- (90) S cílem stanovit možnost, aby Komise v případě, že opatření pro tlumení nákaz stanovená v tomto nařízení nejsou dostačující nebo vhodná k řešení příslušného rizika, přijala zvláštní dočasná opatření pro tlumení nákaz, měly by být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci, pokud jde o stanovení zvláštních opatření pro tlumení nákaz po omezené časové období.
- (91) Je nezbytná registrace určitých přepravních a zařízení, jež chovají suchozemská zvířata nebo nakládají se zárodečnými produkty či je přepravují, aby příslušné orgány mohly provádět odpovídající dozor a aby bylo možné zajistit prevenci, tlumení a eradikaci přenosných nákaz zvířat.
- (92) Jestliže určitý typ zařízení, jež chovají suchozemská zvířata nebo nakládají se zárodečnými produkty či je skladují, představuje zvláštní riziko pro zdraví zvířat, měl by podléhat schválení příslušným orgánem.

- (93) V zájmu zamezení zbytečné administrativní zátěži a nákladům, zejména pro malé a střední podniky, by členské státy měly mít možnost pružně reagovat přizpůsobením systému registrace a schvalování místním a regionálním podmínkám a způsobům produkce.
- (94) V zájmu snížení administrativní zátěže by registrace a schvalování měly být v rámci možností začleněny do systému registrace nebo schvalování, který členské státy již zavedly pro jiné účely.
- (95) Provozovatelé mají přímé poznatky o zvířatech, která jsou v jejich péči. Proto by měly vést aktuální záznamy obsahující informace, které jsou důležité pro posuzování nakažového statusu, vysledovatelnost a epizootologické šetření v případě výskytu nákazy uvedené na seznamu. Tyto záznamy by měly být snadno dostupné příslušnému orgánu.
- (96) V zájmu zajištění veřejné dostupnosti aktuálních informací o registrovaných zařízeních a přepravních a schválených zařízeních by příslušný orgán měl zřídit a vést registr těchto zařízení a přepravních. Na Komisi by měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o informace, které mají být obsaženy v registru zařízení a přepravních, a požadavky na vedení záznamů, co se týče informací, které mají být zaznamenány, odchylek od požadavků na vedení záznamů a konkrétních doplňkových požadavků na zárodečné produkty.
- (97) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění požadavků stanovených tímto nařízením s ohledem na registraci a schvalování zařízení a vedení záznamů a registrů by měly být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci pro stanovení pravidel týkajících se informačních povinností, výjimek a dalších pravidel, formátů a provozních specifikací registrů a záznamů.
- (98) Efektivní vysledovatelnost je klíčovým prvkem strategie tlumení nakaž. Měly by být zavedeny požadavky na identifikaci a registraci specifické pro různé druhy chovaných suchozemských zvířat a zárodečných produktů, aby se usnadnilo účinné uplatňování pravidel pro prevenci a tlumení nakaž stanovených tímto nařízením. Kromě toho je důležité stanovit možnost vytvoření identifikačního a registračního systému pro druhy, pro něž taková ujednání v současné době neexistují, nebo je-li to odůvodněno měnícími se okolnostmi a riziky.
- (99) V zájmu zajištění řádného fungování identifikačního a registračního systému a zajištění vysledovatelnosti by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o povinnosti týkající se databází, určení příslušného orgánu, podrobných požadavků na identifikaci a registraci pro různé druhy zvířat a dokumentů.
- (100) Je vhodné snížit administrativní zátěž a náklady a v případě, že požadavky na vysledovatelnost mohou být splněny prostřednictvím jiných prostředků než těch, jež jsou stanoveny v tomto nařízením, zajistit pružnost systému. Komise by proto měla být zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o odchylky od požadavků na identifikaci a evidenci.

- (101) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění identifikačního a registračního systému a vysledovatelnosti by měly být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci ke stanovení pravidel týkajících se technických specifikací pro databáze, způsobu identifikace, dokumentů a formátů, lhůt a kritérií pro odchylky od těchto systémů.
- (102) Důležitým nástrojem pro prevenci zavlečení a šíření přenosné nákazy zvířat je využívání omezení pohybu zvířat a produktů, jež mohou danou nákazu přenášet. Omezení pohybu zvířat a produktů však může mít vážné hospodářské dopady a narušit fungování vnitřního trhu. Tato omezení by proto měla být uplatňována pouze tehdy, pokud je to nezbytné a přiměřené příslušným rizikům. Tento přístup je v souladu se zásadami stanovenými v Dohodě o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření a v mezinárodních normách OIE.
- (103) Na veškeré přemísťování zvířat by se měly vztahovat obecné požadavky stanovené v tomto nařízení, jako je zákaz přemísťování zvířat ze zařízení, kde existuje mimořádná míra úhynu a další příznaky nákaz s neurčenou příčinou, nebo požadavky na prevenci nákaz během přepravy.
- (104) Právní rámec, jenž je v současné době stanovený v právních předpisech Unie pro přemísťování suchozemských zvířat, stanoví harmonizovaná pravidla především pro přemísťování suchozemských zvířat a produktů mezi členskými státy a ponechává na členských státech, aby stanovily nezbytné požadavky na přemísťování na jejich území. Srovnání stávající situace s možností, kdy pravidla pro přemísťování uvnitř členských států by byla harmonizována i na úrovni Unie, bylo podrobně rozpracováno v posouzení dopadů týkajícím se právního rámce EU pro zdraví zvířat. Dospělo se k závěru, že současný přístup je třeba zachovat, neboť úplná harmonizace veškerého přemísťování by byla velmi složitá a přínosy pro usnadnění přemísťování mezi členskými státy nevyvažují možné negativní dopady na schopnost tlumení nákaz.
- (105) Na zvířata přemísťovaná mezi členskými státy se vztahuje soubor základních veterinárních požadavků. Zejména zvířata nelze přemístit ze zařízení s mimořádnou mírou úhynu nebo s příznaky nákaz s neznámou příčinou. Avšak míra úhynu, ač mimořádná, která souvisí s vědeckými postupy povolenými podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/63/EU ze dne 22. září 2010 o ochraně zvířat používaných pro vědecké účely²⁶ a není způsobena infekcí v souvislosti s nákazami uvedenými na seznamu, by neměla být důvodem k tomu, aby se zabránilo přemísťování zvířat určených pro vědecké účely.
- (106) Toto nařízení by však mělo stanovit dostatek pružnosti za účelem usnadnění přemísťování druhů a kategorií suchozemských zvířat, které představují nízké riziko šíření nákazy uvedené na seznamu, mezi členskými státy. Kromě toho by měly být stanoveny další možnosti odchylky v případech, kdy členské státy nebo provozovatelé úspěšně zavedou alternativní opatření ke zmírnění rizika, např. vysokou úroveň biologické bezpečnosti a účinné systémy dozoru.
- (107) Kopytníci a drůbež jsou skupinami druhů s vysokým hospodářským významem a vztahují se na ně zvláštní požadavky na přemísťování v rámci právních předpisů Unie přijatých před tímto nařízením, a to zejména směrnice Rady 64/432/EHS ze dne 26. června 1964 o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř

²⁶ Úř. věst. L 276, 20.10.2010, s. 33.

Společenství²⁷, směrnice Rady 91/68/EHS ze dne 28. ledna 1991 o veterinárních podmínkách obchodu s ovci a kozami uvnitř Společenství²⁸, směrnice Rady 2009/156/ES ze dne 30. listopadu 2009 o veterinárních pravidlech pro přesun koňovitých a jejich dovoz ze třetích zemí²⁹, směrnice Rady 2009/158/ES ze dne 30. listopadu 2009 o veterinárních podmínkách pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí³⁰ a částečně směrnice Rady 92/65/EHS ze dne 13. července 1992 o veterinárních předpisech pro obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi uvnitř Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní veterinární předpisy Společenství uvedené v příloze A oddíle I směrnice 90/425/EHS³¹. Hlavní pravidla pro přemísťování těchto druhů by měla být stanovena v tomto nařízení. Podrobné požadavky, které z velké části závisí na nákazách, jež mohou být přenášeny různými druhy nebo kategoriemi zvířat, by měly být upraveny v následujících aktech Komise s přihlédnutím ke specifickým daných nákaz, druhů a kategorií zvířat.

- (108) Jelikož svody kopytníků a drůbeže představují obzvláště vysoké riziko nákazy, je vhodné v tomto nařízení stanovit zvláštní pravidla pro ochranu zdraví příslušných zvířat a prevenci šíření přenosných nákaz zvířat.
- (109) V závislosti na nákazách a druzích uvedených na seznamu je nutné stanovit zvláštní veterinární požadavky pro některé druhy chovaných zvířat jiných než kopytníci a drůbež. Pravidla pro tyto druhy byla rovněž stanovena v právním rámci platném před tímto nařízením, a zejména ve směrnici 92/65/EHS. Uvedená směrnice stanoví zvláštní pravidla pro přemísťování druhů zvířat včetně včel, čmeláků, opic, psů a koček atd., a toto nařízení by tudíž mělo stanovit právní základ pro přijímání aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů, které stanoví konkrétní pravidla pro přemísťování uvedených druhů zvířat.
- (110) Uzavřená zařízení, jež se obvykle používají pro chov laboratorních zvířat nebo zvířat v zoologických zahradách, se obvykle vyznačují vysokou mírou biologické bezpečnosti, příznivým a dobře kontrolovaným nákazovým statusem a k přemísťování u nich dochází v menší míře nebo pouze v rámci uzavřených okruhů těchto zařízení. Status uzavřených zařízení, mezi která se provozovatelé mohou přihlásit na dobrovolném základě, byl poprvé zaveden směrnicí 92/65/EHS, v níž jsou stanovena pravidla a požadavky pro schvalování a požadavky na přemísťování pro schválené organizace, instituty a střediska. Uvedený systém těmito zařízení umožňuje výměnu zvířat mezi sebou s omezenými požadavky na přemísťování a zároveň poskytuje veterinární záruky v rámci okruhu uzavřených zařízení. Proto je provozovateli široce přijímán a používán jako dobrovolná možnost. Je tedy vhodné v tomto nařízení koncept uzavřených zařízení zachovat a rovněž stanovit pravidla pro přemísťování mezi těmito zařízeními.
- (111) Pro vědecké účely, jako je výzkum nebo diagnostické účely, a zejména ty, které jsou povoleny podle směrnice 2010/63/EU, může být nezbytné přemísťovat zvířata, jež nespĺňují všeobecné veterinární požadavky stanovené v tomto nařízení a představují

²⁷ Úř. věst. L 121, 29.7.1964, s. 1977.

²⁸ Úř. věst. L 46, 19.2.1991, s. 19.

²⁹ Úř. věst. L 192, 23.7.2010, s. 1.

³⁰ Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 74.

³¹ Úř. věst. L 268, 14.9.1992, s. 54.

vyšší riziko pro zdraví zvířat. Ustanovení tohoto nařízení by uvedený druh přemísťování neměla zakazovat ani nepřiměřeně omezovat, protože by to mohlo bránit jinak povoleným výzkumným činnostem a brzdit vědecký pokrok. Nicméně je nezbytné v tomto nařízení stanovit pravidla k zajištění toho, aby přemísťování těchto zvířat probíhalo bezpečně.

- (112) Vzorce pohybu cirkusových zvířat, zvířat chovaných v zoologických zahradách, zvířat určených na výstavy a některých dalších zvířat jsou často odlišné od vzorců pohybu jiných chovaných druhů. Při přizpůsobování pravidel Unie pro přemísťování těchto zvířat by měly vyvstat specifické úvahy, přičemž se zohlední konkrétní rizika a alternativní opatření ke zmírnění rizika.
- (113) S cílem zajistit dosažení cílů uvedených ve 102. až 112. bodě odůvodnění tohoto nařízení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o opatření pro prevenci nálezů při přepravě, zvláštní pravidla pro přemísťování některých druhů zvířat a zvláštní okolnosti, jako jsou svody nebo odmítnutí zásilek, a zvláštní požadavky nebo odchylky pro jiné typy přemísťování, jako je například přemísťování pro vědecké účely.
- (114) V zájmu zajištění možnosti zvláštních pravidel pro přemísťování, nejsou-li pravidla pro přemísťování dostatečná nebo vhodná k omezení šíření některé nákazy, by měly být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci ke stanovení zvláštních pravidel pro přemísťování po omezené časové období.
- (115) Chovaná suchozemská zvířata, jež jsou přemísťována mezi členskými státy, by měla splňovat požadavky pro toto přemísťování. V případě druhů, které představují zdravotní riziko a které mají větší hospodářský význam, by mělo být přiloženo veterinární osvědčení vydané příslušným orgánem.
- (116) V mezích technické, praktické a finanční uskutečnitelnosti by se mělo využít technologického vývoje ke snížení administrativní zátěže pro provozovatele a příslušný orgán s ohledem na vydávání osvědčení a hlášení prostřednictvím informačních technologií s cílem nahradit dokumentaci v tištěné podobě a usnadnit postupy hlášení a jejich používání v co největší míře pro různé účely.
- (117) V případech, kdy není vyžadováno veterinární osvědčení vydané příslušným orgánem, by měl provozovatel, který přemísťuje zvířata do jiného členského státu, vydat dokument obsahující vlastní prohlášení, jímž se potvrzuje, že zvířata splňují požadavky na přemísťování stanovené v tomto nařízení.
- (118) V zájmu zajištění dosažení cílů uvedených ve 115., 116. a 117. bodě odůvodnění tohoto nařízení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o pravidla týkající se obsahu, informační povinnosti a odchylek od požadavků na veterinárních osvědčení, zvláštní pravidla pro osvědčení a povinnosti úředních veterinárních lékařů před podepsáním veterinárního osvědčení provádět příslušné kontroly.
- (119) Hlášení přemísťování zvířat a zárodečných produktů mezi členskými státy a v některých případech na území členských států má zásadní význam pro zajištění vysledovatelnosti zvířat a těchto zárodečných produktů, jestliže toto přemísťování může být spojeno s rizikem šíření přenosných nálezů zvířat. Proto by toto přemísťování

by mělo být hlášeno a evidováno. Pro tento účel by se měl používat systém IMSOC stanovený v čl. 130 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. XXX/XXX o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin, pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a reprodukčního materiálu rostlin, přípravků na ochranu rostlin a o změně nařízení (ES) č. 999/2001, 1829/2003, 1831/2003, 1/2005, 396/2005, 834/2007, 1099/2009, 1069/2009, 1107/2009, nařízení (EU) č. 1151/2012, [...] /2013 a směrnic 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES, 2008/120/ES a 2009/128/ES (nařízení o úředních kontrolách)³² [Publication office].

- (120) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění pravidel stanovených v tomto nařízení týkajících se veterinárních osvědčení a hlášení přemísťování by měly být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci ke stanovení pravidel týkajících se vzorových veterinárních osvědčení, dokumentů obsahujících vlastní prohlášení, formátů a lhůt pro hlášení přemísťování u suchozemských i u vodních živočichů, zárodečných produktů a případně též produktů živočišného původu.
- (121) Zvláštní povaha přemísťování zvířat v zájmovém chovu představuje riziko pro zdraví zvířat, které je podstatně odlišné od rizika u ostatních chovaných zvířat. V tomto nařízení by tedy měla být stanovena zvláštní pravidla pro toto přemísťování. Aby se zajistilo, že zvířata v zájmovém chovu nepředstavují významné riziko šíření přenosných nálezů zvířat, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o podrobná pravidla pro přemísťování těchto zvířat. V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění veterinárních požadavků stanovených v tomto nařízení, které se týkají přemísťování zvířat v zájmovém chovu, by měly být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci ke stanovení pravidel týkajících se opatření k prevenci a tlumení nákaz, která mají být pro toto přemísťování přijata.
- (122) Volně žijící zvířata mohou z různých důvodů představovat riziko pro zdraví zvířat a pro veřejné zdraví, například při přemísťování do zařízení nebo z jednoho prostředí do jiného prostředí. Může být nutné přijmout vhodná preventivní opatření pro přemísťování těchto zvířat s cílem zabránit šíření přenosných nálezů zvířat. Aby se zajistilo, že volně žijící zvířata nepředstavují významné riziko šíření přenosných nálezů zvířat, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o doplňkové požadavky pro přemísťování volně žijících suchozemských zvířat.
- (123) Zárodečné produkty mohou představovat podobné riziko šíření přenosných nálezů zvířat na živá zvířata. Kromě toho existují specifika týkající se jejich produkce, na něž se vztahují vysoké zdravotní požadavky na plemenná zvířata a která vyžadují přísnější nebo zvláštní veterinární požadavky týkající se dárcovských zvířat. V zájmu zajištění bezpečného přemísťování zárodečných produktů, jejich očekávaného vysokého zdravotního standardu a zohlednění některých specifických použití by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o podrobné požadavky na přemísťování

³² Úř. věst. L ...

zárodečných produktů některých druhů zvířat a zvláštní požadavky, jako je např. jejich přemísťování pro vědecké účely, a odchylky od povinnosti veterinárních osvědčení.

- (124) Produkty živočišného původu mohou představovat riziko šíření přenosných nákaz zvířat. Požadavky na bezpečnost potravin u produktů živočišného původu stanovené v právních předpisech Unie zajišťují správnou hygienickou praxi a snižují rizika těchto produktů pro zdraví zvířat. V některých případech by však v tomto nařízení měla být stanovena zvláštní veterinární opatření, např. opatření pro tlumení nákaz a mimořádná opatření, aby se zajistilo, že se prostřednictvím produktů živočišného původu nešíří nákazy zvířat. V zájmu zajištění bezpečného přemísťování produktů živočišného původu v těchto zvláštních případech by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o podrobná pravidla pro přemísťování produktů živočišného původu v souvislosti s přijatými opatřeními pro tlumení nákaz, povinnosti veterinárních osvědčení a odchylky od těchto pravidel, jestliže to umožňuje příslušné riziko spojené s tímto přemísťováním a zavedená opatření ke zmírnění rizika.
- (125) Přijmou-li členské státy vnitrostátní opatření týkající se přemísťování zvířat a zárodečných produktů nebo rozhodnou-li se přijmout vnitrostátní opatření k omezení dopadů jiných přenosných nákaz zvířat, než jsou nákazy uvedené na seznamu, na svém území, neměla by tato vnitrostátní opatření být v rozporu s pravidly pro vnitřní trh stanovenými v právních předpisech Unie. Je proto vhodné stanovit rámec pro tato vnitrostátní opatření a zajistit, aby zůstala v mezích, jež umožňují právní předpisy Unie.
- (126) Registrace a schvalování zařízení akvakultury jsou nutné k tomu, aby příslušné orgány mohly provádět vhodný dozor, a k prevenci, tlumení a eradikaci přenosných nákaz zvířat. Směrnice 2006/88/ES vyžaduje, aby všechna zařízení, která přemísťují vodní živočichy, měla povolení. Tento systém povolení by měl být v tomto nařízení zachován, bez ohledu na skutečnost, že v některých úředních jazycích EU se pro tento systém povolení v tomto nařízení v porovnání se směrnicí 2006/88/ES používají různé výrazy.
- (127) Usmrcování a zpracovávání živočichů pocházejících z akvakultury, kteří jsou předmětem opatření na tlumení nákaz, může vést k šíření přenosné nákazy zvířat, například v důsledku vypouštění odpadních vod obsahujících patogenní původce ze zpracovatelských zařízení. Je tudíž nezbytné schválit zpracovatelská zařízení, jež splňují opatření ke zmírnění rizika, toto usmrcování a zpracovávání provádět. Toto nařízení by proto mělo stanovit schválení zařízení pro potraviny z vodních organismů schválené pro tlumení nákaz.
- (128) V zájmu zajištění veřejné dostupnosti aktuálních informací o registrovaných a schválených zařízeních by příslušný orgán měl vytvořit a vést registr. Na Komisi by měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o informace, které musí být uvedeny v registru zařízení akvakultury a požadavky na vedení záznamů pro zařízení akvakultury a přepravce.
- (129) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění pravidel stanovených v tomto nařízení pro registraci a schvalování zařízení akvakultury a zařízení pro potraviny z vodních organismů schválených pro tlumení nákaz, vedení záznamů a registrů zařízení

by měly být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci pro stanovení pravidel týkajících se informačních povinností, odchylek a dalších prováděcích pravidel a formátu a provozních specifikací registrů a záznamů.

- (130) Jelikož ve většině případů není možné individuálně identifikovat vodní živočichy, představuje vedení záznamů v zařízeních akvakultury, zařízeních pro potraviny z vodních organismů schválených pro tlumení nákaz a přepravi zásadní nástroj pro zajištění výsledovatelnosti vodních živočichů. Záznamy jsou rovněž významné pro dozor nad nálezovou situací zařízení.
- (131) Podobně jako v případě suchozemských živočichů je nezbytné stanovit harmonizovaná pravidla i pro přemísťování vodních živočichů, včetně pravidel týkajících se veterinárních osvědčení a hlášení přemísťování.
- (132) Směrnice 2006/88/ES stanoví pravidla pro přemísťování vodních živočichů, jež se uplatňují rovněž na přemísťování v rámci členských států i mezi členskými státy. Klíčovým určujícím faktorem pro pravidla pro přemísťování vodních živočichů je nálezový status, pokud jde o nákazy uvedené na seznamu týkající se členského státu, oblasti a jednotky místa určení.
- (133) V tomto nařízení by měl být rovněž stanoven stejný systém. Nicméně s cílem podnítit členské státy, aby zlepšily nálezový status svých populací vodních živočichů, by měly být zavedeny určité úpravy a větší pružnost.
- (134) V zájmu zajištění kontroly přemísťování pro vodní živočichy by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o opatření pro prevenci nálezů vztahující se na přepravu, zvláštní pravidla pro přemísťování určitých kategorií vodních živočichů pro různé účely, zvláštní požadavky nebo odchylky pro určité druhy přemísťování, jako je například přemísťování pro vědecké účely, a doplňkové požadavky pro přemísťování volně žijících vodních živočichů.
- (135) V zájmu zajištění možnosti dočasných odchylek a zvláštních požadavků pro přemísťování vodních živočichů, nejsou-li pravidla pro přemísťování stanovená v tomto nařízení dostatečná nebo vhodná k omezení šíření určité nálezky uvedené na seznamu, by měly být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci ke stanovení zvláštních pravidel pro přemísťování nebo odchylky po omezené časové období.
- (136) Produkce akvakultury Unie je mimořádně rozmanitá, pokud jde o druhy a systémy produkce, a tato rozmanitost se rychle zvyšuje. To může vyžadovat, aby byla přijata vnitrostátní opatření na úrovni členských států týkající se nálezů jiných než těch, jež jsou považovány za nálezky uvedené na seznamu v souladu s tímto nařízením. Tato vnitrostátní opatření by však měla být opodstatněná, nezbytná a úměrná zamýšleným cílům. Kromě toho by neměla mít vliv na přemísťování mezi členskými státy, není-li to nutné v zájmu prevence zavlečení nebo v zájmu tlumení šíření nálezky. Vnitrostátní opatření ovlivňující obchod mezi členskými státy by měla být schvalována a pravidelně přezkoumávána na úrovni Unie.
- (137) V současné době se nálezky uvedené na seznamu týkají jiných živočišných druhů, než které jsou tímto nařízením definovány jako suchozemské a vodní, např. plazi, obojživelníci, hmyz a další, pouze ve velmi omezené míře. Proto není vhodné požadovat, aby se všechna ustanovení tohoto nařízení vztahovala na tato zvířata.

Pokud by však nákaza, která se týká jiných druhů než suchozemských a vodních podle uvedené definice, měla být zařazena na seznam, měly by se příslušné veterinární požadavky tohoto nařízení na tyto druhy vztahovat, aby se zajistilo, že mohou být přijata vhodná a přiměřená opatření v oblasti prevence a tlumení nákaz.

- (138) S cílem zajistit možnost stanovit pravidla pro přemísťování těch zvířat, jež nejsou tímto nařízením definována jako vodní a suchozemští živočichové, a zárodečných produktů a produktů živočišného původu z nich získaných, vyžaduje-li to riziko, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o registraci a schvalování zařízení, vedení záznamů a registrů, identifikaci a registraci, požadavky na vysledovatelnost přemísťování, veterinární osvědčení a povinnosti ohledně vlastního prohlášení a oznamovací povinnosti v souvislosti s přemísťováním zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu z těchto druhů.
- (139) Je-li to nezbytné k zajištění jednotných podmínek pro provádění veterinárních požadavků pro uvedené jiné živočišné druhy a zárodečné produkty a produkty živočišného původu z těchto druhů, měly by být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci ke stanovení podrobných pravidel týkajících se těchto požadavků.
- (140) Aby se zabránilo zavlečení nákaz uvedených na seznamu a nově se objevujících nákaz do Unie, je nezbytné, aby existovala účinná pravidla pro vstup zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu, jež mohou tyto nákazy přenášet, do Unie.
- (141) Požadavky na vstup zvířat a produktů do Unie by měly odrážet požadavky týkající se přemísťování zvířat a produktů stejné kategorie, druhu a zamýšleného použití v Unii.
- (142) Aby se zajistilo, že zvířata, zárodečné produkty a produkty živočišného původu z třetích zemí nebo území splňují veterinární požadavky, které poskytují záruky, jež jsou rovnocenné se zárukami stanovenými v právních předpisech Unie, je nezbytné, aby podléhaly odpovídajícím kontrolám ze strany příslušného orgánu třetích zemí nebo území vyvážejících do Unie. Případně by měl být před umožněním vstupu těchto zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu ověřen nákazový status třetí země nebo území původu. V důsledku toho by měly být způsobilé pro jejich vývoz do Unie a pro tento účel být uvedeny na seznamu pouze třetí země a území, jež mohou prokázat, že splňují normy týkající se zdraví zvířat pro vstup zvířat a produktů do Unie.
- (143) Pro některé druhy a kategorie zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu nebyly seznamy třetích zemí a území, ze kterých je umožněn vstup do Unie, zavedeny v aktech Unie přijatých před datem přijetí tohoto nařízení. V uvedených případech a až do přijetí pravidel v rámci tohoto nařízení by členské státy měly mít možnost určit, z kterých zemí a území smějí tato zvířata, zárodečné produkty a produkty živočišného původu vstoupit na jejich území. Při tomto určování by členské státy měly zohlednit kritéria stanovená v tomto nařízení pro seznamy třetích zemí a území vytvořené Uní.
- (144) Aby se zajistilo, že jsou splněny veterinární požadavky pro vstup do Unie stanovené v tomto nařízení a že tyto požadavky jsou v souladu s principy kodexů OIE, měla by být všechna zvířata, zárodečné produkty a produkty živočišného původu vstupující do Unie doprovázena veterinárním osvědčením vydaným příslušným orgánem třetí země

nebo území původu a potvrzujícím, že veškeré veterinární požadavky pro vstup do Unie jsou splněny. Měla by však být povolena odchylka od tohoto pravidla pro suroviny, které představují nízké riziko pro zdraví zvířat.

- (145) Veterinární osvědčení mohou být sama o sobě dostačující, avšak v právních předpisech Unie jsou často vyžadována osvědčení pro jiné účely, například pro potvrzení, že jsou splněny požadavky týkající se veřejného zdraví nebo dobrých životních podmínek zvířat nebo produktů. To je třeba zohlednit. V zájmu snížení administrativní zátěže a nákladů na minimum by mělo být možné, aby tato veterinární osvědčení rovněž zahrnovala informace vyžadované podle jiných právních předpisů Unie týkajících se bezpečnosti potravin a krmiv.
- (146) Nákazy se mohou šířit i jinak než prostřednictvím zvířat, zárodečných produktů, produktů živočišného původu a vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů. Mohou se rovněž šířit například prostřednictvím vozidel, přepravních nádob, sena, slámy, rostlinných produktů, materiálů, jež mohly přijít do styku s infikovanými zvířaty, a vybavení. V případě potřeby by měla být přijata opatření pro zabránění těchto cest přenosu nákaz těmito prostředky.
- (147) V zájmu zajištění náležité úrovně podrobností u požadavků týkajících se vstupu do Unie by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie k doplnění a změně kritérií pro vytvoření seznamu třetích zemí a území, kritérií pro pozastavení nebo vyjmutí z uvedeného seznamu, doplnění pravidel pro schvalování zařízení ve třetích zemích a územích a odchylky, veterinární požadavky pro vstup zásilek z třetích zemí a území do Unie, obsah veterinárních osvědčení a veterinární požadavky pro patogenní původce, jiné materiály, přepravní prostředky a vybavení, jež mohou přenášet nákazy zvířat.
- (148) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění veterinárních požadavků pro vstup zásilek zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie by měly být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci ke stanovení pravidel týkajících se mimo jiné seznamu třetích zemí a území, z nichž je povolen vstup zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie, a vzorová veterinární osvědčení.
- (149) Dosavadní zkušenosti ukázaly, že při vzplanutí ohniska závažné nákazy v členských státech nebo ve třetích zemích a územích, z nichž zvířata nebo produkty vstupují do Unie, musí být neprodleně přijata opatření k prevenci a tlumení nákaz s cílem omezit její zavlečení a šíření. Taková mimořádná situace se může týkat nákaz uvedených na seznamu, nově se objevujících nákaz nebo jiných nebezpečí pro zdraví zvířat. V této souvislosti by mělo být vyjasněno, které soubory opatření k prevenci a tlumení nákaz stanovených v tomto nařízení lze použít v případě výskytu nákazy uvedené na seznamu nebo nově se objevující nákozy či nebezpečí. Ve všech těchto případech je nezbytné, aby opatření mohla být přijata neprodleně ve velmi krátkém časovém horizontu. Vzhledem k tomu, že taková opatření by omezovala pohyb uvnitř nebo do Unie, měla by být pokud možno prováděna na úrovni Unie.
- (150) S cílem zajistit účinnou a rychlou reakci na vznikající rizika by měly být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci ke stanovení mimořádných opatření.

- (151) Komise by měla přijmout okamžitě použitelné prováděcí akty v řádně odůvodněných případech souvisejících mimo jiné s uváděním nálezů a druhů na seznamu, s nálezami, uvedenými na seznamu, na něž se mají vztahovat pravidla pro prevenci a tlumení nálezů, vytváření zásob, dodávky, skladování, zásobování a další postupy u bank antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie, stanovení zvláštních opatření pro tlumení nálezů a odchylek po omezené časové období, zvláštní pravidla pro přemísťování suchozemských a vodních živočichů po omezené časové období, mimořádná opatření a vytvoření seznamu třetích zemí a území pro vstup do Unie.
- (152) Toto nařízení stanoví obecná a zvláštní pravidla pro prevenci a tlumení přenosných nálezů zvířat a zajišťuje harmonizovaný přístup v oblasti zdraví zvířat v celé Unii. V některých oblastech, jako jsou obecné povinnosti v oblasti zdraví zvířat, hlášení, dozor, registrace a schvalování nebo vysledovatelnost, by mělo být členskými státy povoleno používat doplňková nebo přísnější vnitrostátní opatření nebo by k tomu měly být členské státy vyzvány. Tato vnitrostátní opatření by však měla být umožněna, pouze pokud neohroží cíle v oblasti zdraví zvířat podle tohoto nařízení a pokud nejsou v rozporu s pravidly tohoto nařízení a pod podmínkou, že nebrání přemísťování zvířat a produktů mezi členskými státy, pokud to není nutné v zájmu prevence zavlečení nebo v zájmu tlumení šíření nákazy.
- (153) Na vnitrostátní opatření uvedená ve 152. bodě odůvodnění by se měl v zájmu snížení administrativní zátěže vztahovat zjednodušený postup pro oznamování. Zkušenosti ukázaly, že obecný postup pro oznamování stanovený ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti³³ je důležitým nástrojem pro řízení a zlepšení kvality vnitrostátních technických předpisů – pokud jde o zvýšení průhlednosti, srozumitelnosti a účinnosti – v neharmonizovaných nebo částečně harmonizovaných oblastech. Je proto vhodné, aby se uplatňoval tento obecný postup pro oznamování stanovený ve směrnici 98/34/ES.
- (154) V současné době jsou pravidla Unie týkající se zdraví zvířat stanovena v těchto aktech Evropského parlamentu a Rady a v následných aktech Komise přijatých na jejich základě:
- směrnice Rady 64/432/EHS ze dne 26. června 1964 o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství³⁴,
 - směrnice Rady 77/391/EHS ze dne 17. května 1977, kterou se zavádějí opatření Společenství pro eradikaci brucelózy, tuberkulózy a leukózy u skotu³⁵,
 - směrnice Rady 78/52/EHS ze dne 13. prosince 1977, kterou se stanoví kritéria Společenství pro vnitrostátní plány urychlené eradikace brucelózy, tuberkulózy a enzootické leukózy u skotu³⁶,

³³ Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37.

³⁴ Úř. věst. 121, 29.7.1964, s. 1977.

³⁵ Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 44.

³⁶ Úř. věst. L 15, 19.1.1978, s. 34.

- směrnice Rady 88/407/EHS ze dne 14. června 1988 o veterinárních požadavcích na obchod se spermatem skotu uvnitř Společenství a na jeho dovoz³⁷,
- směrnice Rady 80/1095/EHS o stanovení podmínek pro učinění území Společenství prostým klasického moru prasat a pro udržení tohoto území prostým klasického moru prasat³⁸,
- směrnice Rady 82/894/EHS ze dne 21. prosince 1982 o hlášení chorob zvířat ve Společenství³⁹,
- směrnice Rady 89/556/EHS ze dne 25. září 1989 o veterinárních otázkách obchodu s embryi skotu ve Společenství a dovozu těchto embryí ze třetích zemí⁴⁰,
- směrnice Rady 90/429/EHS ze dne 26. června 1990, kterou se stanoví veterinární požadavky na obchod se spermatem prasat uvnitř Společenství a na jeho dovoz⁴¹,
- směrnice Rady 91/68/EHS ze dne 28. ledna 1991 o veterinárních podmínkách obchodu s ovci a kozami uvnitř Společenství⁴²,
- rozhodnutí Rady 91/666/EHS ze dne 11. prosince 1991 o vytvoření rezerv očkovacích látek proti slintavce a kulhavce ve Společenství⁴³,
- směrnice Rady 92/35/EHS ze dne 29. dubna 1992, kterou se stanoví pravidla a opatření pro tlumení moru koní⁴⁴,
- směrnice Rady 92/65/EHS ze dne 13. července 1992 o veterinárních předpisech pro obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi uvnitř Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní veterinární předpisy Společenství uvedené v příloze A oddíle I směrnice 90/425/EHS⁴⁵,
- směrnice Rady 92/66/EHS ze dne 14. července 1992, kterou se zavádějí opatření Společenství pro tlumení newcastleské choroby⁴⁶,
- směrnice Rady 92/118/EHS ze dne 17. prosince 1992 o veterinárních a hygienických předpisech pro obchod s produkty živočišného původu ve Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní

³⁷ Úř. věst. L 194, 22.7.1988, s. 10.

³⁸ Úř. věst. L 325, 1.12.1980, s. 1.

³⁹ Úř. věst. L 378, 31.12.1982, s. 58.

⁴⁰ Úř. věst. L 302, 19.10.1989, s. 1.

⁴¹ Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 62.

⁴² Úř. věst. L 46, 19.2.1991, s. 19.

⁴³ Úř. věst. L 368, 31.12.1991, s. 21.

⁴⁴ Úř. věst. L 157, 10.6.1992, s. 19.

⁴⁵ Úř. věst. L 268, 14.9.1992, s. 54.

⁴⁶ Úř. věst. L 260, 5.9.1992, s. 1.

předpisy Společenství uvedené v kapitole I přílohy A směrnice 89/662/EHS, a pokud jde o patogenní původce, směrnice 90/425/EHS⁴⁷,

- směrnice Rady 92/119/EHS ze dne 17. prosince 1992, kterou se zavádějí obecná opatření Společenství pro tlumení některých nákaz zvířat a zvláštní opatření týkající se vezikulární choroby prasat⁴⁸,
- rozhodnutí Rady 95/410/ES ze dne 22. června 1995, kterým se stanoví pravidla pro mikrobiologické vyšetření vzorků odebraných v zařízení původu jatečné drůbeže určené pro Finsko a Švédsko⁴⁹,
- směrnice Rady 2000/75/ES ze dne 20. listopadu 2000, kterou se stanoví zvláštní ustanovení týkající se tlumení a eradikace katarální horečky ovcí⁵⁰,
- rozhodnutí Rady 2000/258/ES ze dne 20. března 2000 o určení zvláštního institutu odpovědného za stanovení kritérií nezbytných pro normalizaci sérologických testů pro sledování účinnosti očkovacích látek proti vzteklině⁵¹,
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97⁵²,
- směrnice Rady 2001/89/ES ze dne 23. října 2001 o opatřeních Společenství pro tlumení klasického moru prasat⁵³,
- směrnice Rady 2002/60/ES ze dne 27. června 2002, kterou se stanoví zvláštní ustanovení pro tlumení afrického moru prasat a kterou se mění směrnice 92/119/EHS, pokud jde o těšínskou chorobu prasat a africký mor prasat⁵⁴,
- směrnice Rady 2002/99/ES ze dne 16. prosince 2002, kterou se stanoví veterinární předpisy pro produkci, zpracování, distribuci a dovoz produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě⁵⁵,
- směrnice Rady 2003/85/ES ze dne 29. září 2003, kterou se stanoví opatření Společenství pro tlumení slintavky a kulhavky, zrušují směrnice 85/511/EHS a rozhodnutí 89/531/EHS a 91/665/EHS a mění směrnice 92/46/EHS⁵⁶,
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. XXX/XXXX o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu a o zrušení nařízení (ES) č. 998/2003/[*Publication office*]⁵⁷,

⁴⁷ Úř. věst. L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁴⁸ Úř. věst. L 62, 15.3.1993, s. 69.

⁴⁹ Úř. věst. L 243, 11.10.1995, s. 25.

⁵⁰ Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 74.

⁵¹ Úř. věst. L 79, 30.3.2000, s. 40.

⁵² Úř. věst. L 204, 11.8.2000, s. 1.

⁵³ Úř. věst. L 316, 1.12.2001, s. 5.

⁵⁴ Úř. věst. L 192, 20.7.2002, s. 27.

⁵⁵ Úř. věst. L 18, 23.1.2003, s. 11.

⁵⁶ Úř. věst. L 306, 22.11.2003, s. 1.

⁵⁷ Úř. věst. L ...

- nařízení Rady (ES) č. 21/2004 ze dne 17. prosince 2003 o stanovení systému identifikace a evidence ovcí a koz a o změně nařízení (ES) č. 1782/2003 a směrnic 92/102/EHS a 64/432/EHS⁵⁸,
- směrnice Rady 2004/68/ES ze dne 26. dubna 2004, kterou se stanoví veterinární předpisy pro dovoz některých živých kopytníků do Společenství a pro jejich tranzit, mění směrnice 90/426/EHS a 92/65/EHS a zrušuje směrnice 72/462/EHS⁵⁹,
- směrnice Rady 2009/156/ES ze dne 30. listopadu 2009 o veterinárních předpisech pro přesun koňovitých a jejich dovoz ze třetích zemí⁶⁰,
- směrnice Rady 2005/94/ES ze dne 20. prosince 2005 o opatřeních Společenství pro tlumení influenzy ptáků a o zrušení směrnice 92/40/EHS⁶¹,
- směrnice Rady 2006/88/ES ze dne 24. října 2006 o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a produkty akvakultury a o prevenci a tlumení některých nákaz vodních živočichů⁶²,
- směrnice Rady 2008/71/ES ze dne 15. července 2008 o identifikaci a evidování prasat (kodifikované znění směrnice 92/102/EHS)⁶³,
- směrnice Rady 2009/158/ES ze dne 30. listopadu 2009 o veterinárních podmínkách pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí⁶⁴.

(155) Pravidla stanovená v právních aktech uvedených ve 154. bodě odůvodnění se nahrazují tímto nařízením a následnými akty Komise přijatými podle tohoto nařízení. Uvedené právní akty by proto měly být zrušeny. Avšak v zájmu zajištění právní jasnosti a zabránění vzniku právního vakua by mělo zrušení nabýt účinku pouze po přijetí příslušných aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů na základě tohoto nařízení. Je tudíž nezbytné poskytnout Komisi pravomoc stanovit termíny, kdy by zrušení těchto právních aktů mělo nabýt účinku.

(156) Tyto akty Rady v oblasti zdraví zvířat jsou zastaralé a měly by být výslovně zrušeny v zájmu jasnosti právních předpisů Unie: rozhodnutí Rady 78/642/EHS ze dne 25. července 1978 o opatřeních na ochranu zdraví s ohledem na Republiku Botswana⁶⁵; směrnice Rady 79/110/EHS ze dne 24. ledna 1979, kterou se povoluje Italské republice odložit oznamování a provádění jejích vnitrostátních plánů urychlené eradikace brucelózy a tuberkulózy u skotu⁶⁶; směrnice Rady 81/6/EHS ze dne 1. ledna 1981, kterou se povoluje Řecké republice sdělování a provádění jejích vnitrostátních

⁵⁸ Úř. věst. L 5, 9.1.2004, s. 8.

⁵⁹ Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 321.

⁶⁰ Úř. věst. L 192, 23.7.2010, s. 1.

⁶¹ Úř. věst. L 10, 14.1.2006, s. 16.

⁶² Úř. věst. L 328, 24.11.2006, s. 14.

⁶³ Úř. věst. L 213, 8.8.2008, s. 31.

⁶⁴ Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 74.

⁶⁵ Úř. věst. L 213, 3.8.1978, s. 15.

⁶⁶ Úř. věst. L 29, 3.2.1979, s. 24.

plánů urychlené eradikace brucelózy a tuberkulózy u skotu⁶⁷; rozhodnutí Rady 89/455/EHS ze dne 24. července 1989, kterým se zavádějí opatření Společenství k zavedení vzorových projektů pro eradikaci nebo prevenci vztekliny⁶⁸; směrnice Rady 90/423/EHS ze dne 26. června 1990, kterou se mění směrnice 85/511/EHS, kterou se zavádějí opatření Společenství pro tlumení slintavky a kulhavky⁶⁹; rozhodnutí Rady ze dne 13. prosince 1990, kterým se uznávají některé části území Společenství buď za úředně prosté, nebo za prosté klasického moru prasat⁷⁰.

- (157) Požadavky tohoto nařízení by neměly být použitelné, dokud se nepoužijí všechny akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty, jež mají být přijaty Komisí na základě tohoto nařízení. Je tedy vhodné stanovit, aby mezi dnem, kdy toto nařízení vstoupí v platnost, a datem použitelnosti nových pravidel uplynulo alespoň 36 měsíců, aby dotčení provozovatelé měli dostatek času se přizpůsobit.
- (158) V zájmu zajištění právní jistoty, pokud jde o použití pravidel pro identifikaci a registraci zvířat, opatření pro tlumení nálezů pro některé zoonózy a neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu, by měla být na Komisi přenesena pravomoc k přijímání aktů v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie týkajících se data, kdy se nařízení (ES) č. 1760/2000, (EU) č. XXX/XXX [dříve 998/2003] a (ES) č. 21/2004 a směrnice 92/66/EHS, 2000/75/ES, 2001/89/ES, 2002/60/ES, 2003/85/ES, 2005/94/ES a 2008/71/ES přestávají používat.
- (159) Tyto prováděcí pravomoci stanovené v tomto nařízení by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁷¹.
- (160) Je obzvláště důležité, aby Komise během přípravných prací prováděla vhodné konzultace, mimo jiné i na úrovni odborníků. Komise by při přípravě a vytváření aktů v přenesené pravomoci měla zajistit souběžné, včasné a odpovídající předání příslušných dokumentů Evropskému parlamentu a Radě.
- (161) Toto nařízení by nemělo vytvářet nepřiměřenou administrativní zátěž ani nepřiměřené hospodářské dopady pro malé a střední podniky. V tomto nařízení byla na základě konzultací se zúčastněnými stranami zohledněna zvláštní situace malých a středních podniků. O potenciální všeobecné odchylce od požadavků tohoto nařízení pro tyto podniky se s ohledem na cíle veřejné politiky v oblasti ochrany zdraví zvířat a veřejného zdraví neuvažovalo. Několik odchylek pro tyto podniky by však mělo být stanoveno v souvislosti s různými požadavky tohoto nařízení s přihlédnutím k příslušným rizikům.
- (162) Cílů tohoto nařízení, zejména stanovení veterinárních předpisů pro zvířata, zárodečné produkty, produkty živočišného původu, vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, nevztahují-li se na ně zvláštní pravidla podle jiných právních předpisů Unie, a jiné materiály, které mohou být zapojeny do šíření přenosných nálezů

⁶⁷ Úř. věst. L 14, 16.1.1981, s. 22.

⁶⁸ Úř. věst. L 223, 2.8.1989, s. 19.

⁶⁹ Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 13.

⁷⁰ Úř. věst. L 373, 31.12.1990, s. 29.

⁷¹ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

zvířat, nelze uspokojivě dosáhnout na úrovni členských států a může jich být účinněji dosaženo na úrovni Unie prostřednictvím společného a koordinovaného právního rámce pro zdraví zvířat. Toto nařízení je proto v souladu se zásadou subsidiarity podle čl. 5 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení daných cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

ČÁST I

VŠEOBECNÁ PRAVIDLA

Kapitola 1

Předmět, oblast působnosti a definice

Článek 1

Předmět

1. Toto nařízení stanoví pravidla pro prevenci a tlumení nákaz zvířat, které se mohou přenášet na zvířata nebo na člověka.

Tato pravidla stanoví:

- a) stanovení priorit a kategorizaci v oblasti nákaz s významem pro Unii, stanovení oblastí odpovědnosti v oblasti zdraví zvířat v části I;
 - b) včasné zjištění, hlášení a podávání zpráv, pokud jde o nákazy, dozor, eradikační programy a status oblasti prosté nákazy v části II;
 - c) povědomí o nákazách, připravenost a tlumení v části III;
 - d) registraci a schvalování zařízení a přepravců, přesunů a výsledovatelnost zásilek zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu uvnitř Unie v části IV;
 - e) vstup zásilek zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie a vývoz takových zásilek z Unie v části V;
 - f) mimořádná opatření, která mají být přijata v případě mimořádné situace zapříčiněné nákazou v části VI.
2. Pravidla uvedená v odstavci 1:
 - a) zajistí
 - i) udržitelnou zemědělskou produkci a produkci akvakultury v Unii;
 - ii) účinné fungování vnitřního trhu;

- iii) snížení nepříznivých vlivů na životní prostředí u:
 - některých nález,
 - opatření přijatých za účelem prevence a tlumení nález;
- b) zohlední
 - i) vztah mezi zdravím zvířat a:
 - veřejným zdravím,
 - životním prostředím a dopady změny klimatu,
 - bezpečností potravin a krmiv,
 - dobrými životními podmínkami zvířat,
 - zabezpečením potravin;
 - ii) hospodářské, sociální a kulturní důsledky a důsledky pro životní prostředí, které vyplývají z uplatňování opatření pro prevenci a tlumení nález.

Článek 2
Oblast působnosti tohoto nařízení

1. Toto nařízení se použije:
 - (a) chovaná a volně žijící zvířata;
 - (b) zárodečné produkty;
 - (c) produkty živočišného původu;
 - (d) vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, aniž jsou dotčena pravidla stanovená v nařízení (ES) č. 1069/2009;
 - (e) zařízení, přepravní prostředky, vybavení a všechny ostatní cesty infekce a materiály, jež jsou zapojeny nebo jež mohou být zapojeny do šíření přenosných nález zvířat.
2. Toto nařízení se použije na přenosné nákazy, včetně zoonóz, aniž jsou dotčena pravidla stanovená v:
 - a) rozhodnutí č. 2119/98/ES;
 - b) nařízení (ES) č. 999/2001;
 - c) směrnici 2003/99/ES;
 - d) nařízení (ES) č. 2160/2003.

Článek 3

Oblast působnosti části IV týkající se registrace, schvalování, výsledovatelnosti a přemísťování

1. Hlava I části IV se použije na:
 - a) suchozemská zvířata a zvířata, která nejsou suchozemskými zvířaty, ale která mohou přenášet nákazy postihující suchozemská zvířata;
 - b) zárodečné produkty ze suchozemských zvířat;
 - c) produkty živočišného původu ze suchozemských zvířat.
2. Hlava II části IV se použije na:
 - a) vodní živočichy a živočichy, kteří nejsou vodními živočichy, ale kteří mohou přenášet nákazy postihující vodní živočichy;
 - b) produkty živočišného původu z vodních živočichů.
3. Hlava III části IV se použije na:
 - a) zvířata jiná, než jsou zvířata definovaná jako suchozemští a vodní živočichové v čl. 4 odst. 1 a 4;
 - b) zárodečné produkty a produkty živočišného původu z těchto jiných zvířat uvedených v písmeni a).
4. Kapitoly 1 a 3 hlavy I a kapitoly 1 a 2 hlavy II části IV se nepoužijí na zvířata v zájmovém chovu.

Článek 4

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí následující definice:
 - (1) „zvířaty“ se rozumí obratlovci a bezobratlí;
 - (2) „suchozemskými zvířaty“ se rozumí ptáci, suchozemští savci, včely a čmeláci;
 - (3) „vodními živočichy“ se rozumí živočichové těchto druhů, a to ve všech stádiích života, včetně jiker a mlíčí/gamet:
 - i) ryby nadtřídy *Agnatha*, a tříd *Chondrichthyes*, *Sarcopterygii* a *Actinopterygii*;
 - ii) vodní měkkýši kmene *Mollusca*;
 - iii) vodní koryši podkmene *Crustacea*;
 - (4) „jinými zvířaty“ se rozumí zvířata jiných druhů, než jsou druhy definované jako suchozemští a vodní živočichové;

- (5) „chovanými zvířaty“ se rozumí zvířata chovaná lidmi; v případě vodních živočichů se jedná o živočichy pocházející z akvakultury;
- (6) „akvakulturou“ se rozumí chov vodních živočichů za použití technik určených ke zvýšení produkce těchto živočichů nad rámec přirozené kapacity prostředí, přičemž tito živočichové zůstávají majetkem jedné nebo více fyzických či právnických osob po celou dobu chovu nebo pěstování až do výlovu a včetně doby výlovu, s výjimkou případů, kdy jsou volně žijící vodní živočichové vytěženi nebo uloveni k lidské spotřebě dočasně drženi před usmrcením, aniž by byli krmeni;
- (7) „živočichy pocházejícími z akvakultury“ se rozumí vodní živočichové, kteří jsou předmětem chovu v oblasti akvakultury;
- (8) „volně žijícími zvířaty“ se rozumí zvířata, která nejsou chovanými zvířaty;
- (9) „drůbeží“ se rozumí ptáci, kteří jsou chováni nebo drženi v zajetí pro účely:
- a) produkce:
 - i) masa;
 - ii) konzumních vajec;
 - iii) jiných produktů;
 - b) zazvěření lovného ptactva;
 - c) šlechtění ptactva používaného pro typy produkce uvedené v písmeni a);
- (10) „ptactvem chovaným v zajetí“ se rozumí ptáci jiní než drůbež, kteří jsou drženi v zajetí z jiných důvodů, než které jsou uvedeny v bodě 9, včetně těch, kteří jsou drženi za účelem přehlídek, závodů, výstav, soutěží, šlechtění nebo prodeje;
- (11) „zvířetem v zájmovém chovu“ se rozumí zvíře druhů uvedených v příloze I, které:
- a) je drženo v domácnosti nebo v případě vodních živočichů v nekomerčních akváriích sloužících k okrasným účelům;
 - b) při přemísťování doprovází za účelem neobchodního přesunu chovatele zvířat v zájmovém chovu nebo fyzickou osobu, která jedná jménem a na základě dohody s chovatelem zvířat v zájmovém chovu, a za která během neobchodního přesunu zodpovídá chovatel zvířat v zájmovém chovu nebo taková osoba;
- (12) „chovatelem zvířat v zájmovém chovu“ se rozumí fyzická osoba, jež chová zvíře v zájmovém chovu;
- (13) „neobchodním přesunem“ se rozumí jakýkoli přesun zvířat v zájmovém chovu, který nezahrnuje nebo neusiluje, ať přímo či nepřímě, o finanční zisk nebo převod vlastnictví;

- (14) „nákazou“ se rozumí výskyt infekcí a zamoření u zvířat způsobených jedním či více patogenními původci přenosnými na zvířata nebo na člověka, ať s klinickými nebo patologickými projevy, či bez nich;
- (15) „nákazami uvedenými na seznamu“ se rozumí nákazy uvedené na seznamu v souladu s čl. 5 odst. 2;
- (16) „nově se objevující nákazou“ se rozumí jiná nákaza než nákaza uvedená na seznamu, která může splňovat kritéria pro nákazy uvedené na seznamu stanovená v čl. 6 odst. 1 písm. a) z důvodu:
- a) nové nákazy vzniklé v důsledku vývoje nebo změny existujícího patogenního původce;
 - b) známé nákazy šířící se do nové zeměpisné oblasti či nové populace; nebo
 - c) dříve nepoznaného patogenního původce nebo poprvé diagnostikované nákazy;
- (17) „profilem nákazy“ se rozumí kritéria nákazy uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. a);
- (18) „druhy uvedenými na seznamu“ se rozumí živočišné druhy nebo skupiny živočišných druhů uvedené na seznamu v souladu s čl. 7 odst. 2 nebo, v případě nově se objevujících nákaz, živočišné druhy nebo skupiny živočišných druhů, které splňují kritéria pro druhy uvedené na seznamu stanovená v čl. 7 odst. 2;
- (19) „nebezpečím“ se rozumí patogenní původce přítomný ve zvířeti nebo produktu nebo stav zvířete nebo produktu, které mohou mít nepříznivý účinek na zdraví lidí či zvířat;
- (20) „rizikem“ se rozumí pravděpodobnost výskytu a pravděpodobný rozsah biologických a hospodářských důsledků nepříznivého účinku na zdraví zvířat nebo na veřejné zdraví;
- (21) „biologickou bezpečností“ se rozumí souhrn řídicích a fyzických opatření, jejichž cílem je snížit riziko zavlečení, rozvoje a šíření nákaz do/z/uvnitř:
- a) populace zvířat; nebo
 - b) zařízení, oblasti, jednotce, přepravním prostředku nebo jiném zařízení, prostorách či místě;
- (22) „provozovatelem“ se rozumí fyzická nebo právnická osoba, jež má zvířata a produkty spadající pod její odpovědnost, včetně chovatelů a přepravců, avšak s výjimkou chovatelů zvířat v zájmovém chovu a veterinárních lékařů;
- (23) „odborníkem pracujícím se zvířaty“ se rozumí fyzická nebo právnická osoba, jež má profesní vztah ke zvířatům nebo produktům, kromě provozovatelů nebo veterinárních lékařů;

- (24) „zařízením“ se rozumí jakékoli prostory, jakákoli stavba nebo jakékoli prostředí, kde jsou držena zvířata nebo zárodečné produkty, s výjimkou:
- a) domácností, které chovají zvířata v zájmovém chovu;
 - b) nekomerčních akvárií, v nichž se chovají vodní živočichové;
 - c) veterinárních ordinací nebo klinik;
- (25) „zárodečnými produkty“ se rozumí:
- a) sperma, spermie, oocyty a embrya určené pro umělou reprodukci;
 - b) násadová vejce;
- (26) „produkty živočišného původu“ se rozumí:
- a) potraviny živočišného původu, včetně medu a krve;
 - b) živí mlži, živí ostnokožci, živí pláštěnci a živí mořští plži určené k lidské spotřebě; a
 - c) jiní živočichové než živočichové uvedení v písmeni b) určené k tomu, aby byli připraveni k dodání jako živí konečnému spotřebiteli;
- (27) „vedlejšími produkty živočišného původu“ se rozumí celá těla zvířat nebo jejich části, produkty živočišného původu nebo jiné produkty získané ze zvířat, které nejsou určeny k lidské spotřebě, s výjimkou zárodečných produktů;
- (28) „získanými produkty“ se rozumí produkty získané z jednoho nebo více ošetření, přeměn nebo fází při zpracování vedlejších produktů živočišného původu;
- (29) „produkty“ se rozumí:
- a) zárodečné produkty;
 - b) produkty živočišného původu;
 - c) vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty;
- (30) „úřední kontrolou“ se rozumí úřední kontrola podle definice v bodě 1 článku 2 nařízení (EU) XXX/XXX [*Publication office – Number to be added: o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech*];
- (31) „nákazovým statusem“ se rozumí nákazový status, pokud jde o všechny nákazy uvedené na seznamu pro určitý druh uvedený na seznamu s ohledem na:
- a) zvíře;
 - b) zvířata uvnitř:
 - i) zařízení;

- ii) jednotky;
- iii) oblasti;
- iv) členského státu;
- v) třetí země nebo území;

(32) „oblastí“ se rozumí:

- a) u suchozemských zvířat jasně definovaná část členského státu, třetí země nebo území, v níž se nachází subpopulace zvířat s jednoznačným nálezovým statusem, pokud jde o konkrétní nález nebo konkrétní nákazy, na něž se vztahují odpovídající opatření týkající se dozoru, tlumení nálezů a biologické bezpečnosti;
- b) u vodních živočichů souvislý hydrologický systém s jednoznačným nálezovým statusem, pokud jde o konkrétní nález nebo konkrétní nákazy, jenž tvoří oblast, která představuje:
 - i) celé povodí od pramene vodního toku po jeho ústí nebo jezero;
 - ii) více než jedno povodí;
 - iii) část povodí od pramene vodního toku k překážce, která brání zavlečení konkrétní nálezů nebo konkrétních nálezů;
 - iv) část pobřežní oblasti, která je přesně zeměpisně vymezena;
 - v) ústí, které je přesně zeměpisně vymezeno;

(33) „povodím“ se rozumí oblast nebo území ohraničené přírodními prvky, jako jsou kopce nebo hory, do něž směřuje veškerý odtok vody;

(34) „jednotkou“ se rozumí subpopulace zvířat držena v jednom nebo více zařízeních a v případě vodních živočichů v jednom nebo více zařízeních akvakultury, jež spadají pod společný systém řízení biologické bezpečnosti a mají jednoznačný nálezový status, pokud jde o konkrétní nález nebo konkrétní nákazy, která je podrobena odpovídajícímu dozoru, opatřením pro tlumení nálezů a opatřením biologické bezpečnosti;

(35) „karanténou“ se rozumí držení zvířat v izolaci pod dohledem příslušného orgánu mimo jakýkoliv přímý či nepřímý kontakt s jinými zvířaty za účelem zajištění toho, aby nedocházelo k šíření nálezů během pozorování zvířat po stanovené časové období a případně během vyšetření a léčby;

(36) „epizootologickou jednotkou“ se rozumí skupina zvířat se stejnou pravděpodobností vystavení patogennímu původci;

(37) „ohniskem“ se rozumí jeden nebo více případů v zařízení, domácnosti nebo jiném místě, kde jsou zvířata držena nebo kde se nacházejí;

- (38) „případem“ se rozumí úřední potvrzení výskytu nákazy uvedené na seznamu nebo nově se objevující nákazy u živého nebo mrtvého zvířete;
- (39) „uzavřeným pásmem“ se rozumí oblast, v níž jsou uplatňována omezení týkající se přemísťování některých zvířat nebo produktů a jiná opatření pro tlumení nákaz s cílem zabránit šíření konkrétní nákazy do oblastí, kde se žádná omezení neuplatňují; uzavřené pásmo může případně zahrnovat ochranné pásmo a pásmo dozoru;
- (40) „ochranným pásmem“ se rozumí oblast s jedním nebo více případy nákazy, která je zřízena po úředním potvrzení ohniska a v níž jsou uplatňována opatření pro tlumení nákazy s cílem zamezit šíření nákazy z této oblasti;
- (41) „pásmem dozoru“ se rozumí oblast zřízená po úředním potvrzení ohniska, jež se nachází kolem ochranného pásma a v níž jsou uplatňována opatření pro tlumení nákazy s cílem zamezit šíření nákazy z této oblasti a z ochranného pásma;
- (42) „násadovými vejci“ se rozumí vejce pocházející od drůbeže určená k líhnutí;
- (43) „kopytníky“ se rozumí zvířata uvedená v příloze II;
- (44) „zařízením zacházejícím se zárodečnými produkty“ se rozumí:
- a) zařízení pro odběr, produkci, zpracování a skladování zárodečných produktů;
 - b) líheň;
- (45) „líhni“ se rozumí zařízení, jehož činnost spočívá v odběru, skladování, uložení násadových vajec do inkubátoru a jejich líhnutí za účelem zajištění dodávek:
- a) vajec určených k líhnutí;
 - b) jednodenních kuřat nebo čerstvě vylíhnutých ptáků jiných druhů;
- (46) „přepravcem“ se rozumí provozovatel, který přepravuje zvířata na svůj vlastní účet nebo pro třetí stranu;
- (47) „uzavřeným zařízením“ se rozumí stálé, zeměpisně ohraničené zařízení vytvořené na dobrovolném základě a schválené pro účely přemísťování, kde jsou zvířata:
- (a) chována nebo šlechtěna pro účely výstav, vzdělávání, zachovávání druhů nebo výzkumu;
 - (b) uzavřena a oddělena od okolního prostředí;
 - (c) podrobena přísnému veterinárnímu dozoru a opatřením biologické bezpečnosti;

- (48) „svodem“ se rozumí shromažďování chovaných suchozemských zvířat z více než jednoho zařízení po dobu kratší, než je požadovaná doba pobytu pro uvedený druh zvířat;
- (49) „dobou pobytu“ se rozumí minimální doba, po kterou zvíře musí zůstat v zařízení před přemístěním z tohoto zařízení;
- (50) „IMSOC“ se rozumí počítačový systém správy informací stanovený v čl. 130 odst. 1 nařízení (EU) č. XXX/XXX [*Publication office: Number to be added - o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech*];
- (51) „zařízením pro potraviny z vodních organismů schválené pro tlumení nákaz“ se rozumí potravinářský podnik schválený v souladu s ustanoveními:
- a) článku 4 nařízení (ES) č. 853/2004 pro zpracování živočichů pocházejících z akvakultury pro potravinářské účely;
 - b) článku 177 tohoto nařízení pro usmrcování vodních živočichů za účelem tlumení nákazy v souladu s hlavou II části III.
2. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253, pokud jde o změny v seznamu týkající se:
- a) zvířat v zájmovém chovu uvedených v příloze I;
 - b) kopytníků uvedených v příloze II.

Kapitola 2

Nákazy uvedené na seznamu a nově se objevující nákazy a druhy uvedené na seznamu

Článek 5 Seznam nákaz

1. Pravidla pro prevenci a tlumení konkrétních nákaz stanovená v tomto nařízení se použijí na:
- a) nákazy uvedené na seznamu;
 - b) nově se objevující nákazy.
2. Komise prostřednictvím prováděcích aktů vytvoří seznam nákaz uvedených v odst. 1 písm. a).

Tento seznam zahrnuje nákazy splňující podmínky stanovené v následujících písmenech a) a b) tohoto odstavce s přihlédnutím ke kritériím pro seznamy nákaz stanoveným v článku 6:

- a) nákazy, které by mohly mít významný dopad na alespoň jednu z těchto oblastí:

- i) veřejné zdraví;
 - ii) zemědělskou produkci nebo produkci akvakultury či související hospodářská odvětví;
 - iii) společnost v členských státech a případně ve třetích zemích nebo územích;
 - iv) životní prostředí;
- b) nákazy, pro něž jsou k dispozici nebo pro něž mohou být vytvořena opatření ke zmírnění rizika úměrná rizikům, jež představují tyto nákazy.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech souvisejících s nákazou, jež představuje nově vznikající riziko s velmi významným dopadem, přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty v souladu s postupem podle čl. 255 odst. 3.

Článek 6

Kritéria pro zařazení nákazy na seznam

1. Komise při rozhodování o tom, zda nákaza splňuje podmínky pro uvedení na seznamu podle čl. 5 odst. 2, zohlední tato kritéria:
- a) profil nákazy, který zahrnuje:
 - i) živočišný druh dotčený nákazou;
 - ii) míru nemocnosti a úmrtnosti související s nákazou v populacích zvířat;
 - iii) zoonotickou povahu nákazy;
 - iv) schopnost rozvíjet rezistenci vůči léčbě;
 - v) přetrvávání nákazy v populaci zvířat nebo v životním prostředí;
 - vi) cesty a rychlost přenosu nákaz mezi zvířaty a případně mezi zvířaty a lidmi;
 - vii) nepřítomnost nebo přítomnost a rozšíření nákazy v Unii a v případě, že nákaza není v Unii přítomna, riziko jejího zavléčení do Unie;
 - viii) existenci diagnostických nástrojů a nástrojů pro tlumení nákaz;
 - b) dopad nákazy na:
 - i) zemědělskou produkci nebo produkci akvakultury a ostatní části hospodářství:
 - úroveň výskytu nákazy v Unii,

- výrobní ztráty v důsledku nákazy,
- ostatní ztráty;
- ii) lidské zdraví:
 - přenosnost mezi zvířaty a lidmi,
 - přenosnost mezi lidmi,
 - závažnost lidské formy nákazy,
 - dostupnost účinné prevence nebo léčby u člověka;
- iii) dobré životní podmínky zvířat;
- iv) biologickou rozmanitost a znečištění životního prostředí;
- c) její potenciál k vyvolání krizové situace a její možné použití v oblasti bioterorismu;
- d) proveditelnost, dostupnost a účinnost těchto opatření v oblasti prevence a tlumení nákaz:
 - i) diagnostické nástroje a kapacity;
 - ii) očkování;
 - iii) léčba;
 - iv) opatření biologické bezpečnosti;
 - v) omezení pohybu zvířat a produktů;
 - vi) utracení a odstranění zvířat;
- e) dopad opatření v oblasti prevence a tlumení nákaz, pokud jde o:
 - i) přímé a nepřímé náklady pro dotčená odvětví a hospodářství jako celek;
 - ii) jejich přijímání společností;
 - iii) dobré životní podmínky dotčených subpopulací chovaných a volně žijících zvířat;
 - iv) životní prostředí a biologickou rozmanitost.

2. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253, pokud jde o změny kritérií stanovených v odstavci 1 tohoto článku za účelem zohlednění technického a vědeckého pokroku a vývoje příslušných mezinárodních norem.

Článek 7 *Seznam druhů*

1. Pravidla týkající se konkrétních nález uvedených na seznamu stanovená v tomto nařízení a pravidla přijatá na základě tohoto nařízení se použijí na druhy uvedené na seznamu.
2. Komise prostřednictvím prováděcích aktů vytvoří seznam druhů uvedený v odstavci 1.

Tento seznam obsahuje druhy zvířat nebo skupiny druhů zvířat, jež představují značné riziko šíření konkrétních nález uvedených na seznamu, při zohlednění těchto kritérií:

- a) vnímavost rizikové populace zvířat;
- b) délka inkubační doby a období nakažlivosti u zvířat;
- c) schopnost těchto zvířat přenášet tyto konkrétní nákazy.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech souvisejících s nákazou, jež představuje nově vznikající riziko s velmi významným dopadem, přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty v souladu s postupem podle čl. 255 odst. 3.

Článek 8

Použití pravidel pro prevenci a tlumení nález u nález uvedených na seznamu

1. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví použití pravidel pro prevenci a tlumení nález uvedených v následujících bodech u nález uvedených na seznamu:
 - a) nákazy uvedené na seznamu, na které se vztahují pravidla týkající se:
 - i) povědomí o nálezách a připravenosti stanovená v hlavě I části III a opatření pro tlumení nález stanovená v kapitole 1 hlavy II části III;
 - ii) kompartmentalizace stanovené v čl. 37 odst. 1;
 - b) nákazy uvedené na seznamu, na které se vztahují pravidla pro prevenci a tlumení nález týkající se:
 - i) povinných eradikačních programů stanovených v čl. 30 odst. 1,
 - ii) členských států a oblastí prostých nález stanovených v článku 36,
 - iii) kompartmentalizace stanovené v čl. 37 odst. 2,
 - iv) opatření pro tlumení nález stanovených v kapitole 2 hlavy II části III,
 - c) nákazy uvedené na seznamu, na které se vztahují pravidla pro prevenci a tlumení nález týkající se:

- i) dobrovolné eradikace stanovené v čl. 30 odst. 2;
 - ii) členských států a oblastí prostých nákazy stanovených v článku 36;
 - iii) kompartmentalizace stanovené v čl. 37 odst. 2;
 - iv) opatření pro tlumení nákaz stanovených v kapitole 2 hlavy II části III;
- d) nákazy uvedené na seznamu, na které se vztahují pravidla pro prevenci a tlumení nákaz týkající se:
- i) přemísťování v rámci Unie podle kapitol 3 až 7 hlavy I a kapitol 2, 3 a 4 hlavy II části IV;
 - ii) vstupu do Unie a vývozu z Unie stanovených v části V ;
- e) nákazy uvedené na seznamu, na které se vztahují pravidla pro prevenci a tlumení nákaz týkající se:
- i) hlášení a podávání zpráv stanovených v kapitole 1 části II;
 - ii) dozoru stanoveného v kapitole 2 části II.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech souvisejících s nákazou, jež představuje nově vznikající riziko s velmi významným dopadem, přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty v souladu s postupem podle čl. 255 odst. 3.

2. Komise při přijímání prováděcích aktů uvedených v odstavci 1 zohlední tato kritéria:
- a) úroveň dopadu nákazy na zdraví zvířat a na veřejné zdraví, dobré životní podmínky zvířat a hospodářství;
 - b) prevalence, výskyt a rozšíření nákazy v Unii;
 - c) dostupnost, proveditelnost a účinnost různých souborů opatření pro prevenci a tlumení nákazy stanovených v tomto nařízení, pokud jde o danou nákazu.

Kapitola 3

Oblasti odpovědnosti v oblasti zdraví zvířat

ODDÍL 1

PROVOZOVATELÉ, ODBORNÍCI PRACUJÍCÍ SE ZVÍŘATY A CHOVATELÉ ZVÍŘAT V ZÁJMOVÉM CHOVU

Článek 9

Oblasti odpovědnosti v oblasti zdraví zvířat a opatření biologické bezpečnosti

1. Provozovatelé, odborníci pracující se zvířaty a chovatelé zvířat v zájmovém chovu:
 - a) zodpovídají za zdraví chovaných zvířat a produktů spadajících pod jejich odpovědnost;
 - b) přijímají vhodná opatření biologické bezpečnosti s přihlédnutím k příslušným rizikům s cílem zajistit zdraví chovaných zvířat a produktů a zabránit zavlečení, rozvoji a šíření nález v rámci EU a jejich šíření mezi těmito chovanými zvířaty a produkty, za něž jsou odpovědní, nebo z nich, kromě případů, kdy je to konkrétně povoleno pro vědecké účely, a to pro:
 - i) kategorie a druhy chovaných zvířat a produktů;
 - ii) typ produkce.
2. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253, pokud jde o opatření biologické bezpečnosti, jež doplňují pravidla stanovená v odst. 1 písm. b) tohoto článku.

Článek 10

Základní znalosti o zdraví zvířat

1. Provozovatelé a odborníci pracující se zvířaty získají znalosti o:
 - a) nálezách zvířat, včetně těch, jež jsou přenosné na člověka;
 - b) zásadách biologické bezpečnosti;
 - c) vzájemných vztazích mezi zdravím zvířat, dobrými životními podmínkami zvířat a lidským zdravím.
2. Obsah a úroveň požadovaných znalostí podle odstavce 1 závisí na:
 - a) kategoriích a druzích chovaných zvířat nebo produktů spadajících pod jejich odpovědnost;
 - b) typu produkce;

- c) prováděných úkolech.
3. Znalosti uvedené v odstavci 1 se získávají jedním z těchto způsobů:
- a) odbornou praxí či odbornou přípravou;
 - b) stávajícími programy v oblasti zemědělství či akvakultury, jež jsou relevantní z hlediska zdraví zvířat;
 - c) prostřednictvím formálního vzdělávání.

ODDÍL 2

VETERINÁRNÍ LÉKAŘI A ODBORNÍCI ZABÝVAJÍCÍ SE ZDRAVÍM VODNÍCH ŽIVOČICHŮ

Článek 11

Odpoovědnosti veterinárních lékařů a odborníků zabývajících se zdravím vodních živočichů

1. Veterinární lékaři při své činnosti spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení:
- a) přijímají veškerá vhodná opatření, jež zamezí zavlečení, rozvoji a šíření nákaz;
 - b) zajišťují včasné zjištění nákaz prováděním řádné diagnostiky a diferenciální diagnostiky za účelem vyloučení nebo potvrzení nákazy před zahájením symptomatické léčby;
 - c) hrají aktivní úlohu při:
 - i) zvyšování povědomí v oblasti zdraví zvířat;
 - ii) prevenci nákaz;
 - iii) včasné zjištění nákaz a rychlé reakci na nákazy;
 - d) spolupracují s příslušným orgánem, provozovateli, odborníky pracujícími se zvířaty a chovateli zvířat v zájmovém chovu při uplatňování opatření k prevenci a tlumení nákaz stanovených v tomto nařízení.
2. Odborníci zabývající se zdravím vodních živočichů mohou v souvislosti s vodními živočichy provádět činnosti přisouzené na základě tohoto nařízení veterinárními lékaři, jsou-li k tomu oprávněni na základě vnitrostátních právních předpisů. V tomto případě se odstavec 1 použije i na dané odborníky zabývající se zdravím vodních živočichů.
3. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253, pokud jde o kvalifikaci veterinárních lékařů a odborníků zabývajících se zdravím vodních živočichů provádějících činnosti, které spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení.

ODDÍL 3 ČLENSKÉ STÁTY

Článek 12 Oblasti odpovědnosti členských států

1. Aby se zajistilo, že příslušný orgán pro zdraví zvířat má možnost přijmout nezbytná a vhodná opatření a provádět činnosti, jak vyžaduje toto nařízení, členské státy zajistí, aby měl:
 - a) kvalifikovaný personál, zařízení, vybavení, finanční zdroje a účinnou organizaci na celém území členského státu;
 - b) přístup k laboratořím s kvalifikovaným personálem, zařízením, vybavením a finančními zdroji pro zajištění rychlé a přesné diagnostiky a diferenciální diagnostiky nálezů uvedených na seznamu a nově se objevujících nálezů;
 - c) dostatečně školené veterinární lékaře, kteří se podílejí na plnění činností uvedených v článku 11, jež spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení.
2. Členské státy podporují provozovatele a odborníky pracující se zvířaty v získávání, udržování a rozvíjení základních znalostí v oblasti zdraví zvířat stanovených v článku 10 prostřednictvím příslušných programů v oblasti zemědělství či akvakultury nebo formálního vzdělávání.

Článek 13 Pověření jinými úředními činnostmi příslušného orgánu

1. Příslušný orgán může veterinární lékaře pověřit jednou nebo více z následujících činností:
 - a) činnostmi, jež se týkají hlášení a podávání zpráv podle kapitoly 1 části II a dozoru podle kapitoly 2 části II;
 - b) činnostmi souvisejícími s:
 - i) povědomím o nálezech, připraveností a tlumením podle části III;
 - ii) registrací, schvalováním, vysledovatelností a přemísťováním podle části IV;
 - iii) mimořádnými opatřeními podle části VI.
2. Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:
 - a) okolností a podmínek pro pověření činnostmi podle odstavce 1;

- b) toho, jakými jinými činnostmi kromě těch, jež jsou stanoveny v odstavci 1 tohoto článku, a za jakých okolností a za jakých podmínek mohou být veterinární lékaři pověřeni;
- c) minimálních požadavků na odbornou přípravu veterinárních lékařů podle čl. 12 odst. 1 písm. c).

Komise při přijímání těchto aktů v přenesené pravomoci zohlední povahu těchto úkolů a mezinárodní závazky Unie a členských států.

Článek 14 *Informování veřejnosti*

Existuje-li důvodné podezření, že zvířata nebo produkty mohou představovat riziko, učiní příslušný orgán vhodné kroky k informování veřejnosti o povaze rizika a o opatřeních, která byla nebo budou přijata za účelem zamezení nebo tlumení daného rizika, přičemž se zohlední povaha, závažnost a rozsah daného rizika a veřejný zájem spočívající v informování.

ODDÍL 4 **LABORATOŘE, ZAŘÍZENÍ A JINÉ FYZICKÉ A PRÁVNICKÉ OSOBY PRACUJÍCÍ S** **PATOGENNÍMI PŮVODCI, OČKOVACÍMI LÁTKAMI A DALŠÍMI BIOLOGICKÝMI** **PRODUKTY**

Článek 15 *Povinnosti laboratoří, zařízení a dalších subjektů pracujících s patogenními původci,* *očkovacími látkami a dalšími biologickými produkty*

1. Laboratoře, zařízení a jiné fyzické nebo právnické osoby pracující s patogenními původci za účelem výzkumu, vzdělávání, diagnostiky nebo výroby očkovacích látek a jiných biologických produktů při zohlednění případných mezinárodních norem:
 - a) přijmou vhodná opatření biologické bezpečnosti, biologické ochrany a opatření v oblasti uzavřeného nakládání s biologickými původci s cílem zabránit úniku patogenních původců a jejich následnému kontaktu se zvířaty mimo laboratoř nebo jiné zařízení pracující s patogenními původci za účelem výzkumu;
 - b) zajistí, aby přemísťování patogenních původců, očkovacích látek a dalších biologických produktů mezi laboratořemi nebo jinými zařízeními nevedlo k riziku šíření nálezů uvedených na seznamu a nově se objevujících nálezů.
2. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253, pokud jde o bezpečnostní opatření pro laboratoře, zařízení a jiné fyzické nebo právnické osoby pracující s patogenními původci, očkovacími látkami a dalšími biologickými produkty, jež se týkají:
 - a) opatření biologické bezpečnosti, biologické ochrany a uzavřeného nakládání s biologickými původci;
 - b) požadavků na přemísťování pro patogenní původce, očkovací látky a další biologické produkty.

ČÁST II

HLÁŠENÍ NÁKAZ A PODÁVÁNÍ ZPRÁV, DOZOR, ERADIKAČNÍ PROGRAMY, STATUS OBLASTI PROSTÉ NÁKAZY

Kapitola 1

Hlášení nález a podávání zpráv

Článek 16

Hlášení v rámci členských států

1. Fyzické a právnické osoby neprodleně ohlásí:
 - a) příslušnému orgánu ohnisko nebo podezření na ohnisko nález uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. e);
 - b) veterinárnímu lékaři mimořádnou míru úhynu a další znaky závažných nález nebo výrazný pokles objemu produkce s neurčenou příčinou u zvířat za účelem dalšího šetření, včetně odběru vzorků pro laboratorní vyšetření, vyžaduje-li to situace.
2. Členské státy mohou rozhodnout, že hlášení uvedená v odst. 1 písm. b) budou určena příslušnému orgánu.
3. Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:
 - a) kritérií pro stanovení, zda nastaly okolnosti vyžadující hlášení uvedené v odst. 1 písm. b) tohoto článku;
 - b) podrobných pravidel pro další šetření podle odst. 1 písm. b) tohoto článku.

Článek 17

Hlášení v rámci Unie

1. Členské státy okamžitě ohlásí Komisi a ostatním členským státům všechna ohniska nález uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. e), pro něž je vyžadováno okamžité hlášení pro zajištění včasného provedení nezbytných opatření k řízení rizik, a to s přihlédnutím k profilu nález.
2. Hlášení podle odstavce 1 obsahuje tyto informace o ohnisku:
 - a) patogenní původce a případně jeho podtyp;
 - b) data podezření na ohnisko a jeho potvrzení;

- c) umístění ohniska;
 - d) jakákoli související ohniska;
 - e) zvířata zasažená ohniskem;
 - f) veškerá opatření pro tlumení nákazy přijatá v souvislosti s ohniskem;
 - g) možný nebo známý původ nákazy uvedené na seznamu;
 - h) použité diagnostické metody.
3. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví, které z nálezů uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. e) podléhají okamžitému hlášení členských států v souladu s odstavcem 1 tohoto článku.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

Článek 18 *Podávání zpráv v rámci Unie*

1. Členské státy oznámí Komisi a ostatním členským státům informace o nálezích uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. e), pro něž:
- a) se nevyžaduje okamžité hlášení ohnisek podle čl. 17 odst. 1;
 - b) se okamžité hlášení ohniska podle čl. 17 odst. 1 vyžaduje, ale je nutné Komisi a ostatním členským státům oznámit dodatečné informace o:
 - i) dozoru v souladu s pravidly stanovenými v prováděcím aktu přijatém podle článku 29;
 - ii) eradikačním programem v souladu s pravidly stanovenými v prováděcím aktu přijatém podle článku 35.
2. Podávání zpráv podle odstavce 1 zahrnuje informace o:
- a) zjištění nálezů uvedených na seznamu uvedených v odstavci 1;
 - b) výsledcích dozoru, je-li to vyžadováno v souladu s pravidly přijatými podle čl. 29 písm. b) bodu ii);
 - c) výsledcích programů dozoru, je-li to vyžadováno v souladu s čl. 27 odst. 3 a pravidly přijatými podle čl. 29 písm. b) bodu ii);
 - d) eradikačních programech, je-li to vyžadováno v souladu s článkem 33 a pravidly stanovenými v prováděcím aktu přijatém podle článku 35.
3. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253, pokud jde o změny a doplnění požadavků odstavce 2 tohoto článku a podávání zpráv o jiných záležitostech, je-li to nezbytné pro zajištění účinného používání pravidel tohoto nařízení pro prevenci a tlumení nálezů.

Článek 19

Společná pravidla pro hlášení v rámci Unie a podávání zpráv v rámci Unie

1. Hlášení v rámci Unie a podávání zpráv v rámci Unie stanovené v čl. 17 odst. 1 a v čl. 18 odst. 1 musí probíhat v časech a s četností, jež zajistí transparentnost a včasné používání nezbytných opatření k řízení rizik, s přihlédnutím k:
 - a) profilu nákazy;
 - b) typu ohniska.
2. Členské státy stanoví oblasti hlášení a podávání zpráv pro účely hlášení v rámci Unie a podávání zpráv v rámci Unie podle čl. 17 odst. 1 a čl. 18 odst. 1.

Článek 20

Počítačový informační systém pro hlášení nákaz a podávání zpráv v rámci Unie

Komise zřídí a spravuje počítačový informační systém pro činnost mechanismů a nástrojů pro požadavky na hlášení v rámci Unie a podávání zpráv v rámci Unie podle článků 17, 18 a 19.

Článek 21

Prováděcí pravomoci týkající se hlášení v rámci Unie a podávání zpráv v rámci Unie a počítačového informačního systému

Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví pravidla pro požadavky na hlášení v rámci Unie a podávání zpráv v rámci Unie a pro počítačový informační systém, uvedené v člancích 17 až 20, pokud jde o:

- a) informace, které mají být členskými státy poskytnuty v hlášení v rámci Unie a podávání zpráv v rámci Unie podle čl. 17 odst. 1 a čl. 18 odst. 1;
- b) postupy pro zřízení a užívání počítačového informačního systému stanoveného v článku 20 a přechodná opatření pro migraci údajů a informací ze stávajících systémů do nového systému a jeho fungování v plném rozsahu;
- c) formát a strukturu údajů zanášených do počítačového informačního systému stanoveného v článku 20;
- d) lhůty a četnost hlášení v rámci Unie a podávání zpráv podle čl. 17 odst. 1 a čl. 18 odst. 1;
- e) oblasti hlášení v rámci Unie a podávání zpráv v rámci Unie stanovené v čl. 19 odst. 2.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

Kapitola 2

Dozor

Článek 22

Povinnosti provozovatelů s ohledem na dozor

Za účelem zjištění přítomnosti nákaz uvedených na seznamu a nově se objevujících nákaz musí provozovatelé:

- a) pozorovat zdraví a chování zvířat spadajících pod jejich odpovědnost;
- b) pozorovat jakékoli změny běžných parametrů produkce v zařízeních, u zvířat nebo zárodečných produktů spadajících pod jejich odpovědnost, které mohou vést k podezření, že byly způsobeny nákazami uvedenými na seznamu nebo nově se objevujícími nákazami;
- c) pátrat po mimořádné míře úhynu a dalších znacích závažných nákaz u zvířat spadajících pod jejich odpovědnost.

Článek 23

Veterinární kontroly

1. Provozovatelé zajistí, aby v zařízeních, za něž jsou odpovědní, uskutečňovali veterinární lékaři veterinární kontroly, je-li to vzhledem k rizikům, která dané zařízení představuje, vhodné, a to s přihlédnutím k:
 - a) typu zařízení;
 - b) kategoriím a druhům zvířat chovaných v zařízení;
 - c) jinému příslušnému dozoru, systémům zajišťování jakosti nebo úředním kontrolám, jimž chovaná zvířata a typ zařízení podléhají.

Uvedené veterinární kontroly se uskutečňují s četností, jež je úměrná rizikům, která dané zařízení představuje.

Lze je kombinovat s kontrolami pro jiné účely.

2. Veterinární kontroly stanovené v odstavci 1 se uskutečňují pro účely:
 - a) zjištění jakýchkoli znaků poukazujících na výskyt nákaz uvedených na seznamu nebo nově se objevujících nákaz;
 - b) poskytování poradenství provozovatelům v oblasti biologické bezpečnosti a jiných veterinárních záležitostí podle typu zařízení a kategorií a druhů zvířat chovaných v daném zařízení.

Článek 24
Přenesení pravomocí v oblasti veterinárních kontrol

Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:

- a) doplnění:
 - i) kritérií stanovených v čl. 23 odst. 1, jež mají být zohledněna při určení:
 - typu zařízení, jež musí podléhat veterinárním kontrolám,
 - četnosti těchto veterinárních kontrol;
 - ii) požadavků stanovených v čl. 23 odst. 2, pokud jde o obsah a četnost veterinárních kontrol u různých typů zařízení, s cílem zajistit, že jsou splněny účely veterinárních kontrol;
- b) určení typů zařízení, jež mají podléhat veterinárním kontrolám.

Článek 25
Povinnosti příslušného orgánu s ohledem na dozor

1. Příslušný orgán provádí dozor nad přítomností nákaz uvedených na seznamu uvedenými v čl. 8 odst. 1 písm. e) a nad nově se objevujícími nákazami.
2. Dozor musí zajistit včasné zjištění přítomnosti nákaz uvedených na seznamu uvedených v čl. 8 odst. 1 písm. e) a nově se objevujících nákaz, a to prostřednictvím shromažďování, třídění a analýzy příslušných informací vztahujících se k nákazové situaci.
3. Příslušný orgán zajistí, aby informace v rámci dozoru podle odstavce 1 byly shromažďovány a používány efektivním a účinným způsobem.

Článek 26
Metody, četnost a intenzita dozoru

Plánování, prostředky, diagnostické metody, četnost, intenzita, cílená populace zvířat a odběr vzorků týkající se dozoru podle čl. 25 odst. 1 musí být vhodné a přiměřené cílům dozoru, přičemž se zohlední:

- a) profil nákazy;
- b) příslušné rizikové faktory;
- c) nákazový status v:
 - i) členském státě, jeho oblasti nebo jednotce, jež podléhají doзору;

- ii) členských státech a třetích zemích nebo územích, které s tímto členským státem, jeho oblastí nebo jednotkou buď hraničí, nebo z kterých zvířata a produkty do tohoto členského státu, jeho oblasti nebo jednotky vstupují;
- d) dozor prováděný provozovateli v souladu s článkem 22 nebo jinými veřejnými orgány.

Článek 27 Programy dozoru

1. Příslušný orgán provádí dozor stanovený v čl. 25 odst. 1 v rámci programu dozoru, je-li nezbytný strukturovaný dozor vzhledem k:
 - a) profilu nákazy;
 - b) příslušným rizikovým faktorům.
2. Členský stát, který zavádí program dozoru podle odstavce 1, o této skutečnosti uvědomí Komisi a ostatní členské státy.
3. Členský stát, který provádí program dozoru podle odstavce 1, Komisi předkládá pravidelné zprávy o výsledcích tohoto programu dozoru.

Článek 28 Přenesení pravomocí

Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:

- a) plánování, prostředků, diagnostických metod, četnosti, intenzity, cílené populace zvířat a odběru vzorků týkajících se dozoru uvedených v článku 26;
- b) kritérií pro úřední potvrzení a definice případů nálezů uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. e) a případně nově se objevujících nálezů;
- c) požadavků na programy dozoru stanovené v čl. 27 odst. 1, pokud jde o:
 - i) obsah programů dozoru;
 - ii) informace, které mají být obsaženy v předkládání programů dozoru v souladu s čl. 27 odst. 2 a pravidelných zpráv v souladu s čl. 27 odst. 3;
 - iii) období uplatňování programů dozoru.

Článek 29 Prováděcí pravomoci

Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví požadavky týkající se dozoru a programů dozoru stanovených v článcích 26 a 27 a pravidla přijatá podle článku 28 týkající se:

- a) určení, které z nález uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. e) podléhají programům dozoru;
- b) formátu a postupu pro:
 - i) předkládání programů dozoru pro informaci Komisi a ostatním členským státům;
 - ii) podávání zpráv o výsledcích dozoru Komisi.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

Kapitola 3 ***Eradikační programy***

Článek 30

Povinné a dobrovolné eradikační programy

1. Členské státy, jež nejsou prosté nebo o kterých se neví, že jsou prosté jedné nebo více nález uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. b) na celém jejich území nebo v oblastech nebo jednotkách:
 - a) vypracují program pro eradikaci nebo k prokázání statusu oblasti prosté dané nákazy uvedené na seznamu, který se má provádět v populacích zvířat dotčených danou nálezou a který pokrývá příslušné části jejich území nebo příslušné oblasti nebo jednotky (dále jen „povinný eradikační program“);
 - b) předloží návrh povinného eradikačního programu Komisi ke schválení.
2. Členské státy, které nejsou prosté nebo o kterých se neví, že jsou prosté jedné nebo více nález uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. c), a které se rozhodnou vypracovat program pro eradikaci dané nákazy uvedené na seznamu, který se má provádět v populacích zvířat touto nálezou postižených a na příslušné části jejich území nebo v jejich oblastech nebo jednotkách (dále jen „dobrovolný eradikační program“), předloží Komisi tento program ke schválení.
3. Komise prostřednictvím prováděcích aktů schválí:
 - a) návrhy povinných eradikačních programů, které jí byly předloženy ke schválení v souladu s odstavcem 1;
 - b) návrhy dobrovolných eradikačních programů, které jí byly předloženy ke schválení v souladu s odstavcem 2.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech souvisejících s nálezou uvedenou na seznamu, jež představuje riziko s velmi významným dopadem, přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty podle písmene a) tohoto odstavce v souladu s postupem stanoveným v čl. 255 odst. 3.

Komise může v případě nutnosti prostřednictvím prováděcích aktů změnit nebo ukončit eradikační programy schválené v souladu s písmeny a) a b). Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

4. Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:
 - a) cílů, strategií pro tlumení nákaz a průběžných cílů povinných a dobrovolných eradikačních programů;
 - b) odchylek od požadavku na předkládání povinných eradikačních programů a dobrovolných eradikačních programů stanovených v odst. 1 písm. b) a v odstavci 2 tohoto článku ke schválení, není-li takové schválení nezbytné s ohledem na přijetí pravidel týkajících se těchto programů podle čl. 31 odst. 2, čl. 34 odst. 2 a článku 35;
 - c) informací, které mají členské státy poskytnout Komisi a ostatním členským státům, pokud jde o odchylky od požadavku na schvalování povinných eradikačních programů a dobrovolných eradikačních programů stanovené v písmeni b).

Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, kterými se mění nebo ukončují pravidla přijatá podle písmene b) tohoto odstavce.

Článek 31

Opatření v rámci povinných a dobrovolných eradikačních programů

1. Povinné eradikační programy a dobrovolné eradikační programy sestávají alespoň z těchto opatření:
 - a) opatření pro tlumení nákazy za účelem eradikace patogenního původce ze zařízení, jednotek a oblastí, v nichž se nákaza vyskytuje, a zabránění opětovnému infikování;
 - b) dozor uskutečňovaný v souladu s pravidly stanovenými v člancích 26 až 29 s cílem prokázat:
 - i) účinnost opatření pro tlumení nákazy stanovených v písmeni a);
 - ii) status oblasti prosté nákazy uvedené na seznamu;
 - c) opatření pro tlumení nákazy, která mají být přijata v případě pozitivních výsledků dozoru.
2. Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:
 - a) opatření pro tlumení nákazy podle odst. 1 písm. a);

- b) opatření pro tlumení nákazy, která mají být přijata s cílem zabránit opětovnému infikování cílové populace zvířat příslušnou nákazou v zařízeních, oblastech a jednotkách;
- c) plánování, prostředků, diagnostických metod, četnosti, intenzity, cílené populace zvířat a odběru vzorků týkajících se dozoru uvedených v článku 26;
- d) opatření pro tlumení nákazy, která mají být přijata v případě, že se objeví pozitivní výsledky u nákazy uvedené na seznamu podle odst. 1 písm. c);
- e) očkování.

Článek 32

Obsah předkládaných povinných a dobrovolných eradikačních programů

Členské státy do žádostí o povinné a dobrovolné eradikační programy předkládané Komisi ke schválení v souladu s čl. 30 odst. 1 a 2 zahrnou tyto informace:

- a) popis epizootologické situace nákazy uvedené na seznamu, které se povinný nebo dobrovolný eradikační program týká;
- b) popis a vymezení zeměpisné a správní oblasti, které se povinný nebo dobrovolný eradikační program týká;
- c) popis opatření pro tlumení nákazy v rámci povinného nebo dobrovolného eradikačního programu podle čl. 31 odst. 1 a pravidel přijatých podle čl. 31 odst. 2;
- d) předpokládaná doba trvání povinného nebo dobrovolného eradikačního programu;
- e) průběžné cíle a strategie pro tlumení nákaz pro provádění povinného nebo dobrovolného eradikačního programu;
- f) analýza odhadovaných nákladů a přínosů povinného nebo dobrovolného eradikačního programu.

Článek 33

Podávání zpráv

Členský stát, který provádí povinný nebo dobrovolný eradikační program, předkládá Komisi:

- a) pravidelné průběžné zprávy za účelem sledování průběžných cílů probíhajících povinných nebo dobrovolných eradikačních programů uvedených v čl. 32 písm. e);
- b) závěrečnou zprávu po ukončení programu.

Článek 34

Období použitelnosti eradikačních programů

1. Povinné a dobrovolné eradikační programy se použijí:

- a) dokud nebudou splněny podmínky pro žádost o status území prostého nákazy na území členského státu nebo oblasti podle čl. 36 odst. 1 nebo jednotky podle čl. 37 odst. 1; nebo
 - b) v případě dobrovolných eradikačních programů jestliže podmínky pro žádost o status území prostého nákazy nelze splnit a daný program již neplní svůj účel; v tomto případě jej příslušný orgán nebo Komise odvolá v souladu s postupem, podle kterého byl zřízen.
2. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkající se změn a doplnění požadavků odstavce 1 tohoto článku, pokud jde o dobu použitelnosti povinných a dobrovolných eradikačních programů.

Článek 35 *Prováděcí pravomoci*

Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví požadavky na informace, formát a procesní požadavky týkající se pravidel stanovených v článcích 30 až 33 s ohledem na:

- a) předkládání návrhů povinných a návrhů dobrovolných eradikačních programů ke schválení;
- b) ukazatele výkonnosti;
- c) podávání zpráv Komisi a ostatním členským státům o výsledcích provádění povinných nebo dobrovolných eradikačních programů.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

Kapitola 4 ***Status území prostého nákazy***

Článek 36 *Členské státy a oblasti prosté nákazy*

1. Členský stát může požádat Komisi o schválení statusu území prostého nákazy pro jednu či více nákaz uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. b) a c) pro celé své území nebo jednu či více svých oblastí, je-li splněna jedna nebo více z následujících podmínek:
- a) na celém území členského státu nebo v příslušné oblasti či oblastech, na něž se vztahuje daná žádost, se nevyskytuje žádný z druhů uvedených na seznamu pro nákazu, na niž se vztahuje žádost o status území prostého nákazy;
 - b) je známo, že patogenní původce nemůže na celém území členského státu nebo v příslušné oblasti či oblastech, na něž se vztahuje daná žádost, přežít;
 - c) v případě nákaz uvedených na seznamu, jež se přenáší pouze vektory, není na celém území členského státu nebo v příslušné oblasti či oblastech, na něž se

vztahuje daná žádost, žádný z vektorů přítomen nebo je známo, že na celém území členského státu nebo v příslušné oblasti či oblastech, na něž se vztahuje daná žádost, nemůže přežít;

- d) status oblasti prosté nákazy uvedené na seznamu byl prokázán:
 - i) eradikačním programem v souladu s pravidly stanovenými v čl. 31 odst. 1 a pravidly přijatými podle odstavce 2 uvedeného článku; nebo
 - ii) historickými údaji a údaji o dozoru.
- 2. Žádosti členských států o status území prostého nákazy musí obsahovat důkazy dokládající, že jsou splněny podmínky pro status území prostého nákazy podle odstavce 1.
- 3. Jsou-li podmínky stanovené v odstavci 1 a 2 splněny, Komise prostřednictvím prováděcího aktu schválí žádosti členských států o status území prostého nákazy, v případě potřeby s výhradou změn.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

Článek 37 *Jednotky*

- 1. Členský stát může požádat Komisi o uznání statusu území prostého nákazy u jednotek pro nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a) a o ochranu tohoto statusu území prostého nákazy dané jednotky v případě ohniska jedné nebo více těchto nákaz uvedených na seznamu na svém území, jestliže:
 - a) lze účinně zabránit zavlečení nákazy uvedené na seznamu nebo nákaz uvedených na seznamu, na něž se vztahuje daná žádost, na úrovni jednotky, a to s přihlédnutím k profilu nákazy;
 - b) jednotka, na niž se žádost vztahuje, spadá pod společný systém řízení biologické bezpečnosti k zajištění statusu území prostého nákazy všech zařízení, která jsou její součástí;
 - c) jednotka, na niž se žádost vztahuje, byla schválena příslušným orgánem pro účely přemísťování zvířat a produktů z nich získaných v souladu s:
 - i) články 94 a 95 pro jednotky, kde se chovají suchozemská zvířata a drží jejich produkty;
 - ii) články 181 a 182 pro jednotky, kde se chovají živočichové pocházející z akvakultury a drží jejich produkty.
- 2. Členský stát může požádat Komisi o uznání statusu území prostého nákazy u jednotek pro jednu nebo více nákaz uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. b) a c), jestliže:

- a) lze účinně zabránit zavlečení nákazy uvedené na seznamu nebo nákaz uvedených na seznamu, na něž se vztahuje daná žádost, na úrovni jednotky, a to s přihlédnutím k profilu nákazy;
 - b) je splněna jedna nebo více z těchto podmínek:
 - i) podmínky stanovené v čl. 36 odst. 1 písm. a) až d);
 - ii) zařízení jednotky zahajují nebo obnovují svoji činnost a zavedla společný systém řízení biologické bezpečnosti k zajištění statusu území prostého nákazy pro danou jednotku;
 - c) provozovatelé, již řídí zařízení jednotky, mají zavedený společný systém řízení biologické bezpečnosti k zajištění toho, aby byl zaručen status území prostého nákazy dané jednotky;
 - d) jednotka, na niž se žádost vztahuje, byla schválena příslušným orgánem pro účely přemísťování zvířat a produktů z nich získaných v souladu s:
 - i) články 94 a 95 pro jednotky, kde se chovají suchozemská zvířata a drží jejich produkty;
 - ii) články 181 a 182 pro jednotky, kde se chovají živočichové pocházející z akvakultury a drží jejich produkty.
3. Žádosti členských států o uznání statusu území prostého nákazy u jednotek podle odstavců 1 a 2 musí obsahovat důkazy dokládající, že jsou splněny podmínky stanovené v těchto odstavcích.
4. Jsou-li podmínky stanovené v odstavcích 1 nebo 2 a 3 splněny, Komise prostřednictvím prováděcích aktů uzná status území prostého nákazy u jednotek, v případě potřeby s výhradou změn.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

5. Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:
- a) požadavků na uznání statusu území prostého nákazy u jednotek podle odstavce 1 a 2 tohoto článku, a to s přihlédnutím k profilu nákaz uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a), b) a c), které se týkají alespoň:
 - i) dozoru a jiných důkazů potřebných k doložení statusu oblasti prosté nákazy;
 - ii) opatření biologické bezpečnosti;
 - b) podrobných pravidel pro schvalování jednotek se statusem území prostého nákazy stanovených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku příslušným orgánem;
 - c) jednotek, které se nacházejí na území více než jednoho členského státu.

Článek 38
Seznamy oblastí nebo jednotek prostých nákazy

Každý členský stát sestaví a povede aktualizovaný seznam:

- a) území nebo oblastí prostých nákazy podle čl. 36 odst. 1;
- b) území prostých nákazy u jednotek podle čl. 37 odst. 1 a 2.

Členské státy tyto seznamy zpřístupní veřejnosti.

Článek 39
Přenesení pravomocí, pokud jde o status území prostého nákazy u členských států a oblastí

Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, pokud jde o:

- a) podrobná pravidla pro status území prostého nákazy u členských států a jejich oblastí s přihlédnutím k různým profilům nákazy, které se týkají:
 - i) kritérií, jež se použijí k doložení tvrzení členských států, že žádné druhy uvedené na seznamu se nevyskytují nebo nemohou přežít, a důkazů nezbytných k doložení těchto tvrzení podle čl. 36 odst. 1 písm. a);
 - ii) kritérií, jež se použijí k doložení, že patogenní původce nebo vektor nemohou přežít, a důkazů nezbytných k doložení těchto tvrzení podle čl. 36 odst. 1 písm. b) a c);
 - iii) kritérií, jež se použijí pro stanovení statusu oblasti prosté nákazy podle čl. 36 odst. 1 písm. d);
 - iv) dozoru a jiných důkazů potřebných k doložení statusu oblasti prosté nákazy;
 - v) opatření biologické bezpečnosti;
 - vi) omezení a podmínek pro očkování v členských státech a jejich oblastech prostých nákazy;
 - vii) zřízení pásem oddělujících oblasti prosté nákazy nebo oblasti, na které se vztahuje eradikační program, od uzavřených pásem (dále jen „narázníkové zóny“);
 - viii) oblastí, které přesahují území více než jednoho členského státu;
- b) odchylky od požadavku na schválení statusu území prostého nákazy Komisí pro jednu nebo více nálezů uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. b) a c), jak je stanoveno v čl. 36 odst. 1, není-li toto schválení vzhledem k podrobným pravidlům pro status oblasti prosté nákazy, stanoveným v pravidlech přijatých v souladu s písmenem a) tohoto článku, nezbytné;

- c) informace, které mají členské státy poskytnout Komisi a ostatním členským státům s cílem doložit prohlášení o statusu území prostého nákazy bez přijetí prováděcího aktu v souladu s čl. 36 odst. 3 podle písmene b) tohoto článku.

Článek 40 Prováděcí pravomoci

Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví požadavky pro status území prostého nákazy u území, oblastí a jednotek týkající se pravidel stanovených v člancích 36, 37 a 38 a pravidel stanovených v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 39, pokud jde o:

- a) stanovení, pro které nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a), b) a c) lze zřídit jednotky prosté nákazy v souladu s článkem 37;
- b) požadavky na předkládané informace a formát a postupy pro:
- i) žádosti o status území prostého nákazy u celého území členského státu nebo jeho oblastí a jednotek;
 - ii) výměnu informací o členských státech nebo jejich oblastech a jednotkách prostých nákazy mezi členskými státy a Komisí.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

Článek 41 Zachování statusu území prostého nákazy

1. Členské státy smějí zachovat status území prostého nákazy pro svá území nebo jejich oblasti nebo jednotky, pouze pokud:
- a) jsou i nadále splněny podmínky pro status území prostého nákazy stanovené v čl. 36 odst. 1 a čl. 37 odst. 1 a 2 a pravidla stanovená v souladu s odstavcem 3 tohoto článku a v článku 39;
 - b) se uskutečňuje dozor s přihlédnutím k požadavkům stanoveným v článku 26 s cílem ověřit, že území, oblast nebo jednotka zůstává prostá nákazy uvedené na seznamu, pro niž byl schválen nebo uznán status území prostého nákazy;
 - c) jsou uplatňována omezení týkající se přemísťování zvířat druhů uvedených na seznamu a případně produktů z nich získaných u nákazy uvedené na seznamu, pro niž byl schválen nebo uznán status území prostého nákazy, na území, do oblasti nebo jednotky v souladu s pravidly stanovenými v částech IV a V;
 - d) jsou uplatňována další opatření biologické bezpečnosti s cílem zamezit zavlečení nákazy uvedené na seznamu, pro niž byl schválen nebo uznán status území prostého nákazy.
2. V případě, že podmínky pro zachování statusu území prostého nákazy uvedené v odstavci 1 již neplatí, členský stát o této skutečnosti neprodleně uvědomí Komisi.

3. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253, pokud jde o tyto podmínky pro zachování statusu území prostého nákazy:
 - a) dozor podle odst. 1 písm. b);
 - b) opatření biologické bezpečnosti podle odst. 1 písm. c).

Článek 42

Pozastavení, odejmutí a obnovení statusu území prostého nákazy

1. Jestliže má členský stát důvod se domnívat, že některá z podmínek pro zachování statusu území prostého nákazy členského státu nebo jeho oblasti nebo jednotky byla porušena, neprodleně:
 - a) pozastaví přemísťování druhů uvedených na seznamu v souvislosti s nákazou uvedenou na seznamu, pro niž byl schválen nebo uznán status území prostého nákazy, do jiných členských států, oblastí nebo jednotek s vyšším nálezovým statusem pro danou nákazu uvedenou na seznamu;
 - b) uplatní opatření pro tlumení nález stanovená v hlavě II části III, je-li to potřebné pro zabránění šíření nález uvedené na seznamu, pro niž byl schválen nebo uznán status území prostého nález.
2. Opatření uvedená v odstavci 1 se zruší, jestliže se dalším šetřením potvrdí, že:
 - a) k domnělému porušení podmínek nedošlo; nebo
 - b) domnělé porušení nemělo významný dopad a členský stát může poskytnout záruky, že podmínky pro zachování jeho statusu území prostého nález jsou opět splněny.
3. Jestliže se dalším šetřením členského státu potvrdí vysoká pravděpodobnost, že došlo k výskytu nález uvedené na seznamu, pro niž členský stát získal status území prostého nález, nebo k jinému významnému porušení podmínek pro zachování statusu území prostého nález, členský stát o této skutečnosti neprodleně informuje Komisi.
4. Komise prostřednictvím prováděcích aktů odejme schválení statusu území prostého nález členského státu nebo oblasti, kterým bylo přiznáno v souladu s čl. 36 odst. 3, nebo uznání statusu území prostého nález u jednotky, které bylo přiznáno v souladu s čl. 37 odst. 4 po získání informací uvedených v odstavci 3 tohoto článku od členského státu o tom, že podmínky pro zachování statusu území prostého nález již nejsou splněny.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

V řádně odůvodněných případech ze závažných mimořádně naléhavých důvodů, kdy se nález uvedená na seznamu uvedená v odstavci 3 tohoto článku rychle šíří a představuje riziko s velmi významným dopadem na zdraví zvířat nebo na veřejné zdraví, hospodářství nebo společnost, přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty v souladu s postupem stanoveným v čl. 255 odst. 3.

5. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253, které se týkají pravidel pro pozastavení, odejmutí a obnovení statusu území prostého nákazy podle odstavců 1 a 2 tohoto článku.

ČÁST III POVĚDOMÍ O NÁKAZÁCH, PŘIPRAVENOST A TLUMENÍ

HLAVA I Povědomí o nálezách a připravenost

Kapitola 1 *Pohotovostní plány a simulační cvičení*

Článek 43 *Pohotovostní plány*

1. Členské státy v zájmu zajištění vysoké úrovně povědomí o nálezách, připravenosti a rychlé reakce vypracují a aktualizují pohotovostní plány a případně podrobné pokyny, kterými se stanoví opatření, jež se přijmou v členském státě, jestliže nastane případ nebo ohnisko nálezky uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a) nebo nově se objevujících nálezky.
2. Pohotovostní plány a případně podrobné pokyny musí pokrývat alespoň tyto oblasti:
 - a) stanovení struktury řízení v rámci příslušného orgánu a ve vztahu k jiným veřejným orgánům, aby byl zajištěn rychlý a účinný rozhodovací proces na úrovni členských států a na regionální a místní úrovni;
 - b) rámec pro spolupráci mezi příslušným orgánem a jinými zúčastněnými veřejnými orgány s cílem zajistit jednotné a koordinované přijímání opatření;
 - c) přístup k:
 - i) zařízením;
 - ii) laboratorům;
 - iii) vybavení;
 - iv) personálu;
 - v) prostředkům na mimořádné události;
 - vi) veškerým dalším vhodným materiálům a zdrojům nezbytným pro rychlou a účinnou eradikaci nálezky uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a) nebo nově se objevujících nálezky;
 - d) dostupnost těchto středisek a skupin s potřebnými odbornými znalostmi, jež pomáhají příslušnému orgánu:

- i) funkčního ústředního pohotovostního nákazového střediska;
 - ii) regionálních a místních pohotovostních nákazových středisek, podle správní a zeměpisné situace členských států;
 - iii) operativních skupin odborníků;
- e) provádění opatření pro tlumení nákaz stanovených v kapitole 1 hlavy II pro nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a) a nově se objevující nákazy;
 - f) ustanovení o případném nouzovém očkování;
 - g) zásady pro zeměpisné vymezení uzavřených pásem zřízených příslušným orgánem v souladu s čl. 64 odst. 1;
 - h) spolupráce se sousedními členskými státy a s případnými sousedními třetími zeměmi a územími.

Článek 44

Přenesení pravomocí a prováděcích pravomocí pro pohotovostní plány

1. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se podrobných požadavků a podmínek pro pohotovostní plány stanovené v čl. 43 odst. 1 a k doplnění požadavků uvedených v čl. 43 odst. 2 s přihlédnutím k:
 - a) cílům pohotovostních plánů usilujících o zajištění vysoké úrovně povědomí o nákazách, připravenosti a rychlé reakce;
 - b) profilu nákazy u nákaz uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a);
 - c) novým poznatkům a vývoji nástrojů pro tlumení nákaz.
2. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví požadavky týkající se praktického provádění pohotovostních plánů stanovených v čl. 43 odst. 1 v členských státech s ohledem na:
 - a) záležitosti stanovené v čl. 43 odst. 2 písm. a) a c) až h);
 - b) další provozní aspekty pohotovostních plánů v členských státech;
 - c) podrobné požadavky a podmínky pro praktické provádění aktů v přenesené pravomoci přijatých podle odstavce 1 tohoto článku.

Uvedené prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

Článek 45
Simulační cvičení

1. Příslušný orgán zajistí, aby byla pravidelně prováděna simulační cvičení týkající se pohotovostních plánů stanovená v čl. 43 odst. 1:
 - a) s cílem zajistit vysokou úroveň povědomí o nálezích, připravenosti a rychlé reakce v členském státě;
 - b) s cílem ověřit funkčnost těchto pohotovostních plánů.
2. Je-li to uskutečnitelné a vhodné, simulační cvičení se provádějí v úzké spolupráci s příslušnými orgány sousedních členských států a sousedních třetích zemí a území.
3. Členské státy na požádání Komise a ostatním členským státům zpřístupní zprávu o hlavních výsledcích simulačních cvičení.
4. Je-li to vhodné a nezbytné, Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví pravidla pro praktické provádění simulačních cvičení v členských státech týkající se:
 - a) četnosti, obsahu a formátu simulačních cvičení;
 - b) simulačních cvičení, jež se týkají více než jedné nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a);
 - c) spolupráce mezi sousedními členskými státy a se sousedními třetími zeměmi a územími.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

Kapitola 2
Používání veterinárních léčivých přípravků pro prevenci a tlumení nález

Článek 46
Používání veterinárních léčivých přípravků pro prevenci a tlumení nález

1. Členské státy mohou přijmout opatření týkající se používání veterinárních léčivých přípravků pro nález uvedené na seznamu s cílem zajistit účinnější prevenci nález nebo tlumení těchto nález, jsou-li tato opatření v souladu s pravidly pro používání veterinárních léčivých přípravků stanovenými v aktech v přenesené pravomoci přijatých v souladu s článkem 47.

Tato opatření mohou zahrnovat:

- a) zákazy a omezení používání veterinárních léčivých přípravků;
- b) povinné používání veterinárních léčivých přípravků.

2. Členské státy při rozhodování o tom, zda jako opatření pro prevenci a tlumení nákaz pro konkrétní nákazu uvedenou na seznamu použijí veterinární léčivé přípravky a jak je použijí, zohlední následující kritéria:
 - a) profil nákazy;
 - b) rozšíření nákazy uvedené na seznamu v:
 - i) členském státě;
 - ii) Unii;
 - iii) případných sousedních třetích zemích a územích;
 - iv) třetích zemích a územích, z nichž se zvířata a produkty dovážejí do Unie;
 - c) dostupnost, účinnost a rizika veterinárních léčivých přípravků;
 - d) dostupnost diagnostických testů pro zjištění infekcí u zvířat ošetřených veterinárními léčivými přípravky;
 - e) hospodářské a sociální dopady a dopady na dobré životní podmínky zvířat a na životní prostředí, jež má používání veterinárních léčivých přípravků ve srovnání s jinými dostupnými strategiemi pro prevenci a tlumení nákaz.
3. Členské státy přijmou vhodná preventivní opatření týkající se používání veterinárních léčivých přípravků pro vědecké studie nebo pro účely jejich vývoje a testování za kontrolovaných podmínek v zájmu ochrany zdraví zvířat a veřejného zdraví.

Článek 47

Přenesení pravomocí u používání veterinárních léčivých přípravků

1. Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, pokud jde o:
 - a) zákazy a omezení používání veterinárních léčivých přípravků;
 - b) zvláštní podmínky pro používání veterinárních léčivých přípravků pro konkrétní nákazy uvedené na seznamu;
 - c) povinné používání veterinárních léčivých přípravků;
 - d) opatření ke zmírnění rizika s cílem zabránit šíření nákaz uvedených na seznamu prostřednictvím zvířat ošetřených veterinárními léčivými přípravky nebo produkty z těchto zvířat;
 - e) dozor po použití očkovacích látek a jiných veterinárních léčivých přípravků pro konkrétní nákazy uvedené na seznamu.
2. Komise při stanovení pravidel uvedených v odstavci 1 tohoto článku vezme v úvahu kritéria stanovená v čl. 46 odst. 2.

3. Je-li to ze závažných naléhavých důvodů nutné v případě vznikajících rizik, vztahuje se na pravidla přijatá podle odstavce 1 tohoto článku postup stanovený v článku 254.

Kapitola 3

Banky antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel

Článek 48

Vytvoření bank antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie

1. Pro nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a), pro které není aktem v přenesené pravomoci přijatým podle čl. 47 odst. 1 zakázáno očkování, může Komise vytvořit banky antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie a odpovídat za jejich řízení, a to pro skladování a nahrazení zásob jednoho nebo více z následujících biologických produktů:
 - a) antigenů;
 - b) očkovacích látek;
 - c) mateřských kultur očkovacích látek;
 - d) diagnostických činidel.
2. Komise zajistí, aby banky antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie uvedené v odstavci 1:
 - a) skladovaly dostatečné zásoby vhodného typu antigenů, očkovacích látek, mateřských kultur očkovacích látek a diagnostických činidel pro konkrétní nákazu uvedenou na seznamu, a to s ohledem na potřeby členských států odhadované v rámci pohotovostních plánů stanovených v čl. 43 odst. 1;
 - b) získávaly pravidelné dodávky antigenů, očkovacích látek, mateřských kultur očkovacích látek a diagnostických činidel a včasně je nahrazovaly;
 - c) byly udržovány a přemísťovány podle vhodných norem biologické bezpečnosti, biologické ochrany a norem v oblasti uzavřeného nakládání s biologickými původci podle čl. 15 odst. 1 a aktů v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 15 odst. 2.
3. Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, pokud jde o:
 - a) řízení, skladování a nahrazení zásob bank antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie stanovených v odstavcích 1 a 2;
 - b) požadavky na biologickou bezpečnost, biologickou ochranu a uzavřené nakládání s biologickými původci pro jejich provoz s ohledem na požadavky stanovené v čl. 15 odst. 1 a aktech v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 15 odst. 2.

Článek 49

Přístup k bankám antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie

1. Komise stanoví dodání biologických produktů uvedených v čl. 48 odst. 1 z bank antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie na požádání, jsou-li k dispozici zásoby, a to:
 - a) členským státům;
 - b) třetím zemím nebo územím, pod podmínkou, že je primárně určeno k zabránění rozšíření nákazy do Unie.
2. V případě omezené dostupnosti zásob Komise určí priority pro přístup stanovený v odstavci 1 při zohlednění:
 - a) okolností nákazy, za kterých je žádost podána;
 - b) existence vnitrostátní banky antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel v žádajícím členském státě nebo třetí zemi nebo území;
 - c) existence opatření Unie pro povinné očkování stanovených v aktech v přenesené pravomoci přijatých v souladu s čl. 47 odst. 1.

Článek 50

Prováděcí pravomoci týkající se bank antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie

Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví pravidla týkající se bank antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie, přičemž pro biologické produkty uvedené v čl. 48 odst. 1 určí:

- a) které z těchto biologických produktů mají být obsaženy v bankách antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie a pro které nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a);
- b) typy těchto biologických produktů, které mají být obsaženy v bankách antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie a v jakých množstvích pro každou konkrétní nákazu uvedenou na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a), pro niž banka existuje;
- c) požadavky týkající se dodávek, skladování a nahrazení těchto biologických produktů;
- d) dodání těchto biologických produktů z bank antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie členským státům a třetím zemím a územím;
- e) procesní a technické požadavky týkající se začlenění těchto biologických produktů do bank antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie a žádání o přístup k nim.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech souvisejících s nákazou uvedenou na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a), jež představuje riziko s velmi významným dopadem, přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty v souladu s postupem stanoveným v čl. 255 odst. 3.

Článek 51

Důvěrnost informací týkajících se bank antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie

Informace o množstvích a podtypech biologických produktů uvedených v čl. 48 odst. 1, jež jsou skladovány v bankách antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie, se považují za důvěrné a nesmějí být zveřejňovány.

Článek 52

Vnitrostátní banky antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel

1. Členské státy, které vytvořily vnitrostátní banky antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel pro nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a), pro něž existují banky antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie, zajistí, aby jejich vnitrostátní banky antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel splňovaly požadavky na biologickou bezpečnost, biologickou ochranu a uzavřené nakládání s biologickými původci stanovené v čl. 15 odst. 1 písm. a) a v aktech v přenesené pravomoci přijatých v souladu s čl. 15 odst. 2 a čl. 48 odst. 3 písm. b).
2. Členské státy poskytují Komisi a ostatním členským státům aktuální informace o:
 - a) existenci nebo vytvoření vnitrostátních bank antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel uvedených v odstavci 1;
 - b) typech antigenů, očkovacích látek, zásob mateřských kultur očkovacích látek a diagnostických činidel a jejich množstvích v těchto bankách;
 - c) veškerých změnách jejich fungování.
3. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla upřesňující obsah, četnost a formát pro předkládání informací uvedených v odstavci 2 tohoto článku.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

HLAVA II

Opatření pro tlumení nákaz

Kapitola 1

Nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a)

ODDÍL 1

OPATŘENÍ PRO TLUMENÍ NÁKAZ V PŘÍPADĚ PODEZŘENÍ NA VÝSKYT NÁKAZY UVEDENÉ NA SEZNAMU U CHOVANÝCH ZVÍŘAT

Článek 53

Povinnosti provozovatelů, odborníků pracujících se zvířaty a chovatelů zvířat v zájmovém chovu

1. V případě podezření na výskyt nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a) u chovaných zvířat odborníci pracující se zvířaty, provozovatelé a chovatelé zvířat v zájmovém chovu kromě toho, že nahlásí příznaky nebo podezření příslušnému orgánu a veterinárním lékařům v souladu s čl. 16 odst. 1 a před přijetím jakýchkoli opatření pro tlumení nákaz příslušným orgánem v souladu s čl. 54 odst. 1 a čl. 55 odst. 1, přijmou vhodná opatření pro tlumení nákaz stanovená v čl. 55 odst. 1 písm. c), d) a e) s cílem zabránit šíření dané nákazy uvedené na seznamu z postižených zvířat, zařízení a míst spadajících pod jejich odpovědnost na jiná zvířata nebo na člověka.
2. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkající se podrobných pravidel pro doplnění opatření pro tlumení nákaz přijímaných provozovateli, odborníky pracujícími se zvířaty a chovateli zvířat v zájmovém chovu podle odstavce 1 tohoto článku.

Článek 54

Šetření prováděné příslušným orgánem v případě podezření na výskyt nákazy uvedené na seznamu

1. Příslušný orgán musí v případě podezření na výskyt nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a) u chovaných zvířat bez prodlení provést šetření, kterým potvrdí nebo vyloučí přítomnost dané nákazy uvedené na seznamu.
2. Pro účely šetření podle odstavce 1 příslušný orgán v případě potřeby zajistí, aby úřední veterinární lékaři:
 - a) provedli klinické vyšetření reprezentativního vzorku chovaných zvířat druhů uvedených na seznamu pro danou konkrétní nákazu uvedenou na seznamu;
 - b) odebrali vhodné vzorky od příslušných chovaných zvířat druhů uvedených na seznamu a další vzorky pro laboratorní vyšetření v laboratořích určených k tomuto účelu příslušným orgánem;

- c) provedli laboratorní vyšetření, kterým potvrdí nebo vyloučí přítomnost dané konkrétní nákazy uvedené na seznamu.
3. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkající se podrobných pravidel doplňujících pravidla pro šetření prováděné příslušným orgánem podle odstavce 1 tohoto článku.

Článek 55

Předběžná opatření pro tlumení nákaz ze strany příslušného orgánu

1. Příslušný orgán musí v případě podezření na výskyt nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a) u chovaných zvířat provést následující předběžná opatření pro tlumení nákaz, než budou k dispozici výsledky šetření podle čl. 54 odst. 1, a provést opatření pro tlumení nákaz v souladu s čl. 61 odst. 1:
- a) zavést v zařízení, domácnosti, potravinářském a krmivářském podniku nebo zařízení nakládajícím s vedlejšími produkty živočišného původu nebo v jakémkoliv jiném místě, kde vyvstane podezření na výskyt nákazy, úřední dozor;
 - b) provést soupis:
 - i) zvířat chovaných v zařízení, domácnosti, potravinářském a krmivářském podniku nebo zařízení nakládajícím s vedlejšími produkty živočišného původu nebo v jakémkoliv jiném místě;
 - ii) produktů v zařízení, domácnosti, potravinářském a krmivářském podniku nebo zařízení nakládajícím s vedlejšími produkty živočišného původu nebo v jakémkoliv jiném místě, kde je to relevantní pro šíření dané nákazy uvedené na seznamu;
 - c) použít vhodná opatření biologické bezpečnosti s cílem zabránit šíření patogenního původce uvedeného na seznamu na jiná zvířata nebo na člověka;
 - d) případně zabránit dalšímu šíření patogenního původce, držet chovaná zvířata druhů uvedených na seznamu pro příslušnou nákazu uvedenou na seznamu v izolaci a zabránit styku s volně žijícími zvířaty;
 - e) omezit pohyb chovaných zvířat, produktů a případně osob, vozidel a veškerého materiálu či jiných prostředků, kterými by se patogenní původce mohl rozšířit do nebo ze zařízení, domácností, potravinářských a krmivářských podniků, zařízení zacházejících s vedlejšími produkty živočišného původu nebo jakéhokoliv jiného místa, kde existuje podezření z výskytu dané nákazy uvedené na seznamu, pokud je to nezbytné k tomu, aby se zabránilo šíření nákazy uvedené na seznamu;
 - f) přijmout další nezbytná opatření pro tlumení nákaz, přičemž se zohlední opatření pro tlumení nákaz stanovená v oddíle 4, jež se týkají:
 - i) uplatňování šetření prováděného příslušným orgánem stanoveného v čl. 54 odst. 1 a opatření pro tlumení nákaz stanovených v písmenech a) až d)

tohoto odstavce u jiných zařízení, jejich epizootologických jednotek, domácností, potravinářských a krmivářských podniků nebo zařízení nakládajících s vedlejšími produkty živočišného původu;

- ii) zřízení dočasných uzavřených pásem, která jsou vhodná s ohledem na profil nákazy;
 - g) zahájit epizootologické šetření stanovené v čl. 57 odst. 1.
2. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se podrobných pravidel doplňujících pravidla, jež jsou stanovena v odstavci 1 tohoto článku, pokud jde o zvláštní a podrobná opatření pro tlumení nález, jež mají být přijata v závislosti na nález uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a), s ohledem na příslušná rizika pro:
- a) druh nebo kategorii zvířat;
 - b) typ produkce.

Článek 56

Přezkum a rozšíření předběžných opatření pro tlumení nález

Opatření pro tlumení nález stanovena v čl. 55 odst. 1:

- a) v případě potřeby přezkoumává příslušný orgán v návaznosti na zjištění:
 - i) šetření stanoveného v čl. 54 odst. 1;
 - ii) epizootologického šetření stanoveného v čl. 57 odst. 1;
- b) se v případě potřeby dále rozšíří na další místa podle čl. 55 odst. 1 písm. e).

ODDÍL 2 EPIZOOTOLOGICKÉ ŠETŘENÍ

Článek 57

Epizootologické šetření

1. Příslušný orgán provede v případě podezření na výskyt nález uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a) u zvířat nebo v případě jejího potvrzení epizootologické šetření.
2. Cílem epizootologického šetření stanoveného v odstavci 1 je:
 - a) určit pravděpodobný původ nález uvedené na seznamu a způsob jejího šíření;
 - b) vypočítat pravděpodobnou délku období výskytu dané nález uvedené na seznamu;

- c) určit kontaktní zařízení a jejich epizootologické jednotky, domácnosti, potravinářské a krmivářské podniky nebo zařízení nakládající s vedlejšími produkty živočišného původu nebo jiná místa, kde zvířata druhů uvedených na seznamu pro nákazu uvedenou na seznamu, na jejíž výskyt existuje podezření, mohla být infikována, zamořena nebo kontaminována;
- d) získat informace o pohybu chovaných zvířat, osob, produktů, vozidel, veškerých materiálů nebo dalších prostředků, jimiž se patogenní původce mohl šířit během příslušného období předcházejícího nahlášení podezření na výskyt nákazy uvedené na seznamu nebo její potvrzení;
- e) získat informace o pravděpodobném šíření nákazy uvedené na seznamu v okolním prostředí, včetně přítomnosti a rozšíření vektorů nákazy.

ODDÍL 3

POTVRZENÍ NÁKAZY U CHOVANÝCH ZVÍŘAT

Článek 58

Úřední potvrzení nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a) příslušným orgánem

1. Příslušný orgán zakládá úřední potvrzení nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a) na těchto informacích:
 - a) výsledky klinických a laboratorních vyšetření stanovených v čl. 54 odst. 2;
 - b) epizootologické šetření stanovené v čl. 57 odst. 1;
 - c) další dostupné epizootologické údaje.
2. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253, pokud jde o požadavky, které mají být splněny pro úřední potvrzení podle odstavce 1 tohoto článku.

Článek 59

Zrušení předběžných opatření pro tlumení nákaz v případě vyloučení výskytu nákazy uvedené na seznamu

Příslušný orgán nadále uplatňuje předběžná opatření pro tlumení nákaz stanovená v čl. 55 odst. 1 a článku 56, dokud není přítomnost nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a) vyloučena na základě informací podle čl. 58 odst. 1 nebo pravidel přijatých podle čl. 58 odst. 2.

ODDÍL 4

OPATŘENÍ PRO TLUMENÍ NÁKAZ V PŘÍPADĚ POTVRZENÍ NÁKAZY U CHOVANÝCH ZVÍŘAT

Článek 60

Okamžitá opatření pro tlumení nákaz, jež přijímá příslušný orgán

V případě úředního potvrzení ohniska nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a) u chovaných zvířat v souladu s čl. 58 odst. 1 příslušný orgán neprodleně:

- a) prohlásí postižené zařízení, domácnost, potravinářský nebo krmivářský podnik, zařízení nakládající s vedlejšími produkty živočišného původu nebo jiné místo za úředně infikované danou nákazou uvedenou na seznamu;
- b) vytvoří uzavřené pásmo příslušné pro danou nákazu uvedenou na seznamu;
- c) provede pohotovostní plán stanovený v čl. 43 odst. 1 s cílem zajistit plnou koordinaci opatření pro tlumení nákaz.

Článek 61

Postižená zařízení a jiná místa

1. V případě vzplanutí ohniska nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a) u chovaných zvířat v zařízení, domácnosti, potravinářském a krmivářském podniku nebo zařízení nakládajícím s vedlejšími produkty živočišného původu nebo v jakémkoliv jiném místě přijme příslušný orgán neprodleně jedno nebo více z těchto opatření pro tlumení nákaz s cílem předejít dalšímu šíření této nákazy uvedené na seznamu:

- a) omezení pohybu osob, zvířat, produktů, vozidel nebo veškerých jiných materiálů či látek, které mohou být kontaminovány a přispět k šíření nákazy uvedené na seznamu;
- b) usmrcení a odstranění nebo porážka zvířat, která mohou být kontaminována a přispět k šíření nákazy uvedené na seznamu;
- c) zničení, zpracování, přeměna nebo ošetření produktů, krmiv nebo jakýchkoli jiných látek nebo ošetření zařízení, přepravních prostředků, rostlin nebo rostlinných produktů či vody, které mohou být kontaminovány, potřebné pro zajištění, aby jakýkoli patogenní původce nebo vektor patogenního původce byl zničen;
- d) očkování nebo léčba chovaných zvířat jinými veterinárními léčivými přípravky v souladu s čl. 46 odst. 1 a veškerými akty v přenesené pravomoci přijatými podle čl. 47 odst. 1;
- e) izolace, karanténa, ošetření zvířat a produktů, které by mohly být kontaminovány a přispět k šíření nákazy uvedené na seznamu;

- f) vyčištění, dezinfekce, deratizace nebo jiná nezbytná opatření biologické bezpečnosti, která se použijí pro postižené zařízení, domácnost, potravinářský nebo krmivářský podnik, zařízení nakládající s vedlejšími produkty živočišného původu nebo jakékoliv jiné místo, aby se minimalizovalo riziko šíření nákazy uvedené na seznamu;
 - g) odebrání dostatečného počtu vhodných vzorků potřebných k dokončení epizootologického šetření podle čl. 57 odst. 1;
 - h) laboratorní vyšetření vzorků.
2. Při rozhodování o tom, která z opatření pro tlumení nákaz stanovených v odstavci 1 je vhodné přijmout, příslušný orgán přihlíží k:
- a) profilu nákazy;
 - b) typu produkce a epizootologických jednotek v rámci postiženého zařízení, domácnosti, potravinářského nebo krmivářského podniku, zařízení nakládajícího s vedlejšími produkty živočišného původu nebo jakéhokoliv jiného místa.
3. Příslušný orgán povolí obnovení populace zařízení, domácnosti nebo jakéhokoliv jiného místa, pouze pokud:
- a) byla úspěšně ukončena veškerá příslušná opatření pro tlumení nákaz a laboratorní vyšetření stanovená v odstavci 1;
 - b) uplynula dostatečná doba na to, aby se zabránilo opětovné kontaminaci postiženého zařízení, domácnosti, potravinářského nebo krmivářského podniku, zařízení nakládajícího s vedlejšími produkty živočišného původu a jiného místa nákazou uvedenou na seznamu, která způsobila ohnisko uvedené v odstavci 1.

Článek 62

Epizootologicky související zařízení a místa

1. Příslušný orgán rozšíří opatření pro tlumení nákaz stanovená v čl. 61 odst. 1 na jiná zařízení, jejich epizootologické jednotky, domácnosti, potravinářské nebo krmivářské podniky nebo zařízení nakládající s vedlejšími produkty živočišného původu nebo jakákoli jiná místa či přepravní prostředky, jestliže epizootologické šetření podle čl. 57 odst. 1 nebo výsledky klinických nebo laboratorních vyšetření nebo jiné epizootologické údaje poskytují důvod k podezření, že do nich, z nich nebo jejich prostřednictvím se šíří nákaza uvedená na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a), pro niž byla tato opatření přijata.
2. Ukáže-li epizootologické šetření podle čl. 57 odst. 1, že pravděpodobný původ nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a) je v jiném členském státě nebo že je pravděpodobné, že nákaza uvedená na seznamu se rozšířila do jiného členského státu, informuje příslušný orgán o této skutečnosti daný členský stát.

3. V případech uvedených v odstavci 2 spolupracují příslušné orgány různých členských států v dalším epizootologickém šetření a v uplatňování opatření pro tlumení nákaz.

Článek 63

Přenesení pravomoci pro opatření pro tlumení nákaz v postižených a epizootologicky souvisejících zařízeních a místech

Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se podrobných pravidel pro opatření pro tlumení nákaz přijímaných příslušným orgánem v souladu s články 61 a 62 v postižených a epizootologicky souvisejících zařízeních, potravinářských nebo krmivářských podnicích nebo zařízeních nakládajících s vedlejšími produkty živočišného původu a místech pro jakoukoli nákazu uvedenou na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a).

Tato podrobná pravidla se týkají:

- a) podmínek a požadavků na opatření pro tlumení nákaz stanovená v čl. 61 odst. 1 písm. a) až e);
- b) postupů pro vyčištění, dezinfekci, deratizaci stanovené v čl. 61 odst. 1 písm. f) a v případě potřeby stanovení použití biocidních přípravků k těmto účelům;
- c) podmínek a požadavků na odběr vzorků a laboratorní vyšetření stanovené v čl. 61 odst. 1 písm. g) až h);
- d) podrobných podmínek a požadavků týkajících se obnovení populace stanoveného v čl. 61 odst. 3;
- e) nezbytných opatření pro tlumení nákaz stanovených v článku 62, která mají být provedena v epizootologicky souvisejících zařízeních, místech a přepravních prostředcích.

Článek 64

Zřízení uzavřených pásem příslušným orgánem

1. Příslušný orgán podle potřeby zřídí uzavřené pásmo kolem postiženého zařízení, domácnosti, potravinářského nebo krmivářského podniku, zařízení nakládajícího s vedlejšími produkty živočišného původu nebo jakéhokoliv jiného místa, kde došlo k vzplanutí ohniska nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a) u chovaných zvířat, s přihlédnutím k:
 - a) profilu nákazy;
 - b) zeměpisné situaci uzavřených pásem;
 - c) ekologickým a hydrologickým faktorům uzavřených pásem;
 - d) meteorologickým podmínkám;
 - e) přítomnosti, rozšíření a typu vektorů v uzavřených pásmech;

- f) výsledkům epizootologického šetření stanoveného v čl. 57 odst. 1 a dalších uskutečněných studií a epizootologickým údajům;
- g) výsledkům laboratorních vyšetření;
- h) použitým opatřením pro tlumení nákaz.

Uzavřené pásmo zahrnuje případně ochranné pásmo a pásmo dozoru vymezené velikosti a uspořádání.

- 2. Příslušný úřad průběžně posuzuje a přezkoumává situaci a případně v zájmu zabránění šíření nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a):
 - a) upraví hranice uzavřeného pásma;
 - b) zřídí další uzavřená pásma.
- 3. Nacházejí-li se uzavřená pásma na území více než jednoho členského státu, spolupracují příslušné orgány dotyčných členských států na zřízení uzavřených pásem uvedených v odstavci 1.
- 4. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se podrobných pravidel pro zřízení a změny uzavřených pásem, včetně ochranných pásem nebo pásem dozoru.

Článek 65

Opatření pro tlumení nákaz v uzavřeném pásmu

- 1. Příslušný orgán přijme jedno nebo více z těchto opatření pro tlumení nákaz v uzavřeném pásmu s cílem zabránit dalšímu šíření nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a):
 - a) určení zařízení, domácností, potravinářských nebo krmivářských podniků, zařízení nakládajících s vedlejšími produkty živočišného původu nebo jiných míst, kde se chovají zvířata druhů uvedených na seznamu pro danou nákazu uvedenou na seznamu;
 - b) kontroly v zařízeních, domácnostech, potravinářských nebo krmivářských podnicích, zařízeních nakládajících s vedlejšími produkty živočišného původu nebo jiných místech s chovanými zvířaty druhů uvedených na seznamu pro danou nákazu uvedenou na seznamu a v případě potřeby vyšetření, odběr vzorků a laboratorní vyšetření vzorků;
 - c) podmínky pro pohyb osob, zvířat, produktů, krmiv, vozidel a veškerých jiných materiálů či látek, které mohou být kontaminovány nebo přispět k šíření dané nákazy uvedené na seznamu uvnitř a z uzavřených pásem a pro přepravu v uzavřených pásmech;
 - d) požadavky na biologickou bezpečnost pro:
 - i) výrobu, zpracování a distribuci produktů živočišného původu;

- ii) sběr a odstraňování vedlejších produktů živočišného původu;
 - iii) umělou reprodukci;
 - e) očkování a léčba chovaných zvířat jinými veterinárními léčivými přípravky v souladu s čl. 46 odst. 1 a veškerými akty v přenesené pravomoci přijatými podle čl. 47 odst. 1;
 - f) vyčištění, dezinfekce a deratizace;
 - g) určení nebo případně schválení potravinářského podniku pro účely porážky zvířat nebo ošetření produktů živočišného původu pocházejících z uzavřených pásem;
 - h) požadavky pro určení a výsledovatelnost u přemísťování zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu;
 - i) jiná nezbytná opatření biologické bezpečnosti a opatření ke zmírnění rizika s cílem minimalizovat riziko šíření dané nákazy uvedené na seznamu.
2. Příslušný orgán učiní veškeré nezbytné kroky k tomu, aby plně informoval osoby v uzavřených pásmech o platných omezeních a o povaze opatření pro tlumení nákaz.
 3. Při rozhodování o tom, která z opatření pro tlumení nákaz stanovených v odstavci 1 se mají přijmout, příslušný orgán přihlíží k:
 - a) profilu nákazy;
 - b) typům produkce;
 - c) uskutečnitelnosti, dostupnosti a účinnosti daných opatření pro tlumení nákaz.

Článek 66

Povinnosti provozovatelů v uzavřených pásmech

1. Provozovatelé, jež chovají zvířata a mají v držení produkty v uzavřeném pásmu stanoveném v čl. 64 odst. 1, nahlásí příslušnému orgánu každé zamýšlené přemístění chovaných zvířat a produktů uvnitř uzavřeného pásma nebo mimo ně.
2. Chovaná zvířata a produkty přemísťují pouze v souladu s pokyny příslušného orgánu.

Článek 67

Přenesení pravomocí týkající se opatření pro tlumení nákaz v uzavřených pásmech

Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se podrobných pravidel pro opatření pro tlumení nákaz přijímaná v uzavřeném pásmu, stanovená v čl. 65 odst. 1 pro každou nákazu uvedenou na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a).

Tato podrobná pravidla se týkají:

- a) podmínek a požadavků na opatření pro tlumení nákaz stanovená v čl. 65 odst. 1 písm. a), c), d), e), g), h) a i);
- b) postupů pro vyčištění, dezinfekci, deratizaci stanovené v čl. 65 odst. 1 písm. f) a v případě potřeby stanovení použití biocidních přípravků k těmto účelům;
- c) nezbytného dozoru, který má být prováděn v návaznosti na uplatňování opatření pro tlumení nákaz a laboratorní vyšetření stanovená v čl. 65 odst. 1 písm. b);
- d) dalších zvláštních opatření pro tlumení nákaz s cílem omezit šíření konkrétních nákaz uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a).

Článek 68

Zachování opatření pro tlumení nákaz v uzavřených pásmech a akty v přenesené pravomoci

1. Příslušný orgán nadále uplatňuje opatření pro tlumení nákaz stanovená v tomto oddílu, dokud:
 - a) nebudou provedena opatření pro tlumení nákaz podle čl. 8 odst. 1 písm. a) vhodná pro danou nákazu uvedenou na seznamu, kvůli níž se uplatňovala provedená omezení,
 - b) nebude provedeno příslušné závěrečné vyčištění, dezinfekce nebo deratizace pro:
 - i) nákazu uvedenou na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a), pro kterou se uplatňovala opatření pro tlumení nákaz;
 - ii) postižené druhy chovaných zvířat;
 - iii) typ produkce;
 - c) nebude v uzavřeném pásmu proveden vhodný dozor pro nákazu uvedenou na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a), pro kterou se uplatňovala opatření pro tlumení nákaz, a typ zařízení nebo místa, jímž se prokáže eradikace dané nákazy uvedené na seznamu.
2. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se podrobných pravidel pro opatření pro tlumení nákaz, která má přijmout příslušný orgán podle odstavce 1 tohoto článku, pokud jde o:
 - a) postupy pro závěrečné vyčištění, dezinfekci nebo deratizaci a v případě potřeby použití biocidních přípravků k těmto účelům;
 - b) plánování, prostředky, metody, četnost, intenzitu, cílenou populaci zvířat a odběr vzorků týkajících se dozoru za účelem opětovného získání statusu území prostého nákazy po vzplanutí ohniska;
 - c) obnovení populace uzavřených pásem po dokončení opatření pro tlumení nákaz stanovených v odstavci 1 tohoto článku při zohlednění podmínek pro obnovení populace podle čl. 61 odst. 3;

- d) ostatní opatření pro tlumení nákaz nezbytná pro opětovné získání statusu území prostého nákazy.

Článek 69 *Nouzové očkování*

1. V zájmu účinného tlumení nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a), pro kterou byla z důvodu vzplanutí ohniska uplatňována opatření pro tlumení nákaz, příslušný orgán v případě potřeby:
 - a) vytvoří plán očkování;
 - b) zřídí pásma očkování.
2. Příslušný orgán při rozhodování o plánu očkování a zřízení pásem očkování podle odstavce 1 tohoto článku zohlední:
 - a) požadavky na nouzové očkování stanovené v pohotovostních plánech podle čl. 43 odst. 1;
 - b) požadavky na používání očkovacích látek stanovené v čl. 46 odst. 1 a ve veškerých aktech v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 47 odst. 1.
3. Pásma očkování stanovená v odst. 1 písm. b) tohoto článku musí být v souladu s požadavky na opatření ke zmírnění rizika s cílem zabránit šíření nákaz uvedených na seznamu a na dozor, jež jsou stanoveny ve veškerých aktech v přenesené pravomoci přijatých v souladu s čl. 47 odst. 1 písm. d) a e).

ODDÍL 5 **VOLNĚ ŽIJÍCÍ ZVÍŘATA**

Článek 70 *Volně žijící zvířata*

1. V případě podezření na výskyt nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a) u volně žijících zvířat nebo v případě jejího úředního potvrzení dotčený členský stát:
 - a) provede v případě potřeby s ohledem na konkrétní nákazu uvedenou na seznamu dozor u volně žijících populací zvířat;
 - b) přijme nezbytná opatření k prevenci a tlumení nákaz s cílem zabránit dalšímu šíření dané nákazy uvedené na seznamu.
2. Opatření k prevenci a tlumení nákaz stanovená v odst. 1 písm. b) přihlížejí k:
 - a) profilu nákazy;
 - b) postiženým volně žijícím zvířatům;

- c) opatřením pro tlumení nákaz, která mají být přijata v případě podezření na výskyt nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a) v uzavřených pásmech u chovaných zvířat nebo v případě jejího úředního potvrzení podle pravidel stanovených v oddílech 1 až 4.
3. Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, pokud jde o:
- a) dozor podle odst. 1 písm. a);
 - b) opatření k prevenci a tlumení nákaz podle odst. 1 písm. b).

Při přijímání těchto aktů v přenesené pravomoci Komise zohlední profil nákazy a druhy uvedené na seznamu pro nákazu uvedenou na seznamu podle odstavce 1.

ODDÍL 6

DOPLŇKOVÁ OPATŘENÍ PRO TLUMENÍ NÁKAZ ZE STRANY ČLENSKÝCH STÁTŮ, KOORDINACE ZE STRANY KOMISE A DOČASNÁ ZVLÁŠTNÍ PRAVIDLA PRO TLUMENÍ NÁKAZ

Článek 71

Doplňková opatření pro tlumení nákaz ze strany členských států, koordinace opatření ze strany Komise a dočasná zvláštní pravidla pro tlumení nákaz týkající se oddílů 1 až 5

1. Členské státy mohou přijmout doplňková opatření pro tlumení nákaz mimo opatření stanovená v čl. 61 odst. 1, článku 62, čl. 65 odst. 1 a 2 a čl. 68 odst. 1 a v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 67 a čl. 68 odst. 2, jsou-li tato opatření v souladu s pravidly stanovenými v tomto nařízení a jsou-li nezbytná a přiměřená pro tlumení šíření nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a), a to s přihlédnutím k:
- a) konkrétním epizootologickým okolnostem;
 - b) typu zařízení, jiných míst a produkce;
 - c) kategoriím a druhům dotčených zvířat;
 - d) hospodářským a sociálním podmínkám.
2. Členské státy Komisi bezodkladně sdělí:
- a) opatření pro tlumení nákaz přijatá příslušným orgánem stanovená v člancích 58, 59, 61, 62, 64, 65, čl. 68 odst. 1, článku 69 a čl. 70 odst. 1 a 2 a v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článků 63, 67, čl. 68 odst. 2 a čl. 70 odst. 3;
 - b) veškerá doplňková opatření pro tlumení nákaz stanovená v odstavci 1 přijatá Komisí.

3. Komise přezkoumá nálezovou situaci a opatření pro tlumení nákaz přijatá příslušným orgánem a veškerá doplňková opatření pro tlumení nákaz přijatá členským státem v souladu s touto kapitolou a může stanovit prostřednictvím prováděcích aktů zvláštní dočasná opatření pro tlumení nákaz za podmínek odpovídajících epizootologické situaci, pokud:
 - a) uvedená opatření pro tlumení nákaz nejsou vhodná pro danou epizootologickou situaci;
 - b) se nákaza uvedená na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a) šíří navzdory opatřením pro tlumení nákaz přijatým v souladu s touto kapitolou.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

4. V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech souvisejících s nákazou, jež představuje nově vznikající riziko s velmi významným dopadem, přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty v souladu s postupem podle čl. 255 odst. 3.

Kapitola 2

Nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. b) a c)

ODDÍL 1

OPATŘENÍ PRO TLUMENÍ NÁKAZ V PŘÍPADĚ PODEZŘENÍ NA VÝSKYT NÁKAZY U CHOVANÝCH ZVÍŘAT

Článek 72

Povinnosti provozovatelů, odborníků pracujících se zvířaty a chovatelů zvířat v zájmovém chovu

1. V případě podezření na výskyt nákaz uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. b) a c) u chovaných zvířat provozovatelé, odborníci pracující se zvířaty a chovatelé zvířat v zájmovém chovu kromě toho, že nahlásí příznaky a podezření příslušnému orgánu a veterinárním lékařům v souladu s čl. 16 odst. 1 a před přijetím jakýchkoli opatření pro tlumení nákaz příslušným orgánem v souladu s čl. 74 odst. 1 přijmou vhodná opatření pro tlumení nákaz uvedená v čl. 74 odst. 1 písm. a) a ve veškerých aktech v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 74 odst. 3 s cílem zabránit šíření dané nákazy uvedené na seznamu z postižených zvířat, zařízení a míst spadajících pod jejich odpovědnost na jiná zvířata nebo na člověka.
2. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkající se podrobných pravidel pro doplnění opatření pro tlumení nákaz přijímaných provozovateli, odborníky pracujícími se zvířaty a chovateli zvířat v zájmovém chovu podle odstavce 1 tohoto článku.

Článek 73

Šetření prováděné příslušným orgánem v případě podezření na výskyt nákazy uvedené na seznamu

1. Příslušný orgán musí v případě podezření na výskyt nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. b) a c) u chovaných zvířat bez prodlení provést šetření, kterým potvrdí nebo vyloučí přítomnost dané nákazy uvedené na seznamu.
2. Pro účely šetření podle odstavce 1 příslušný orgán v případě potřeby zajistí, aby úřední veterinární lékaři:
 - a) provedli klinické vyšetření reprezentativního vzorku chovaných zvířat druhů uvedených na seznamu pro danou konkrétní nákazu uvedenou na seznamu;
 - b) odebrali vhodné vzorky od chovaných zvířat druhů uvedených na seznamu a další vzorky pro laboratorní vyšetření v laboratořích určených k tomuto účelu příslušným orgánem;
 - c) provedli laboratorní vyšetření, kterým potvrdí nebo vyloučí přítomnost dané konkrétní nákazy uvedené na seznamu.
3. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se podrobných pravidel doplňujících pravidla pro šetření podle odstavce 1 tohoto článku.

Článek 74

Předběžná opatření pro tlumení nákaz ze strany příslušného orgánu

1. Příslušný orgán musí v případě podezření na výskyt nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nebo c) u chovaných zvířat provést následující předběžná opatření pro tlumení nákaz, než budou k dispozici výsledky šetření podle čl. 73 odst. 1, a provést opatření pro tlumení nákaz v souladu s čl. 78 odst. 1 a 2:
 - a) uplatňovat opatření pro tlumení nákaz s cílem omezit šíření příslušné nákazy uvedené na seznamu z postiženého území, zařízení, domácnosti, potravinářského nebo krmivářského podniku, zařízení nakládajícího s vedlejšími produkty živočišného původu nebo jiného místa;
 - b) v případě potřeby zahájit epizootologické šetření s přihlédnutím k pravidlům pro uvedené šetření podle čl. 57 odst. 1 a veškerým pravidlům přijatým podle čl. 57 odst. 2.
2. Předběžná opatření pro tlumení nákaz stanovená v odstavci 1 musí být vhodná a přiměřená rizikům, jež představuje nákaza uvedená na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nebo c), a to s přihlédnutím k:
 - a) profilu nákazy;
 - b) postiženým chovaným zvířatům;

- c) nálezovému statusu členského státu, oblasti, jednotky nebo zařízení, v nichž existuje podezření na výskyt dané nákazy uvedené na seznamu;
 - d) předběžným opatřením pro tlumení nález stanoveným v čl. 55 odst. 1 a článku 56 a ve veškerých aktech v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 55 odst. 2.
3. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících pravidel doplňujících pravidla stanovená v odstavci 1 tohoto článku, a to s přihlédnutím k otázkám uvedeným v odstavci 2 tohoto článku, pokud jde o:
- a) předběžná opatření pro tlumení nález, která mají být přijata s cílem zabránit šíření nákazy uvedené na seznamu stanovené v odst. 1 písm. a);
 - b) použití předběžných opatření pro tlumení nález stanovených v odst. 1 písm. a) v jiných zařízeních, jejich epizootologických jednotkách, domácnostech, potravinářských nebo krmivářských podnicích, zařízeních nakládajících s vedlejšími produkty živočišného původu nebo jiných místech;
 - c) zřízení dočasných uzavřených pásem, jež jsou vhodná s ohledem na profil nákazy.

Článek 75

Přezkum a rozšíření předběžných opatření pro tlumení nález

Opatření pro tlumení nález stanovená v čl. 74 odst. 1:

- a) přezkoumává příslušný orgán v návaznosti na zjištění šetření stanoveného v čl. 73 odst. 1 a v případě potřeby epizootologického šetření stanoveného v čl. 74 odst. 1 písm. b);
- b) se v případě potřeby dále rozšíří na další místa podle čl. 74 odst. 3 písm. b).

ODDÍL 2

POTVRZENÍ NÁKAZY U CHOVANÝCH ZVÍŘAT

Článek 76

Úřední potvrzení nákazy příslušným orgánem

1. Příslušný orgán zakládá úřední potvrzení nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nebo c) na těchto informacích:
 - a) výsledky klinických a laboratorních vyšetření stanovených v čl. 73 odst. 2;
 - b) epizootologické šetření stanovené v čl. 74 odst. 1 písm. b) (v případě potřeby);
 - c) další dostupné epizootologické údaje.
2. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253, pokud jde o požadavky, které mají být splněny pro úřední potvrzení podle odstavce 1 tohoto článku.

Článek 77

Zrušení předběžných opatření pro tlumení nákaz v případě vyloučení výskytu nákazy

Příslušný orgán nadále uplatňuje předběžná opatření pro tlumení nákaz stanovená v čl. 74 odst. 1 a v článku 75 do vyloučení výskytu nákaz uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nebo c) v souladu s čl. 76 odst. 1 nebo s pravidly přijatými podle čl. 76 odst. 2.

ODDÍL 3

OPATŘENÍ PRO TLUMENÍ NÁKAZ V PŘÍPADĚ POTVRZENÍ NÁKAZY U CHOVANÝCH ZVÍŘAT

Článek 78

Opatření pro tlumení nákaz ze strany příslušného orgánu

1. V případě úředního potvrzení ohniska nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. b) u chovaných zvířat v souladu s čl. 76 odst. 1 příslušný orgán:
 - a) v členském státě, oblasti nebo jednotce podléhajících povinnému eradikačnímu programu stanovenému v čl. 30 odst. 1 pro danou nákazu uvedenou na seznamu uplatňuje opatření pro tlumení nákaz stanovená v příslušném povinném eradikačním programu,
 - b) v členském státě, zóně, oblasti nebo jednotce, které zatím nepodléhají povinnému eradikačnímu programu stanovenému v čl. 30 odst. 1 pro danou nákazu uvedenou na seznamu, daný eradikační program zahájí a uplatňuje opatření pro tlumení nákaz v něm stanovená.
2. V případě úředního potvrzení ohniska nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. c) u chovaných zvířat v souladu s čl. 76 odst. 1 příslušný orgán:
 - a) v členském státě, oblasti nebo jednotce podléhajících dobrovolnému eradikačnímu programu stanovenému v čl. 30 odst. 2 pro danou nákazu uvedenou na seznamu uplatňuje opatření pro tlumení nákaz stanovená v příslušném dobrovolném eradikačním programu;
 - b) v členském státě, zóně, oblasti nebo jednotce, které nepodléhají dobrovolnému eradikačnímu programu stanovenému v čl. 30 odst. 2 pro danou nákazu uvedenou na seznamu, v případě potřeby uplatňuje opatření pro prevenci a tlumení jejího šíření.
3. Opatření stanovená v odst. 2 písm. b) tohoto článku jsou úměrná riziku, jež dotyčná nákaza uvedená na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. c) představuje, přičemž se zohlední:
 - a) profil nákazy;
 - b) postižená chovaná zvířata;
 - c) nákazový status členského státu, zóny, oblasti, jednotky nebo zařízení, v nichž byla nákaza uvedena na seznamu úředně potvrzena;

- d) opatření pro tlumení nákaz, která mají být přijata v zařízeních, jiných místech a uzavřených pásmech stanovených v oddíle 4 kapitoly 1 této hlavy.

Článek 79

Přenesení pravomoci, pokud jde o opatření pro tlumení nákaz, která mají být přijata příslušným orgánem

Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253, kterými se stanoví podrobná pravidla týkající se opatření pro tlumení nákaz, jež je třeba přijmout při výskytu ohnisek nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nebo c) u chovaných zvířat a které jsou stanoveny v čl. 78 odst. 2 písm. b), a to při zohlednění kritérií stanovených v čl. 78 odst. 3.

ODDÍL 4 VOLNĚ ŽIJÍCÍ ZVÍŘATA

Článek 80

Volně žijící zvířata

1. V případě podezření na výskyt nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. b) u volně žijících zvířat nebo v případě jejího úředního potvrzení příslušný orgán dotčeného členského státu:
 - a) na celém území členského státu, v zóně nebo v oblasti podléhající povinnému eradikačnímu programu stanovenému v čl. 30 odst. 1 pro danou nákazu uvedenou na seznamu uplatňuje opatření pro tlumení nákazy stanovená v příslušném povinném eradikačním programu;
 - b) na celém území členského státu nebo v zóně či oblasti, které nepodléhají povinnému eradikačnímu programu stanovenému v čl. 30 odst. 1 pro danou nákazu uvedenou na seznamu, v případě potřeby v zájmu tlumení a zabránění jejímu šíření daný eradikační program zahájí a uplatňuje opatření pro tlumení nákaz v něm stanovená.
2. V případě vzplanutí ohniska nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. c) u volně žijících zvířat příslušný orgán dotčeného členského státu:
 - a) na celém území členského státu, zóny, oblasti nebo jednotky podléhající dobrovolnému eradikačnímu programu stanovenému v čl. 30 odst. 2 pro danou nákazu uvedenou na seznamu uplatňuje opatření pro tlumení nákaz stanovená v příslušném dobrovolném eradikačním programu;
 - b) na celém území členského státu, zóny, oblasti nebo jednotky, které nepodléhají dobrovolnému eradikačnímu programu stanovenému v čl. 30 odst. 2 pro danou nákazu uvedenou na seznamu, v případě potřeby uplatňuje opatření pro prevenci a tlumení jejího šíření.
3. Opatření pro tlumení nákaz uvedená v odst. 2 písm. b) zohledňují:

- a) profil nákazy;
 - b) postižená volně žijící zvířata;
 - c) opatření pro tlumení nákaz, která mají být přijata v případě podezření na výskyt nákazy uvedené na seznamu v uzavřených pásmech u chovaných zvířat nebo v případě jejího úředního potvrzení podle pravidel stanovených v oddílech 1 až 4 kapitoly 1 této hlavy.
4. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se podrobných pravidel doplňujících opatření pro tlumení nákaz, jež mají být přijata při výskytu ohnisek nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nebo c) u volně žijících zvířat, stanovená v odst. 2 písm. b) tohoto článku.

ODDÍL 5

KOORDINACE ZE STRANY KOMISE A DOČASNÁ ZVLÁŠTNÍ PRAVIDLA PRO TLUMENÍ NÁKAZ

Článek 81

Koordinace opatření ze strany Komise a dočasná zvláštní pravidla týkající se oddílů 1 až 4

1. Členské státy informují Komisi o opatřeních pro tlumení nákaz přijatých příslušným orgánem v souvislosti s nákazou uvedenou na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nebo c) v souladu s čl. 76 odst. 1, články 77 a 78, čl. 80 odst. 1 a 2 a akty v přenesené pravomoci přijatými podle čl. 76 odst. 2, článku 79 a čl. 80 odst. 4.
 2. Komise přezkoumá nákazovou situaci a opatření pro tlumení nákaz přijatá příslušným orgánem podle této kapitoly a může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit zvláštní pravidla pro dočasná opatření pro tlumení nákaz s ohledem na nákazu uvedenou na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. b) a c), a to za podmínek odpovídajících epizootologické situaci, jestliže:
 - a) uvedená opatření pro tlumení nákaz přijatá příslušným orgánem nejsou vhodná pro danou epizootologickou situaci;
 - b) se daná nákaza uvedená na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nebo c) šíří navzdory případným opatřením pro tlumení nákaz přijatým v souladu s touto kapitolou.
- Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.
3. V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech souvisejících s nákazou uvedenou na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. b) a c), jež představuje nově vznikající riziko s velmi významným dopadem, přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty v souladu s postupem podle čl. 255 odst. 3.

ČÁST IV REGISTRACE, SCHVALOVÁNÍ, VYSLEDOVATELNOST A PŘEMÍSTOVÁNÍ

HLAVA I Suchozemská zvířata, zárodečné produkty a produkty živočišného původu ze suchozemských zvířat

Kapitola 1 *Registrace, schvalování, vedení záznamů a registrů*

ODDÍL 1 REGISTRACE ZAŘÍZENÍ A PŘEPRAVCŮ

Článek 82

Povinnost registrace zařízení ze strany provozovatelů

1. Provozovatelé provozující zařízení, jež chovají suchozemská zvířata či odebírají, vyrábějí, zpracovávají nebo skladují zárodečné produkty, za účelem registrace v souladu s článkem 88 před tím, než tyto činnosti zahájí:
 - a) informují příslušný orgán o každém takovém zařízení, které spadá pod jejich odpovědnost;
 - b) poskytnou příslušnému orgánu tyto informace:
 - i) jméno a adresu provozovatele;
 - ii) umístění a popis zařízení;
 - iii) kategorie, druhy a počty chovaných suchozemských zvířat nebo zárodečných produktů v zařízení a kapacitu zařízení;
 - iv) typ zařízení;
 - v) další aspekty týkající se zařízení, které jsou relevantní pro stanovení rizika, jež zařízení představuje.
2. Provozovatelé provozující zařízení uvedená v odstavci 1 informují příslušný orgán o:
 - a) veškerých významných změnách v zařízení, jež se týkají záležitostí uvedených v odst. 1 písm. b);
 - b) veškerém ukončení činnosti v zařízení.

3. Zařízení, která podléhají schválení podle čl. 89 odst. 1, nejsou povinna poskytnout informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 83

Odchytky od povinnosti registrace zařízení ze strany provozovatelů

Odchylně od čl. 82 odst. 1 mohou členské státy od povinnosti registrace určité kategorie zařízení osvobodit, a to s přihlédnutím k těmto kritériím:

- a) kategorie, druhy a počty chovaných suchozemských zvířat a zárodečných produktů v zařízení a kapacita zařízení;
- b) typ zařízení;
- c) přemísťování chovaných suchozemských zvířat nebo zárodečných produktů do a ze zařízení.

Článek 84

Prováděcí pravomoci týkající se povinnosti registrace zařízení ze strany provozovatelů

Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla týkající se:

- a) informací poskytovaných provozovateli pro účely registrace zařízení podle čl. 82 odst. 1;
- b) typů zařízení, jež mohou být od povinnosti registrace podle článku 83 osvobozena členskými státy v případě, že tato zařízení představují nevýznamné riziko, a s přihlédnutím ke kritériím stanoveným v uvedeném článku.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

Článek 85

Povinnosti registrace přepravců chovaných kopytníků a akty v přenesené pravomoci

1. Přepravci chovaných kopytníků, kteří tato zvířata přepravují mezi členskými státy, za účelem registrace v souladu s článkem 88 před tím, než tyto činnosti zahájí:
 - a) informují příslušný orgán o své činnosti;
 - b) poskytnou příslušnému orgánu tyto informace:
 - i) název a adresu přepravce;
 - ii) kategorii, druhy a počty přepravovaných chovaných suchozemských zvířat;
 - iii) druh dopravy;
 - iv) přepravní prostředek.

2. Přepravci informují příslušný orgán o:
 - a) veškerých významných změnách, jež se týkají záležitostí uvedených v odst. 1 písm. b);
 - b) veškerém ukončení přepravní činnosti.
3. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se změn a doplnění pravidel stanovených v odstavci 1, pokud jde o povinnost jiných typů přepravců poskytnout informace pro účely registrace činnosti s přihlédnutím k rizikům spojeným s touto přepravou.

Článek 86

Odchyly od povinnosti registrace přepravců chovaných kopytníků

Odchylně od čl. 85 odst. 1 mohou členské státy osvobodit od povinnosti registrace určité kategorie přepravců, a to s přihlédnutím k těmto kritériím:

- a) vzdálenosti, na které přepravují daná chovaná suchozemská zvířata;
- b) kategorie, druh a počet přepravovaných chovaných suchozemských zvířat.

Článek 87

Prováděcí akty týkající se povinnosti registrace přepravců

Komise je zmocněna k přijímání prováděcích aktů týkajících se:

- a) informací poskytovaných přepravcem pro účely registrace jeho činnosti podle čl. 85 odst. 1;
- b) typů přepravců, kteří mohou být od povinnosti registrace ze strany členských států podle článku 86 osvobozeni v případě, že tento typ přepravy představuje nevýznamné riziko, a s přihlédnutím ke kritériím stanoveným v uvedeném článku.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

Článek 88

Povinnosti příslušného orgánu týkající se registrace zařízení a přepravců

Příslušný orgán zaregistruje:

- a) zařízení do registru zařízení a přepravců stanoveného v čl. 96 odst. 1, jestliže provozovatel poskytl informace požadované v souladu s čl. 82 odst. 1;
- b) přepravce do registru zařízení a přepravců stanoveného v čl. 96 odst. 1, jestliže přepravce poskytl informace požadované v souladu s čl. 85 odst. 1.

ODDÍL 2 SCHVALOVÁNÍ NĚKTERÝCH TYPŮ ZAŘÍZENÍ

Článek 89

Schvalování některých zařízení a akty v přenesené pravomoci

1. Provozovatelé následujících typů zařízení požádají o schválení příslušný orgán v souladu s čl. 91 odst. 1 a svou činnost zahájí, teprve až jejich zařízení bude schváleno v souladu s čl. 92 odst. 1:
 - a) zařízení pro svody kopytníků a drůbeže, z nichž jsou zvířata přemísťována do jiného členského státu;
 - b) zařízení zacházející se zárodečnými produkty skotu, prasat, ovcí, koz a koňovitých, z nichž jsou zárodečné produkty těchto zvířat přemísťovány do jiného členského státu;
 - c) líhně, z nichž jsou násadová vejce nebo drůbež přemísťovány do jiného členského státu;
 - d) zařízení chovající drůbež, z nichž je drůbež určená k jiným účelům než k porážce či produkci násadových vajec přemísťována do jiného členského státu;
 - e) jakýkoli jiný typ zařízení pro chovaná suchozemská zvířata, které představuje značné riziko a které musí být schváleno v souladu s pravidly stanovenými v aktu v přenesené pravomoci přijatém v souladu s odst. 3 písm. b) tohoto článku.
2. Provozovatelé ukončí činnost v zařízení uvedeném v odstavci 1, jestliže:
 - a) příslušný orgán odejme nebo pozastaví schválení v souladu s čl. 95 odst. 2; nebo
 - b) v případě dočasného schválení, které bylo přiznáno v souladu s čl. 94 odst. 3, zařízení nesplní dosud nesplněné požadavky uvedené v čl. 94 odst. 3 a nezíská konečné schválení v souladu s čl. 92 odst. 1.
3. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se doplnění a změny pravidel pro schvalování zařízení podle odstavce 1 tohoto článku, pokud jde o:
 - a) odchylky od požadavku, aby provozovatelé typů zařízení uvedených v odst. 1 písm. a) až d) žádali příslušný orgán o schválení, představují-li tato zařízení nevýznamné riziko;
 - b) typy zařízení, jež vyžadují schválení podle odst. 1 písm. e);
 - c) zvláštní pravidla pro ukončení činnosti u zařízení zacházejících se zárodečnými produkty uvedených v odst. 1 písm. b).

4. Komise při přijímání aktů v přenesené pravomoci uvedených v odstavci 3 zohlední tato kritéria:
- a) kategorie a druhy chovaných suchozemských zvířat nebo zárodečných produktů v zařízení;
 - b) počet druhů a počet chovaných suchozemských zvířat nebo zárodečných produktů nacházejících se v zařízení;
 - c) typ zařízení a typ produkce;
 - d) přemísťování chovaných suchozemských zvířat nebo zárodečných produktů do a z těchto typů zařízení.

Článek 90

Schvalování statusu uzavřených zařízení

Provozovatelé zařízení, kteří chtějí získat status uzavřeného zařízení:

- a) žádají příslušný orgán o schválení podle čl. 91 odst. 1;
- b) nepřemísťují chovaná zvířata do uzavřeného zařízení v souladu s požadavky stanovenými v čl. 134 odst. 1 a ve veškerých aktech v přenesené pravomoci přijatých v souladu s čl. 134 odst. 2, dokud jejich zařízení nezíská schválení uvedeného statusu příslušným orgánem v souladu s články 92 a 94.

Článek 91

Informační povinnost provozovatelů za účelem získání schválení a prováděcí akty

1. Provozovatelé pro účely žádosti o schválení svého zařízení podle čl. 89 odst. 1 a čl. 90 písm. a) poskytnou příslušnému orgánu tyto informace:
 - a) jméno a adresu provozovatele;
 - b) umístění zařízení a popis zařízení;
 - c) kategorie, druhy a počty chovaných suchozemských zvířat nebo zárodečných produktů v zařízení;
 - d) typ zařízení;
 - e) další aspekty týkající se zařízení, které se vztahují k jeho specifitě a jsou relevantní pro stanovení rizika, jež zařízení představuje.
2. Provozovatelé zařízení uvedených v odstavci 1 informují příslušný orgán o:
 - a) veškerých významných změnách v zařízeních, jež se týkají záležitostí uvedených v odst. 1 písm. a), b) a c);
 - b) veškerém ukončení činnosti v zařízení.

3. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla týkající se informací, které mají provozovatelé poskytnout v žádosti o schválení jejich zařízení v souladu s odstavcem 1 tohoto článku.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

Článek 92

Udělování schválení zařízení a akty v přenesené pravomoci

1. Příslušný orgán udělí schválení zařízení podle čl. 89 odst. 1 a čl. 90 písm. a), pouze pokud tato zařízení:
 - a) splňují v případě potřeby tyto požadavky:
 - i) požadavky týkající se karantény, izolace a jiných opatření biologické bezpečnosti při zohlednění požadavků stanovených v čl. 9 odst. 1 písm. b) a pravidel přijatých podle čl. 9 odst. 2;
 - ii) požadavky týkající se dozoru stanovené v článku 22 a případně pro typ zařízení a související riziko v článku 23 a v pravidlech přijatých podle článku 24;
 - iii) požadavky týkající se vedení záznamů podle článků 97 a 98 a pravidel přijatých podle článků 100 a 101;
 - b) mají zařízení a vybavení:
 - i) která přiměřeně snižují riziko zavlečení a šíření nálezů na přijatelnou úroveň při zohlednění typu zařízení;
 - ii) náležitě kapacity pro počet chovaných suchozemských zvířat nebo objem zárodečných produktů;
 - c) nepředstavují nepřijatelné riziko šíření nálezů při zohlednění zavedených opatření ke zmírnění rizika;
 - d) mají dostatečný počet vhodně vyškoleného personálu pro činnosti zařízení;
 - e) mají zavedený systém, který umožňuje provozovatelům prokázat příslušnému orgánu, že splňují požadavky uvedené v písmenech a) až d).
2. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se požadavků stanovených v odstavci 1 tohoto článku, pokud jde o:
 - a) karanténu, izolaci a jiná opatření biologické bezpečnosti uvedené v odst. 1 písm. a) bodu i);
 - b) dozor uvedený v odst. 1 písm. a) bodu ii);
 - c) zařízení a vybavení uvedené v odst. 1 písm. b);

- d) odpovědnosti, kompetence a odbornou přípravu personálu a veterinárních lékařů podle odst. 1 písm. d);
 - e) nezbytný dozor a kontrolu ze strany příslušného orgánu.
3. Komise při určování pravidel, která mají být stanovena v aktech v přenesené pravomoci, jež mají být přijaty podle odstavce 2, zohlední tyto skutečnosti:
- a) rizika, která představuje každý typ zařízení;
 - b) kategorie a druhy chovaných suchozemských zvířat;
 - c) typ produkce;
 - d) typické vzorce pohybu u typu zařízení a druhů a kategorií zvířat v těchto zařízeních chovaných.

Článek 93

Rozsah působnosti schvalování zařízení

Příslušný orgán ve schválení zařízení uděleném podle čl. 92 odst. 1 na základě žádosti podané v souladu s čl. 89 odst. 1 a čl. 90 písm. a) výslovně stanoví:

- a) na který z typů zařízení uvedených v čl. 89 odst. 1, článku 90 a pravidlech přijatých podle čl. 89 odst. 3 písm. b) se schválení vztahuje;
- b) na které kategorie a druhy chovaných suchozemských zvířat nebo zárodečných produktů těchto druhů se schválení vztahuje.

Článek 94

Postupy pro udělení schválení příslušným orgánem

1. Příslušný orgán stanoví postupy, jež mají dodržovat provozovatelé při podávání žádosti o schválení jejich zařízení podle čl. 89 odst. 1, článku 90 a čl. 91 odst. 1.
2. Po obdržení žádosti o schválení od provozovatele příslušný orgán v souladu s čl. 89 odst. 1 písm. a) a čl. 90 písm. a) provede kontrolu na místě.
3. Příslušný orgán může zařízení udělit dočasné schválení, jestliže se na základě žádosti provozovatele a následné kontroly na místě v zařízení provedené příslušným orgánem podle odstavce 2 tohoto článku zdá, že splňuje všechny hlavní požadavky, které poskytují dostatečné záruky, že takové zařízení nepředstavuje významné riziko v zájmu zajištění souladu se všemi požadavky pro schválení uvedenými v čl. 92 odst. 1 a pravidlech přijatých podle čl. 92 odst. 2.
4. V případě, že příslušný orgán udělil dočasné schválení v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, bude úplné schválení uděleno pouze tehdy, až bude na základě další kontroly na místě v zařízení provedené do tří měsíců ode dne udělení dočasného schválení zřejmé, že zařízení splňuje všechny požadavky pro schválení stanovené v čl. 92 odst. 1 a v pravidlech přijatých podle čl. 92 odst. 2.

Jestliže z kontroly na místě vyplývá, že bylo dosaženo očividného pokroku, avšak zařízení ještě nesplňuje všechny tyto požadavky, může příslušný orgán platnost dočasného schválení prodloužit. Platnost dočasného schválení však nepřesáhne celkovou dobu šesti měsíců.

Článek 95

Přezkum, pozastavení a odejmutí schválení příslušným orgánem

1. Příslušný orgán průběžně přezkoumává schválení zařízení udělená v souladu s články 92 a 94.
2. Jestliže příslušný orgán v zařízení zjistí závažné nedostatky, pokud jde o soulad s požadavky stanovenými v čl. 92 odst. 1 a v pravidlech přijatých podle čl. 92 odst. 2, a provozovatel není s to poskytnout dostatečné záruky, že tyto nedostatky odstraní, zahájí příslušný orgán postupy k odejmutí schválení zařízení.

Příslušný orgán však může pozastavit schválení zařízení, jestliže provozovatel může zaručit, že dané nedostatky odstraní v přiměřené lhůtě.
3. Schválení může být po odejmutí nebo pozastavení podle odstavce 2 obnoveno, pouze pokud je příslušný orgán přesvědčen, že zařízení plně vyhovuje všem požadavkům tohoto nařízení příslušným pro daný typ zařízení.

ODDÍL 3

REGISTR ZAŘÍZENÍ A PŘEPRAVCŮ VEDENÝ PŘÍSLUŠNÝM ORGÁNEM

Článek 96

Registr zařízení a přepraviců

1. Příslušný orgán zřídí a průběžně aktualizuje registr:
 - a) všech zařízení a přepraviců registrovaných podle článku 88;
 - b) všech zařízení schválených v souladu s články 92 a 94.
Tento registr zpřístupní ostatním členským státům a veřejnosti.
2. V případě potřeby a vhodnosti může příslušný orgán kombinovat registraci uvedenou v odst. 1 písm. a) a schválení uvedené v odst. 1 písm. b) s registrací pro jiné účely.
3. Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:
 - a) informací, které mají být zahrnuty v registru stanoveném v odstavci 1;
 - b) doplňkových požadavků na rejstříky zařízení nakládajících se zárodečnými produkty po ukončení jejich činnosti;
 - c) veřejné dostupnosti registru podle odstavce 1.

4. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla týkající se formátu a postupů pro registraci zařízení a přepravců a schválených zařízení stanovených v odstavci 1 tohoto článku.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

ODDÍL 4

VEDENÍ ZÁZNAMŮ

Článek 97

Povinnosti vést záznamy u provozovatelů zařízení jiných než zařízení nakládajících se zárodečnými produkty

1. Provozovatelé zařízení podléhajících registraci v souladu s článkem 88 nebo schválení v souladu s čl. 92 odst. 1 vedou a uchovávají záznamy, jež obsahují alespoň tyto informace:
 - a) druhy, kategorie, množství a identifikace suchozemských zvířat chovaných v jejich zařízení;
 - b) přemísťování chovaných suchozemských zvířat do a z jejich zařízení s uvedením příslušného:
 - i) místa jejich původu nebo místa určení;
 - ii) data daných přemístění;
 - c) dokumenty v tištěné nebo elektronické podobě, které musí doprovázet chovaná suchozemská zvířata vstupující do jejich zařízení nebo opouštějící jejich zařízení v souladu s čl. 106 písm. b), čl. 107 písm. b), čl. 109 písm. c), čl. 110 písm. b), čl. 113 písm. b), čl. 140 odst. 1 a 2, čl. 162 odst. 2 a pravidly přijatými podle článků 114 a 117 a čl. 141 odst. 1 písm. b) a c);
 - d) veškeré veterinární problémy týkající se zvířat chovaných v jejich zařízení;
 - e) opatření biologické bezpečnosti, dozor, léčba, výsledky vyšetření a jiné významné příslušné informace pro:
 - i) kategorii a druhy suchozemských zvířat chovaných v zařízení;
 - ii) typ produkce;
 - iii) typ a velikost zařízení;
 - f) výsledky veterinárních kontrol požadovaných v souladu s čl. 23 odst. 1 a pravidly přijatými podle článku 24.
2. Zařízení, která jsou osvobozena od požadavku registrace v souladu s článkem 83, může členský stát osvobodit od požadavku na vedení záznamů o informacích uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

3. Provozovatelé zařízení vedou záznamy uvedené v odstavci 1 o zařízení a:
 - a) na požádání je zpřístupní příslušnému orgánu;
 - b) uchovávají je po minimální dobu, kterou stanoví příslušný orgán, jež však nesmí být kratší než tři roky.

Článek 98

Vedení záznamů u zařízení zacházejících se zárodečnými produkty

1. Provozovatelé zařízení zacházejících se zárodečnými produkty vedou a uchovávají záznamy, jež obsahují alespoň tyto informace:
 - a) plemeno, stáří a totožnost dárcovských zvířat používaných k produkci zárodečných produktů;
 - b) čas a místo odběru, zpracování a skladování odebíraných, produkovaných nebo zpracovávaných zárodečných produktů;
 - c) totožnost zárodečných produktů spolu s údaji o jejich místě určení, je-li známé;
 - d) dokumenty v tištěné nebo elektronické podobě, které musí doprovázet zárodečné produkty vstupující do zařízení nebo opouštějící zařízení v souladu s článkem 159 a čl. 162 odst. 2 a pravidly přijatými podle čl. 160 odst. 3 a 4;
 - e) používané laboratorní techniky.
2. Zařízení, která jsou osvobozena od požadavku registrace v souladu s článkem 84, může členský stát osvobodit od požadavku na vedení záznamů o informacích uvedených v odstavci 1 tohoto článku.
3. Provozovatelé zařízení zacházejících se zárodečnými produkty vedou záznamy uvedené v odstavci 1 o zařízení a:
 - a) na požádání je zpřístupní příslušnému orgánu;
 - b) uchovávají je po minimální dobu, kterou stanoví příslušný orgán, jež však nesmí být kratší než tři roky.

Článek 99

Vedení záznamů u přepravníků

1. Přepravci zárodečných produktů vedou a uchovávají záznamy, jež obsahují alespoň tyto informace:
 - a) zařízení, která navštívili;
 - b) kategorie, druhy a počet zárodečných produktů, které přepravovali;
 - c) vyčištění, dezinfekce a deratizace přepravního prostředku.

2. Přepravce, kteří jsou osvobozeni od požadavku registrace v souladu s článkem 86, může členský stát osvobodit od požadavku na vedení záznamů o informacích uvedených v odstavci 1 tohoto článku.
3. Přepravci vedou záznamy stanovené v odstavci 1:
 - a) tak, aby mohly být na požádání okamžitě k dispozici příslušnému orgánu;
 - b) po minimální dobu, kterou stanoví příslušný orgán, jež však nesmí být kratší než tři roky.

Článek 100

Přenesení pravomocí týkající se vedení záznamů

1. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se pravidel doplňujících požadavky na vedení záznamů stanovené v člancích 97, 98 a 99, pokud jde o:
 - a) odchylky od požadavků na vedení záznamů pro:
 - i) provozovatele určitých typů zařízení a určité typy přepravců;
 - ii) zařízení chovající malý počet chovaných suchozemských zvířat nebo nakládající s malým objemem zárodečných produktů nebo přepravce manipulující s malým počtem chovaných suchozemských zvířat nebo s malým objemem zárodečných produktů;
 - iii) některé kategorie nebo druhy chovaných suchozemských zvířat nebo zárodečných produktů;
 - b) informace, které mají být zaznamenány kromě informací stanovených v čl. 97 odst. 1, čl. 98 odst. 1 a čl. 99 odst. 1;
 - c) doplňkové požadavky na vedení záznamů u zárodečných produktů odebíraných, produkováných nebo zpracovávaných v zařízeních nakládajících se zárodečnými produkty po ukončení jejich činnosti.
2. Komise při určování pravidel, která mají být stanovena v aktech v přenesené pravomoci stanovených v odstavci 1, zohlední tyto skutečnosti:
 - a) rizika, která představuje každý typ zařízení nebo přepravce;
 - b) kategorie a druhy suchozemských zvířat nebo zárodečných produktů chovaných v zařízení nebo přepravovaných;
 - c) typ produkce v zařízení nebo typ přepravy;
 - d) typické vzorce pohybu u dotčeného typu zařízení a kategorie zvířat;
 - e) počet chovaných suchozemských zvířat nebo objem zárodečných produktů držených v zařízení nebo přepravovaných přepravcem.

Článek 101
Prováděcí pravomoci týkající se vedení záznamů

Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví pravidla týkající se:

- a) formátu záznamů uvedených v čl. 97 odst. 1, čl. 98 odst. 1 a čl. 99 odst. 1 a v pravidlech přijatých podle článku 100;
- b) elektronického vedení záznamů uvedených v čl. 97 odst. 1, čl. 98 odst. 1 a čl. 99 odst. 1 a v pravidlech přijatých podle článku 100;
- c) postupů pro vedení záznamů uvedených v čl. 97 odst. 1, čl. 98 odst. 1 a čl. 99 odst. 1 a v pravidlech přijatých podle článku 100;

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

Kapitola 2
***Požadavky na výsledovatelnost pro chovaná suchozemská
zvířata a zárodečné produkty***

ODDÍL 1
CHOVANÁ SUCHOZEMSKÁ ZVÍŘATA

Článek 102
*Odpovědnost členských států za zřízení systému identifikace a registrace chovaných
suchozemských zvířat*

1. Členské státy musí mít zavedený systém identifikace a registrace chovaných suchozemských zvířat a v případě potřeby systém zaznamenávání jejich přemísťování, a to s přihlédnutím k:
 - a) druhu nebo kategorii chovaných suchozemských zvířat;
 - b) riziku, jež daný druh nebo kategorie představuje.
2. Systém stanovený v odstavci 1 obsahuje tyto prvky:
 - a) prostředky k identifikaci suchozemských zvířat chovaných jednotlivě nebo ve skupinách;
 - b) identifikační doklady, doklady o přemísťování a jiné doklady pro identifikaci a výsledování chovaných suchozemských zvířat uvedené v článku 104;
 - c) aktuální záznamy v zařízeních podle čl. 97 odst. 1 písm. a) a b);
 - d) počítačovou databázi chovaných suchozemských zvířat stanovenou v čl. 103 odst. 1.
3. Systém stanovený v odstavci 1 musí:

- a) zajišťovat účinné používání opatření pro prevenci a tlumení nález stanovených v tomto nařízení;
- b) usnadňovat výsledovatelnost chovaných suchozemských zvířat a jejich přemístování v rámci členských států a mezi nimi a jejich vstupu do Unie;
- c) zajišťovat účinnou interoperabilitu, integraci a slučitelnost prvků tohoto systému;
- d) zajišťovat, aby systém byl ve vhodné míře přizpůsoben:
 - i) počítačovému informačnímu systému pro hlášení a podávání zpráv v rámci Unie stanovenému v článku 20;
 - ii) IMSOC;
- e) zajišťovat jednotný přístup pro různé druhy zvířat, na něž se systém vztahuje.

4. Členské státy mohou v případě potřeby:

- a) systém stanovený v odstavci 1 zcela nebo částečně používat pro jiné účely, než které jsou uvedeny v odst. 3 písm. a) a b);
- b) integrovat identifikační doklady, doklady o přemístování a jiné doklady uvedené v článku 104 s veterinárními osvědčeními nebo dokumenty obsahujícími vlastní prohlášení stanovenými v čl. 140 odst. 1 a 2 a čl. 148 odst. 1 a v pravidlech přijatých podle čl. 141 písm. b) a c) a čl. 148 odst. 3 a 4;
- c) určit jiný orgán nebo povolit jinému subjektu či fyzické osobě praktické používání systému identifikace a registrace stanoveného v odstavci 1.

Článek 103

Povinnost členských států zřídit počítačovou databázi chovaných suchozemských zvířat

1. Členské státy zřídí a spravují počítačovou databázi pro zaznamenávání:

- a) těchto informací, jež se týkají chovaných zvířat z řad skotu, ovcí a koz:
 - i) jejich individuální identifikace podle čl. 106 písm. a) a čl. 107 písm. a);
 - ii) zařízení, která je chovají;
 - iii) jejich přemístování do a ze zařízení;
- b) informací, jež se týkají chovaných zvířat z řad prasat a zařízení, která je chovají;
- c) těchto informací, jež se týkají chovaných koňovitých:
 - i) jejich jedinečné identifikační číslo stanovené v čl. 109 odst. 1 písm. a);

- ii) případná identifikační značka spojující dané zvíře s identifikačním dokladem uvedeným v bodě iii);
 - iii) identifikační doklad stanovený v čl. 109 odst. 1 písm. c);
 - iv) zařízení, v nichž jsou daná zvířata obvykle chována;
- d) informací, jež se týkají chovaných suchozemských zvířat jiných druhů, než které jsou uvedeny v písmenech a), b) a c), je-li tak stanoveno v pravidlech přijatých podle odstavce 2.
2. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se případného zaznamenávání informací, jež se týkají jiných druhů zvířat než těch, které jsou uvedeny v odst. 1 písm. a), b) a c) tohoto článku, do počítačové databáze stanovené v uvedeném odstavci, přičemž je třeba zohlednit rizika, která tyto druhy představují, s cílem:
- a) zajistit účinné uplatňování opatření pro prevenci a tlumení nálezů stanovených v tomto nařízení;
 - b) usnadnit vysledovatelnost chovaných suchozemských zvířat, jejich přemísťování v rámci členských států a mezi nimi a jejich vstupu do Unie.

Článek 104

Povinnosti příslušného orgánu s ohledem na identifikační doklady, doklady o přemísťování a jiné doklady pro identifikaci a vysledování chovaných suchozemských zvířat

Příslušný orgán vydává:

- a) identifikační doklady pro chovaná suchozemská zvířata, je-li to požadováno na základě čl. 106 písm. b) a čl. 109 písm. c), čl. 112 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. b) a čl. 113 písm. b) a pravidel přijatých v souladu s články 114 a 117;
- b) doklady o přemísťování a jiné doklady pro identifikaci a vysledování chovaných suchozemských zvířat, je-li to požadováno na základě čl. 107 písm. b), čl. 110 písm. b), čl. 113 písm. b) a pravidel přijatých v souladu s články 114 a 117.

Článek 105

Veřejná dostupnost informací o identifikačních značkách

Příslušný orgán informuje Komisi a zpřístupní veřejnosti informace o:

- a) kontaktních místech pro počítačové databáze zřízené členskými státy v souladu s čl. 103 odst. 1;
- b) orgánech nebo subjektech odpovědných za vydávání identifikačních dokladů, dokladů o přemísťování a jiných dokladů v souladu s článkem 104, a to s přihlédnutím k čl. 102 odst. 4 písm. c);
- c) identifikačních značkách, které mají být používány pro každou kategorii a druh chovaných suchozemských zvířat v souladu s čl. 106 písm. a) a čl. 107 písm. a), čl.

109 odst. 1, čl. 110 písm. a), čl. 112 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a) a čl. 113 písm. a) a s pravidly přijatými podle článků 114 a 117;

- d) předepsaném formátu pro vydávání identifikačních dokladů a jiných dokladů uvedených v článku 104.

Článek 106

Povinnosti provozovatelů s ohledem na identifikaci chovaných zvířat z řad skotu

Provozovatelé, kteří chovají skot:

- a) zajistí, aby tato chovaná zvířata byla individuálně identifikována fyzickou identifikační značkou;
- b) zajistí, aby u těchto chovaných zvířat byl vydáván identifikační doklad příslušným orgánem nebo určeným orgánem či oprávněným orgánem, který je jednotným celoživotním dokladem, a aby tento dokument:
- i) byl držen, řádně vyplněn a aktualizován provozovatelem;
 - ii) doprovázel uvedená chovaná suchozemská zvířata během přemísťování;
- c) předají informace o přemísťování uvedených chovaných zvířat z a do zařízení do počítačové databáze stanovené v čl. 103 odst. 1 a v pravidlech přijatých v souladu s články 114 a 117.

Článek 107

Povinnosti provozovatelů s ohledem na identifikaci chovaných zvířat z řad ovcí a koz

Provozovatelé, kteří chovají ovce a kozy:

- a) zajistí, aby tato chovaná zvířata byla individuálně identifikována fyzickou identifikační značkou;
- b) zajistí, aby tato chovaná zvířata byla doprovázena řádně vyplněným dokladem o přemísťování vydaným příslušným orgánem v souladu s článkem 104 při přemísťování ze zařízení, které tato zvířata chová;
- c) předají informace o přemísťování uvedených chovaných zvířat z a do zařízení do počítačové databáze stanovené v čl. 103 odst. 1 a v pravidlech přijatých v souladu s články 114 a 117.

Článek 108

Odchyly týkající se identifikačních dokladů a dokladů o přemísťování pro chovaná zvířata z řad skotu, ovcí a koz

Odchylně od článku 104, čl. 106 písm. b) a čl. 107 písm. b) mohou členské státy udělit provozovatelům výjimku z požadavku zajistit, aby chovaná zvířata z řad skotu, ovcí a koz byla doprovázena identifikačními doklady nebo doklady o přemísťování během přesunů uvnitř členského státu, jestliže:

- a) informace obsažené v dokladu o přemísťování nebo v identifikačním dokladu jsou zahrnuty v počítačové databázi stanovené v čl. 103 odst. 1;
- b) systém identifikace a registrace chovaných zvířat z řad skotu, ovcí a koz poskytuje stejnou úroveň výsledovatelnosti jako identifikační doklady a doklady o přemísťování.

Článek 109

Povinnosti provozovatelů s ohledem na identifikaci a registraci chovaných zvířat z řad koňovitých

1. Provozovatelé, kteří chovají koňovité, zajistí, aby tato zvířata byla individuálně identifikována prostřednictvím:
 - a) jedinečného identifikačního čísla, které se zaznamená do počítačové databáze stanovené v čl. 103 odst. 1;
 - b) metody, která jednoznačně spojuje chované zvíře a identifikační doklad stanovený v písmeni c) tohoto odstavce a vydaný příslušným orgánem v souladu s článkem 104;
 - c) řádně vyplněného jednotného celoživotního dokladu.
2. Provozovatelé, kteří chovají zvířata z řad koňovitých, předají informace o těchto zvířatech do počítačové databáze stanovené v čl. 103 odst. 1 a podle pravidel přijatých v souladu s články 114 a 117.

Článek 110

Povinnosti provozovatelů s ohledem na identifikaci a registraci chovaných zvířat z řad prasat

Provozovatelé, kteří chovají prasata:

- a) zajistí, aby tato chovaná zvířata byla identifikována fyzickou identifikační značkou;
- b) zajistí, aby tato chovaná zvířata byla doprovázena řádně vyplněným dokladem o přemísťování vydaným příslušným orgánem v souladu s čl. 104 písm. b) při přemísťování ze zařízení, které tato zvířata chová;
- c) předají informace týkající se zařízení, jež chovají tato zvířata, do počítačové databáze stanovené v čl. 103 odst. 1 a v pravidlech přijatých podle článků 114 a 117.

Článek 111

Odchytky týkající se přemísťování chovaných zvířat z řad prasat

Odchylně od čl. 110 písm. b) mohou členské státy udělit provozovatelům výjimku z povinnosti zajistit, aby chovaná zvířata z řad prasat byla doprovázena řádně vyplněným dokladem o přemísťování vydaným příslušným orgánem pro přesuny uvnitř členského státu, jestliže:

- a) informace o dokladu o přemístování jsou obsaženy v počítačové databázi zřízené členským státem v souladu s čl. 103 odst. 1;
- b) systém identifikace a registrace chovaných zvířat z řad prasat poskytuje stejnou úroveň vysledovatelnosti jako tyto doklady o přemístování.

Článek 112

Povinnosti chovatelů zvířat v zájmovém chovu s ohledem na identifikaci a registraci suchozemských zvířat v zájmovém chovu

- 1. Chovatelé zvířat v zájmovém chovu zajistí, aby druhy suchozemských zvířat v zájmovém chovu uvedené v části A přílohy I, které jsou přemístovány z jednoho členského státu do jiného členského státu:
 - a) byly jednotlivě identifikovány fyzickou identifikační značkou;
 - b) byly doprovázeny řádně vyplněným identifikačním dokladem vydaným příslušným orgánem v souladu s článkem 104.
- 2. Chovatelé zvířat v zájmovém chovu zajistí, aby suchozemská zvířata v zájmovém chovu druhů uvedených v části B přílohy I, jsou-li přemístována z jednoho členského státu do jiného členského státu a jestliže to vyžadují pravidla přijatá v souladu s články 114 a 117, byla:
 - a) identifikována, a to buď jednotlivě nebo ve skupinách;
 - b) doprovázena řádně vyplněnými a aktualizovanými identifikačními doklady, doklady o přemístování nebo v případě potřeby jinými doklady pro identifikaci a vysledování zvířat podle dotyčných druhů zvířat.

Článek 113

Povinnosti provozovatelů s ohledem na identifikaci chovaných suchozemských zvířat jiných než skotu, ovcí, koz, prasat a koňovitých a zvířat v zájmovém chovu

Provozovatelé zajistí, aby chovaná suchozemská zvířata jiná než skot, ovce, kozy, prasata a koňovití a jiná než zvířata v zájmovém chovu splňovala, vyžadují-li to pravidla přijatá podle článků 114 a 117, tyto požadavky:

- a) být identifikována, a to buď jednotlivě, nebo ve skupinách;
- b) být doprovázena řádně vyplněnými a aktualizovanými identifikačními doklady, doklady o přemístování nebo v případě potřeby jinými doklady pro identifikaci a vysledování zvířat podle dotyčných druhů zvířat.

Článek 114

Přenesení pravomoci týkající se identifikace a registrace

Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:

- a) určení jiných orgánů, povolení pro subjekty nebo fyzické osoby podle čl. 102 odst. 4 písm. c);
- b) podrobných požadavků pro:
 - i) identifikační značky chovaných suchozemských zvířat stanovené v čl. 106 písm. a) a čl. 107 písm. a), čl. 109 odst. 1, čl. 110 písm. a), čl. 112 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a) a čl. 113 písm. a);
 - ii) uplatnění a použití uvedených identifikačních značek;
- c) informací, které mají být zahrnuty v:
 - i) počítačových databázích stanovených v čl. 103 odst. 1;
 - ii) identifikačním dokladu pro chovaná zvířata z řad skotu stanoveném v čl. 105 písm. b);
 - iii) dokladu o přemísťování pro chovaná zvířata z řad ovcí a koz stanoveném v čl. 107 písm. b);
 - iv) identifikačním dokladu pro chovaná zvířata z řad koňovitých stanoveném v čl. 109 odst. 1 písm. c);
 - v) dokladu o přemísťování pro chovaná zvířata z řad prasat stanoveném v čl. 110 písm. b);
 - vi) identifikačních dokladech pro suchozemská zvířata v zájmovém chovu stanovených v čl. 112 odst. 1 písm. b) nebo identifikačních dokladech, dokladech o přemísťování nebo jiných dokumentech pro chovaná suchozemská zvířata v zájmovém chovu stanovených v čl. 112 odst. 2 písm. b);
 - vii) identifikačních dokladech nebo dokladech o přemísťování pro chovaná suchozemská zvířata jiná než skot, ovce, kozy, prasata, koňoví a zvířata v zájmovém chovu stanovených v čl. 113 písm. b);
- d) podrobných požadavků pro různé druhy a kategorie chovaných suchozemských zvířat v zájmu zajištění účinného fungování systému identifikace a registrace stanoveného v čl. 102 odst. 1;
- e) podrobných požadavků pro chovaná suchozemská zvířata vstupující do Unie ze třetích zemí a území;
- f) požadavků na identifikaci a registraci u chovaných suchozemských zvířat v zájmovém chovu druhů uvedených v části B přílohy I a případně u chovaných suchozemských zvířat druhů jiných než skotu, ovcí, koz, prasat a koňovitých při zohlednění rizik, jež tyto druhy představují, s cílem:
 - i) zajistit účinné uplatňování opatření pro prevenci a tlumení nákaz stanovených v tomto nařízení;
 - ii) usnadnit vysledovatelnost chovaných suchozemských zvířat a jejich přemísťování v rámci členských států a mezi nimi a jejich vstupu do Unie.

Článek 115

Přenesení pravomoci týkající se odchylek od požadavků na výsledovatelnost

Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se odchylek od požadavků na identifikaci a registraci pro provozovatele stanovených v člancích 106, 107, 109 a 110:

- a) v případech, kdy jeden nebo více z těchto prvků není nutný k tomu, aby byly splněny požadavky stanovené v čl. 102 odst. 3 písm. a) a b);
- b) jestliže jiná opatření týkající se výsledovatelnosti zavedená v členských státech zaručují, že úroveň výsledovatelnosti dotyčných zvířat není narušena.

Článek 116

Skutečnosti, jež je třeba zohlednit při přijímání aktů v přenesené pravomoci stanovených v člancích 114 a 115

Komise při vytváření pravidel, která mají být stanovena v aktech v přenesené pravomoci uvedených v člancích 114 a 115, zohlední:

- a) kategorie a druhy chovaných suchozemských zvířat;
- b) příslušná rizika u daných chovaných suchozemských zvířat;
- c) počet zvířat v zařízení;
- d) typ produkce v zařízeních, kde jsou daná suchozemská zvířata chována;
- e) vzorce pohybu u daných druhů a kategorií chovaných suchozemských zvířat;
- f) úvahy týkající se ochrany a zachování druhů chovaných suchozemských zvířat;
- g) výkonnost dalších prvků výsledovatelnosti systému identifikace a registrace chovaných suchozemských zvířat uvedeného v čl. 102 odst. 2.

Článek 117

Prováděcí pravomoci týkající se výsledovatelnosti chovaných suchozemských zvířat

Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví pravidla pro provádění požadavků stanovených v člancích 106, 107, 109, 110, 112 a 113 a požadavků stanovených v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 103 odst. 2 a článků 114 a 115, které se týkají:

- a) technických specifikací, formátů a provozních pravidel:
 - i) identifikačních značek, metod a použití identifikace;
 - ii) identifikačního dokladu nebo dokladu o přemístování u chovaného skotu, ovcí a koz;
 - iii) identifikačního dokladu u chovaných koňovitých;

- iv) identifikačního dokladu, dokladu o přemísťování a jiných dokladů u chovaných suchozemských zvířat druhů jiných než skotu, ovcí, koz a koňovitých;
 - v) počítačových databází;
- b) lhůt pro:
- i) předávání informací provozovateli do počítačové databáze;
 - ii) registraci chovaných suchozemských zvířat;
 - iii) identifikaci chovaných suchozemských zvířat a nahrazení identifikačních značek;
- c) praktické používání výjimek týkajících se identifikace a registrace podle pravidel přijatých podle článku 115.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

ODDÍL 2

ZÁRODEČNÉ PRODUKTY

Článek 118

Požadavky na výsledovatelnost zárodečných produktů chovaných zvířat z řad skotu, ovcí, koz, koňovitých, prasat a drůbeže

1. Provozovatelé, kteří produkují, zpracovávají nebo skladují zárodečné produkty, označí zárodečné produkty chovaných zvířat z řad skotu, ovcí, koz, koňovitých a prasat tak, aby bylo možné jasně výsledovat:
 - a) dárcovská zvířata;
 - b) datum odběru;
 - c) zařízení zacházející se zárodečnými produkty, kde se zárodečné produkty odebírají, produkují, zpracovávají a skladují.
2. Označování stanovené v odstavci 1 musí být takové, aby zajišťovalo:
 - a) účinné uplatňování opatření pro prevenci a tlumení nákaz stanovených v tomto nařízení;
 - b) výsledovatelnost zárodečných produktů a jejich přemísťování v rámci členských států a mezi nimi a jejich vstupu do Unie.

Článek 119

Přenesení pravomoci týkající se požadavků na výsledovatelnost zárodečných produktů

1. Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:

- a) požadavků na výsledovatelnost zárodečných produktů chovaných suchozemských zvířat z řad skotu, koz, ovcí, prasat a koňovitých, kterými se mění a doplňují pravidla stanovená v článku 118;
 - b) požadavků na výsledovatelnost zárodečných produktů chovaných suchozemských zvířat druhů jiných než skotu, koz, ovcí, koňovitých a prasat v případě potřeby pro:
 - i) účinné uplatňování opatření pro prevenci a tlumení nálezů stanovených v tomto nařízení;
 - ii) výsledovatelnost těchto zárodečných produktů, jejich přemísťování v rámci členských států a mezi nimi a jejich vstupu do Unie.
2. Komise při přijímání aktů v přenesené pravomoci uvedených v odstavci 1 zohlední tyto skutečnosti:
- a) druh chovaných suchozemských zvířat, ze kterého zárodečné produkty pocházejí;
 - b) nálezový status dárcovských zvířat;
 - c) rizika spojená s těmito zárodečnými produkty;
 - d) druh zárodečných produktů;
 - e) druh odběru, zpracování nebo skladování;
 - f) vzorce pohybu pro dané druhy a kategorie chovaných suchozemských zvířat a jejich zárodečné produkty;
 - g) úvahy týkající se ochrany a zachování druhů chovaných suchozemských zvířat;
 - h) ostatní prvky, které mohou přispět k výsledovatelnosti zárodečných produktů.

Článek 120

Prováděcí pravomoci týkající se požadavků na výsledovatelnost zárodečných produktů

Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví pravidla týkající se:

- a) technických požadavků a specifikací pro označování stanovené v čl. 118 odst. 1;
- b) provozních požadavků, pokud jde o požadavky na výsledovatelnost stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 119 odst. 1.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

Kapitola 3

Přemísťování chovaných suchozemských zvířat jiných než suchozemských zvířat v zájmovém chovu uvnitř Unie

ODDÍL 1

OBEČNÉ POŽADAVKY NA PŘEMÍSŤOVÁNÍ

Článek 121

Obecné požadavky na přemísťování chovaných suchozemských zvířat

1. Provozovatelé přijmou vhodná preventivní opatření, aby zajistily, že přemísťování chovaných suchozemských zvířat neohrozí nálezový status v místě určení s ohledem na:
 - a) nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d);
 - b) nově se objevující nákazy.
2. Provozovatelé přemísťují chovaná suchozemská zvířata ze zařízení a tato zvířata přijímají, pouze pokud splňují tyto podmínky:
 - a) pocházejí ze zařízení, která byla:
 - i) zanesena příslušným orgánem do registru zařízení v souladu s čl. 88 písm. a), přičemž nebyla přiznána žádná odchylka členským státem původu v souladu s článkem 83;
 - ii) schválena příslušným orgánem v souladu s čl. 92 odst. 1, vyžadují-li to ustanovení čl. 89 odst. 1 nebo článku 90;
 - b) splňují požadavky na identifikaci a registraci podle článků 106, 107, 109, 110 a 113 a pravidel přijatých podle čl. 114 písm. a) až d) a článku 117.

Článek 122

Preventivní opatření vztahující se k dopravě

1. Provozovatelé přijmou vhodná a nezbytná preventivní opatření, která zajistí, aby:
 - a) nálezový status chovaných suchozemských zvířat nebyl ohrožen během přepravy;
 - b) přepravní operace chovaných suchozemských zvířat nemohly způsobit potenciální šíření nálezů uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) na lidi a zvířata v místech svodu, odpočinku a určení;
 - c) byla podle potřeby přijata opatření jako vyčištění, dezinfekce, deratizace zařízení a přepravních prostředků a další vhodná opatření biologické bezpečnosti s ohledem na rizika spojená s dopravou.

2. Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:
- a) vyčištění, dezinfekce, deratizace zařízení a přepravních prostředků a používání biocidních přípravků pro tyto účely;
 - b) dalších vhodných opatření biologické bezpečnosti podle odst. 1 písm. c).

ODDÍL 2

PŘEMÍSTOVÁNÍ MEZI ČLENSKÝMI STÁTY

Článek 123

Obecné požadavky na přemísťování chovaných suchozemských zvířat mezi členskými státy

1. Provozovatelé přemísťují chovaná suchozemská zvířata do jiného členského státu, pouze pokud splňují tyto podmínky:
- a) zvířata pocházejí ze zařízení:
 - i) kde neexistuje mimořádná míra úhynu nebo jiné příznaky nálezů s neurčenou příčinou;
 - ii) na něž se nevztahují omezení pohybu u druhů, které mají být přemístěny, v souladu s pravidly stanovenými v čl. 55 odst. 1 písm. d), čl. 61 odst. 1 písm. a), článku 62, čl. 65 odst. 1 písm. c), čl. 74 odst. 1 a čl. 78 odst. 1 a 2 a pravidly přijatými podle čl. 55 odst. 2, článků 63 a 67, čl. 71 odst. 3, čl. 74 odst. 3, článku 79 a čl. 81 odst. 2, nebo mimořádná opatření stanovená v článcích 246 a 247 a v pravidlech přijatých podle článku 248, jestliže pro omezení pohybu nebyly v souladu s uvedenými předpisy přiznány odchylky;
 - iii) které se nenachází v uzavřeném pásmu v souladu s pravidly stanovenými v čl. 55 odst. 1 písm. f) bodě ii), článcích 64 a 65, čl. 74 odst. 1, článku 78 a pravidly přijatými podle článku 67, čl. 71 odst. 3, čl. 74 odst. 3, článku 79 a čl. 81 odst. 2 nebo mimořádnými opatřeními stanovenými v článcích 246 a 247 a pravidlech přijatých podle článku 248, jestliže nebyly v souladu s uvedenými předpisy přiznány odchylky;
 - b) zvířata nebyla v kontaktu s chovanými suchozemskými zvířaty, na která se vztahují omezení pohybu uvedená v písm. a) bodech ii) a iii), nebo s chovanými suchozemskými zvířaty druhů uvedených na seznamu s nižším nálezovým statusem, a to po dostatečně dlouhou dobu před datem zamýšleného přemístění do jiného členského státu, čímž se sníží možnost šíření nálezů na minimum, přičemž se zohlední tyto skutečnosti:
 - i) inkubační doba a cesty přenosu nálezů uvedených na seznamu a nově se objevujících nálezů;
 - ii) typ zařízení;

- iii) druh a kategorie přemísťovaných chovaných suchozemských zvířat;
 - iv) ostatní epizootologické faktory;
- c) splňují příslušné požadavky stanovené v oddílech 3 až 8.
2. Provozovatelé přijmou veškerá nezbytná opatření, která zajistí, aby chovaná suchozemská zvířata přemísťovaná do jiného členského státu byla přepravována přímo do jejich místa určení v jiném členském státě, není-li nutné, aby se zastavila za účelem odpočinku z důvodu dobrých životních podmínek zvířat.

Článek 124

Povinnosti provozovatelů v místě určení

1. Provozovatelé zařízení a jatek, jež přijímají chovaná suchozemská zvířata z jiného členského státu:
- a) ověří, že:
 - i) jsou přítomny identifikační značky uvedené v čl. 106 písm. a) a čl. 107 písm. a), čl. 109 odst. 1 a čl. 110 písm. a) a čl. 113 písm. a) a v pravidlech přijatých podle článků 114 a 117;
 - ii) jsou přítomny a správně vyplněny identifikační doklady uvedené v čl. 106 písm. b) a čl. 107 písm. b), čl. 109 odst. 1 písm. c), čl. 113 písm. b) a v pravidlech přijatých podle článků 114 a 117;
 - b) ověří, že jsou přítomna veterinární osvědčení stanovená v článku 140 a v pravidlech přijatých podle čl. 141 písm. b) a c) nebo dokumenty obsahující vlastní prohlášení stanovené v článku 148 a v pravidlech přijatých podle čl. 148 odst. 2;
 - c) uvědomí příslušný orgán o jakékoli nesrovnalosti, pokud jde o:
 - i) chovaná suchozemská zvířata, jež byla přijata;
 - ii) přítomnost identifikační značky uvedené v písm. a) bodě i);
 - iii) doklady uvedené v písm. a) bodě ii) a písm. b).
2. V případě jakékoli nesrovnalosti uvedené v odst. 1 písm. c) provozovatel zvířata, s nimiž daná nesrovnalost souvisí, izoluje, dokud příslušný orgán nerozhodne o jejich osudu.

Článek 125

Zákaz přemísťování chovaných suchozemských zvířat mezi členskými státy

Provozovatelé nesmějí přemísťovat chovaná suchozemská zvířata do jiného členského státu, pokud členský stát určení před přemísťováním v případě zvířat, která mají být poražena pro účely eradikace nákazy jako součást eradikačního programu podle čl. 30 odst. 1, 2 a 3, nevydá výslovné povolení.

Článek 126

Všeobecné požadavky na provozovatele s ohledem na přemísťování chovaných suchozemských zvířat převážených přes členské státy, která jsou však určena pro vývoz z Unie do třetích zemí nebo území

Provozovatelé zajistí, aby chovaná suchozemská zvířata určená pro vývoz do třetí země nebo území převážená přes území jiného členského státu splňovala požadavky stanovené v člancích 121, 122, 123 a 125.

ODDÍL 3

ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY NA PŘEMÍSŤOVÁNÍ KOPYTNÍKŮ A DRŮBEŽE DO JINÝCH ČLENSKÝCH STÁTŮ

Článek 127

Přemísťování chovaných kopytníků a drůbeže do jiných členských států

Provozovatelé přemísťují chované kopytníky a drůbež ze zařízení v jednom členském státě do jiného členského státu, pouze pokud splňují tyto podmínky týkající se nález uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d):

- a) v době přemísťování nevykazují žádné klinické příznaky nebo znaky nález uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d);
- b) vztahovala se na ně doba pobytu přiměřená daným nálezům uvedeným na seznamu s přihlédnutím k danému druhu a kategorii přemísťovaných chovaných kopytníků a drůbeže;
- c) po vhodnou dobu vzhledem k daným nálezům uvedeným na seznamu a k danému druhu a kategorii přemísťovaných kopytníků nebo drůbeže nebyli do zařízení původu přivedeni žádní chovaní kopytníci nebo drůbež;
- d) nepředstavují významné riziko šíření daných nález uvedených na seznamu v místě určení.

Článek 128

Přenesení pravomocí s ohledem na přemísťování chovaných kopytníků a drůbeže do jiných členských států

1. Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:
 - a) dob pobytu stanovených v čl. 127 písm. b);
 - b) období nezbytného pro omezení přivádění chovaných kopytníků nebo drůbeže do zařízení před přemísťováním podle čl. 127 písm. c);
 - c) dodatečných požadavků na zajištění toho, aby chovaní kopytníci a drůbež nepředstavovali významné riziko šíření nález uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) uvedené v čl. 127 písm. d);

- d) ostatních opatření ke zmírnění rizika, kterými se mění a doplňují požadavky stanovené v článku 127.
2. Komise při určování pravidel, která mají být stanovena v aktech v přenesené pravomoci stanovených v odstavci 1, zohlední tyto skutečnosti:
- a) náказы uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d), které jsou relevantní pro daný druh uvedený na seznamu nebo kategorii přemísťovaných chovaných kopytníků nebo drůbeže;
 - b) nákazový status týkající se nákaz uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) v zařízeních, jednotkách, oblastech a členských státech původu a určení;
 - c) typ zařízení a typ produkce v místě původu a určení;
 - d) druh přemístění;
 - e) kategorie a druh přemísťovaných chovaných kopytníků nebo drůbeže;
 - f) věk přemísťovaných chovaných kopytníků nebo drůbeže;
 - g) ostatní epizootologické faktory.

Článek 129

Chování kopytníci a drůbež přemísťování do jiného členského státu a určení k porážce

1. Provozovatelé jatek, kteří přijímají chované kopytníky a drůbež z jiného členského státu, tato zvířata porazí co nejdříve po jejich doručení, nejpozději však ve lhůtě stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle odstavce 2.
2. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se doby porážky podle odstavce 1 tohoto článku.

ODDÍL 4

SVODY CHOVANÝCH KOPYTNÍKŮ A DRŮBEŽE

Článek 130

Odchyly týkající svodů

1. Odchylně od čl. 123 odst. 2 mohou provozovatelé podrobit kopytníky a drůbež maximálně:
 - a) jednomu svodu v členském státě původu;
 - b) jednomu svodu v členském státě tranzitu;
 - c) jednomu svodu v členském státě určení.

2. Svody podle odstavce 1 tohoto článku se uskutečňují pouze v zařízení schváleném k tomuto účelu v souladu s čl. 92 odst. 1 a čl. 94 odst. 3 a 4.

Členský stát původu však může povolit, aby se svody uskutečňovaly na jeho území v přepravním prostředku, který shromažďuje chované kopytníky a drůbež přímo z jejich zařízení původu, pod podmínkou, že po těchto svodech nejsou opět vyloženi před:

- a) jejich příjezdem do příslušného zařízení nebo na konečné místo určení; nebo
- b) svodem stanoveným v odst. 1 písm. b) a c).

Článek 131

Požadavky na prevenci nákaz u svodů

Provozovatelé provádějící svody zajistí, aby:

- a) shromažďování chovaní kopytníci nebo drůbež měli stejný nákazový status nebo aby se v případě, že stejný nákazový status nemají, na všechna tato shromažďovaná zvířata vztahoval nižší nákazový status;
- b) chovaní kopytníci a drůbež byli shromažďováni a přemísťováni do jejich konečného místa určení v jiném členském státě co nejdříve po opuštění jejich zařízení původu, a to nejpozději ve lhůtě stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých v souladu s čl. 132 písm. c);
- c) byla přijata nezbytná opatření biologické bezpečnosti s cílem zajistit, aby shromažďování chovaní kopytníci a drůbež:
 - i) nepřišli do styku s chovanými kopytníky nebo drůbeží s nižším nákazovým statusem;
 - ii) nepředstavovali významné riziko šíření nákaz uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) pro chované kopytníky nebo drůbež v místě svodu;
- d) chovaní kopytníci a drůbež byli identifikováni a v případě potřeby doprovázeni těmito doklady:
 - i) identifikačními doklady a doklady o registraci, je-li to stanoveno v čl. 106 písm. b), čl. 107 písm. b), čl. 109 písm. c), čl. 110 písm. b) a čl. 113 písm. b) a v pravidlech přijatých podle článků 114 a 117, nejsou-li stanoveny odchylky v souladu s článkem 115;
 - ii) veterinárními osvědčeními v případech stanovených v článku 140 a čl. 141 písm. c), nejsou-li stanoveny odchylky v pravidlech přijatých podle čl. 141 písm. a);
 - iii) dokumentem obsahujícím vlastní prohlášení v případech stanovených v článku 148.

Článek 132
Přenesení pravomocí týkající se svodů

Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:

- a) zvláštních pravidel pro svody v případech, kdy kromě opatření uvedených v čl. 131 písm. b) a c) platí další opatření ke zmírnění rizika;
- b) kritérií, podle nichž členské státy původu mohou povolit, aby se svody uskutečňovaly v přepravním prostředku podle ustanovení čl. 130 odst. 2 druhého pododstavce;
- c) doby od odeslání chovaných kopytníků nebo drůbeže z jejich zařízení původu do jejich odeslání ze svodu do jejich konečného místa určení v jiném členském státě podle čl. 131 písm. b);
- d) opatření biologické bezpečnosti podle čl. 131 písm. c).

ODDÍL 5

**PŘEMÍSTŮVÁNÍ CHOVANÝCH SUCHOZEMSKÝCH ZVÍŘAT JINÝCH NEŽ
CHOVANÝCH KOPYTNÍKŮ A DRŮBEŽE DO JINÝCH ČLENSKÝCH STÁTŮ**

Článek 133

Přemístřování chovaných suchozemských zvířat jiných než chovaných kopytníků a drůbeže do jiných členských států a akty v přenesené pravomoci

1. Provozovatelé smějí přemísťovat chovaná suchozemská zvířata jiná než chované kopytníky nebo drůbež ze zařízení v jednom členském státě do jiného členského státu, pouze pokud nepředstavují významné riziko šíření nález uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) v místě určení.
2. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se podrobných pravidel s cílem zajistit, aby chovaná suchozemská zvířata jiná než chované kopytníky nebo drůbež nepředstavovali významné riziko šíření nález uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) stanovené v odstavci 1 tohoto článku.
3. Komise při určování podrobných pravidel, která mají být stanovena v aktech v přenesené pravomoci stanovených v odstavci 2, zohlední tyto skutečnosti:
 - a) nálezky uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d), které jsou relevantní pro daný druh uvedený na seznamu nebo kategorii přemísťovaných chovaných suchozemských zvířat;
 - b) nálezový status týkající se nález uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) v zařízeních, jednotkách, oblastech a členských státech původu a místa určení;
 - c) typy zařízení a typy produkce v místě původu a v místě určení;

- d) druhy přemísťování s ohledem na konečné užití zvířat v místě určení;
- e) kategorie a druhy přemísťovaných chovaných suchozemských zvířat;
- f) věk přemísťovaných chovaných suchozemských zvířat;
- g) ostatní epizootologické faktory.

ODDÍL 6

ODCHYLKY OD OPATŘENÍ KE ZMÍRNĚNÍ RIZIKA A JEJICH DOPLNĚNÍ

Článek 134

Zvířata určená pro uzavřená zařízení a akty v přenesené pravomoci

1. Provozovatelé přemísťují chovaná suchozemská zvířata do uzavřeného zařízení, pouze pokud splňují tyto podmínky:
 - a) pocházejí z jiného uzavřeného zařízení;
 - b) nepředstavují významné riziko šíření nákaz uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) na druhy uvedené na seznamu nebo kategorie zvířat v uzavřeném zařízení určení, s výjimkou případů, kdy je toto přemístění povoleno pro vědecké účely.
2. Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:
 - a) podrobných pravidel pro přemísťování chovaných suchozemských zvířat do uzavřených zařízení vedle požadavků stanovených v odstavci 1 tohoto článku;
 - b) zvláštních pravidel pro přemísťování chovaných suchozemských zvířat do uzavřených zařízení, v nichž zavedená opatření ke zmírnění rizika zaručují, že tato přemísťování nepředstavují významné riziko pro zdraví chovaných suchozemských zvířat v daném uzavřeném zařízení a v okolních zařízeních.

Článek 135

Odchyly týkající se přemísťování chovaných suchozemských zvířat pro vědecké účely a akty v přenesené pravomoci

1. Příslušný orgán v místě určení může se souhlasem příslušného orgánu v místě původu povolit přemístění chovaných suchozemských zvířat na území členského státu, která nesplňují požadavky oddílů 1 až 5, s výjimkou článků 121 a 122, čl. 123 odst. 1 písm. a) bodu ii) a článku 124, pro vědecké účely.
2. Příslušné orgány udělí odchyly stanovené v odstavci 1 pouze za těchto podmínek:
 - a) příslušné orgány v místě určení a v místě původu:
 - i) se dohodly na podmínkách pro toto přemísťování;

- ii) přijaly nezbytná opatření ke zmírnění rizika, aby se zajistilo, že toto přemísťování neohrozí nakažový status v místech tranzitu a určení, pokud jde o nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d);
 - iii) informovaly příslušný orgán členských států tranzitu o případné udělené odchylce a o podmínkách, za nichž je udělena;
- b) přemísťování těchto zvířat probíhá pod dohledem příslušných orgánů místa původu a místa určení a případně příslušného orgánu členského státu tranzitu.
3. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se změn a doplnění pravidel pro odchylky ze strany příslušných orgánů podle odstavců 1 a 2 tohoto článku.

Článek 136

Odchylky týkající se využívání k rekreačním účelům, sportovním a kulturním akcím, pastvě a práci v blízkosti hranic

1. Příslušný orgán v místě určení může přiznat odchylky od požadavků stanovených v oddílech 2 až 5, s výjimkou čl. 123 písm. a) a b) a článků 124 a 125, pro přemísťování chovaných suchozemských zvířat mezi členskými státy v rámci Unie, jedná-li se o přemísťování pro:
- a) využívání k rekreačním účelům v blízkosti hranic;
 - b) výstavy a pro sportovní, kulturní a podobné akce organizované v blízkosti hranic;
 - c) pastvu chovaných suchozemských zvířat na pastvinách sdílených mezi členskými státy;
 - d) práci chovaných suchozemských zvířat v blízkosti hranic členských států.
2. Odchylky udělené příslušným orgánem v místě určení pro přemísťování chovaných suchozemských zvířat pro účely podle odstavce 1 jsou dohodnuty mezi členskými státy původu a určení a přijímají se vhodná opatření ke zmírnění rizika, aby se zajistilo, že tato přemísťování nepředstavují významné riziko.
3. Členské státy uvedené v odstavci 2 uvědomí Komisi o udělení odchylek stanovených v odstavci 1.
4. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se změn a doplnění pravidel pro odchylky udělované příslušným orgánem v místě určení stanovené v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 137

Přenesení pravomoci týkající se odchylek pro cirkusy, výstavy, sportovní akce a využívání k rekreačním účelům, zoologické zahrady, obchody se zvířaty v zájmovém chovu a velkoobchod

Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:

- a) zvláštních požadavků doplňujících pravidla stanovená v oddílech 2 až 5 pro přemísťování chovaných suchozemských zvířat pro tyto účely:
 - i) do cirkusů, zoologických zahrad, obchodů se zvířaty v zájmovém chovu, útulků pro zvířata a velkoobchodů;
 - ii) výstavy a sportovní, kulturní a podobné akce;
- b) odchylek od oddílů 2 až 5, s výjimkou čl. 123 písm. a) a b) a článků 124 a 125 pro přemísťování chovaných suchozemských zvířat podle písmene a).

Článek 138

Prováděcí pravomoc týkající se dočasných odchylek pro přemísťování konkrétních druhů nebo kategorií chovaných suchozemských zvířat

Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla pro dočasné odchylky z pravidel stanovených v této kapitole pro přemísťování konkrétních druhů nebo kategorií chovaných suchozemských zvířat, jestliže:

- a) požadavky na přemísťování stanovené v článku 127, čl. 129 odst. 1, článcích 130 a 131, čl. 133 odst. 1, čl. 134 odst. 1 a čl. 135 odst. 1 a 2 a článku 136 a v pravidlech přijatých podle čl. 128 odst. 1 a čl. 129 odst. 2, článku 132, čl. 133 odst. 2, čl. 134 odst. 2, čl. 135 odst. 3 a čl. 136 odst. 4 a článku 137 nezmírňují účinně rizika, jež přemísťování těchto zvířat představuje; nebo
- b) se nákaza uvedená na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) šíří navzdory požadavkům na přemísťování stanoveným v souladu s oddíly 1 až 6.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech souvisejících s nákazami, jež představují riziko s velmi významným dopadem, a s přihlédnutím k záležitostem uvedeným v článku 139 přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty v souladu s postupem stanoveným v čl. 255 odst. 3.

Článek 139

Skutečnosti, jež je třeba zohlednit při přijímání aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů stanovených v tomto oddílu

Komise při určování pravidel, která mají být stanovena v aktech v přenesené pravomoci a v prováděcích aktech stanovených v čl. 134 odst. 2, čl. 135 odst. 3 a čl. 136 odst. 4 a v článcích 137 a 138, zohlední tyto skutečnosti:

- a) rizika spojená s přemísťováním podle uvedených ustanovení;
- b) nálezový status týkající se nález uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) v místě původu a určení;
- c) druhy zvířat uvedené na seznamu pro nález uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d);
- d) opatření biologické bezpečnosti zavedená v místech původu, určení a tranzitu;
- e) veškeré zvláštní podmínky v zařízeních, za kterých jsou chovaná suchozemská zvířata držena;
- f) zvláštní vzorce pohybu u dotčeného typu zařízení a druhu a kategorie chovaných suchozemských zvířat;
- g) ostatní epizootologické faktory.

ODDÍL 7

OSVĚDČENÍ O ZDRAVÍ ZVÍŘAT

Článek 140

Povinnost provozovatelů zajistit, aby zvířata byla doprovázena veterinárním osvědčením

1. Provozovatelé smějí přemísťovat tyto druhy a kategorie chovaných suchozemských zvířat do jiného členského státu, pouze pokud jsou doprovázeny veterinárním osvědčením vydaným příslušným orgánem členského státu původu v souladu s čl. 146 odst. 1:
 - a) kopytníky;
 - b) drůbež;
 - c) chovaná suchozemská zvířata jiná než kopytníky a drůbež, určená pro uzavřené zařízení;
 - d) chovaná suchozemská zvířata jiná než zvířata uvedená v písmenech a), b) a c) tohoto odstavce, je-li to vyžadováno v souladu s akty v přenesené pravomoci přijatými podle čl. 141 odst. 1 písm. c).
2. Provozovatelé nesmějí přemísťovat chovaná suchozemská zvířata v rámci členského státu nebo z jednoho členského státu do jiného členského státu, nejsou-li doprovázena veterinárním osvědčením vydaným příslušným orgánem členského státu původu v souladu s čl. 146 odst. 1, pokud jsou splněny podmínky uvedené v následujících písmenech a) a b):
 - a) chovaná suchozemská zvířata smějí opustit uzavřené pásmo stanovené v čl. 55 odst. 1 písm. f) bodě ii), článku 56 a čl. 64 odst. 1 a vztahují se na ně opatření pro tlumení nález stanovená v čl. 55 odst. 1, čl. 65 odst. 1, čl. 74 odst. 1 nebo

čl. 78 odst. 1 a 2 nebo pravidla přijatá podle čl. 55 odst. 2, článku 67, čl. 71 odst. 3 a čl. 74 odst. 3, článku 79, čl. 81 odst. 3 nebo článku 248;

- b) chovaná suchozemská zvířata náležejí k druhům, na které se vztahují uvedená opatření pro tlumení nákaz.
3. Provozovatelé přijmou veškerá nezbytná opatření, jež zajistí, aby chovaná suchozemská zvířata na cestě z místa původu do místa konečného určení doprovázelo veterinární osvědčení uvedené v odstavci 1 tohoto článku, nejsou-li v pravidlech přijatých podle článku 144 stanovena zvláštní opatření.

Článek 141

Přenesení pravomocí, pokud jde o povinnost provozovatelů zajistit, aby zvířata byla doprovázena veterinárním osvědčením

1. Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:
- a) odchylek od požadavků na veterinární osvědčení stanovených v čl. 140 odst. 1 pro přemísťování chovaných suchozemských zvířat, která nepředstavují významné riziko šíření nákazy s ohledem na:
 - i) druhy nebo kategorie chovaných suchozemských zvířat, která jsou přemísťována, a nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d), pro které jsou druhy uvedenými na seznamu;
 - ii) způsoby chovu a typ produkce těchto druhů a kategorií chovaných suchozemských zvířat;
 - iii) zamýšlené použití chovaných suchozemských zvířat;
 - iv) místo určení chovaných suchozemských zvířat; nebo
 - b) zvláštních pravidel pro požadavky na veterinární osvědčení podle čl. 140 odst. 1, přijme-li příslušný orgán zvláštní opatření ke zmírnění rizika týkající se dozoru nebo biologické bezpečnosti, a to s přihlédnutím ke skutečnostem uvedeným v odstavci 2 tohoto článku, jež zajišťují:
 - i) výsledovatelnost přemísťovaných chovaných suchozemských zvířat;
 - ii) že přemísťovaná chovaná suchozemská zvířata splňují požadované veterinární požadavky na přemísťování stanovené v oddílech 1 až 6;
 - c) požadavků na veterinární osvědčení pro přemísťování druhů a kategorií chovaných suchozemských zvířat jiných než těch, jež jsou uvedeny v čl. 140 odst. 1 písm. a), b) a c), v případě, že je nutné veterinární osvědčení, aby se zajistilo, že dotyčné přemístění je v souladu s veterinárními požadavky na přemísťování stanovenými v oddílech 1 až 6.
2. Při stanovení zvláštních pravidel uvedených v odst. 1 písm. b) Komise zohlední tyto skutečnosti:

- a) důvěru příslušného orgánu, pokud jde o biologickou bezpečnost zavedenou provozovateli podle čl. 9 odst. 1 písm. b) a pravidel přijatých podle čl. 9 odst. 2;
 - b) schopnost příslušného orgánu přijmout nezbytná a vhodná opatření a provést činnosti vyžadované tímto nařízením podle čl. 12 odst. 1;
 - c) úroveň získaných základních znalostí o zdraví zvířat podle článku 10 a podpory podle čl. 12 odst. 2;
 - d) provádění veterinárních kontrol stanovených v článku 23 a v pravidlech přijatých podle článku 24, není-li zaveden jiný příslušný dozor, systémy zajišťování jakosti nebo úřední kontroly podle čl. 23 odst. 1 písm. c);
 - e) provádění hlášení a podávání zpráv v rámci Unie podle článků 17 až 20 a pravidel přijatých podle čl. 17 odst. 3 a čl. 18 odst. 3 a článku 21, jež uplatňuje příslušný orgán;
 - f) uplatňování dozoru stanoveného v článku 25 a programů dozoru stanovených v článku 27 a v pravidlech přijatých podle článků 28 a 29.
3. Komise při stanovení požadavků na veterinární osvědčení podle odst. 1 písm. c) tohoto článku zohlední skutečnosti uvedené v odst. 1 písm. a) bodech i) až iv).

Článek 142 *Obsah veterinárních osvědčení*

1. Veterinární osvědčení obsahuje tyto informace:
 - a) zařízení nebo místo původu, zařízení nebo místo určení a případně zařízení pro svody nebo pro odpočinek chovaných suchozemských zvířat;
 - b) popis chovaných suchozemských zvířat;
 - c) počet chovaných suchozemských zvířat;
 - d) identifikaci a registraci chovaných suchozemských zvířat, je-li to vyžadováno na základě článků 106, 107, 109, 110 a 113 a pravidel přijatých podle článků 114 a 117, pokud nejsou stanoveny odchylky podle článku 115; a
 - e) nezbytné informace potřebné k prokázání toho, že chovaná suchozemská zvířata splňují příslušné veterinární požadavky na přemísťování stanovené v oddílech 1 až 6.
2. Veterinární osvědčení může obsahovat jiné informace požadované na základě jiných právních předpisů Unie.

Článek 143

Přenesení pravomocí a prováděcí akty týkající se obsahu veterinárních osvědčení

1. Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:
 - a) podrobných pravidel týkajících se obsahu veterinárních osvědčení stanovených v čl. 142 odst. 1 pro různé kategorie a druhy chovaných suchozemských zvířat a pro konkrétní typy přemísťování stanovené v pravidlech přijatých podle článku 144;
 - b) dodatečných informací, které mají být obsaženy ve veterinárním osvědčení stanoveném v čl. 142 odst. 1.
2. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla pro vzory veterinárních osvědčení. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

Článek 144

Přenesení pravomocí týkající se konkrétních typů přemísťování chovaných suchozemských zvířat

Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se zvláštních opatření, jež doplňují povinnost provozovatelů zajistit, aby zvířata byla doprovázena veterinárním osvědčením stanoveným v článku 140 a v pravidlech přijatých podle článku 141 pro tyto typy přemísťování chovaných suchozemských zvířat:

- a) přemísťování chovaných kopytníků a drůbeže, kteří jsou při tranzitu před dosažením místa konečného místa určení podrobeni svodům stanoveným v článku 130;
- b) přemísťování chovaných suchozemských zvířat, která nesmějí pokračovat v cestě do svého konečného místa určení a která se musí vrátit do svého místa původu nebo být přemístěna do jiného místa určení, a to z jednoho nebo více následujících důvodů:
 - i) jejich plánovaná cesta byla neočekávaně přerušena z důvodu dobrých životních podmínek zvířat;
 - ii) na cestě došlo k nepředvídané nehodě nebo události;
 - iii) chovaná suchozemská zvířata byla odmítnuta v místě určení v členském státě nebo na vnější hranici Unie;
 - iv) chovaná suchozemská zvířata byla odmítnuta v místě svodu nebo odpočinku;
 - v) chovaná suchozemská zvířata byla odmítnuta ve třetí zemi;
- c) přemísťování chovaných suchozemských zvířat určených na výstavy a sportovní, kulturní a podobné akce a jejich následný návrat do místa původu.

Článek 145

Povinnosti provozovatelů v oblasti spolupráce s příslušným orgánem s ohledem na veterinární osvědčení

Provozovatelé:

- a) poskytnou příslušnému orgánu veškeré informace nezbytné pro vyplnění veterinárního osvědčení stanoveného v čl. 140 odst. 1 a 2 a v pravidlech přijatých podle čl. 143 odst. 1 nebo článku 144;
- b) v případě potřeby podrobí chovaná suchozemská zvířata kontrole dokladů, kontrole totožnosti a fyzické kontrole podle čl. 146 odst. 3.

Článek 146

Oblasti odpovědnosti příslušného orgánu, pokud jde o veterinární osvědčení

1. Příslušný orgán na žádost provozovatele vydá veterinární osvědčení pro přemístění chovaných suchozemských zvířat do jiného členského státu, je-li to vyžadováno na základě článku 140 nebo aktů v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 141 odst. 1 a čl. 143 odst. 2, za předpokladu, že byly splněny tyto požadavky na přemísťování:
 - a) požadavky stanovené v článku 121, čl. 122 odst. 1, článcích 123, 125, 126, 127, 129, 130 a 131, čl. 133 odst. 1 a čl. 134 odst. 1, článku 135 a článku 136;
 - b) požadavky stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 122 odst. 2 a čl. 128 odst. 1, článku 132 a čl. 133 odst. 2, čl. 134 odst. 2, čl. 135 odst. 4 a čl. 136 odst. 4 a článku 137;
 - c) požadavky stanovené v prováděcích aktech přijatých podle článku 138.
2. Veterinární osvědčení:
 - a) jsou ověřena a podepsána úředním veterinárním lékařem;
 - b) zůstávají v platnosti po období stanovené v pravidlech přijatých podle odst. 4 písm. c), během kterého chovaná suchozemská zvířata, na něž se dané osvědčení vztahuje, nadále splňují veterinární záruky v něm obsažené.
3. Úřední veterinární lékař před podepsáním veterinárního osvědčení ověří, že chovaná suchozemská zvířata, na něž se dané osvědčení vztahuje, splňují požadavky této kapitoly, a to prostřednictvím kontroly dokladů, kontroly totožnosti a fyzické kontroly stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle odstavce 4.
4. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253, které stanoví:
 - a) typy kontrol dokladů, kontrol totožnosti a fyzických kontrol pro různé druhy a kategorie chovaných suchozemských zvířat, které musí provést úřední veterinární lékař v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, aby ověřil splnění požadavků této kapitoly;

- b) časové rámce pro provádění těchto kontrol dokladů, kontrol totožnosti a fyzických kontrol a vydávání veterinárních osvědčení úředním veterinárním lékařem před přemístěním zásilek chovaných suchozemských zvířat;
- c) dobu platnosti veterinárních osvědčení.

Článek 147

Elektronická veterinární osvědčení

Elektronická veterinární osvědčení předkládaná, zpracovávaná a předávaná prostřednictvím IMSOC mohou nahradit veterinární osvědčení stanovená v čl. 146 odst. 1, jestliže:

- a) tato elektronická veterinární osvědčení obsahují veškeré informace, které musí obsahovat vzor veterinárního osvědčení v souladu s článkem 142 a s pravidly přijatými podle článku 143;
- b) je zajištěna vysledovatelnost chovaných suchozemských zvířat a vazba mezi uvedenými zvířaty a elektronickým veterinárním osvědčením.

Článek 148

Dokument obsahující vlastní prohlášení provozovatelů pro přemístování do jiných členských států

1. Provozovatelé v místě původu vydají dokument obsahující vlastní prohlášení pro přemístování chovaných suchozemských zvířat z jejich místa původu v jednom členském státě do místa určení v jiném členském státě a zajistí, aby tento dokument tato zvířata doprovázel, pokud není vyžadováno, aby byla doprovázena veterinárním osvědčením stanoveným v čl. 140 odst. 1 a 2.
2. Dokument obsahující vlastní prohlášení stanovený v odstavci 1 obsahuje tyto informace o chovaných suchozemských zvířatech:
 - a) jejich místo původu, jejich místo určení a případně veškerá místa svodu nebo odpočinku;
 - b) popis chovaných suchozemských zvířat, jejich druhu, kategorie a množství;
 - c) identifikace a registrace, je-li to vyžadováno v souladu s články 106, 107, 109 a 110 a čl. 113 písm. a) a pravidly přijatými podle článků 114 a 117;
 - d) informace potřebné k prokázání toho, že chovaná suchozemská zvířata splňují veterinární požadavky na přemístování stanovené v oddílech 1 až 6.
3. Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:
 - a) podrobných pravidel pro obsah dokumentu obsahujícího vlastní prohlášení stanoveného v odstavci 2 tohoto článku pro různé kategorie a druhy zvířat;
 - b) informací, které mají být obsaženy v dokumentu obsahujícím vlastní prohlášení kromě informací stanovených v odstavci 2 tohoto článku.

4. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla pro vzorové formuláře dokumentů obsahujících vlastní prohlášení stanovených v odstavci 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

ODDÍL 8

HLÁŠENÍ PŘEMÍSTŮVÁNÍ CHOVANÝCH SUCHOZEMSKÝCH ZVÍŘAT DO JINÝCH ČLENSKÝCH STÁTŮ

Článek 149

Povinnosti provozovatelů s ohledem na hlášení přemístování chovaných suchozemských zvířat do jiných členských států

Provozovatelé předem oznámí příslušnému orgánu v členském státě původu zamýšlené přemístování chovaných suchozemských zvířat z uvedeného členského státu do jiného členského státu, jestliže:

- a) zvířata musí být doprovázena veterinárním osvědčením vydaným příslušným orgánem členského státu původu v souladu s články 146 a 147 a pravidly přijatými podle čl. 146 odst. 4;
- b) zvířata musí být doprovázena veterinárním osvědčením pro chovaná suchozemská zvířata, jsou-li přemístována z uzavřeného pásma a podléhají-li opatřením pro tlumení nálezů uvedeným v čl. 140 odst. 2;
- c) se vyžaduje hlášení v souladu s akty v přenesené pravomoci přijatými podle čl. 151 odst. 1.

Pro účely prvního odstavce tohoto článku provozovatelé poskytují příslušnému orgánu svého členského státu původu veškeré nezbytné informace, aby mu umožnily hlásit přemístování chovaných suchozemských zvířat příslušnému orgánu členského státu určení v souladu s čl. 150 odst. 1.

Článek 150

Odpovědnost příslušného orgánu za hlášení přemístování do jiných členských států

1. Příslušný orgán členského státu původu nahlásí příslušnému orgánu členského státu určení přemístování chovaných suchozemských zvířat podle článku 149.
2. Hlášení uvedené v odstavci 1 se provádí v rámci možností prostřednictvím IMSOC.
3. Členské státy určí oblasti pro řízení hlášení přemístování podle odstavce 1.
4. Odchylně od odstavce 1 může příslušný orgán členského státu původu povolit provozovateli hlásit částečně nebo úplně přemístování chovaných suchozemských zvířat prostřednictvím IMSOC příslušnému orgánu členského státu určení.

Článek 151

Přenesení pravomocí a prováděcí akty pro hlášení přemísťování provozovateli a příslušným orgánem

1. Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:
 - a) požadavku na hlášení přemísťování chovaných suchozemských zvířat mezi členskými státy provozovateli s předstihem v souladu s článkem 149 u kategorií nebo druhů zvířat jiných než těch, jež jsou uvedeny v písmenech a) a b) uvedeného článku, je-li v zájmu zajištění splnění veterinárních požadavků pro přemísťování stanovených v oddílech 1 až 6 nezbytná výsledovatelnost těchto přemísťování uvedených druhů nebo kategorií;
 - b) informací nezbytných pro hlášení přemísťování chovaných suchozemských zvířat podle článků 149 a 150;
 - c) nouzových postupů pro hlášení přemísťování chovaných suchozemských zvířat v případě přerušení dodávek elektřiny a dalších narušení IMSOC;
 - d) požadavků na určení oblastí pro řízení hlášení přemísťování členskými státy podle čl. 150 odst. 3.
2. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla týkající se:
 - a) formátu hlášení přemísťování chovaných suchozemských zvířat:
 - i) provozovateli příslušnému orgánu jejich členského státu původu v souladu s článkem 149;
 - ii) příslušným orgánem členského státu původu členskému státu určení v souladu s článkem 150;
 - b) lhůt pro:
 - i) nezbytné informace uvedené v článku 149, jež poskytuje provozovatel příslušnému orgánu členského státu původu;
 - ii) hlášení přemísťování chovaných suchozemských zvířat příslušným orgánem členského státu původu podle čl. 150 odst. 1.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

Kapitola 4

Přemíst'ování suchozemských zvířat v zájmovém chovu uvnitř Unie

Článek 152

Neobchodní přesuny suchozemských zvířat v zájmovém chovu a akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty

1. Chovatelé zvířat v zájmovém chovu provádějí neobchodní přesuny suchozemských zvířat v zájmovém chovu druhů uvedených v příloze I z jednoho členského státu do jiného členského státu, pouze jestliže:
 - a) uvedená suchozemská zvířata v zájmovém chovu jsou identifikována a doprovázena identifikačním dokladem, je-li to vyžadováno v souladu s článkem 112 nebo s pravidly přijatými podle čl. 114 písm. e) a článku 117;
 - b) během uvedeného přesunu byla přijata vhodná opatření k prevenci a tlumení nákaz, aby se zajistilo, že suchozemská zvířata v zájmovém chovu nepředstavují významné riziko šíření nákaz uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) a nově se objevujících nákaz pro chovaná suchozemská zvířata v místě určení a během přepravy.
2. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se opatření k prevenci a tlumení nákaz uvedených v odst. 1 písm. b) tohoto článku, aby se zajistilo, že suchozemská zvířata v zájmovém chovu nepředstavují významné riziko šíření nákaz podle čl. 8 odst. 1 písm. d) a nově se objevujících nákaz pro zvířata během přepravy a v místě určení a případně s ohledem na nakažový status místa určení.
3. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla týkající se opatření k prevenci a tlumení nákaz stanovených v odstavci 1 tohoto článku a v pravidlech přijatých podle odstavce 2.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 254 odst. 2.

Kapitola 5

Přemíst'ování volně žijících suchozemských zvířat

Článek 153

Volně žijící suchozemská zvířata

1. Provozovatelé smějí přemíst'ovat volně žijící zvířata ze stanoviště v jednom členském státě na stanoviště nebo do zařízení v jiném členském státě, pouze jestliže:
 - a) přemíst'ování volně žijících zvířat z jejich stanoviště je prováděno tak, aby tato zvířata nepředstavovala významné riziko šíření nákaz uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) nebo nově se objevujících nákaz při tranzitu nebo v místě určení;

- b) volně žijící zvířata nepocházejí ze stanoviště v uzavřeném pásmu, na které se vztahují omezení pohybu v důsledku výskytu nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) nebo nově se objevující nákazy pro druhy uvedené na seznamu stanovená v čl. 70 odst. 2 písm. c), čl. 80 odst. 1 a 2 a v pravidlech přijatých podle čl. 70 odst. 3 písm. b) a čl. 71 odst. 3, čl. 80 odst. 4 a čl. 81 odst. 3 nebo v důsledku mimořádných opatření stanovených v člancích 245 a 246 a v pravidlech přijatých podle článku 248, pokud nebyly uděleny odchylky v souladu s uvedenými pravidly;
 - c) volně žijící zvířata jsou doprovázena veterinárním osvědčením nebo jinými dokumenty v případě, že je nezbytné veterinární osvědčení, aby se zajistilo, že jsou splněny veterinární požadavky na přemísťování stanovené v písmenech a) a b) tohoto odstavce a v pravidlech přijatých podle čl. 154 odst. 1 písm. c) a d);
 - d) přemísťování je příslušným orgánem členského státu původu hlášeno příslušnému orgánu členského státu určení, je-li na základě pravidel přijatých podle čl. 154 odst. 1 písm. c) vyžadováno veterinární osvědčení.
2. Je-li vyžadováno veterinární osvědčení na základě pravidel přijatých podle čl. 154 odst. 1 písm. c), uplatní se na přemísťování volně žijících suchozemských zvířat požadavky stanovené v člancích 142 a 145, čl. 146 odst. 1, 2 a 3, článku 147 a v pravidlech přijatých podle článků 143 a 144 a čl. 146 odst. 4.
3. Je-li vyžadováno hlášení přemísťování v souladu s odst. 1 písm. d) tohoto článku, uplatní se na přemísťování volně žijících suchozemských zvířat požadavky stanovené v člancích 149, 150 a v pravidlech přijatých podle aktů v přenesené pravomoci stanovených v článku 151.

Článek 154

Zmocnění týkající se přemísťování volně žijících suchozemských zvířat

1. Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:
- a) veterinárních požadavků na přemísťování volně žijících suchozemských zvířat stanovených v čl. 153 odst. 1 písm. a) a b);
 - b) veterinárních požadavků pro dovoz volně žijících suchozemských zvířat při přemísťování z volné přírody:
 - i) do zařízení;
 - ii) coby zvířat v zájmovém chovu za účelem chovu;
 - c) typů přemísťování volně žijících suchozemských zvířat, pro které nebo pro situace, ve kterých se vyžaduje, aby toto přemísťování bylo doprovázeno veterinárním osvědčením nebo jiným dokumentem, a požadavků týkajících se obsahu těchto osvědčení nebo jiných dokumentů;
 - d) hlášení ze strany příslušného orgánu členského státu původu příslušnému orgánu členského státu určení v případě přemísťování volně žijících

suchozemských zvířat mezi členskými státy a informací, jež mají být v tomto hlášení zahrnuty.

2. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla upřesňující požadavky uvedené v článku 153 a pravidla v přenesené pravomoci přijatá podle odstavce 1, jež se týkají:
 - a) vzorů veterinárních osvědčení a jiných dokumentů, které musí doprovázet přemísťovaná volně žijící suchozemská zvířata, je-li to stanoveno v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle odst. 1 písm. c);
 - b) formátu hlášení ze strany příslušného orgánu členského státu původu a lhůt pro tato hlášení, je-li to stanoveno v pravidlech přijatých podle odst. 1 písm. d).

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

Kapitola 6

Přemísťování zárodečných produktů v rámci Unie

ODDÍL 1

OBECNÉ POŽADAVKY

Článek 155

Obecné požadavky na přemísťování zárodečných produktů

1. Provozovatelé přijmou vhodná preventivní opatření, aby zajistily, že přemísťování zárodečných produktů neohrozí nakažový status chovaných suchozemských zvířat v místě určení s ohledem na:
 - a) nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d);
 - b) nově se objevující nákazy.
2. Provozovatelé přemísťují zárodečné produkty ze svých zařízení a tyto zárodečné produkty přijímají, pouze pokud splňují tyto podmínky:
 - a) pocházejí ze zařízení, která byla:
 - i) zanesena příslušným orgánem do registru zařízení v souladu s čl. 88 písm. a), přičemž nebyla přiznána žádná odchylka členským státem původu v souladu s článkem 83;
 - ii) schválena příslušným orgánem v souladu s čl. 92 odst. 1, vyžadují-li to ustanovení čl. 89 odst. 1 nebo článku 90;
 - b) splňují požadavky na vysledovatelnost podle čl. 118 odst. 1 a pravidel přijatých podle čl. 119 odst. 1.

3. Provozovatelé dodržují požadavky článku 122 na přepravu zárodečných produktů chovaných suchozemských zvířat.
4. Provozovatelé nesmějí přemísťovat zárodečné produkty ze zařízení v jednom členském státě do zařízení v jiném členském státě, nevydá-li v případě, že se vyžaduje zničení těchto zárodečných produktů za účelem eradikace nákazy jako součást eradikačního programu podle čl. 30 odst. 1 nebo 2, příslušný orgán členského státu určení pro toto přemísťování výslovné povolení.

Článek 156

Povinnosti provozovatelů v místě určení

1. Provozovatelé v místě určení přijímající zárodečné produkty ze zařízení v jiném členském státě:
 - a) zkontrolují přítomnost:
 - i) identifikačních značek podle článku 118 a pravidel přijatých podle článku 119;
 - ii) veterinárních osvědčení stanovených v článku 159;
 - b) uvědomí příslušný orgán o jakékoli nesrovnalosti týkající se:
 - i) přijatých zárodečných produktů;
 - ii) přítomnosti identifikační značky uvedené v písm. a) bodě i);
 - iii) přítomnosti veterinárních osvědčení uvedených v písm. a) bodě ii).
2. V případě nesrovnalosti uvedené v odst. 1 písm. b) provozovatel drží zárodečné produkty pod svým dohledem, dokud příslušný orgán nerozhodne o jejich osudu.

ODDÍL 2

PŘEMÍSŤOVÁNÍ ZÁRODEČNÝCH PRODUKTŮ CHOVANÝCH ZVÍŘAT Z ŘAD SKOTU, OVCÍ, KOZ, PRASAT A KOŇOVITÝCH A DRŮBEŽE DO JINÝCH ČLENSKÝCH STÁTŮ

Článek 157

Povinnosti provozovatelů s ohledem na přemísťování zárodečných produktů chovaných zvířat z řad skotu, ovcí, koz, prasat a koňovitých a drůbeže do jiných členských států

1. Provozovatelé přemísťují zárodečné produkty chovaných zvířat z řad skotu, ovcí, koz, prasat a koňovitých a drůbeže do jiného členského státu, pouze pokud uvedené zárodečné produkty splňují tyto podmínky:
 - a) jsou odebírány, produkovány, zpracovávány a skladovány v zařízeních zacházejících se zárodečnými produkty schválených k tomuto účelu v souladu s čl. 92 odst. 1 a článkem 94;

- b) splňují požadavky na výsledovatelnost pro daný typ zárodečného produktu v souladu s článkem 118 a s pravidly přijatými podle článku 119;
 - c) byly odebrány od dárcovských zvířat, která splňují nezbytné veterinární požadavky zaručující, že dané zárodečné produkty nešíří nákazy uvedené na seznamu;
 - d) byly odebrány, produkovány, zpracovány, skladovány a přepravovány takovým způsobem, který zajišťuje, aby nešířily nákazy uvedené na seznamu.
2. Provozovatelé nesmějí přemísťovat zárodečné produkty chovaných zvířat z řad skotu, ovcí, koz, prasat a koňovitých a drůbeže ze zařízení zacházejícího se zárodečnými produkty, na které se vztahují omezení pohybu, jež se týkají druhů uvedených na seznamu, v souladu s:
- a) čl. 55 odst. 1 písm. a), c), e) a čl. 55 odst. 1 písm. f) bodem ii), článkem 56 a čl. 61 odst. 1 písm. a), čl. 62 odst. 1, čl. 65 odst. 1 písm. c) a čl. 74 odst. 1, čl. 78 odst. 1 a 2;
 - b) pravidly přijatými podle čl. 55 odst. 2, článků 63 a 67, čl. 71 odst. 3 a čl. 74 odst. 3, článku 79 a čl. 81 odst. 2; a
 - c) mimořádnými opatřeními stanovenými v člancích 246 a 247 a v pravidlech přijatých podle článku 248, nejsou-li v pravidlech přijatých podle článku 247 stanoveny odchylky.

Článek 158

Přenesení pravomocí s ohledem na přemísťování zárodečných produktů chovaných zvířat z řad skotu, prasat, ovcí, koz a koňovitých a drůbeže do jiných členských států

Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se veterinárních požadavků na přemísťování zárodečných produktů chovaných zvířat z řad skotu, ovcí, koz, prasat a koňovitých a drůbeže do jiných členských států podle článku 157, které upřesňují:

- a) pravidla pro odběr, produkci, zpracování a skladování zárodečných produktů uvedených chovaných zvířat ve schválených zařízeních podle čl. 157 odst. 1 písm. a);
- b) veterinární požadavky stanovené v čl. 157 odst. 1 písm. c):
 - i) pro zvířata, z nichž byly zárodečné produkty odebrány;
 - ii) izolaci nebo karanténu pro chovaná dárcovská zvířata uvedená v bodě i);
- c) laboratorní a jiná vyšetření chovaných dárcovských zvířat a zárodečných produktů;
- d) veterinární požadavky pro odběr, produkci, zpracování, skladování nebo jiné postupy a přepravu podle čl. 157 odst. 1 písm. d);

- e) odchylky pro provozovatele od pravidel stanovených v článku 157 s přihlédnutím k rizikům těchto zárodečných produktů a k veškerým zavedeným opatřením ke zmírnění rizika.

ODDÍL 3

VETERINÁRNÍ OSVĚDČENÍ A HLÁŠENÍ PŘEMÍSTŮVÁNÍ

Článek 159

Povinnosti provozovatelů týkající se veterinárních osvědčení pro přemísťování zárodečných produktů chovaných zvířat z řad skotu, ovcí, koz, prasat a koňovitých a drůbeže a akty v přenesené pravomoci

1. Provozovatelé přemísťují zárodečné produkty chovaných zvířat z řad skotu, ovcí, koz, prasat a koňovitých a drůbeže, pouze pokud jsou doprovázeny veterinárním osvědčením vydaným příslušným orgánem členského státu původu v souladu s odstavcem 3, jsou-li přemísťovány:
 - a) do jiného členského státu;
 - b) v rámci členského státu nebo do jiného členského státu, jestliže:
 - i) je povoleno, aby zárodečné produkty chovaných zvířat opustily uzavřené pásmo podléhající opatřením pro tlumení nálezů stanoveným v čl. 55 odst. 1 písm. f) bodě ii) a v člancích 56, 64 a 65, čl. 74 odst. 1 a v článku 78 a v pravidlech přijatých podle čl. 55 odst. 2, článku 67, čl. 71 odst. 3 a čl. 74 odst. 3, článku 79 a čl. 81 odst. 2 nebo mimořádným opatřením stanoveným v člancích 246 a 247 a v pravidlech přijatých podle článku 248, pokud nebyly uděleny odchylky od požadavků na veterinární osvědčení v souladu s pravidly uvedenými v tomto bodě; a
 - ii) zárodečné produkty chovaných zvířat náležejí k druhům, na které se vztahují uvedená opatření pro tlumení nálezů nebo mimořádná opatření podle bodu i).
2. Provozovatelé přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistili, že veterinární osvědčení uvedené v odstavci 1 doprovází zárodečné produkty z jejich místa původu do jejich místa určení.
3. Příslušný orgán na žádost provozovatele vydá veterinární osvědčení pro přemístění zárodečných produktů uvedené v odstavci 1.
4. Články 142, 145, 146 a 147 a pravidla přijatá podle článků 143 a 144 a čl. 146 odst. 4 se použijí na veterinární osvědčení u zárodečných produktů uvedených v odstavci 1 tohoto článku a čl. 148 odst. 1 a pravidla přijatá podle čl. 148 odst. 2 se použijí na vlastní prohlášení pro přemísťování zárodečných produktů.
5. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se odchylek od požadavků na veterinární osvědčení podle odstavce 1 tohoto článku pro přemísťování zárodečných produktů chovaných zvířat z řad skotu,

ovcí, koz, prasat a koňovitých a drůbeže, která nepředstavují významné riziko šíření nálezů uvedených na seznamu v důsledku těchto skutečností:

- a) povaha zárodečných produktů nebo druhů zvířat, z nichž tyto produkty pocházejí;
- b) metody produkce a zpracování v zařízení nakládajícím se zárodečnými produkty;
- c) zamýšlené použití zárodečných produktů;
- d) alternativní opatření ke zmírnění rizika zavedená pro typ a kategorii zárodečných produktů a zařízení nakládající se zárodečnými produkty.

Článek 160

Obsah veterinárních osvědčení

1. Veterinární osvědčení pro zárodečné produkty stanovené v článku 159 obsahuje alespoň tyto informace:
 - a) zařízení nakládající se zárodečnými produkty místa původu a zařízení nebo místo určení;
 - b) typ zárodečných produktů a druhy chovaných dárcovských zvířat;
 - c) objem zárodečných produktů;
 - d) označení zárodečných produktů, je-li to vyžadováno na základě čl. 118 odst. 1 a pravidel přijatých podle čl. 119 odst. 1;
 - e) informace potřebné k prokázání toho, že zárodečné produkty dané zásilky splňují požadavky na přemísťování pro příslušné druhy stanovené v člincích 155 a 157 a v pravidlech přijatých podle článku 158.
2. Veterinární osvědčení pro zárodečné produkty stanovené v článku 159 může zahrnovat i jiné informace požadované na základě jiných právních předpisů Unie.
3. Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:
 - a) informací, které mají být obsaženy ve veterinárním osvědčení podle odstavce 1 tohoto článku;
 - b) veterinárního osvědčení pro různé typy zárodečných produktů a u různých druhů zvířat.
4. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla týkající se vzorů veterinárních osvědčení pro zárodečné produkty. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

Článek 161

Hlášení přemísťování zárodečných produktů chovaných zvířat z řad skotu, ovcí, koz, prasat a koňovitých a drůbeže do jiných členských států

1. Provozovatelé:
 - a) předem informují příslušný orgán ve svém členském státě původu o zamýšleném přemísťování zárodečných produktů chovaných zvířat z řad skotu, ovcí, koz, prasat a koňovitých a drůbeže do jiného členského státu, jestliže:
 - i) zárodečné produkty musejí být doprovázeny veterinárním osvědčením v souladu s čl. 159 odst. 1;
 - ii) se u zárodečných produktů vyžaduje hlášení přemísťování v souladu s akty v přenesené pravomoci přijatými podle čl. 151 odst. 1, a to s přihlédnutím k odstavci 3 tohoto článku;
 - b) poskytují veškeré nezbytné informace, aby příslušnému orgánu členského státu původu umožnily hlášení přemísťování zárodečných produktů příslušnému orgánu členského státu určení v souladu s odstavcem 2.
2. Příslušný orgán členského státu původu nahlásí příslušnému orgánu členského státu určení přemísťování zárodečných produktů chovaných zvířat z řad skotu, ovcí, koz, prasat a koňovitých a drůbeže v souladu s pravidly přijatými podle článku 151.
3. Články 149 a 150 a pravidla přijatá podle článku 151 se použijí na hlášení zárodečných produktů.

ODDÍL 4

PŘEMÍSŤOVÁNÍ ZÁRODEČNÝCH PRODUKTŮ CHOVANÝCH SUCHOZEMSKÝCH ZVÍŘAT DRUHŮ JINÝCH NEŽ SKOTU, OVCÍ, KOZ, PRASAT A KOŇOVITÝCH A DRŮBEŽE DO JINÝCH ČLENSKÝCH STÁTŮ

Článek 162

Zárodečné produkty chovaných suchozemských zvířat jiných než skotu, ovcí, koz, prasat a koňovitých a drůbeže

1. Provozovatelé přemísťují zárodečné produkty chovaných suchozemských zvířat druhů jiných než skotu, ovcí, koz, prasat a koňovitých a drůbeže do jiného členského státu, pouze jestliže nepředstavují významné riziko šíření nálezů uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) na druhy zvířat uvedené na seznamu v místě určení s přihlédnutím k nálezovému statusu v místě určení.
2. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se veterinárních požadavků, veterinárních osvědčení a požadavků na hlášení přemísťování zárodečných produktů chovaných suchozemských zvířat druhů jiných než skotu, ovcí, koz, prasat a koňovitých a drůbeže s přihlédnutím k těmto skutečnostem:

- a) nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) pro druhy uvedené na seznamu;
 - b) druhy zvířat, z nichž byly zárodečné produkty odebrány, a typ zárodečného produktu;
 - c) nálezový status v místě původu a v místě určení;
 - d) druh odběru, produkce, zpracování a skladování;
 - e) ostatní epizootologické faktory.
3. Je-li vyžadováno veterinární osvědčení a hlášení přemísťování zárodečných produktů v souladu s odstavcem 2 tohoto článku:
- a) použijí se na toto osvědčení pravidla stanovená v člancích 159, 160 a 161 a pravidla přijatá podle čl. 159 odst. 5 a čl. 160 odst. 3;
 - b) použijí se na hlášení přemísťování pravidla stanovená v čl. 161 odst. 1 a 2.

ODDÍL 5 ODCHYLKY

Článek 163

Zárodečné produkty určené pro vědecké účely a akty v přenesené pravomoci

1. Odchylně od oddílů 1 až 4 může příslušný orgán v místě určení povolit přemísťování zárodečných produktů, které nesplňují požadavky uvedených oddílů, s výjimkou čl. 155 odst. 1, čl. 155 odst. 2 písm. c), čl. 155 odst. 3 a článku 156, pro vědecké účely, jsou-li splněny následující podmínky:
- a) před udělením tohoto povolení musí příslušný orgán v místě určení přijmout nezbytná opatření ke zmírnění rizika, aby se zajistilo, že přemísťování uvedených zárodečných produktů neohrozí nálezový status při tranzitu a v místech určení s ohledem na nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d);
 - b) přemísťování uvedených zárodečných produktů se uskutečňuje pod dohledem příslušného orgánu v místě určení.
2. V případě udělení odchylky podle odstavce 1 nahlásí příslušný orgán v místě určení členským státům původu a členským státům tranzitu odchylku, jež byla udělena, a podmínky, za nichž byla udělena.
3. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se podmínek pro odchylky udělované příslušným orgánem v místě určení stanovené v odstavci 1 tohoto článku.

Kapitola 7

Produkce, zpracování a distribuce produktů živočišného původu uvnitř Unie

Článek 164

Obecné povinnosti provozovatelů týkající se zdraví zvířat a akty v přenesené pravomoci

1. Provozovatelé přijmou vhodná preventivní opatření, aby zajistily, že ve všech fázích produkce, zpracování a distribuce produktů živočišného původu v Unii tyto produkty nezpůsobí šíření:
 - a) nákaz uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) s ohledem na nákazový status v místě produkce, zpracování nebo určení;
 - b) nově se objevujících nákaz.
2. Provozovatelé zajistí, aby produkty živočišného původu nepocházely ze zařízení nebo potravinářských podniků nebo aby nebyly získávány ze zvířat, která pocházejí ze zařízení, na něž se vztahují:
 - a) mimořádná opatření stanovená v člancích 246 a 247 a v pravidlech přijatých podle článku 248, jestliže v pravidlech přijatých podle článku 248 nebyly stanoveny odchylky od požadavku uvedeného v odstavci 1;
 - b) omezení pohybu použitelná na chovaná suchozemská zvířata a produkty živočišného původu stanovená v čl. 31 odst. 1, čl. 55 odst. 1 písm. e), článku 56, čl. 61 odst. 1 písm. a), čl. 62 odst. 1, čl. 65 odst. 1 písm. c), čl. 70 odst. 1 písm. b), čl. 74 odst. 1 písm. a), čl. 78 odst. 1 a 2 a v pravidlech přijatých podle čl. 55 odst. 2, článků 63 a 66, čl. 71 odst. 3, čl. 74 odst. 3 a článku 79 a čl. 81 odst. 2, pokud v uvedených pravidlech nejsou od těchto omezení pohybu stanoveny odchylky.
3. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se podrobných požadavků, kterými se mění a doplňují požadavky podle odstavce 2 tohoto článku s ohledem na přemísťování produktů živočišného původu při zohlednění:
 - a) náказы uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) a druhu jím dotčeného;
a
 - b) příslušných rizik.

Článek 165

Povinnosti provozovatelů týkající se veterinárních osvědčení a akty v přenesené pravomoci

1. Provozovatelé přemísťují následující produkty živočišného původu v rámci členského státu nebo do jiného členského státu, pouze pokud jsou doprovázeny

veterinárním osvědčením vydaným příslušným orgánem členského státu původu v souladu s odstavcem 3:

- a) produkty živočišného původu, které:
 - i) smějí být přemístěny z uzavřeného pásma podléhajícího mimořádným opatřením stanoveným v pravidlech přijatých podle článku 248;
 - ii) pocházejí ze zvířat druhů, na něž se vztahují uvedená mimořádná opatření;
 - b) produkty živočišného původu, které:
 - i) smějí být přemístěny z uzavřeného pásma podléhajícího opatřením pro tlumení nákazy v souladu s čl. 31 odst. 1, čl. 55 odst. 1 písm. f) bodem ii), článkem 56, čl. 61 odst. 1 písm. a), čl. 62 odst. 1, článkem 64, čl. 65 odst. 1 písm. c), čl. 70 odst. 1 písm. b) a čl. 74 odst. 1 písm. a) a čl. 78 odst. 1 a 2 a pravidly přijatými podle čl. 55 odst. 2, článků 63 a 67, čl. 71 odst. 3 a čl. 74 odst. 3, článku 79 a čl. 81 odst. 2;
 - ii) pocházejí ze zvířat druhů, na něž se vztahují uvedená opatření pro tlumení nákazy.
2. Provozovatelé přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistili, že veterinární osvědčení uvedené v odstavci 1 doprovází produkty živočišného původu z jejich místa původu do jejich místa určení.
 3. Příslušný orgán na žádost provozovatele vydá veterinární osvědčení pro přemístění produktů živočišného původu uvedené v odstavci 1.
 4. Na veterinární osvědčení pro přemísťování produktů živočišného původu podle odstavce 1 tohoto článku se použijí články 145, 146 a 147 a pravidla přijatá podle článků 143 a 144 a čl. 146 odst. 4.
 5. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se odchylek od požadavků na veterinární osvědčení stanovené v odstavci 1 tohoto článku a podmínek pro tyto odchylky pro přemísťování produktů živočišného původu, které nepředstavují významné riziko šíření nákaz s ohledem na:
 - a) typy produktů živočišného původu;
 - b) opatření ke zmírnění rizika uplatňovaná u produktů živočišného původu, jimiž se snižují rizika šíření nákaz;
 - c) zamýšlené použití produktů živočišného původu;
 - d) místo určení produktů živočišného původu.

Článek 166

Obsah veterinárních osvědčení a akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty

1. Veterinární osvědčení pro produkty živočišného původu stanovené v čl. 165 odst. 1 obsahuje alespoň tyto informace:
 - a) zařízení nebo místo původu a zařízení nebo místo určení;
 - b) popis produktů živočišného původu;
 - c) množství produktů živočišného původu;
 - d) identifikace produktů živočišného původu, je-li vyžadována na základě čl. 65 odst. 1 písm. h) nebo pravidel přijatých podle čl. 67 písm. a);
 - e) informace potřebné k prokázání toho, že produkty živočišného původu splňují požadavky na omezení pohybu podle čl. 164 odst. 2 a pravidel přijatých podle čl. 164 odst. 3.
2. Veterinární osvědčení pro produkty živočišného původu uvedené v odstavci 1 může zahrnovat i jiné informace požadované na základě jiných právních předpisů Unie.
3. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se informací, které mají být obsaženy ve veterinárním osvědčení stanoveném v odstavci 1 tohoto článku.
4. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla týkající se vzorů veterinárních osvědčení pro produkty živočišného původu uvedených v odstavci 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

Článek 167

Hlášení přemístování produktů živočišného původu do jiných členských států

1. Provozovatelé:
 - a) předem informují příslušný orgán ve svém členském státě původu o zamýšleném přemístování produktů živočišného původu, pokud se vyžaduje, aby zásilky byly doprovázeny veterinárním osvědčením v souladu s čl. 165 odst. 1;
 - b) poskytují veškeré nezbytné informace, aby příslušnému orgánu členského státu původu umožnily hlášení přemístování produktů živočišného původu do členského státu určení v souladu s odstavcem 2.
2. Příslušný orgán členského státu původu nahlásí příslušnému orgánu členského státu určení přemístování produktů živočišného původu v souladu s článkem 150 a s pravidly přijatými podle článku 151.
3. Na hlášení produktů živočišného původu se použijí články 149 a 150 a pravidla přijatá podle článku 151.

Kapitola 8

Oblast působnosti vnitrostátních opatření

Článek 168

Vnitrostátní opatření týkající se přemísťování zvířat a zárodečných produktů

1. Členské státy budou mít i nadále možnost přijímat vnitrostátní opatření týkající se přemísťování chovaných suchozemských zvířat a zárodečných produktů z nich získaných na jejich území.
2. Uvedená vnitrostátní opatření:
 - a) zohlední pravidla pro přemísťování zvířat a zárodečných produktů stanovená v kapitolách 3, 4, 5 a 6 a s těmito pravidly nesmí být v rozporu;
 - b) nesmí bránit přemísťování zvířat a produktů mezi členskými státy;
 - c) nesmí překračovat hranice toho, co je vhodné a nezbytné v zájmu prevence zavlečení a šíření nález uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d).

Článek 169

Vnitrostátní opatření pro omezení dopadu nález jiných než nález uvedených na seznamu

Představuje-li nákaza jiná než nákazy uvedené na seznamu významné riziko pro nálezovou situaci chovaných suchozemských zvířat v některém členském státě, může dotčený členský stát přijmout vnitrostátní opatření pro tlumení této nákazy, pokud tato opatření:

- a) nebrání přemísťování zvířat a produktů mezi členskými státy;
- b) nepřekračují hranice toho, co je vhodné a nezbytné k tlumení této nákazy.

HLAVA II

Vodní živočichové a produkty živočišného původu z vodních živočichů

Kapitola 1

Registrace, schvalování, vedení záznamů a registrů

ODDÍL 1

REGISTRACE ZAŘÍZENÍ AKVAKULTURY

Článek 170

Povinnost registrace zařízení akvakultury ze strany provozovatelů

1. Provozovatelé zařízení akvakultury za účelem registrace v souladu s článkem 171 před zahájením těchto činností:
 - a) informují příslušný orgán o každém zařízení akvakultury, které spadá pod jejich odpovědnost;
 - b) poskytují příslušnému orgánu tyto informace:
 - i) jméno a adresu provozovatele;
 - ii) umístění a popis zařízení;
 - iii) kategorie, druhy a počet živočichů pocházejících z akvakultury v zařízení akvakultury a kapacitu zařízení akvakultury;
 - iv) typ zařízení akvakultury;
 - v) další aspekty týkající se zařízení, které jsou relevantní pro stanovení rizika, jež zařízení představuje.
2. Provozovatelé zařízení akvakultury uvedených v odstavci 1 informují příslušný orgán o:
 - a) veškerých významných změnách v zařízeních akvakultury, jež se týkají záležitostí uvedených v odst. 1 písm. b);
 - b) veškerém ukončení činnosti v zařízení akvakultury.
3. Zařízení akvakultury, která podléhají schválení podle čl. 174 odst. 1, nejsou povinna poskytnout informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku.
4. Provozovatel může požádat o registraci podle odstavce 1, jež se vztahuje na skupinu zařízení akvakultury, splňují-li tato zařízení podmínky stanovené buď v písmeni a), nebo v písmeni b):

- a) nacházejí se v epizootologicky související oblasti a všichni provozovatelé v uvedené oblasti fungují v rámci společného systému biologické bezpečnosti;
- b) spadají pod odpovědnost stejného provozovatele a
 - i) do společného systému biologické bezpečnosti; a
 - ii) nacházejí se v zeměpisné blízkosti.

Vztahuje-li se žádost o registraci na skupinu zařízení, použijí se pravidla stanovená v odstavcích 1 až 3 tohoto článku a v čl. 171 odst. 2 a pravidla přijatá podle článku 173, použitelná na jednotlivé zařízení akvakultury, i na celou skupinu zařízení akvakultury.

Článek 171

Povinnosti příslušného orgánu týkající se registrace zařízení akvakultury

Příslušný orgán zanese:

- a) zařízení akvakultury do registru zařízení akvakultury stanoveného v čl. 183 odst. 1, jestliže provozovatel poskytl informace vyžadované v souladu s čl. 170 odst. 1;
- b) skupiny zařízení akvakultury do uvedeného registru zařízení akvakultury, jsou-li splněna kritéria stanovená v čl. 170 odst. 4.

Článek 172

Odchytky od povinnosti registrace zařízení akvakultury ze strany provozovatelů

Odchylně od čl. 170 odst. 1 mohou členské státy od povinnosti registrace určité kategorie zařízení akvakultury osvobodit, a to s přihlédnutím k těmto kritériím:

- a) kategoriím, druhům a počtu nebo objemu živočichů pocházejících z akvakultury v zařízení akvakultury a kapacitě zařízení akvakultury;
- b) typu zařízení akvakultury;
- c) přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury do a ze zařízení akvakultury.

Článek 173

Prováděcí pravomoci týkající se odchylek od povinnosti registrace zařízení akvakultury

Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla týkající se:

- a) informací poskytovaných provozovateli pro účely registrace zařízení akvakultury podle čl. 170 odst. 1;
- b) typů zařízení akvakultury, pro něž mohou členské státy udělit odchylky od povinnosti registrace stanovené v článku 172, představují-li nevýznamné riziko, a s přihlédnutím ke kritériím stanoveným v článku 172.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

ODDÍL 2

SCHVALOVÁNÍ NĚKTERÝCH TYPŮ ZAŘÍZENÍ AKVAKULTURY

Článek 174

Schvalování některých zařízení akvakultury a akty v přenesené pravomoci

1. Provozovatelé následujících typů zařízení akvakultury požádají o schválení příslušný orgán v souladu s čl. 178 odst. 1 a svou činnost zahájí, teprve poté, co jejich zařízení akvakultury bylo schváleno v souladu s čl. 179 odst. 1:
 - a) zařízení akvakultury, ve kterých jsou živočichové pocházející z akvakultury chováni s cílem přemístění z uvedeného zařízení akvakultury buď jako živí, nebo jako produkty živočišného původu pocházející z akvakultury, avšak tato žádost není vyžadována, jsou-li přemísťováni pouze:
 - i) pro přímé dodávky pro lidskou spotřebu v malých množstvích konečnému spotřebiteli; nebo
 - ii) do místních maloobchodů přímo zásobujících konečného spotřebitele;
 - b) ostatní zařízení akvakultury, jež představují vysoké riziko s ohledem na:
 - i) kategorie, druhy a počet živočichů pocházejících z akvakultury v zařízení akvakultury;
 - ii) typ zařízení akvakultury;
 - iii) přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury do a ze zařízení akvakultury.
2. Provozovatelé ukončí činnost v zařízení akvakultury uvedeném v odstavci 1, jestliže:
 - a) příslušný orgán odejme nebo pozastaví schválení v souladu s čl. 182 odst. 2; nebo
 - b) v případě dočasného schválení, které bylo přiznáno v souladu s čl. 181 odst. 3, zařízení akvakultury nesplní dosud nesplněné požadavky uvedené v čl. 181 odst. 3 a nezíská konečné schválení v souladu s čl. 182 odst. 4.
3. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se doplnění a změny pravidel pro schvalování zařízení akvakultury podle odstavce 1 tohoto článku, pokud jde o:
 - a) odchylky od požadavku, aby provozovatelé žádali příslušný orgán o schválení typů zařízení akvakultury uvedených v odst. 1 písm. a);
 - b) typy zařízení akvakultury, jež vyžadují schválení podle odst. 1 písm. b).

4. Komise při přijímání aktů v přenesené pravomoci uvedených v odstavci 3 zohlední tato kritéria:
 - a) druhy a kategorie živočichů pocházejících z akvakultury, kteří jsou chováni v zařízení akvakultury;
 - b) typ zařízení akvakultury a typ produkce;
 - c) typické vzorce pohybu u typu zařízení akvakultury a dotčeného druhu nebo kategorie živočichů pocházejících z akvakultury.
5. Provozovatel může požádat o schválení skupiny zařízení akvakultury, jsou-li splněny požadavky stanovené v čl. 175 písm. a) a b).

Článek 175

Schválení skupiny zařízení akvakultury příslušným orgánem

Příslušný orgán může udělit schválení podle čl. 179 odst. 1, jež se vztahuje na skupinu zařízení akvakultury, splňují-li tato zařízení podmínky stanovené buď v písmeni a), nebo v písmeni b):

- a) nacházejí se v epizootologicky související oblasti a všichni provozovatelé fungují v rámci společného systému biologické bezpečnosti; střediska pro odesílání, střediska pro čištění a podobná zařízení, jež se nacházejí uvnitř takové epizootologicky související oblasti, však musí být schválena jednotlivě;
- b) spadají pod odpovědnost stejného provozovatele; a
 - i) do společného systému biologické bezpečnosti; a
 - ii) nacházejí se v zeměpisné blízkosti.

Jestliže se vydává jednotné schválení pro skupinu zařízení akvakultury, použijí se pravidla stanovená v článku 176 a v člancích 178 až 182 a pravidla přijatá podle čl. 178 odst. 2 a čl. 179 odst. 2, použitelná na jednotlivé zařízení akvakultury, i na skupinu zařízení akvakultury.

Článek 176

Schvalování statusu uzavřených zařízení akvakultury

Provozovatelé zařízení akvakultury, kteří chtějí získat status uzavřeného zařízení:

- a) žádají příslušný orgán o schválení podle čl. 178 odst. 1;
- b) nepřemísťují živočichy pocházející z akvakultury do uzavřeného zařízení akvakultury v souladu s požadavky stanovenými v čl. 203 odst. 1 a ve veškerých aktech v přenesené pravomoci přijatých v souladu s čl. 203 odst. 2, dokud jejich zařízení nezíská schválení uvedeného statusu příslušným orgánem v souladu s článkem 179 nebo článkem 181.

Článek 177

Schvalování zařízení pro potraviny z vodních organismů schválených pro tlumení nákaz

Provozovatelé zařízení pro potraviny z vodních organismů schválených pro tlumení nákaz zajistí, aby jejich zařízení byla schválena příslušným orgánem pro usmrcování vodních živočichů za účelem tlumení nákazy v souladu s čl. 61 odst. 1 písm. b), článkem 62 a čl. 68 odst. 1, čl. 78 odst. 1 a 2 a s pravidly přijatými podle článku 63 a čl. 70 odst. 3, čl. 71 odst. 3 a čl. 78 odst. 3.

Článek 178

Informační povinnost provozovatelů za účelem získání schválení a prováděcí akty

1. Provozovatelé pro účely žádosti o schválení svého zařízení podle čl. 174 odst. 1, článku 175, čl. 176 písm. a) a článku 177 poskytují příslušnému orgánu tyto informace:
 - a) jméno a adresu provozovatele;
 - b) umístění zařízení a popis zařízení;
 - c) kategorie, druhy a počet živočichů pocházejících z akvakultury v zařízení;
 - d) typ zařízení;
 - e) případné podrobnosti týkající se schválení skupiny zařízení akvakultury v souladu s článkem 175;
 - f) další aspekty týkající se zařízení akvakultury, které jsou relevantní pro stanovení rizika, jež zařízení představuje.
2. Provozovatelé zařízení uvedení v odstavci 1 informují příslušný orgán o:
 - a) veškerých významných změnách v zařízeních, jež se týkají záležitostí uvedených v odst. 1 písm. c);
 - b) veškerém ukončení činnosti v zařízení.
3. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla týkající se informací, které mají provozovatelé poskytnout v žádosti o schválení jejich zařízení v souladu s odstavcem 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

Článek 179

Udělování schválení a podmínky pro schvalování a akty v přenesené pravomoci

1. Příslušný orgán udělí schválení zařízení akvakultury podle čl. 174 odst. 1 a čl. 176 písm. a), skupiny zařízení akvakultury podle článku 175 a zařízení pro potraviny z vodních organismů schválených pro tlumení nákaz podle článku 177, pouze pokud tato zařízení:
 - a) splňují v případě potřeby tyto požadavky:

- i) požadavky týkající se karantény, izolace a jiných opatření biologické bezpečnosti při zohlednění požadavků stanovených v čl. 9 odst. 1 písm. b) a pravidel přijatých podle čl. 9 odst. 2;
 - ii) požadavky týkající se dozoru stanovené v článku 22 a případně pro typ zařízení a související riziko v článku 23 a v pravidlech přijatých podle článku 24;
 - iii) požadavky týkající se vedení záznamů podle článků 185 až 187 a pravidel přijatých podle článků 188 a 189;
- b) mají zařízení a vybavení, která:
- i) přiměřeně snižují riziko zavlečení a šíření nálezů na přijatelnou úroveň při zohlednění typu zařízení;
 - ii) mají náležitou kapacitu pro množství živočichů pocházejících z akvakultury;
- c) nevedou k nepřijatelnému riziku šíření nákazy při zohlednění zavedených opatření ke zmírnění rizika;
- d) mají zavedený systém, který umožňuje provozovateli dokázat příslušnému orgánu, že jsou splněny požadavky stanovené v písmenech a), b) a c).
2. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se požadavků stanovených v odstavci 1 tohoto článku, pokud jde o:
- a) karanténu, izolaci a jiná opatření biologické bezpečnosti podle odst. 1 písm. a) bodu i);
 - b) dozor uvedený v odst. 1 písm. a) bodu ii);
 - c) zařízení a vybavení uvedené v odst. 1 písm. b).
3. Komise při určování pravidel, která mají být stanovena v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle odstavce 2, zohlední tyto skutečnosti:
- a) rizika, která představuje každý typ zařízení;
 - b) druhy a kategorie živočichů pocházejících z akvakultury nebo vodních živočichů;
 - c) typ produkce;
 - d) typické vzorce pohybu u typu zařízení akvakultury a druhů a kategorií zvířat v těchto zařízeních chovaných.

Článek 180
Rozsah působnosti schvalování zařízení

Příslušný orgán ve schváleních zařízení akvakultury nebo zařízení pro potraviny z vodních organismů schváleného pro tlumení nákaz udělených podle čl. 179 odst. 1 výslovně stanoví:

- a) na který z typů zařízení akvakultury uvedených v čl. 174 odst. 1, čl. 176 písm. a), skupin zařízení akvakultury uvedených v článku 175 a zařízení pro potraviny z vodních organismů schválených pro tlumení nákaz uvedených v článku 177 a v pravidlech přijatých podle čl. 174 odst. 3 písm. b) se schválení vztahuje;
- b) na které druhy a kategorie živočichů pocházejících z akvakultury se schválení vztahuje.

Článek 181
Postupy pro udělení schválení příslušným orgánem

1. Příslušný orgán stanoví postupy, jež mají dodržovat provozovatelé při podávání žádosti o schválení jejich zařízení podle čl. 174 odst. 1 a článků 176 a 177.
2. Po obdržení žádosti o schválení od provozovatele v souladu s čl. 174 odst. 1, článkem 176 a 177 provede příslušný orgán kontrolu na místě.
3. Příslušný orgán může zařízení udělit dočasné schválení, jestliže se na základě žádosti provozovatele a následné kontroly na místě v zařízení provedené příslušným orgánem podle odstavce 1 tohoto článku zdá, že splňuje všechny hlavní požadavky, které poskytují dostatečné záruky, že takové zařízení nepředstavuje významné riziko, v zájmu zajištění souladu s dosud nesplněnými požadavky pro schválení uvedenými v čl. 179 odst. 1 a v pravidlech přijatých podle čl. 179 odst. 2.
4. V případě, že příslušný orgán udělil dočasné schválení v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, bude úplné schválení uděleno pouze tehdy, až bude na základě další kontroly na místě v zařízení provedené do tří měsíců ode dne udělení dočasného schválení zřejmé, že zařízení splňuje všechny požadavky pro schválení stanovené v čl. 179 odst. 1 a v pravidlech přijatých podle čl. 179 odst. 2.

Jestliže z kontroly na místě vyplývá, že bylo dosaženo očividného pokroku, avšak zařízení ještě nesplňuje všechny tyto požadavky, může příslušný orgán platnost dočasného schválení prodloužit. Platnost dočasného schválení však nepřesáhne celkovou dobu šesti měsíců.

Článek 182
Přezkum, pozastavení a odejmutí schválení příslušným orgánem

1. Příslušný orgán průběžně přezkoumává schválení zařízení udělená v souladu s čl. 179 odst. 1.
2. Jestliže příslušný orgán v zařízení zjistí závažné nedostatky, pokud jde o soulad s požadavky stanovenými v čl. 179 odst. 1 a v pravidlech přijatých podle čl. 179 odst.

2, a provozovatel není s to poskytnout dostatečné záruky, že tyto nedostatky odstraní, zahájí příslušný orgán postupy k odejmutí schválení zařízení.

Příslušný orgán však může pozastavit schválení zařízení, jestliže provozovatel může zaručit, že nedostatky odstraní v přiměřené lhůtě.

3. Schválení může být po odejmutí nebo pozastavení podle odstavce 2 obnoveno, pouze pokud je příslušný orgán přesvědčen, že zařízení plně vyhovuje všem požadavkům tohoto nařízení příslušným pro daný typ zařízení.

ODDÍL 3

REGISTR PŘÍSLUŠNÉHO ORGÁNU TÝKAJÍCÍ SE ZAŘÍZENÍ AKVAKULTURY A ZAŘÍZENÍ PRO POTRAVINY Z VODNÍCH ORGANISMŮ SCHVÁLENÉHO PRO TLUMENÍ NÁKAZ

Článek 183

Registr zařízení akvakultury a zařízení pro potraviny z vodních organismů schválených pro tlumení nákaz

1. Příslušný orgán zřídí a průběžně aktualizuje registr:
 - a) všech zařízení akvakultury registrovaných v souladu s článkem 171;
 - b) všech zařízení akvakultury schválených v souladu s čl. 179 odst. 1;
 - c) všech zařízení pro potraviny z vodních organismů schválených pro tlumení nákaz schválených v souladu s čl. 179 odst. 1.
2. Registr zařízení akvakultury stanovený v odstavci 1 obsahuje tyto informace:
 - a) název a adresa provozovatele a jeho registrační číslo;
 - b) zeměpisná poloha zařízení akvakultury nebo případně skupiny zařízení akvakultury;
 - c) typ produkce v zařízení;
 - d) případné zdroje a vypouštění vody ze zařízení;
 - e) druhy živočichů pocházejících z akvakultury chované v zařízení;
 - f) aktuální informace o nakažovém statusu registrovaného zařízení akvakultury nebo případně skupiny zařízení, pokud jde o nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d).
3. U zařízení schválených v souladu s čl. 179 odst. 1 příslušný orgán zveřejní elektronickými prostředky alespoň informace uvedené v odst. 2 písm. a), c), e) a f) tohoto článku.

4. V případě potřeby a vhodnosti může příslušný orgán kombinovat registraci podle odstavce 1 s registrací pro jiné účely.

Článek 184

Přenesení pravomocí a prováděcí akty týkající se registru zařízení akvakultury

1. Komise je v souladu s článkem 254 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:
 - a) informací, které mají být zahrnuty v registru zařízení akvakultury stanoveném v čl. 183 odst. 1;
 - b) veřejné dostupnosti uvedeného registru zařízení.
2. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla týkající se formátu a postupů pro registr zařízení podle čl. 183 odst. 1 a 3.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

ODDÍL 4

VEDENÍ ZÁZNAMŮ A VYSLEDOVATELNOST

Článek 185

Povinnosti vést záznamy u provozovatelů zařízení akvakultury

1. Provozovatelé zařízení akvakultury podléhající registraci v souladu s článkem 171 nebo schválení v souladu s čl. 179 odst. 1 vedou aktualizované záznamy, jež obsahují alespoň tyto informace:
 - a) veškeré přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury a produktů živočišného původu z těchto zvířat získaných do a ze zařízení akvakultury s uvedením:
 - i) místa jejich původu nebo místa určení;
 - ii) data daných přemístění;
 - b) veterinární osvědčení v tištěné nebo elektronické podobě, jež musí doprovázet přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury, kteří vstupují do zařízení akvakultury v souladu s článkem 208 a s pravidly přijatými podle čl. 211 písm. b) a c) a čl. 213 odst. 2;
 - c) úmrtnost v každé epizootologické jednotce a jiné problémy související s nákazami v zařízení akvakultury podle daného typu produkce;
 - d) opatření biologické bezpečnosti, dozor, léčba, výsledky vyšetření a jiné významné příslušné informace pro:
 - i) kategorii a druh živočichů pocházejících z akvakultury v zařízení;
 - ii) typ produkce v zařízení akvakultury;

- iii) typ zařízení akvakultury;
 - e) výsledky veterinárních kontrol požadovaných v souladu s čl. 23 odst. 1 a s pravidly přijatými podle článku 24.
2. Provozovatelé zařízení akvakultury:
- a) zaznamenávají informace uvedené v odst. 1 písm. a) tak, aby bylo možné zaručit dohledání místa původu a místa určení vodních živočichů;
 - b) uchovávají informace uvedené v odstavci 1 o zařízení akvakultury a na požádání je zpřístupní příslušnému orgánu;
 - c) uchovávají informace uvedené v odstavci 1 po minimální dobu, kterou stanoví příslušný orgán, jež však nesmí být kratší než tři roky.

Článek 186

Povinnost vést záznamy u zařízení pro potraviny z vodních organismů schválených pro tlumení nákaz

1. Provozovatelé zařízení pro potraviny z vodních organismů schválených pro tlumení nákaz, která podléhají schválení v souladu s článkem 177, vedou aktuální záznamy o veškerém přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury a produktů živočišného původu z těchto zvířat získaných do a z těchto zařízení.
2. Provozovatelé zařízení pro potraviny z vodních organismů schválených pro tlumení nákaz:
 - a) vedou záznamy o zařízení pro potraviny z vodních organismů schválených pro tlumení nákaz podle odstavce 1 a na požádání je zpřístupní příslušnému orgánu;
 - b) uchovávají záznamy uvedené v odstavci 1 po minimální dobu, kterou stanoví příslušný orgán, jež však nesmí být kratší než tři roky.

Článek 187

Povinnost vést záznamy u přepravců

1. Přepravci živočichů pocházejících z akvakultury a volně žijících vodních živočichů určených pro akvakulturu vedou aktuální záznamy o:
 - a) míře úmrtnosti živočichů pocházejících z akvakultury a volně žijících vodních živočichů během přepravy, do té míry, jak je to možné vzhledem k typu přepravy a přepravovanému druhu živočichů pocházejících z akvakultury a volně žijících vodních živočichů;
 - b) zařízeních akvakultury a zařízeních pro potraviny z vodních organismů schválených pro tlumení nákaz navštívených přepravním prostředkem;
 - c) veškeré výměně vody, která se uskutečnila v průběhu přepravy, s určením zdrojů nové vody a míst vypouštění vody.

2. Přpravci:
- a) vedou záznamy uvedené v odstavci 1 a na požádání je zpřístupní příslušnému orgánu;
 - b) uchovávají záznamy uvedené v odstavci 1 po minimální dobu, kterou stanoví příslušný orgán, jež však nesmí být kratší než tři roky.

Článek 188

Přenesení pravomocí týkající se vedení záznamů

1. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se pravidel doplňujících požadavky na vedení záznamů stanovené v člancích 185, 186 a 187, jež stanoví pravidla týkající se:
- a) odchylek od požadavků na vedení záznamů pro:
 - i) provozovatele určitých kategorií zařízení akvakultury a přepravce;
 - ii) zařízení akvakultury, jež chovají malý počet živočichů, nebo přepravce, kteří přepravují malý počet živočichů;
 - iii) některé kategorie nebo druhy živočichů;
 - b) informací, které mají být zaznamenány provozovateli kromě informací stanovených v čl. 185 odst. 1, čl. 186 odst. 1 a čl. 187 odst. 1;
 - c) minimální doby, po kterou se vyžaduje, aby záznamy uvedené v člancích 185, 186 a 187 byly vedeny.
2. Komise při přijímání aktů v přenesené pravomoci uvedených v odstavci 1 zohlední tyto skutečnosti:
- a) rizika, která představuje každý typ zařízení akvakultury;
 - b) kategorie nebo druhy živočichů pocházejících z akvakultury v zařízení akvakultury;
 - c) typ produkce zařízení;
 - d) typické vzorce pohybu u typu zařízení akvakultury nebo zařízení pro potraviny z vodních organismů schváleného pro tlumení nákaz;
 - e) počet nebo objem živočichů pocházejících z akvakultury nacházejících se v zařízení nebo přepravovaných.

Článek 189
Prováděcí pravomoci týkající se vedení záznamů

Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla týkající se:

- a) formátu záznamů vedených v souladu s články 185, 186 a 187;
- b) elektronického vedení těchto záznamů;
- c) provozních specifikací pro vedení záznamů.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

Kapitola 2
***Přemísťování vodních živočichů jiných než vodních živočichů v
zájmovém chovu uvnitř Unie***

ODDÍL 1
OBECNÉ POŽADAVKY

Článek 190
Obecné požadavky na přemísťování vodních živočichů

1. Provozovatelé přijmou vhodná opatření, aby zajistili, že přemísťování vodních živočichů neohrozí nakažový status v místě určení s ohledem na:
 - a) nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d);
 - b) nově se objevující nákazy.
2. Provozovatelé nesmějí přemísťovat vodní živočichy do zařízení akvakultury nebo k lidské spotřebě nebo je vypouštět do volné přírody, pokud se na tyto vodní živočichy vztahují:
 - a) omezení pohybu u dotčené kategorie a druhů v souladu s pravidly stanovenými v čl. 55 odst. 1, článku 56, čl. 61 odst. 1, člancích 62, 64 a 65, čl. 70 odst. 1 a 2, čl. 74 odst. 1, čl. 78 odst. 1 a 2, čl. 80 odst. 1 a 2 a pravidly přijatými podle čl. 55 odst. 2, článků 63 a 67, čl. 70 odst. 3, čl. 71 odst. 3 a čl. 74 odst. 3, článku 79 a čl. 80 odst. 4 a čl. 81 odst. 2; nebo
 - b) mimořádná opatření stanovená v člancích 244 a 247 a v pravidlech přijatých podle článku 248.

Provozovatelé však smějí uvedené vodní živočichy přemísťovat, jsou-li v hlavě II části III pro toto přemísťování nebo vypuštění stanoveny odchylky od omezení pohybu nebo v pravidlech přijatých podle článku 248 odchylky od mimořádných opatření.

3. Provozovatelé přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistili, že vodní živočichové jsou po opuštění místa původu bez prodlení přepraveni do konečného místa určení.

Článek 191

Preventivní opatření vztahující se k přepravě a akty v přenesené pravomoci

1. Provozovatelé přijmou vhodná a nezbytná opatření pro prevenci nálezů, která zajistí, aby:
- a) během přepravy nebyl ohrožen nálezový status vodních živočichů;
 - b) přepravní operace vodních živočichů nemohly způsobit potenciální šíření nálezů uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) na lidi nebo zvířata během tranzitu a v místech určení;
 - c) byla podle potřeby přijata opatření jako vyčištění, dezinfekce a deratizace zařízení a přepravních prostředků a další vhodná opatření biologické bezpečnosti s ohledem na rizika spojená s přepravou;
 - d) veškeré výměny vody během přepravy vodních živočichů určených pro akvakulturu byly prováděny na takových místech a za takových podmínek, které neohrožují nálezový status s ohledem na nálezky uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) u:
 - i) přepravovaných vodních živočichů;
 - ii) veškerých vodních živočichů během tranzitu na místo určení;
 - iii) vodních živočichů v místě určení.
2. Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:
- a) vyčištění, dezinfekce, deratizace zařízení a přepravních prostředků v souladu s odst. 1 písm. c) a používání biocidních přípravků pro tyto účely;
 - b) dalších vhodných opatření biologické bezpečnosti během přepravy uvedených v odst. 1 písm. c);
 - c) výměn vody během přepravy podle odst. 1 písm. d).

Článek 192

Změna předpokládaného použití

1. Vodní živočichové, kteří jsou přemísťováni za účelem zničení nebo usmrcení v souladu s opatřeními uvedenými v písmeni a) nebo b), se nesmějí používat pro žádné jiné účely, než jsou:
- a) opatření k tlumení nálezů stanovená v čl. 31 odst. 1 a čl. 55 odst. 1, člancích 56, 61, 62, 64, 65, 67 a 70, čl. 74 odst. 1 a člancích 78 a 80 a v pravidlech přijatých

podle čl. 55 odst. 2, článků 63 a 66, čl. 70 odst. 3, čl. 71 odst. 3 a čl. 74 odst. 3, článku 79 a čl. 80 odst. 3 a čl. 81 odst. 2;

- b) mimořádná opatření stanovená v člancích 246 a 247 a v pravidlech přijatých podle článku 248.
2. Vodní živočichové přemísťování za účelem lidské spotřeby, akvakultury, vypouštění do volné přírody nebo za jakýmkoli jiným zvláštním účelem se nesmějí používat pro žádný jiný účel, než pro který jsou zamýšleni.

Článek 193

Povinnosti provozovatelů v místě určení

1. Provozovatelé zařízení a potravinářských podniků, jež přijímají živočichy pocházející z akvakultury:
- a) ověří přítomnost jednoho z těchto dokumentů:
 - i) přítomnost veterinárních osvědčení stanovených v čl. 208 odst. 1, článku 209 a čl. 224 odst. 1 a v pravidlech přijatých podle článků 188, 211 a 213;
 - ii) přítomnost dokumentů obsahujících vlastní prohlášení stanovených v čl. 218 odst. 1 a v pravidlech přijatých podle čl. 218 odst. 3 a 4;
 - b) uvědomí příslušný orgán o jakékoli nesrovnalosti týkající se:
 - i) přijatých živočichů pocházejících z akvakultury;
 - ii) přítomnosti dokumentů uvedených v písm. a) bodě i) a ii).
2. V případě jakékoli nesrovnalosti uvedené v odst. 1 písm. b) provozovatel živočichy pocházející z akvakultury, s nimiž daná nesrovnalost souvisí, izoluje, dokud příslušný orgán nerozhodne o jejich osudu.

Článek 194

Všeobecné požadavky týkající se přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury převážených přes členské státy, kteří jsou však určeni pro vývoz z Unie do třetích zemí nebo území

Provozovatelé zajistí, aby živočichové pocházející z akvakultury určeni pro vývoz do třetí země nebo území převáženi přes území jiného členského státu splňovali požadavky stanovené v člancích 190, 191 a 192.

ODDÍL 2

VODNÍ ŽIVOČICHOVÉ URČENÍ PRO ZAŘÍZENÍ AKVAKULTURY NEBO K VYPUŠTĚNÍ DO VOLNÉ PŘÍRODY

Článek 195

Mimořádná míra úhynu nebo jiné příznaky závažných nákaz

1. Provozovatelé nesmějí přemísťovat vodní živočichy ze zařízení akvakultury nebo z volné přírody do jiného zařízení akvakultury nebo je propustit do volné přírody, jestliže pocházejí ze zařízení akvakultury nebo z prostředí, kde existují:
 - a) mimořádná míra úhynu; nebo
 - b) jiné příznaky závažných nákaz s neurčenou příčinou.
2. Odchylně od odstavce 1 může příslušný orgán povolit přemístění nebo vypuštění vodních živočichů na základě vyhodnocení rizika, pokud vodní živočichové pocházejí z takové části zařízení akvakultury nebo z volné přírody, která je nezávislá na epizootologické jednotce, v níž nastala mimořádná míra úhynu nebo jiné příznaky nákaz.

Článek 196

Přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury určených pro členské státy, oblasti nebo jednotky, které byly prohlášeny za prosté nákazy nebo na něž se vztahuje eradikační program, a akty v přenesené pravomoci

1. Provozovatelé smějí přemísťovat živočichy pocházející z akvakultury ze zařízení akvakultury pro účely uvedené v písmeni a) nebo b) tohoto článku, pouze pokud uvedení živočichové pocházející z akvakultury pocházejí z členského státu nebo jeho oblasti či jednotky, které byly prohlášeny za prosté nákazy v souladu s čl. 36 odst. 3 nebo čl. 37 odst. 4 pro nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nebo c), jedná-li se o druhy uvedené na seznamu pro dané nákazy uvedené na seznamu a jestliže živočichové pocházející z akvakultury:
 - a) mají být vpuštěni do členského státu nebo jeho oblasti či jednotky, jež:
 - i) byly prohlášeny za prosté nákazy v souladu s čl. 36 odst. 3 nebo čl. 37 odst. 4; nebo
 - ii) podléhají eradikačnímu programu stanovenému v čl. 30 odst. 1 a 2 s ohledem na jednu nebo více nákaz uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. b) a c);
 - b) jsou určeni pro:
 - i) zařízení akvakultury, na které se vztahuje:
 - registrace v souladu s článkem 171, nebo
 - schválení v souladu s články 174, 175, 176 a 177; nebo

- ii) vypuštění do volné přírody.
2. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se odchylek od požadavků na přemísťování nebo vypouštění podle odstavce 1 tohoto článku, jež nepředstavují významné riziko šíření nález uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) s ohledem na:
- a) druhy, kategorie a vývojové fáze živočichů pocházejících z akvakultury;
 - b) typ zařízení původu a určení;
 - c) zamýšlené použití živočichů pocházejících z akvakultury;
 - d) místo určení živočichů pocházejících z akvakultury;
 - e) ošetření, zpracovatelské metody a jiná zvláštní opatření ke zmírnění rizika uplatňovaná v místě původu nebo v místě určení.

Článek 197

Odchytky udělované členskými státy, jež se týkají povinností provozovatelů s ohledem na přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury mezi členskými státy, oblastmi nebo jednotkami, na něž se vztahuje eradikační program

Odchylně od čl. 196 odst. 1 mohou členské státy provozovatelům povolit přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury do oblasti nebo jednotky v jiném členském státě, pro které byl zřízen eradikační program v souladu s čl. 30 odst. 1 a 2, pokud jde o nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. b) a c), z jiné oblasti nebo jednotky, pro které byl tento eradikační program rovněž zřízen pro stejné nákazy uvedené na seznamu, neohrozí-li toto přemísťování nálezový status členského státu, oblasti nebo jednotky určení.

Článek 198

Opatření členských států týkající se vypouštění živočichů pocházejících z akvakultury do volné přírody

Členské státy mohou požadovat, aby živočichové pocházející z akvakultury byli vypouštěni do volné přírody, pouze pokud pocházejí z členského státu nebo z oblasti či jednotky prohlášených za prosté nákazy v souladu s čl. 36 odst. 1 nebo čl. 37 odst. 1, pokud jde o nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. b) a c), pro které je přemísťovaný druh živočichů pocházejících z akvakultury druhem uvedeným na seznamu, a to bez ohledu na nálezový status oblasti, kde mají být živočichové pocházející z akvakultury vypuštěni.

Článek 199

Přemísťování volně žijících vodních živočichů určených pro členské státy, oblasti nebo jednotky, které byly prohlášeny za prosté nákazy nebo na něž se vztahuje eradikační program, a akty v přenesené pravomoci

1. Články 196 a 197 se použijí rovněž na přemísťování volně žijících vodních živočichů určených pro zařízení akvakultury nebo pro zařízení pro potraviny z vodních organismů schválené pro tlumení nález, na něž se vztahuje:

- a) registrace v souladu s článkem 171 nebo
 - b) schválení v souladu s články 174 až 177.
2. Provozovatelé při přemísťování volně žijících vodních živočichů mezi stanovišti přijmou opatření k prevenci nález, aby toto přemísťování nepředstavovalo významné riziko šíření nález uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) na vodní živočichy v místě určení.
 3. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se opatření k prevenci nález přijímaných provozovateli podle odstavce 2 tohoto článku.

ODDÍL 3

VODNÍ ŽIVOČICHOVÉ URČENÍ K LIDSKÉ SPOTŘEBĚ

Článek 200

Přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury určených pro členské státy, oblasti nebo jednotky, které byly prohlášeny za prosté nález nebo na něž se vztahuje eradikační program, a akty v přenesené pravomoci

1. Provozovatelé smějí přemísťovat živočichy pocházející z akvakultury ze zařízení akvakultury pro účely uvedené v písmeni a) nebo b) tohoto odstavce, pouze pokud uvedení živočichové pocházející z akvakultury pocházejí ze členského státu nebo jeho oblasti či jednotky, které byly prohlášeny za prosté nález v souladu s čl. 36 odst. 3 nebo čl. 37 odst. 4 pro nález uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nebo c), jedná-li se o druhy uvedené na seznamu pro dané nález uvedené na seznamu a jestliže tito živočichové:
 - a) mají být vpuštěni do členského státu nebo jeho oblasti či jednotky, které byly prohlášeny za prosté nález v souladu s čl. 36 odst. 3 nebo čl. 37 odst. 4 nebo pro které byl zřízen eradikační program v souladu s čl. 30 odst. 1 nebo 2, pokud jde o jednu nebo více nález uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. b) a c);
 - b) jsou určeni k lidské spotřebě.
2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku mohou členské státy provozovatelům povolit vpouštění živočichů pocházejících z akvakultury do oblasti nebo jednotky, pro které byl zřízen eradikační program v souladu s čl. 30 odst. 1 nebo 2, pokud jde o nález uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. b) a c), z jiné oblasti nebo jednotky, pro které byl tento eradikační program rovněž zřízen s ohledem na stejné nález v rámci daného členského státu, neohrozí-li toto přemísťování nálezový status členského státu nebo jeho oblasti či jednotky.
3. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se odchylek od požadavků na přemísťování podle odstavce 2 tohoto článku pro přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury, které nepředstavuje významné riziko šíření nález s ohledem na:

- a) druhy, kategorie a vývojové fáze živočichů pocházejících z akvakultury;
- b) metody chovu živočichů pocházejících z akvakultury a typ produkce v zařízeních akvakultury v místě původu a v místě určení;
- c) zamýšlené použití živočichů pocházejících z akvakultury;
- d) místo určení živočichů pocházejících z akvakultury;
- e) ošetření, zpracovatelské metody a jiná zvláštní opatření ke zmírnění rizika uplatňovaná v místě původu nebo v místě určení.

Článek 201

Přemísťování volně žijících vodních živočichů určených pro členské státy, oblasti nebo jednotky, které byly prohlášeny za prosté nákazy nebo na něž se vztahuje eradikační program, a akty v přenesené pravomoci

1. Ustanovení čl. 200 odst. 1 a 2 a pravidla přijatá podle čl. 200 odst. 3 se použijí také na přemísťování volně žijících vodních živočichů určených k lidské spotřebě, kteří jsou určeni pro členské státy nebo jejich oblasti či jednotky, které byly prohlášeny za prosté nákazy v souladu s čl. 36 odst. 3 nebo čl. 37 odst. 4 nebo na něž se vztahuje eradikační program v souladu s čl. 30 odst. 1 nebo 2, jsou-li taková opatření nezbytná k zajištění toho, aby uvedení volně žijící vodní živočichové nepředstavovali významné riziko šíření nálezů uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) na vodní živočichy v místě určení.
2. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se požadavků na přemísťování u volně žijících vodních živočichů určených k lidské spotřebě, jež doplňují odstavec 1 tohoto článku.

ODDÍL 4

VODNÍ ŽIVOČICHOVÉ, KTEŘÍ NEJSOU URČENI PRO ZAŘÍZENÍ, K VYPUŠTĚNÍ DO VOLNÉ PŘÍRODY NEBO K LIDSKÉ SPOTŘEBĚ

Článek 202

Přemísťování vodních živočichů, kteří nejsou určeni pro zařízení, k vypuštění do volné přírody nebo k lidské spotřebě, a akty v přenesené pravomoci

1. Provozovatelé přijmou nezbytná preventivní opatření, která zajistí, aby přemísťování vodních živočichů, kteří nejsou určeni pro zařízení, k vypuštění do volné přírody nebo k lidské spotřebě, nepředstavovalo významné riziko šíření nálezů uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) na vodní živočichy v místě určení.
2. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se preventivních opatření stanovených v odstavci 1 tohoto článku, která zajistí, aby vodní živočichové nešířili nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d), a to s přihlédnutím ke skutečnostem uvedeným v odstavci 3 tohoto článku.

3. Komise při přijímání aktů v přenesené pravomoci uvedených v odstavci 2 zohlední tyto skutečnosti:
- a) náказы uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d), které jsou relevantní pro druh nebo kategorii vodních živočichů uvedené na seznamu;
 - b) nákazový status týkající se nákaz uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) v jednotkách, oblastech nebo členských státech původu a určení;
 - c) místo původu a místo určení;
 - d) typ přemístování vodních živočichů;
 - e) druhy a kategorie vodních živočichů;
 - f) věk vodních živočichů;
 - g) ostatní epizootologické faktory.

ODDÍL 5

ODCHYLKY OD ODDÍLŮ 1 AŽ 4 A DOPLŇKOVÁ OPATŘENÍ KE ZMÍRNĚNÍ RIZIKA

Článek 203

Vodní živočichové určení pro uzavřená zařízení akvakultury a akty v přenesené pravomoci

1. Provozovatelé přemísťují vodní živočichy do uzavřeného zařízení akvakultury, pouze pokud splňují tyto podmínky:
 - a) pocházejí z jiného uzavřeného zařízení akvakultury;
 - b) nepředstavují významné riziko šíření nákaz uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) na druhy uvedené na seznamu živočichů v uzavřeném zařízení akvakultury v místě určení, s výjimkou případů, kdy je toto přemístění povoleno pro vědecké účely.
2. Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:
 - a) podrobných požadavků na přemístování živočichů pocházejících z akvakultury do uzavřených zařízení akvakultury vedle požadavků stanovených v odstavci 1 tohoto článku;
 - b) zvláštních pravidel pro přemístování živočichů pocházejících z akvakultury do uzavřených zařízení akvakultury, v nichž zavedená opatření ke zmírnění rizika zaručují, že tato přemístování nepředstavují významné riziko pro zdraví živočichů pocházejících z akvakultury v daném uzavřeném zařízení akvakultury a v okolních zařízeních.

Článek 204

Odchylka týkající se přemísťování vodních živočichů pro vědecké účely a akty v přenesené pravomoci

1. Příslušný orgán v místě určení může se souhlasem příslušného orgánu v místě původu povolit přemístění vodních živočichů, kteří nesplňují požadavky oddílů 1 až 4, s výjimkou čl. 190 odst. 1 a 3 a článků 191, 192 a 193, na své území pro vědecké účely.
2. Příslušné orgány udělí odchylky týkající se přemísťování vodních živočichů pro vědecké účely stanovené v odstavci 1 pouze za těchto podmínek:
 - a) příslušné orgány v místě určení a v místě původu:
 - i) se dohodly na podmínkách pro toto přemísťování;
 - ii) přijaly nezbytná opatření ke zmírnění rizika, aby se zajistilo, že přemísťování uvedených vodních živočichů neohrozí nakažový status v místech tranzitu a určení, pokud jde o nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d);
 - iii) informovaly příslušný orgán členských států tranzitu o případné udělené odchylce a o podmínkách, za nichž je toto povolení uděleno;
 - b) přemísťování uvedených vodních živočichů probíhá pod dohledem příslušných orgánů místa původu, místa určení a případně příslušného orgánu členského státu tranzitu.
3. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se změn a doplnění pravidel pro odchylky ze strany příslušných orgánů podle odstavců 1 a 2 tohoto článku.

Článek 205

Přenesení pravomocí týkající se zvláštních požadavků a odchylek pro výstavy, zoologické zahrady, obchody se zvířaty v zájmovém chovu, zahradní jezírka, komerční akvária a velkoobchodníky

Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:

- a) zvláštního požadavku doplňujícího pravidla stanovená v oddílech 1 až 4 a pro přemísťování vodních živočichů pro tyto účely:
 - i) zoologické zahrady, obchody se zvířaty v zájmovém chovu a velkoobchodníky;
 - ii) výstavy a sportovní, kulturní a podobné akce; nebo
 - iii) komerční akvária;
- b) odchylek od oddílů 1 až 4, s výjimkou čl. 190 odst. 1 a 3 a článků 191, 192 a 193 pro přemísťování vodních živočichů podle písmene a).

Článek 206

Prováděcí pravomoc týkající se dočasných odchylek pro přemísťování konkrétních druhů nebo kategorií vodních živočichů

Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví pravidla pro dočasné odchylky od pravidel stanovených v této kapitole pro přemísťování konkrétních druhů nebo kategorií vodních živočichů, jestliže:

- a) požadavky na přemísťování podle článku 195, čl. 196 odst. 1, článků 197 a 198, čl. 199 odst. 1 a 2, článku 200 a čl. 201 odst. 1, čl. 202 odst. 1, čl. 203 odst. 1, čl. 204 odst. 1 a 2 a pravidel přijatých podle čl. 196 odst. 2, čl. 199 odst. 3, čl. 201 odst. 2, čl. 202 odst. 2, čl. 203 odst. 2 a čl. 204 odst. 3 a článku 205 nezmírňují účinně rizika, která představuje určité přemísťování uvedených vodních živočichů; nebo
- b) se zdá, že nákaza uvedená na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) se šíří navzdory požadavkům na přemísťování stanoveným v souladu s oddíly 1 až 5.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech souvisejících s nákazou uvedenou na seznamu, jež představuje riziko s velmi významným dopadem, a s přihlédnutím k záležitostem uvedeným v článku 205 přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty v souladu s postupem stanoveným v čl. 255 odst. 3.

Článek 207

Skutečnosti, jež je třeba zohlednit při přijímání aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů stanovených v tomto oddíle

Komise při určování pravidel, která mají být stanovena v aktech v přenesené pravomoci a v prováděcích aktech stanovených v čl. 203 odst. 2, čl. 204 odst. 3 a v článcích 205 a 206, zohlední tyto skutečnosti:

- a) rizika spojená s přemísťováním;
- b) nálezový status s ohledem na nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) v místě původu a v místě určení;
- c) druhy vodních živočichů uvedené na seznamu pro nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d);
- d) zavedená opatření biologické bezpečnosti;
- e) veškeré zvláštní podmínky, za kterých jsou vodní živočichové drženi;
- f) zvláštní vzorce pohybu u typu zařízení akvakultury a dotčeného druhu nebo dotčené kategorie živočichů pocházejících z akvakultury;
- g) ostatní epizootologické faktory.

ODDÍL 6 VETERINÁRNÍ OSVĚDČENÍ

Článek 208

Povinnost provozovatelů zajistit, aby živočichové pocházející z akvakultury byli doprovázeni veterinárním osvědčením

1. Provozovatelé smějí přemísťovat živočichy pocházející z akvakultury, pouze pokud jsou doprovázeni veterinárním osvědčením vydaným příslušným orgánem v místě původu v souladu s čl. 216 odst. 1, jedná-li se o druhy uvedené na seznamu pro nákazy uvedené na seznamu podle písmene a) a jsou-li přemísťováni pro jeden z těchto účelů:
 - a) jsou určeni k vpuštění do členského státu nebo jeho oblasti či jednotky, které byly prohlášeny za prosté nákazy v souladu s čl. 36 odst. 3 a čl. 37 odst. 4 nebo pro které byl zřízen eradikační program podle čl. 30 odst. 1 nebo 2, pokud jde o jednu nebo více nákaz uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. b) a c);
a
 - b) jsou určeni k jednomu z těchto účelů:
 - i) zařízení akvakultury;
 - ii) vypuštění do volné přírody;
 - iii) lidská spotřeba.
2. Provozovatelé smějí přemísťovat živočichy pocházející z akvakultury, pouze pokud jsou doprovázeni veterinárním osvědčením vydaným příslušným orgánem v místě původu v souladu s čl. 216 odst. 1, jedná-li se o druhy uvedené na seznamu pro příslušnou nákazu (příslušné nákazy) podle písmene a) a jsou-li přemísťováni kvůli jednomu z těchto důvodů:
 - a) smějí opustit uzavřené pásmo podléhající opatřením pro tlumení nákaz stanoveným v čl. 55 odst. 1 písm. f) bodě ii), článcích 56 a 64, čl. 65 odst. 1, čl. 74 odst. 1, čl. 78 odst. 1 a 2 nebo v pravidlech přijatých podle čl. 55 odst. 2, článků 67 a 68, čl. 71 odst. 3 a čl. 74 odst. 3, článku 79, čl. 81 odst. 2 a článku 248 pro jednu nebo více nákaz uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. a) a b);
 - b) jsou určeni k jednomu z těchto použití:
 - i) zařízení akvakultury;
 - ii) vypuštění do volné přírody;
 - iii) lidská spotřeba.
3. Provozovatelé přijmou veškerá nezbytná opatření, jež zajistí, aby živočichové pocházející z akvakultury na cestě z jejich místa původu do jejich místa určení

doprovázelo veterinární osvědčení, nejsou-li v pravidlech přijatých podle článku 214 stanovena zvláštní opatření.

Článek 209

Povinnost provozovatelů zajistit, aby jiní vodní živočichové byli doprovázeni veterinárním osvědčením, a prováděcí pravomoci

1. Provozovatelé smějí přemísťovat vodní živočichy jiné než živočichy pocházející z akvakultury uvedené v čl. 208 odst. 1 a 2, pouze pokud jsou doprovázeni veterinárním osvědčením vydaným příslušným orgánem v místě původu v souladu s čl. 216 odst. 1, je-li vzhledem k riziku spojenému s přemísťováním těchto vodních živočichů veterinární osvědčení nezbytné, aby se zajistilo splnění těchto požadavků na přemísťování pro druhy živočichů uvedené na seznamu:
 - a) požadavků stanovených v oddílech 1 až 5 a v pravidlech přijatých podle těchto oddílů;
 - b) opatření pro tlumení nákaz stanovených v čl. 55 odst. 1, článku 56, čl. 61 odst. 1, člancích 62 a 64, čl. 65 odst. 1, čl. 74 odst. 1 a čl. 78 odst. 1 a 2 nebo v pravidlech přijatých podle čl. 55 odst. 2, článků 63, 67 a 68, čl. 71 odst. 3 a čl. 74 odst. 3, článku 79 a čl. 81 odst. 2;
 - c) mimořádných opatření stanovených v pravidlech přijatých podle článku 248.
2. Článek 208 se použije také na volně žijící vodní živočichy určené pro zařízení akvakultury, pokud příslušný orgán v místě původu nedospěje k závěru, že osvědčení není vzhledem k povaze místa původu těchto volně žijících vodních živočichů možné.
3. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví pravidla týkající se povinnosti provozovatelů zajistit, aby volně žijící vodní živočichové určené pro zařízení akvakultury byli doprovázeni veterinárním osvědčením, jež je stanovena v odstavci 2 tohoto článku.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

Článek 210

Odchylka pro vnitrostátní veterinární osvědčení členských států

Odchylně od požadavků na veterinární osvědčení podle článků 208 a 209 mohou členské státy udělit odchylky týkající se přemísťování některých zásilek vodních živočichů bez veterinárního osvědčení na jejich území, mají-li zaveden alternativní systém, který zajišťuje, že tyto zásilky jsou výsledovatelné a splňují veterinární požadavky pro toto přemísťování podle oddílů 1 až 5.

Článek 211

Přenesení pravomocí, pokud jde o veterinární osvědčení u vodních živočichů

Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:

- a) odchylek od požadavků na veterinární osvědčení podle článků 208 a 209 a podmínek pro tyto odchylky u přemísťování vodních živočichů, kteří nepředstavují významné riziko šíření nálezů s ohledem na:
 - i) kategorie, vývojové fáze nebo druhy vodních živočichů;
 - ii) způsoby chovu a typ produkce těchto druhů a kategorií živočichů pocházejících z akvakultury;
 - iii) zamýšlené použití vodních živočichů;
 - iv) místo určení vodních živočichů;
- b) zvláštních pravidel pro veterinární osvědčení podle článků 208 a 209, jestliže alternativní opatření ke zmírnění rizika přijatá příslušným orgánem zajišťují:
 - i) vysledovatelnost vodních živočichů;
 - ii) že přemísťování vodní živočichové splňují požadované veterinární podmínky stanovené v oddílech 1 až 5;
- c) podrobných pravidel týkajících se veterinárních osvědčení, která musí doprovázet přemísťování vodních živočichů pro vědecké účely podle čl. 204 odst. 1.

Článek 212

Obsah veterinárních osvědčení

1. Veterinární osvědčení obsahuje alespoň tyto informace:
 - a) zařízení nebo místo původu, zařízení nebo místo určení a, je-li to relevantní pro šíření nálezů, jakékoli zařízení nebo místo navštívené během přepravy;
 - b) popis vodních živočichů;
 - c) počet, objem nebo hmotnost vodních živočichů;
 - d) nezbytné informace potřebné k prokázání toho, že daní živočichové splňují příslušné požadavky na přemísťování stanovené v oddílech 1 až 5.
2. Veterinární osvědčení může obsahovat jiné informace požadované na základě jiných právních předpisů Unie.

Článek 213

Přenesení pravomocí a prováděcí akty týkající se obsahu veterinárních osvědčení

1. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se obsahu veterinárních osvědčení stanovených v čl. 212 odst. 1, pokud jde o:
 - a) podrobná pravidla týkající se obsahu uvedených veterinárních osvědčení stanovených v čl. 212 odst. 1 pro různé kategorie a druhy vodních živočichů;
 - b) dodatečné informace, které mají být obsaženy ve veterinárním osvědčení stanoveném v čl. 212 odst. 1.
2. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla týkající se vzorů veterinárních osvědčení.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

Článek 214

Povinnost provozovatelů zajistit, aby vodní živočichové byli na místo určení doprovázeni veterinárním osvědčením, a akty v přenesené pravomoci

Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se zvláštních opatření, jež doplňují požadavky na veterinární osvědčení stanovené v článku 208 pro tyto typy přemístování vodních živočichů:

- a) přemístování vodních živočichů, kteří nesmějí pokračovat v cestě do svého konečného místa určení a kteří se musí vrátit do svého místa původu nebo být přemístěni do jiného místa určení, a to z jednoho nebo více následujících důvodů:
 - i) jejich plánovaná cesta byla neočekávaně přerušena z důvodu dobrých životních podmínek zvířat;
 - ii) na cestě došlo k nepředvídané nehodě nebo události;
 - iii) vodní živočichové byli odmítnuti v místě určení v jiném členském státě nebo na vnější hranici Unie;
 - iv) vodní živočichové byli odmítnuti ve třetí zemi;
- b) přemístování živočichů pocházejících z akvakultury určených na výstavy a sportovní, kulturní a podobné akce a jejich následný návrat do místa původu.

Článek 215

Povinnosti provozovatelů v oblasti spolupráce s příslušnými orgány pro účely veterinárního osvědčení

Provozovatelé:

- a) poskytnou příslušnému orgánu veškeré informace nezbytné pro vyplnění veterinárního osvědčení stanoveného v člancích 208 a 209 a v pravidlech přijatých podle článků 211, 213 a 214;
- b) v případě potřeby vodní živočichy podrobí kontrole totožnosti, fyzické kontrole a kontrole dokladů podle čl. 216 odst. 3 a pravidel přijatých podle čl. 216 odst. 4.

Článek 216

Oblasti odpovědnosti příslušného orgánu, pokud jde o veterinární osvědčení, a akty v přenesené pravomoci

1. Příslušný orgán na základě žádosti provozovatele vydá veterinární osvědčení pro přemísťování vodních živočichů, je-li vyžadováno na základě článků 208 a 209 nebo pravidel přijatých podle článků 211 a 214, jestliže byly splněny tyto příslušné veterinární požadavky:
 - a) požadavky stanovené v článku 190, čl. 191 odst. 1, člancích 192, 194 a 195, čl. 196 odst. 1, člancích 197 a 198, čl. 199 odst. 1 a 2, článku 200, čl. 202 odst. 1, čl. 203 odst. 1 a čl. 204 odst. 1 a 2;
 - b) požadavky stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 191 odst. 2, čl. 196 odst. 2, čl. 199 odst. 3, čl. 200 odst. 3, čl. 201 odst. 2, čl. 202 odst. 2, čl. 203 odst. 2 a čl. 204 odst. 3 a článku 205;
 - c) požadavky stanovené v prováděcích aktech přijatých podle článku 206.
2. Veterinární osvědčení:
 - a) jsou ověřena a podepsána úředním veterinárním lékařem;
 - b) zůstávají v platnosti po období stanovené v pravidlech přijatých podle odst. 4 písm. b), během kterého živočichové pocházející z akvakultury, na něž se dané osvědčení vztahuje, nadále musí splňovat veterinární záruky v něm obsažené.
3. Úřední veterinární lékař před podpisem veterinárního osvědčení ověří, že vodní živočichové, na které se osvědčení vztahuje, splňují požadavky této kapitoly, prostřednictvím kontroly dokladů, kontroly totožnosti a fyzické kontroly stanovených v aktech v přenesené pravomoci přijatých v případě potřeby na základě odstavce 4, a to s ohledem na dané druhy a kategorie vodních živočichů a veterinární požadavky.
4. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253, které stanoví pravidla týkající se:
 - a) typů kontrol dokladů, kontrol totožnosti a fyzických kontrol a vyšetření pro různé druhy a kategorie vodních živočichů, které musí provést úřední veterinární lékař v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, aby ověřil splnění požadavků této kapitoly;

- b) časových rámců pro provádění těchto kontrol dokladů, kontrol totožnosti a fyzických kontrol a vyšetření a vydávání veterinárních osvědčení úředním veterinárním lékařem před přemístěním zásilek vodních živočichů.

Článek 217

Elektronická veterinární osvědčení

Elektronická veterinární osvědčení předkládaná, zpracovávaná a předávaná prostřednictvím IMSOC mohou nahradit veterinární osvědčení stanovená v článku 208, jestliže tato elektronická veterinární osvědčení:

- a) obsahují všechny informace, jež musí obsahovat vzor veterinárního osvědčení podle čl. 212 odst. 1 a pravidel přijatých podle článku 213;
- b) zajišťují vysledovatelnost vodních živočichů a vazbu mezi těmito živočichy a elektronickým veterinárním osvědčením.

Článek 218

Dokument obsahující vlastní prohlášení provozovatelů pro přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury do jiných členských států a akty v přenesené pravomoci

1. Provozovatelé v místě původu vydají dokument obsahující vlastní prohlášení pro přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury z jejich místa původu v jednom členském státě do místa určení v jiném členském státě a zajistí, aby tento dokument tyto živočichy pocházející z akvakultury doprovázel, jestliže se nevyžaduje, aby byli doprovázeni veterinárním osvědčením stanoveným v článcích 208 a 209 nebo v pravidlech přijatých podle článků 211 a 214.
2. Dokument obsahující vlastní prohlášení stanovený v odstavci 1 obsahuje alespoň tyto informace týkající se živočichů pocházejících z akvakultury:
 - a) jejich místo původu a místo určení a případně veškerá místa tranzitu;
 - b) popis živočichů pocházejících z akvakultury, druh, jejich množství, hmotnost nebo objem podle dotyčných živočichů;
 - c) informace potřebné k prokázání toho, že daní živočichové pocházející z akvakultury splňují příslušné požadavky na přemísťování stanovené v oddílech 1 až 5.
3. Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:
 - a) podrobných pravidel pro obsah dokumentu obsahujícího vlastní prohlášení stanoveného v odstavci 2 tohoto článku pro různé druhy a kategorie živočichů pocházejících z akvakultury;
 - b) dodatečných informací, které mají být obsaženy v dokumentu obsahujícím vlastní prohlášení kromě informací stanovených v odstavci 2 tohoto článku.

4. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla pro vzorový formulář dokumentu obsahujícího vlastní prohlášení stanoveného v odstavci 1 tohoto článku.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

ODDÍL 7

HLÁŠENÍ PŘEMÍSTOVÁNÍ VODNÍCH ŽIVOČICHŮ DO JINÝCH ČLENSKÝCH STÁTŮ

Článek 219

Povinnosti provozovatelů s ohledem na hlášení přemístování vodních živočichů mezi členskými státy

Provozovatelé předem oznámí příslušnému orgánu v členském státě původu zamýšlené přemístování vodních živočichů z jednoho členského státu do jiného členského státu, jestliže:

- a) se vyžaduje, aby vodní živočichové byli doprovázeni veterinárním osvědčením vydaným příslušným orgánem členského státu původu v souladu s články 208 a 209 nebo pravidly přijatými podle článku 211 a čl. 214 odst. 2;
- b) se vyžaduje, aby vodní živočichové byli doprovázeni veterinárním osvědčením pro vodní živočichy, jsou-li přemístováni z uzavřeného pásma podle čl. 208 odst. 2 písm. a);
- c) přemístování živočichové pocházející z akvakultury a volně žijící vodní živočichové jsou určeni:
 - i) pro zařízení podléhající registraci v souladu s článkem 171 nebo schválení v souladu s články 174 až 177;
 - ii) k vypuštění do volné přírody;
- d) se vyžaduje hlášení v souladu s akty v přenesené pravomoci přijatými podle článku 221.

Pro účely hlášení podle prvního odstavce tohoto článku poskytují provozovatelé příslušnému orgánu členského státu původu veškeré nezbytné informace, aby mu umožnili hlásit přemístování příslušnému orgánu členského státu určení v souladu s čl. 220 odst. 1.

Článek 220

Odpovědnost příslušného orgánu za hlášení přemístování vodních živočichů do jiných členských států

1. Příslušný orgán členského státu původu hlásí příslušnému orgánu členského státu určení přemístování vodních živočichů uvedené v čl. 219 odst. 1, pokud pro toto hlášení nebyla udělena odchylka v souladu s čl. 221 odst. 1 písm. c).
2. Hlášení uvedené v odstavci 1 tohoto článku se provádí v rámci možností prostřednictvím IMSOC.

3. Členské státy určí oblasti pro řízení hlášení přemísťování příslušným orgánem podle odstavce 1 tohoto článku.
4. Odchylně od odstavce 1 může příslušný orgán členského státu původu povolit provozovateli hlásit částečně nebo úplně přemísťování vodních živočichů prostřednictvím IMSOC příslušnému orgánu členského státu určení.

Článek 221

Přenesení pravomocí a prováděcí akty pro hlášení přemísťování vodních živočichů příslušným orgánem

1. Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:
 - a) požadavku na hlášení přemísťování vodních živočichů mezi členskými státy provozovateli v souladu s čl. 219 odst. 1 u kategorií nebo druhů jiných než těch, jež jsou uvedeny v čl. 219 odst. 1 písm. a), b) a c), je-li v zájmu zajištění splnění veterinárních požadavků stanovených v této kapitole nezbytná vysledovatelnost tohoto přemísťování;
 - b) informací nezbytných pro hlášení přemísťování vodních živočichů provozovateli příslušnému orgánu podle čl. 219 odst. 1 a čl. 220 odst. 1;
 - c) odchylek od požadavků na hlášení podle čl. 219 odst. 1 písm. c) pro kategorie nebo druhy vodních živočichů nebo typy přemísťování, které představují nevýznamné riziko;
 - d) nouzových postupů pro hlášení přemísťování vodních živočichů v případě přerušení dodávek elektřiny nebo dalších narušení systému IMSOC;
 - e) požadavků na určení oblastí členskými státy podle čl. 220 odst. 3.
2. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla týkající se:
 - a) formátu hlášení:
 - i) přemísťování vodních živočichů provozovateli příslušnému orgánu členského státu původu podle čl. 219 odst. 1;
 - ii) přemísťování vodních živočichů příslušným orgánem členského státu původu členskému státu určení podle čl. 220 odst. 1;
 - b) lhůt pro:
 - i) nezbytné informace, jež poskytují provozovatelé příslušnému orgánu členského státu původu, uvedené v čl. 219 odst. 1;
 - ii) hlášení přemísťování příslušným orgánem členského státu původu podle čl. 220 odst. 1.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

Kapitola 3

Přemíst'ování vodních živočichů v zájmovém chovu uvnitř Unie

Článek 222

Neobchodní přesuny vodních živočichů v zájmovém chovu a akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty

1. Chovatelé zvířat v zájmovém chovu provádějí neobchodní přesuny vodních živočichů v zájmovém chovu druhů uvedených v příloze I, pouze pokud byla přijata odpovídající opatření k prevenci a tlumení nákaz, aby se zajistilo, že nepředstavují významné riziko šíření nákaz uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) a nově se objevujících nákaz na živočichy v místě určení a během přepravy.
2. Článek 112 a pravidla stanovená v aktech v přenesené pravomoci podle čl. 114 písm. f) a v prováděcích aktech přijatých podle článku 117 se použijí na identifikaci, registraci a výsledovatelnost vodních živočichů v zájmovém chovu.
3. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se opatření k prevenci a tlumení nákaz uvedených v odstavci 1 tohoto článku, aby se zajistilo, že vodní živočichové v zájmovém chovu nepředstavují významné riziko šíření nákaz podle čl. 8 odst. 1 písm. d) a nově se objevujících nákaz na živočichy během přepravy a v místě určení, případně s ohledem na nákazový status místa určení.
4. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla týkající se opatření k prevenci a tlumení nákaz stanovených v odstavci 1 tohoto článku a v pravidlech přijatých podle odstavce 2.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

Kapitola 4

Produkce, zpracování a distribuce produktů živočišného původu z vodních živočichů jiných než živých vodních živočichů uvnitř Unie

Článek 223

Obecné povinnosti provozovatelů týkající se zdraví zvířat a akty v přenesené pravomoci

1. Provozovatelé přijmou vhodná preventivní opatření, aby zajistili, že ve všech fázích produkce, zpracování a distribuce produktů živočišného původu z vodních živočichů jiných než živých vodních živočichů v Unii tyto produkty nezpůsobí šíření:
 - a) nákaz uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) s ohledem na nákazový status v místě produkce, zpracování a určení;
 - b) nově se objevujících nákaz.

2. Provozovatelé zajistí, aby produkty živočišného původu z vodních živočichů jiných než živých vodních živočichů nepocházely buď ze zařízení, nebo z potravinářských podniků nebo aby nebyly získávány z živočichů, kteří pocházejí buď ze zařízení, nebo z potravinářských podniků, na něž se vztahují:
 - a) mimořádná opatření stanovená v člancích 246 a 247 a v pravidlech přijatých podle článku 248, nejsou-li z uvedených pravidel v části VI stanoveny odchylky;
 - b) omezení pohybu vztahující se na vodní živočichy a produkty živočišného původu z vodních živočichů stanovená v čl. 31 odst. 1 a čl. 55 odst. 1, článku 56, čl. 61 odst. 1 písm. a), čl. 62 odst. 1, čl. 65 odst. 1 písm. c), čl. 70 odst. 1 písm. b) a čl. 74 odst. 1 písm. a), čl. 78 odst. 1 a 2 a čl. 80 odst. 1 a 2 a v pravidlech přijatých podle čl. 55 odst. 2, článků 63 a 67, čl. 71 odst. 3 a čl. 74 odst. 3 a článku 79 a čl. 80 odst. 3 a čl. 81 odst. 2, pokud v uvedených pravidlech není stanovena odchylka.
3. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se podrobných požadavků, kterými se doplňuje odstavec 2 tohoto článku, pokud jde o přemísťování produktů živočišného původu z vodních živočichů jiných než živých vodních živočichů, s přihlédnutím k:
 - a) nálezům a druhům vodních živočichů nálezem dotčených, pro něž se uplatňují mimořádná opatření nebo omezení pohybu podle odstavce 2;
 - b) typům produktů živočišného původu z vodních živočichů;
 - c) opatřením ke zmírnění rizika uplatňovaným na produkty živočišného původu z vodních živočichů v místě původu a v místě určení;
 - d) zamýšlenému použití produktů živočišného původu z vodních živočichů;
 - e) místu určení produktů živočišného původu z vodních živočichů.

Článek 224

Veterinární osvědčení a akty v přenesené pravomoci

1. Provozovatelé smějí přemísťovat tyto produkty živočišného původu z vodních živočichů jiných než živých vodních živočichů, pouze pokud jsou doprovázeny veterinárním osvědčením vydaným příslušným orgánem v místě původu v souladu s odstavcem 3:
 - a) produkty živočišného původu z vodních živočichů, kteří smějí opustit uzavřené pásmo podléhající mimořádným opatřením stanoveným v pravidlech přijatých podle článku 248, pocházejí-li tyto produkty živočišného původu z vodních živočichů druhů, na které se vztahují uvedená mimořádná opatření;
 - b) produkty živočišného původu z vodních živočichů, kteří smějí opustit uzavřené pásmo podléhající opatřením pro tlumení nálezů v souladu s čl. 31 odst. 1, čl. 55 odst. 1 písm. c), článkem 56, čl. 61 odst. 1 písm. a), čl. 62 odst. 1 a čl. 63 odst. 1, čl. 65 odst. 1 písm. c), čl. 70 odst. 1 písm. b) a čl. 74 odst. 1 písm. a),

čl. 78 odst. 1 a 2, čl. 80 odst. 1 a 2 a s pravidly přijatými podle čl. 55 odst. 2, článků 63 a 67, čl. 71 odst. 3 a čl. 74 odst. 3, článku 79 a čl. 80 odst. 3 a čl. 81 odst. 2, pocházejí-li tyto produkty živočišného původu pochází z vodních živočichů druhů, na které se vztahují uvedená opatření pro tlumení nálezů.

2. Provozovatelé přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistili, že veterinární osvědčení uvedené v odstavci 1 doprovází produkty živočišného původu z jejich místa původu do jejich místa určení.
3. Příslušný orgán na žádost provozovatele vydá veterinární osvědčení pro přemístění produktů živočišného původu z živočichů jiných než živých vodních živočichů uvedené v odstavci 1.
4. Na osvědčení pro přemísťování produktů živočišného původu z živočichů jiných než živých vodních živočichů podle odstavce 1 tohoto článku se použijí články 212 a 214 až 217 a pravidla přijatá podle článku 213 a čl. 216 odst. 4.
5. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se požadavků a podrobných pravidel pro veterinární osvědčení doprovázející produkty živočišného původu z živočichů jiných než živých vodních živočichů uvedené v odstavci 1 tohoto článku s přihlédnutím k:
 - a) typům produktů živočišného původu;
 - b) opatřením ke zmírnění rizika uplatňovaným u produktů živočišného původu, jimiž se snižují rizika šíření nálezů;
 - c) zamýšlenému použití produktů živočišného původu;
 - d) místu určení produktů živočišného původu.

Článek 225

Obsah veterinárních osvědčení a akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty

1. Veterinární osvědčení pro produkty živočišného původu z živočichů jiných než živých vodních živočichů obsahuje alespoň tyto informace:
 - a) zařízení nebo místo původu a zařízení nebo místo určení;
 - b) popis produktů živočišného původu;
 - c) množství nebo objem produktů živočišného původu;
 - d) identifikace produktů živočišného původu, je-li vyžadována na základě čl. 65 odst. 1 písm. h) nebo pravidel přijatých podle článku 66;
 - e) informace potřebné k prokázání toho, že produkty živočišného původu dané zásilky splňují požadavky na omezení pohybu podle čl. 223 odst. 2 a pravidel přijatých podle čl. 223 odst. 3.

2. Veterinární osvědčení pro produkty živočišného původu z živočichů jiných než živých vodních živočichů může zahrnovat i jiné informace požadované na základě jiných právních předpisů Unie.
3. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se změn a doplnění informací, které mají být obsaženy ve veterinárním osvědčení stanoveném v odstavci 1 tohoto článku.
4. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla týkající se vzorů veterinárních osvědčení stanovených v odstavci 1 tohoto článku.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

Článek 226

Hlášení přemístování produktů živočišného původu do jiných členských států

1. Provozovatelé:
 - a) předem informují příslušný orgán ve svém členském státě původu o zamýšleném přemístování produktů živočišného původu z živočichů jiných než živých vodních živočichů, pokud se vyžaduje, aby zásilky byly doprovázeny veterinárním osvědčením v souladu s čl. 224 odst. 1;
 - b) poskytují veškeré nezbytné informace, aby příslušnému orgánu členského státu původu umožnily hlášení přemístování produktů živočišného původu z živočichů jiných než živých vodních živočichů do členského státu určení v souladu s odstavcem 2.
2. Příslušný orgán členského státu původu nahlásí příslušnému orgánu členského státu určení přemístování produktů živočišného původu z živočichů jiných než živých vodních živočichů v souladu s čl. 220 odst. 1.
3. Na hlášení produktů živočišného původu z živočichů jiných než živých vodních živočichů se použijí články 219 a 220 a pravidla přijatá podle článku 221.

Kapitola 5

Vnitrostátní opatření

Článek 227

Vnitrostátní opatření pro omezení dopadu nálezů jiných než nálezů uvedených na seznamu

1. Představuje-li nákaza jiná než nákaza uvedená na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) významné riziko pro vodní živočichy v členském státě, může dotčený členský stát přijmout vnitrostátní opatření pro prevenci zavlečení nebo tlumení šíření této nákazy.

Členské státy zajistí, aby tato vnitrostátní opatření nepřekračovala rámec toho, co je vhodné a nezbytné pro prevenci zavlečení nebo tlumení šíření dané nákazy v daném členském státě.

2. Členské státy předem oznámí Komisi veškerá navržená vnitrostátní opatření podle odstavce 1, která mohou mít vliv na přemísťování mezi členskými státy.
3. Komise prostřednictvím prováděcích aktů schválí a případně pozmění vnitrostátní opatření uvedená v odstavci 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.
4. Schválení podle odstavce 3 se udělí pouze tehdy, je-li zavedení omezení pohybu mezi členskými státy nezbytné v zájmu prevence zavlečení nebo tlumení šíření nákazy uvedené v odstavci 1, přičemž se zohlední celkový dopad nákazy a přijatých opatření na Unii.

HLAVA III

Živočichové druhů jiných než těch, které jsou definovány jako suchozemská zvířata a vodní živočichové, a zárodečné produkty a produkty živočišného původu z těchto jiných živočichů

Článek 228

Veterinární požadavky týkající se jiných živočichů a zárodečných produktů a produktů živočišného původu z těchto jiných živočichů

Jestliže jsou jiní živočichové druhy uvedenými na seznamu pro nákazu uvedenou na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) a tito jiní živočichové nebo jejich zárodečné produkty či produkty živočišného původu z nich získané představují riziko pro veřejné zdraví nebo zdraví zvířat, uplatní se tyto veterinární požadavky:

- a) požadavky týkající se registrace, schvalování, vedení záznamů a registrů pro zařízení a přepravce stanovené v kapitole 1 hlavy I a v kapitole 1 hlavy II;
- b) požadavky týkající se vysledovatelnosti stanovené v člancích 102 až 105 a v člancích 112 a 113 pro jiná zvířata a v článku 119 pro zárodečné produkty;
- c) požadavky týkající se přemísťování:
 - i) pro jiná zvířata, jež převážně žijí v suchozemském prostředí nebo jsou běžně postihována nálezami suchozemských zvířat, přičemž se zohlední kritéria stanovená v čl. 229 odst. 3 písm. d) a e), v oddílu 1 a oddílu 6 kapitoly 3 hlavy I části IV, kapitolách 4 a 5 hlavy I části IV;
 - ii) pro jiné živočichy, kteří převážně žijí ve vodním prostředí nebo jsou běžně postihováni nálezami vodních živočichů, přičemž se zohlední kritéria stanovená v čl. 229 odst. 3 písm. d) a e), požadavky stanovené v oddílech 1 až 5 kapitoly 2 hlavy II části IV a v kapitole 2 hlavy II;
 - iii) pro jiná zvířata v zájmovém chovu požadavky stanovené v člancích 112 a 152;

- iv) pro zárodečné produkty všeobecné požadavky týkající se přemísťování stanovené v článcích 155 a 156 a zvláštní požadavky na přemísťování do jiných členských států stanovené v článcích 162 a 163;
 - v) pro produkty živočišného původu obecné povinnosti provozovatelů týkající se zdraví zvířat s ohledem na produkci, zpracování a distribuci produktů živočišného původu v rámci Unie podle článků 164 a 223;
- d) následující povinnosti veterinárních osvědčení pro provozovatele a příslušný orgán a vlastního prohlášení provozovatelů:
- i) u jiných živočichů, a to na základě pravidel stanovených v článcích 140 až 148 nebo v článcích 208 až 218;
 - ii) u zárodečných produktů, a to na základě pravidel stanovených v článcích 159 a 160;
 - iii) u produktů živočišného původu, a to na základě pravidel stanovených v článcích 165 a 166 nebo v článcích 224 a 225;
- e) hlášení přemísťování provozovateli a příslušným orgánem s přihlédnutím k požadavkům stanoveným v článcích 149, 150, 151, 161, 167 a v článcích 219 až 221 a v článku 226.

Článek 229

Přenesení pravomocí a prováděcí akty týkající se veterinárních požadavků pro jiné živočichy a zárodečné produkty a produkty živočišného původu jiných živočichů

1. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se doplnění a změn požadavků pro jiné živočichy a jejich zárodečné produkty nebo produkty živočišného původu z nich získané stanovené v článku 228, které jsou nezbytné pro zmírnění rizika nálezů a uvedené v daném článku, pokud jde o:
- a) požadavky týkající se registrace, schvalování, vedení záznamů a registrů pro zařízení, která chovají, a přepravce, kteří přepravují jiné živočichy a jejich zárodečné produkty nebo produkty živočišného původu z nich získané podle čl. 228 písm. a);
 - b) požadavky na vysledovatelnost pro jiné živočichy a jejich zárodečné produkty podle čl. 228 písm. b);
 - c) požadavky na přemísťování pro jiné živočichy, jejich zárodečné produkty a produkty živočišného původu z nich získané podle čl. 228 písm. c);
 - d) požadavky týkající se povinností provozovatelů a příslušného orgánu s ohledem na veterinární osvědčení a povinností provozovatelů s ohledem na dokument obsahující vlastní prohlášení u jiných živočichů a jejich zárodečných produktů a produktů živočišného původu z nich získaných podle čl. 228 písm. d);

- e) požadavky týkající se hlášení přemístování provozovateli a příslušným orgánem u jiných živočichů, jejich zárodečných produktů a produktů živočišného původu z nich získaných podle čl. 228 písm. e).
2. Komise může přijmout prováděcí akty týkající se podrobných pravidel pro provádění opatření k prevenci a tlumení nákaz stanovených v odstavci 1 tohoto článku.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

3. Komise při přijímání aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů uvedených v odstavci 1 a 2 zohlední jedno nebo více z následujících kritérií:
- a) druhy nebo kategorie jiných živočichů jsou uvedeny na seznamu podle čl. 7 odst. 2 jako druhy uvedené na seznamu pro jednu nebo více nákaz uvedených na seznamu, na něž se vztahují určitá opatření k prevenci a tlumení nákaz stanovená v tomto nařízení;
 - b) profil nákazy uvedené na seznamu, která se týká druhů a kategorií jiných živočichů podle písmene a);
 - c) proveditelnost, dostupnost a účinnost opatření k prevenci a tlumení nákaz u druhů uvedených na seznamu, kterých se tato opatření týkají;
 - d) převažující suchozemské nebo vodní životní prostředí těchto jiných živočichů;
 - e) typ nákaz, které tyto jiné živočichy postihují, jež mohou být buď nákazami, které běžně postihují suchozemské živočichy, nebo které běžně postihují vodní živočichy, bez ohledu na převažující životní prostředí uvedené v písmeni b).

ČÁST V

VSTUP DO UNIE A VÝVOZ

Kapitola 1

Vstup zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu ze třetích zemí a území do Unie

ODDÍL 1

POŽADAVKY NA VSTUP DO UNIE

Článek 230

Požadavky na vstup zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie

1. Členské státy povolí vstup zásilek zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu ze třetích zemí nebo území do Unie, pouze pokud splňují tyto požadavky:
 - a) pocházejí ze třetí země nebo území uvedených na seznamu v souladu s článkem 231 pro konkrétní druh a kategorii zvířat nebo zárodečných produktů či produktů živočišného původu nebo z jejich oblasti či jednotky, jestliže se jich netýká odchylka nebo doplňující pravidla přijatá podle čl. 241 odst. 1;
 - b) pocházejí ze zařízení, která jsou schválena a uvedena na seznamu, je-li toto schválení a uvedení na seznamu vyžadováno na základě článku 234 a pravidel přijatých podle článku 235;
 - c) splňují veterinární požadavky pro vstup do Unie stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých v souladu s čl. 236 odst. 1, jsou-li takové požadavky pro zásilky zvířat, zárodečných produktů nebo produktů živočišného původu stanoveny;
 - d) jsou doprovázeny veterinárním osvědčením, prohlášeními a dalšími dokumenty, je-li to vyžadováno na základě čl. 239 odst. 1 nebo pravidel přijatých podle čl. 239 odst. 4.
2. Provozovatelé předloží zásilky zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu ze třetích zemí nebo území pro účely úřední kontroly stanovené v článku 45 nařízení (EU) č. XXX/XXX [*Publication office: enter number*], není-li stanovena odchylka podle uvedeného nařízení v místě vstupu do Unie.

ODDÍL 2 SEZNAMY TŘETÍCH ZEMÍ A ÚZEMÍ

Článek 231

Seznamy třetích zemí a území, z nichž je povolen vstup zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie, a prováděcí akty a akty v přenesené pravomoci

1. Komise prostřednictvím prováděcích aktů vytvoří seznamy třetích zemí a území, z nichž je povolen vstup konkrétních druhů a kategorií zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie, přičemž se zohlední tato kritéria:
 - a) veterinární právní předpisy třetí země nebo území a pravidla pro vstup zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu z jiných třetích zemí a území do této země nebo území;
 - b) záruky poskytnuté příslušným orgánem třetí země nebo území týkající se účinného provádění a kontroly veterinárních právních předpisů uvedených v písmeni a);
 - c) organizace, struktura, zdroje a pravomoci příslušného orgánu ve třetí zemi nebo území;
 - d) postupy týkající se veterinárních osvědčení ve třetí zemi nebo území;
 - e) nakažový status třetí země nebo území nebo jejich oblastí a jednotek, a to s ohledem na:
 - i) nákazy uvedené na seznamu a nově se objevující nákazy;
 - ii) veškeré aspekty zdraví zvířat a veřejného zdraví nebo situace v oblasti životního prostředí ve třetí zemi nebo území nebo v jejich oblasti či jednotce, které mohou představovat riziko pro zdraví zvířat a veřejné zdraví nebo stav životního prostředí v Unii;
 - f) záruky, které může poskytnout příslušný orgán třetí země nebo území, týkající se souladu nebo rovnocennosti s příslušnými veterinárními požadavky použitelnými v Unii;
 - g) pravidelnost a rychlost, s jakou třetí země nebo území poskytuje informace o infekčních nebo přenosných nakaživkách zvířat na svém území Světové organizaci pro zdraví zvířat (OIE), zejména informace o nakaživkách uvedených v Kodexu zdraví suchozemských živočichů a Kodexu zdraví vodních živočichů Světové organizace pro zdraví zvířat;
 - h) výsledky kontrol Komise provedených ve třetí zemi nebo území;
 - i) jakékoliv zkušenosti získané z předchozích vstupů zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu ze třetí země nebo území a výsledky úředních kontrol těchto zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu provedených v místě vstupu do Unie.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

2. Dokud nebudou přijaty seznamy třetích zemí a území stanovené v odstavci 1 a za předpokladu, že tyto seznamy nebyly vytvořeny na základě právních předpisů Unie uvedených v čl. 258 odst. 2, členské státy určí, z jakých třetích zemí a území mohou konkrétní druhy nebo kategorie zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu vstupovat do Unie.

Pro účely prvního pododstavce členské státy zohlední kritéria pro zařazení třetích zemí a území na seznamy stanovená v odst. 1 písm. a) až i) tohoto článku.

3. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se odchylek od odstavce 2 tohoto článku omezujících možnost členských států rozhodnout, z jakých třetích zemí a území může konkrétní druh nebo kategorie zvířat, zárodečných produktů nebo produktů živočišného původu vstoupit do Unie, pokud je to nezbytné z důvodu rizika, jež daný konkrétní druh nebo kategorie zvířat, zárodečných produktů nebo produktů živočišného původu představuje.

Článek 232

Informace, které mají být zahrnuty v seznamech třetích zemí a území

Komise upřesní následující informace pro každou třetí zemi nebo území v seznamech stanovených v čl. 231 odst. 1:

- a) kategorie nebo druhy zvířat, zárodečných produktů nebo produktů živočišného původu, které mohou z dané třetí země nebo území vstoupit do Unie;
- b) informace, zda zvířata, zárodečné produkty nebo produkty živočišného původu upřesněné v souladu s písmenem a) mohou vstoupit do Unie z celého území dané třetí země nebo území, nebo pouze z jedné či více jejích oblastí nebo jednotek.

Článek 233

Pozastavení a odejmutí ze seznamu třetích zemí a území a prováděcí akty

1. Komise prostřednictvím prováděcích aktů pozastaví uvedení na seznamu nebo odejme ze seznamu stanoveného v čl. 231 odst. 1 třetí zemi nebo území či jejich oblast nebo jednotku z kteréhokoli z těchto důvodů:
 - a) třetí země nebo území či jedna nebo více jejích oblastí nebo jednotek již nesplňuje kritéria stanovená v čl. 231 odst. 1 relevantní pro vstup konkrétního druhu nebo kategorie zvířat, zárodečných produktů nebo produktů živočišného původu do Unie;
 - b) nákazová situace ve třetí zemi nebo území či jejich oblasti nebo jednotce je taková, že pozastavení uvedení na seznamu nebo odnětí ze seznamu je nezbytné v zájmu ochrany nákazového statusu Unie;

- c) i přes žádost Komise adresovanou třetí zemi nebo území o aktualizaci informací týkajících se nálezové situace a dalších záležitostí uvedených v čl. 231 odst. 1 uvedená třetí země nebo území tyto informace neposkytly;
- d) třetí země nebo území odmítly souhlasit s tím, aby Komise jménem Unie na jejich území provedla kontrolu.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech souvisejících s vážným rizikem zavlečení nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) do Unie Komise přijme okamžitě použitelné prováděcí akty v souladu s postupem uvedeným v čl. 255 odst. 3.

- 2. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů znovu uvést na seznam třetí zemi nebo území či jejich oblast nebo jednotku, jejichž uvedení na seznamu stanoveném v čl. 231 odst. 1 bylo pozastaveno nebo které byly z tohoto seznamu odejmuty, a to z kteréhokoli z těchto důvodů:
 - a) z důvodů uvedených v odst. 1 písm. a) nebo c) tohoto článku, pokud třetí země nebo území prokáže, že splňuje kritéria pro uvedení na seznamu stanovená v čl. 231 odst. 1;
 - b) z důvodů uvedených v odst. 1 písm. b) tohoto článku, pokud třetí země nebo území poskytne dostatečné záruky, že nálezová situace, jež vedla k danému pozastavení nebo odejmutí z uvedeného seznamu, byla vyřešena nebo již nadále nepředstavuje hrozbu pro zdraví zvířat nebo pro veřejné zdraví v rámci Unie;
 - c) z důvodů uvedených v odst. 1 písm. d) tohoto článku, pokud:
 - i) třetí země nebo území souhlasily s tím, aby Komise jménem Unie na jejich území provedla kontrolu; a
 - ii) z výsledků uvedené kontroly provedené Komisí vyplývá, že daná třetí země nebo území a jejich oblasti nebo jednotky splňují kritéria pro uvedení na seznamu stanovená v čl. 231 odst. 1.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

- 3. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se pravidel, jimiž se mění a doplňují kritéria pro pozastavení uvedení třetí země nebo území či jejich oblastí nebo jednotek na seznamu nebo jejich odejmutí ze seznamu stanoveného v čl. 231 odst. 1 podle odstavce 1 tohoto článku.

ODDÍL 3

SCHVALOVÁNÍ A VYTVÁŘENÍ SEZNAMŮ ZAŘÍZENÍ VE TŘETÍCH ZEMÍCH A ÚZEMÍCH

Článek 234

Schvalování a vytváření seznamů zařízení

1. Členské státy povolí vstup do Unie u suchozemských zvířat a jejich zárodečných produktů pocházejících z typu zařízení, pro který se vyžaduje schválení v Unii v souladu s čl. 89 odst. 2 a s pravidly přijatými podle čl. 89 odst. 3 a článku 90, pokud uvedené zařízení ve třetí zemi nebo území:
 - a) splňuje veterinární požadavky v uvedené třetí zemi nebo území, jež jsou rovnocenné pravidlům pro daný typ zařízení platným v Unii;
 - b) je schváleno a uvedeno na seznamu příslušným orgánem odesílající třetí země nebo území.
2. Komise shromažďuje seznamy schválených zařízení podle odst. 1 písm. b), které obdržela od příslušných orgánů třetích zemí nebo území.
3. Komise poskytne členským státům veškeré nové nebo aktualizované seznamy schválených zařízení, které obdržela od třetích zemí nebo území, a zpřístupní je veřejnosti.

Článek 235

Přenesení pravomocí s ohledem na schvalování a vytváření seznamů zařízení

Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se pravidel odchylných se od požadavků čl. 234 odst. 1 písm. b), jestliže alternativní opatření ke zmírnění rizika zavedená ve třetí zemi nebo území poskytují rovnocenné veterinární záruky v rámci Unie.

ODDÍL 4

VSTUP DRUHŮ A KATEGORIÍ ZVÍŘAT, ZÁRODEČNÝCH PRODUKTŮ A PRODUKTŮ ŽIVOČIŠNÉHO PŮVODU DO UNIE

Článek 236

Přenesení pravomocí s ohledem na veterinární požadavky na vstup druhů a kategorií zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie

1. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se veterinárních požadavků na:
 - a) vstup druhů a kategorií zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie z třetích zemí nebo území;

- b) přemísťování uvedených zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu po jejich vstupu do Unie v rámci Unie a manipulaci s nimi.
2. Veterinární požadavky stanovené v odst. 1 písm. a):
- a) musí být stejně přísné jako veterinární požadavky stanovené v tomto nařízení a v pravidlech přijatých podle tohoto nařízení vztahující se na přemísťování dotčených druhů a kategorií zvířat, zárodečných produktů nebo produktů živočišného původu v rámci Unie; nebo
- b) musí být rovnocenné veterinárním požadavkům vztahujícím se na druhy a kategorie zvířat, zárodečných produktů nebo produktů živočišného původu podle části IV tohoto nařízení.
3. Dokud nebudou přijaty akty v přenesené pravomoci, kterými se stanoví veterinární požadavky, pokud jde o konkrétní druh nebo kategorii zvířat, zárodečných produktů nebo produktů živočišného původu, stanovené v odstavci 1 tohoto článku a za předpokladu, že tyto požadavky dosud nebyly stanoveny na základě právních předpisů Unie uvedených v čl. 258 odst. 2, mohou členské státy použít vnitrostátní předpisy, jestliže tyto předpisy:
- a) splňují požadavky stanovené v odstavci 2 tohoto článku a zohledňují záležitosti uvedené v člancích 237 a 238;
- b) nejsou méně přísné než pravidla stanovená v hlavách I a II části IV.

Článek 237

Skutečnosti, jež je třeba zohlednit v aktech v přenesené pravomoci stanovených v článku 236 s ohledem na vstup zvířat do Unie

Komise při stanovení veterinárních požadavků v aktech v přenesené pravomoci uvedených v čl. 236 odst. 1 s ohledem na vstup konkrétních druhů a kategorií zvířat do Unie zohlední tyto skutečnosti:

- a) nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) a nově se objevující nákazy;
- b) nálezový status Unie, pokud jde o nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) a nově se objevující nákazy;
- c) druhy uvedené na seznamu s ohledem na tyto nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) a nově se objevující nákazy;
- d) věk a pohlaví zvířat;
- e) původ zvířat;
- f) typ zařízení a typ produkce v místě původu a v místě určení;
- g) zamýšlené místo určení;
- h) zamýšlené použití zvířat;

- i) veškerá opatření ke zmírnění rizika platná v třetích zemích nebo územích původu nebo tranzitu anebo po vstupu na území Unie;
- j) veterinární požadavky na přemísťování uvedených zvířat v rámci Unie;
- k) ostatní epizootologické faktory;
- l) mezinárodní veterinární obchodní standardy, které se vztahují na příslušné druhy a kategorie uvedených zvířat.

Článek 238

Skutečnosti, jež je třeba zohlednit v aktech v přenesené pravomoci stanovených v článku 236 s ohledem na vstup zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie

Komise při stanovení veterinárních požadavků v aktech v přenesené pravomoci uvedených v čl. 236 odst. 1 s ohledem na vstup zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie zohlední tyto skutečnosti:

- a) nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) a nově se objevující nákazy;
- b) nálezový status zvířat, z nichž zárodečné produkty nebo produkty živočišného původu pocházejí, a Unie, pokud jde o nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) a nově se objevující nákazy;
- c) typ a povahu konkrétních zárodečných produktů nebo produktů živočišného původu, ošetření, zpracovatelských metod a jiných opatření ke zmírnění rizika, které byly použity v místě původu, odeslání zásilky nebo určení;
- d) typ zařízení a typ produkce v místě původu a v místě určení;
- e) zamýšlené místo určení;
- f) zamýšlené použití zárodečných produktů nebo produktů živočišného původu;
- g) veterinární požadavky vztahující se na přemísťování zárodečných produktů a produktů živočišného původu v rámci Unie;
- h) ostatní epizootologické faktory;
- i) mezinárodní veterinární obchodní standardy, které se vztahují na příslušné zárodečné produkty a produkty živočišného původu.

ODDÍL 5

VETERINÁRNÍ OSVĚDČENÍ, PROHLÁŠENÍ A JINÉ DOKUMENTY

Článek 239

Veterinární osvědčení, prohlášení a jiné dokumenty pro vstup do Unie

1. Členské státy povolí vstup zásilek zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie, pouze pokud jsou doprovázeny:

- a) veterinárním osvědčením vydaným příslušným orgánem třetí země nebo území původu;
 - b) prohlášením nebo jinými dokumenty, jsou-li vyžadovány v souladu s pravidly přijatými podle odst. 4 písm. a).
2. Členské státy nepovolí vstup zásilek zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie, pokud veterinární osvědčení uvedené v odst. 1 písm. a) nebylo ověřeno a podepsáno úředním veterinárním lékařem v třetí zemi nebo území v souladu s požadavky na veterinární osvědčení rovnocennými požadavkům stanoveným v čl. 146 odst. 3 nebo čl. 216 odst. 3 a v pravidlech přijatých podle čl. 146 odst. 4 nebo čl. 216 odst. 4.
3. Členské státy povolí, aby elektronická veterinární osvědčení předkládaná, zpracovávaná a předávaná prostřednictvím IMSOC nahradila doprovázející veterinární osvědčení stanovená v článku 1, jestliže tato elektronická veterinární osvědčení:
- a) obsahují všechny informace, jež musí obsahovat veterinární osvědčení uvedené v odst. 1 písm. a) tohoto článku v souladu s čl. 240 odst. 1 a pravidly přijatými podle čl. 240 odst. 3;
 - b) zajišťují vysledovatelnost zásilek zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu a poskytují vazbu těchto zásilek na elektronické veterinární osvědčení.
4. Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:
- a) odchylek od požadavků na veterinární osvědčení podle odst. 1 písm. a) pro zásilky zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu a od zvláštních pravidel pro veterinární osvědčení u těchto zásilek, jež představují nevýznamné riziko pro zdraví zvířat a veřejné zdraví v rámci Unie, a to díky jednomu nebo více z těchto faktorů:
 - i) kategorie nebo druh zvířat, zárodečných produktů nebo produktů živočišného původu;
 - ii) způsoby chovu a typy produkce zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu;
 - iii) jejich zamýšlené použití;
 - iv) alternativní opatření ke zmírnění rizika zavedená ve třetích zemích nebo územích původu nebo tranzitu anebo po vstupu na území Unie, která zajišťují rovnocennou ochranu zdraví zvířat a veřejného zdraví v Unii podle tohoto nařízení;
 - v) poskytování záruk ze strany třetí země nebo území, že soulad s požadavky pro vstup do Unie je prokázán jinými prostředky než prostřednictvím veterinárního osvědčení;

- b) požadavků na zásilky zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu vstupujících do Unie, aby byly doprovázeny prohlášením nebo jinými dokumenty potřebnými k prokázání, že zvířata, zárodečné produkty a produkty živočišného původu vstupující do Unie splňují veterinární požadavky pro vstup do Unie stanovené v pravidlech přijatých v souladu s čl. 236 odst. 1.

Článek 240

Obsah veterinárních osvědčení

1. Veterinární osvědčení uvedené v čl. 239 odst. 1 písm. a) obsahuje alespoň tyto informace:
 - a) název a adresu:
 - i) zařízení nebo místa původu;
 - ii) zařízení nebo místa určení;
 - iii) případných zařízení pro svody nebo pro odpočinek chovaných zvířat;
 - b) popis zvířat, zárodečných produktů nebo produktů živočišného původu;
 - c) počet nebo objem zvířat, zárodečných produktů nebo produktů živočišného původu;
 - d) případně identifikaci a registraci zvířat nebo zárodečných produktů;
 - e) informace potřebné k prokázání toho, že zvířata, zárodečné produkty a produkty živočišného původu dané zásilky splňují veterinární požadavky pro vstup do Unie stanovené v článku 230 a čl. 236 odst. 3 a v pravidlech přijatých podle čl. 236 odst. 1 a článku 241.
2. Veterinární osvědčení uvedené v čl. 239 odst. 1 písm. a) může obsahovat jiné informace požadované na základě jiných právních předpisů Unie.
3. Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:
 - a) informací, které mají být obsaženy ve veterinárním osvědčení uvedeném v čl. 239 odst. 1 písm. a) mimo informací uvedených v odstavci 1 tohoto článku;
 - b) informací, které mají být obsaženy v prohlášeních nebo jiných dokumentech uvedených v čl. 239 odst. 1 písm. b).
4. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla týkající se vzorů formulářů veterinárních osvědčení, prohlášení a jiných dokumentů uvedených v čl. 239 odst. 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.
5. Až do stanovení pravidel v aktech v přenesené pravomoci a v prováděcích aktech přijatých podle odstavce 3 a 4 tohoto článku, pokud jde o konkrétní druhy nebo kategorie zvířat, zárodečných produktů nebo produktů živočišného původu, a za

předpokladu, že tato pravidla nebyla stanovena podle právních předpisů Unie uvedených v čl. 258 odst. 2, mohou členské státy uplatňovat vnitrostátní pravidla, jsou-li v souladu s podmínkami stanovenými v odstavci 1 tohoto článku.

ODDÍL 6

ODCHYLKY A DOPLŇKOVÉ POŽADAVKY PRO URČITÉ KATEGORIE ZVÍŘAT, ZÁRODEČNÝCH PRODUKTŮ A PRODUKTŮ ŽIVOČIŠNÉHO PŮVODU

Článek 241

Odchylky a doplňkové požadavky pro určité kategorie zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu

1. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253 týkajících se odchylek od požadavků stanovených v čl. 230 odst. 1 a v článcích 234 a 239 a doplňkových požadavků pro vstup do Unie u:
 - a) zvířat:
 - i) určených pro cirkusy, akce, výstavy, přehlídky a uzavřená zařízení;
 - ii) která jsou zvířaty v zájmovém chovu;
 - iii) určených k použití pro vědecké účely;
 - iv) pro něž Unie není konečným místem určení;
 - v) která pocházejí z Unie a která jsou přemísťována do třetí země nebo území a poté z dané třetí země nebo území nazpět do Unie;
 - vi) která pocházejí z Unie a která jsou při tranzitu přepravována přes třetí zemi nebo území do jiné části Unie;
 - vii) která jsou dočasně určena na pastvu poblíž hranice Unie;
 - viii) která představují nevýznamné riziko pro nakažový status v rámci Unie;
 - b) produktů živočišného původu:
 - i) určených k osobnímu použití;
 - ii) pro spotřebu v dopravních prostředcích, které přijíždějí z třetích zemí nebo území;
 - c) zárodečných produktů a produktů živočišného původu:
 - i) určených k použití jako obchodní vzorky;
 - ii) určených k použití jako výzkumné a diagnostické vzorky;
 - iii) pro něž Unie není konečným místem určení;

- iv) které pocházejí z Unie a které jsou přemísťovány do třetí země nebo území a poté z dané třetí země nebo území nazpět do Unie;
- v) které pocházejí z Unie a které jsou přepravovány přes území třetí země nebo přes tranzitní území do jiné části Unie;
- vi) které představují nevýznamné riziko pro nakažový status v rámci Unie.

Tyto akty v přenesené pravomoci zohlední otázky uvedené v člancích 237 a 238.

2. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla:

- a) týkající se vzorů formulářů veterinárních osvědčení, prohlášení a jiných dokumentů pro kategorie zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu uvedených v odstavci 1;
- b) uvádějící pro produkty uvedené v odstavci 1 tohoto článku kódy kombinované nomenklatury, pokud tyto kódy nejsou stanoveny podle pravidel přijatých podle čl. 45 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) č. XXX/XXX ... [*No to be added...o úředních kontrolách*].

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

Kapitola 2

Vstup určitého zboží jiného než zvířata, zárodečné produkty a produkty živočišného původu ze třetích zemí a území do Unie

Článek 242

Patogenní původci a akty v přenesené pravomoci

1. Jakákoli fyzická nebo právnická osoba přivážející patogenní původce do Unie:
 - a) zajistí, aby jejich vstup do Unie nepředstavoval riziko pro zdraví zvířat nebo veřejné zdraví v Unii s ohledem na nákazy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) a nově se objevující nákazy;
 - b) přijme vhodná opatření pro prevenci a tlumení nakaž, aby se zajistilo, že vstup těchto patogenních původců do Unie nepředstavuje riziko z hlediska bioterorismu.
2. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253, kterými se stanoví požadavky pro vstup patogenních původců do Unie, které se týkají:
 - a) balení patogenních původců;
 - b) ostatních opatření ke zmírnění rizika vyžadovaných pro zabránění uvolnění a šíření patogenních původců.

Článek 243

Rostlinný materiál a akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty

1. Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:
 - a) zvláštních veterinárních požadavků na vstup rostlinného materiálu, který působí jako cesta přenosu nálezů uvedených na seznamu nebo nově se objevujících nálezů, do Unie;
 - b) požadavků na:
 - i) veterinární osvědčení s přihlédnutím k pravidlům stanoveným v čl. 239 odst. 1 písm. a) a čl. 239 odst. 2 a 3; nebo
 - ii) prohlášení nebo jiné dokumenty s přihlédnutím k pravidlům stanoveným v čl. 239 odst. 1 písm. b).
2. Komise stanoví veterinární požadavky uvedené v odstavci 1 tohoto článku v případě nepříznivé nálezové situace v třetích zemích nebo územích, pokud jde o nález uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) nebo nově se objevující nález, přičemž se zohlední tato kritéria:
 - a) zda nález uvedená na seznamu nebo nově se objevující nález, jež se mohou přenášet prostřednictvím rostlinného materiálu, představují vážné riziko pro zdraví zvířat nebo lidí v Unii;
 - b) pravděpodobnost, že zvířata druhů uvedených na seznamu pro konkrétní nález uvedenou na seznamu nebo nově se objevující nález přijdou do přímého či nepřímého styku s rostlinným materiálem uvedeným v odstavci 1;
 - c) dostupnost a účinnost alternativních opatření ke zmírnění rizika s ohledem na uvedený rostlinný materiál, která mohou zamezit riziku přenosu uvedenému v odst. 2 písm. a) nebo je snížit na minimum.
3. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla, která uvádějí pro rostlinný materiál uvedený v odstavci 1 tohoto článku kódy kombinované nomenklatury, není-li to stanoveno podle pravidel přijatých podle čl. 45 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) č. XXX/XXX [Number to be added - o úředních kontrolách].

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

Článek 244

Přepavní prostředky, vybavení, obalové materiály, přeprava vody a krmiv a krmiv z pastvin a akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty

1. Provozovatelé přivážející zvířata a produkty do Unie přijmou vhodná a nezbytná opatření pro prevenci nálezů během přepravy podle čl. 122 odst. 1 a čl. 191 odst. 1.
2. Komise je v souladu s článkem 253 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:

- a) zvláštních veterinárních požadavků na vstup do Unie u:
- a) přepravních prostředků pro zvířata, zárodečných produktů, produktů živočišného původu, vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů;
 - b) vybavení, obalového materiálu nebo přepravy vody pro zvířata, zárodečných produktů, produktů živočišného původu, vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů nebo krmiva a krmiva z pastvin, jež mohou přenášet nákazy zvířat;
- b) požadavků na:
- i) veterinární osvědčení s přihlédnutím k pravidlům stanoveným v čl. 239 odst. 1 písm. a) a čl. 239 odst. 2 a 3; nebo
 - ii) prohlášení nebo jiné dokumenty s přihlédnutím k pravidlům stanoveným v čl. 239 odst. 1 písm. b).
3. Komise stanoví veterinární požadavky uvedené v odstavci 2 v případě nepříznivé nakažové situace týkající se jedné nebo více nakaž uvedených na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) nebo nově se objevujících nakaž, jež představují vážné riziko pro zdraví zvířat a lidí v Unii v:
- a) sousední třetí zemi;
 - b) třetí zemi původu;
 - c) třetí zemi tranzitu.
4. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla, která uvádějí pro zboží uvedené v odst. 2 písm. a) tohoto článku kódy kombinované nomenklatury, není-li to stanoveno podle pravidel přijatých podle čl. 45 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) č. XXX/XXX [*Publication office: No of Regulation*] o úředních kontrolách.
- Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

Kapitola 3

Vývoz

Článek 245 *Vývoz z Unie*

1. Členské státy přijmou vhodná opatření, která zajistí, že vývoz a opětovný vývoz zvířat a produktů z Unie do třetí země nebo území probíhá v souladu s pravidly pro přemísťování zvířat a produktů mezi členskými státy stanovenými v části IV, přičemž se zohlední nakažový status v třetí zemi nebo území určení nebo v jejich oblasti či jednotce s ohledem na nakažy uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 1 písm. d) a nově se objevující nakažy.

Je-li to však vyžadováno příslušným orgánem dovážející třetí země nebo území nebo je-li to stanoveno právními předpisy, normami, zásadami správné praxe a jinými právními a správními postupy platnými v dané zemi nebo území, může vývoz a opětovný vývoz z Unie probíhat v souladu s uvedenými ustanoveními.

2. Jsou-li použitelná ustanovení dvoustranných dohod uzavřených mezi Unií a třetí zemí nebo územím, musí zvířata a produkty vyvážené z Unie do této třetí země nebo území splňovat uvedená ustanovení.

ČÁST VI MIMOŘÁDNÁ OPATŘENÍ

ODDÍL 1

MIMOŘÁDNÁ OPATŘENÍ TÝKAJÍCÍ SE PŘEMÍSTOVÁNÍ ZVÍŘAT A PRODUKTŮ V RÁMCI UNIE A PŘEPRAVNÍCH PROSTŘEDKŮ A JINÉHO MATERIÁLU, KTERÉ S TĚMITO ZVÍŘATY A PRODUKTY MOHLY PŘIJÍT DO STYKU

Článek 246

Mimořádná opatření, která mají být přijata příslušným orgánem dotčeného členského státu v případě ohniska nákazy uvedené na seznamu nebo nově se objevující nákazy nebo výskytu nebezpečí na jeho území

1. V případě ohniska nákazy uvedené na seznamu nebo nově se objevující nákazy nebo výskytu nebezpečí, jež může představovat vážné riziko, příslušný orgán členského státu, ve kterém k němu došlo, v závislosti na závažnosti dané situace a nákazy nebo nebezpečí okamžitě v zájmu zabránění šíření nákazy nebo nebezpečí přijme jedno nebo více z těchto mimořádných opatření:
 - a) u nákaz uvedených na seznamu:
 - i) podle čl. 8 odst. 1 písm. a) opatření pro tlumení nákaz stanovená v kapitole 1 hlavy II části III;
 - ii) podle čl. 8 odst. 1 písm. b) a c) opatření pro tlumení nákaz stanovená v kapitole 2 hlavy II části III;
 - b) u nově se objevujících nákaz a nebezpečí:
 - i) omezení pohybu zvířat a produktů pocházejících ze zařízení nebo případně z uzavřených oblastí nebo jednotek, kde došlo k ohnisku nebo výskytu nebezpečí, a přepravních prostředků a jiného materiálu, které s těmito zvířaty nebo produkty mohly přijít do styku;
 - ii) karanténu zvířat a izolaci produktů;
 - iii) opatření týkající se dozoru a vysledovatelnosti;
 - iv) jakákoli vhodná mimořádná opatření pro tlumení nákaz stanovená v kapitole 1 hlavy II části III;
 - c) jakékoli jiné mimořádné opatření, jež bude považovat za vhodné pro účinné a efektivní tlumení a zabránění rozšíření nákazy nebo nebezpečí.
2. Příslušný orgán uvedený v odstavci 1 informuje Komisi a ostatní členské státy:
 - a) okamžitě o ohnisku nebo výskytu nebezpečí uvedených v odstavci 1;

- b) neprodleně o mimořádných opatřeních přijatých podle odstavce 1.

Článek 247

Mimořádná opatření přijímaná jinými členskými státy, než je členský stát, v němž nastalo ohnisko nebo nebezpečí

1. Příslušný orgán jiného členského státu, než je stát, v němž nastalo ohnisko nebo nebezpečí uvedená v čl. 246 odst. 1, přijme jedno nebo více z mimořádných opatření uvedených v čl. 246 odst. 1, jestliže na svém území zjistí výskyt zvířat nebo produktů z členského státu uvedeného v čl. 246 odst. 1 nebo přepravních prostředků či jiného materiálu, které s těmito zvířaty a produkty mohly přijít do styku.
2. Příslušný orgán uvedený v odstavci 1 tohoto článku může v případě vážného rizika až do přijetí mimořádných opatření Komisí podle článku 248 přijmout dočasná mimořádná opatření uvedená v čl. 246 odst. 1, a to v závislosti na závažnosti situace týkající se zvířat nebo produktů pocházejících ze zařízení či z jakýchkoli jiných míst nebo případně z uzavřených pásem členského státu, v němž nastalo ohnisko nebo nebezpečí uvedená v čl. 246 odst. 1, nebo přepravních prostředků či jiného materiálu, které s těmito zvířaty mohly přijít do styku.
3. Příslušný orgán uvedený v odstavci 1 informuje Komisi a ostatní členské státy:
 - a) okamžitě o ohnisku nebo výskytu nebezpečí uvedených v odstavci 1;
 - b) neprodleně o mimořádných opatřeních přijatých podle odstavce 1 a 2.

Článek 248

Mimořádná opatření Komise

1. V případě ohniska nákazy nebo výskytu nebezpečí podle čl. 246 odst. 1 a mimořádných opatření přijatých příslušnými orgány členských států v souladu s čl. 246 odst. 1 a čl. 247 odst. 1 a 2 Komise přezkoumá situaci a přijatá mimořádná opatření a prostřednictvím prováděcího aktu přijme jedno nebo více mimořádných opatření stanovených v čl. 246 odst. 1, jež se týkají zvířat a produktů a přepravních prostředků a jiného materiálu, které s těmito zvířaty nebo produkty mohly přijít do styku, a to v kterémkoli z těchto případů:
 - a) Komise nebyla informována o všech opatřeních přijatých podle čl. 246 odst. 1 a čl. 247 odst. 1 a 2;
 - b) Komise opatření přijatá podle čl. 246 odst. 1 a čl. 247 odst. 1 a 2 považuje za nepřiměřená;
 - c) Komise se domnívá, že je nutné schválit nebo nahradit opatření přijatá příslušnými orgány členských států podle čl. 246 odst. 1 a čl. 247 odst. 1 a 2, aby se předešlo neoprávněnému narušení přemístování zvířat a produktů.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

2. V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech souvisejících vážným rizikem šíření nákazy nebo nebezpečí může Komise přijímat okamžitě použitelné prováděcí akty podle čl. 255 odst. 3.

ODDÍL 2

MIMOŘÁDNÁ OPATŘENÍ TÝKAJÍCÍ SE ZÁSILEK ZVÍŘAT A PRODUKTŮ POCHÁZEJÍCÍCH ZE TŘETÍCH ZEMÍ A ÚZEMÍ A PŘEPRAVNÍCH PROSTŘEDKŮ A JINÉHO MATERIÁLU, KTERÉ S TĚMITO ZÁSILKAMI MOHLY PŘIJÍT DO STYKU

Článek 249

Mimořádná opatření přijímaná příslušným orgánem členského státu

Jestliže se příslušný orgán členského státu dozví o zásilce zvířat nebo produktů pocházející ze třetí země nebo území anebo o přepravním prostředku či materiálech, které mohly přijít do styku s touto zásilkou, která může představovat vážné riziko pro Unii v důsledku případné infekce nebo kontaminace nákazami uvedenými na seznamu nebo nově se objevujícími nákazami či nebezpečí, neprodleně:

- a) přijmou jedno nebo více z těchto mimořádných opatření nezbytných ke zmírnění tohoto rizika v závislosti na závažnosti situace:
- i) zničení zásilky;
 - ii) karanténu zvířat a izolaci produktů;
 - iii) opatření týkající se dozoru a vysledovatelnosti;
 - iv) případně jakékoli z opatření pro tlumení nákazy uvedených v kapitole 1 hlavy II části III;
 - v) jakékoli jiné mimořádné opatření, jež bude považovat za vhodné, aby se zabránilo šíření nákazy nebo nebezpečí do Unie;
- b) okamžitě uvědomí Komisi a ostatní členské státy o rizicích spojených s danou zásilkou a o původu zásilky prostřednictvím IMSOC.

Článek 250

Mimořádná opatření Komise

1. V případě, že se ve třetí zemi nebo území vyskytne nebo rozšíří nákaza uvedená na seznamu, nově se objevující nákaza nebo nebezpečí, jež mohou představovat vážné riziko, nebo v případech jiného závažného veterinárního nebo hygienického důvodu může Komise z vlastního podnětu nebo na žádost členského státu prostřednictvím prováděcího aktu a v závislosti na závažnosti situace přijmout jedno nebo více z těchto mimořádných opatření:
- a) pozastavit vstup zásilek zvířat a produktů do Unie, jakož i přepravních prostředků nebo jiného materiálu, které s těmito zásilkami, jež mohou danou nákazu nebo nebezpečí šířit do Unie, mohly přijít do styku;

- b) stanovit zvláštní požadavky na vstup zásilek zvířat a produktů do Unie, jakož i přepravních prostředků a jiného materiálu, které s těmito zásilkami, jež mohou danou nákazu nebo nebezpečí šířit do Unie, mohly přijít do styku;
- c) přijmout jiná vhodná mimořádná opatření pro tlumení nákaz s cílem zabránit šíření dané nákazy nebo nebezpečí do Unie.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

- 2. V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech souvisejících s vážným rizikem Komise po konzultaci s dotčeným členským státem neprodleně přijme příslušné prováděcí akty v souladu s postupem uvedeným v čl. 255 odst. 3.

Článek 251

Mimořádná opatření přijatá členskými státy v případě, že Komise nejedná

- 1. Jestliže členský stát požádá Komisi, aby přijala mimořádná opatření podle článku 250, a Komise tak neučinila, pak daný členský stát:
 - a) může do přijetí mimořádných opatření Komisí v souladu s odstavcem 2 tohoto článku přijmout jedno nebo více dočasných mimořádných opatření uvedených v čl. 249 písm. a), jež se týkají zásilek zvířat a produktů a přepravních prostředků a jiného materiálu, které s těmito zásilkami pocházejícími ze třetí země nebo území podle čl. 250 odst. 1 mohly přijít do styku, a to v závislosti na závažnosti situace na svém území;
 - b) o těchto mimořádných opatřeních neprodleně uvědomí Komisi a příslušné orgány jiných členských států a uvedou důvod jejich přijetí.
- 2. Komise přezkoumá situaci a mimořádná opatření přijatá členským státem v souladu s odstavcem 1 tohoto článku a v případě potřeby přijme prostřednictvím prováděcího aktu jedno nebo více mimořádných opatření stanovených v článku 250.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 255 odst. 2.

- 3. V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech souvisejících s vážným rizikem přijme Komise postupem podle čl. 255 odst. 3 okamžitě použitelné prováděcí akty.

ČÁST VII SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

HLAVA I Procesní ustanovení

Článek 252 Změna příloh I a II

Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253, pokud jde o změny příloh I a II za účelem zohlednění technického pokroku, vědeckého vývoje a změněných okolností v oblasti veřejného zdraví a zdraví zvířat.

Článek 253 Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 4 odst. 2, čl. 6 odst. 2, čl. 9 odst. 2, čl. 11 odst. 3, čl. 13 odst. 2, čl. 15 odst. 2, čl. 16 odst. 3, čl. 18 odst. 3, článku 24, článku 28, čl. 30 odst. 4, čl. 31 odst. 2, čl. 34 odst. 2, čl. 37 odst. 5, článku 39, čl. 41 odst. 3, čl. 42 odst. 5, čl. 44 odst. 1, článku 47, čl. 48 odst. 3, čl. 53 odst. 2, čl. 54 odst. 3, čl. 55 odst. 2, čl. 58 odst. 2, článku 63, čl. 64 odst. 4, článku 67, čl. 68 odst. 2, čl. 70 odst. 3, čl. 72 odst. 2, čl. 73 odst. 3, čl. 74 odst. 3, čl. 76 odst. 2, článku 79, čl. 80 odst. 4, čl. 85 odst. 3, čl. 89 odst. 3, čl. 92 odst. 2, čl. 96 odst. 3, čl. 100 odst. 1, čl. 103 odst. 2, článku 14, článku 115, čl. 119 odst. 1, čl. 122 odst. 2, čl. 128 odst. 1, čl. 129 odst. 2, článku 132, čl. 133 odst. 2, čl. 134 odst. 2, čl. 135 odst. 3, čl. 136 odst. 4, článku 137, čl. 141 odst. 1, čl. 143 odst. 1, článku 144, čl. 146 odst. 4, čl. 148 odst. 3, čl. 151 odst. 1, čl. 152 odst. 2, čl. 154 odst. 1, článku 158, čl. 159 odst. 5, čl. 160 odst. 3, čl. 162 odst. 2, čl. 163 odst. 3, čl. 164 odst. 3, čl. 165 odst. 5, čl. 166 odst. 3, čl. 174 odst. 3, čl. 179 odst. 2, čl. 184 odst. 1, čl. 188 odst. 1, čl. 191 odst. 2, čl. 196 odst. 2, čl. 199 odst. 3, čl. 200 odst. 3, čl. 201 odst. 2, čl. 202 odst. 2, čl. 203 odst. 2, čl. 204 odst. 3, článku 205, článku 211, čl. 213 odst. 1, článku 214, čl. 216 odst. 4, čl. 218 odst. 3, čl. 221 odst. 1, čl. 222 odst. 3, čl. 223 odst. 3, čl. 224 odst. 5, čl. 225 odst. 3, čl. 229 odst. 1, čl. 231 odst. 3, čl. 233 odst. 3, článku 235, čl. 236 odst. 1, čl. 239 odst. 4, čl. 240 odst. 3, čl. 241 odst. 1, čl. 242 odst. 2, čl. 243 odst. 1, čl. 244 odst. 2, článku 252, čl. 259 odst. 2, čl. 260 odst. 2 a čl. 261 odst. 2 je svěřena Komisi na dobu neurčitou ode dne (*).
3. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 229 odst. 1 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne (*).

(*) Datum vstupu základního legislativního aktu v platnost nebo jiné datum stanovené zákonodárcem.

4. Přenesení pravomoci uvedené v odstavci 1 tohoto článku a podle čl. 229 odst. 1 může být kdykoli zrušeno Evropským parlamentem nebo Radou. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí o zrušení pravomoci nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle ustanovení uvedených v odstavci 2 tohoto článku a podle čl. 229 odst. 1 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 254

Postup pro naléhavé případy

1. Akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto článku vstupují v platnost bezodkladně a jsou použitelné, pokud proti nim není vyslovena námitka v souladu s odstavcem 2. V oznámení aktu v přenesené pravomoci Evropskému parlamentu a Radě se uvedou důvody použití postupu pro naléhavé případy.
2. Evropský parlament nebo Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námitky postupem uvedeným v čl. 253 odst. 6. V takovém případě zruší Komise tento akt neprodleně poté, co jí Evropský parlament nebo Rada oznámí rozhodnutí o vyslovení námitek.

Článek 255

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva, zřízený čl. 58 odst. 1 nařízení (ES) č. 178/2002. Uvedený výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 uvedeného nařízení.

HLAVA II

Sankce

Článek 256

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušení ustanovení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná pro provádění těchto pravidel. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Členské státy oznámí tato opatření Komisi nejpozději do [*datum bude vloženo: jeden rok od data použitelnosti tohoto nařízení*] a neprodleně jí sdělí veškeré následné změny, jež se jich týkají.

HLAVA III

Opatření členských států

Článek 257

Opatření členských států

1. Členské státy mohou na svém území použít další nebo přísnější opatření, než jsou opatření stanovená v tomto nařízení, která se týkají pouze:
 - a) odpovědností v oblasti zdraví zvířat podle kapitoly 3 části I;
 - b) hlášení v rámci členských států podle článku 16;
 - c) dozoru podle kapitoly 2 části II;
 - d) registrace, schvalování, vedení záznamů a registrů podle kapitoly 1 hlavy I a kapitoly 1 hlavy II části IV;
 - e) požadavků na vysledovatelnost pro chovaná suchozemská zvířata a zárodečné produkty podle kapitoly 2 hlavy I části IV.
2. Opatření členských států uvedená v článku 1 musí být v souladu s pravidly stanovenými v tomto nařízení a nesmějí:
 - a) bránit přemístování zvířat a produktů mezi členskými státy;
 - b) být v rozporu s pravidly uvedenými v odstavci 1.

ČÁST VIII PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 258 Zrušení

1. Rozhodnutí 78/642/EHS, směrnice 79/110/EHS, směrnice 81/6/EHS, rozhodnutí 89/455/EHS, směrnice 90/423/EHS, rozhodnutí 90/678/EHS se zrušují.
2. Zrušují se tyto akty ode dne [*datum použitelnosti tohoto nařízení*]:
 - směrnice 64/432/EHS,
 - směrnice 77/391/EHS,
 - směrnice 78/52/EHS,
 - směrnice 80/1095/EHS,
 - směrnice 82/894/EHS,
 - směrnice 88/407/EHS,
 - směrnice 89/556/EHS,
 - směrnice 90/429/EHS,
 - směrnice 91/68/EHS,
 - rozhodnutí 91/666/EHS,
 - směrnice 92/35/EHS,
 - směrnice 92/65/EHS,
 - směrnice 92/66/EHS,
 - směrnice 92/118/EHS,
 - směrnice 92/119/EHS,
 - rozhodnutí 95/410/ES,
 - směrnice 2000/75/ES,
 - rozhodnutí 2000/258/ES,
 - nařízení (ES) č. 1760/2000,
 - směrnice 2001/89/ES,

- směrnice 2002/60/ES,
- směrnice 2002/99/ES,
- směrnice 2003/85/ES,
- nařízení (EU) č. [XXX/XXX... [*Publication office: Number to be inserted... o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu a o zrušení nařízení (ES) č. 998/2003*],
- nařízení (ES) č. 21/2004,
- směrnice 2004/68/ES,
- směrnice 2005/94/ES,
- směrnice 2006/88/ES,
- směrnice 2008/71/ES,
- směrnice 2009/156/ES,
- směrnice 2009/158/ES.

Odkazy na zrušené akty se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze III tohoto nařízení.

3. Akty přijaté Komisí na základě aktů Rady a Evropského parlamentu uvedených v odstavci 2 zůstávají v platnosti, pokud nejsou v rozporu s pravidly stanovenými tímto nařízením.

Článek 259

Přechodná opatření týkající se zrušení nařízení (ES) č. 1760/2000, nařízení (ES) č. 21/2004 a směrnice 2008/71/ES

1. Bez ohledu na čl. 258 odst. 2 tohoto nařízení se nařízení (ES) č. 1760/2000, nařízení (ES) č. 21/2004 a směrnice 2008/71/ES nadále použijí až do data, jež má být stanoveno v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle odstavce 2 tohoto článku.
2. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 252, pokud jde o datum, od něhož nebudou akty uvedené v odstavci 1 tohoto článku již použitelné.

Tímto datem je datum použití odpovídajících pravidel, která mají být přijata podle aktů v přenesené pravomoci stanovených v čl. 103 odst. 2 a v člancích 114 a 115 tohoto nařízení.

Článek 260

Přechodná opatření týkající se zrušení směrnic 92/66/EHS, 2000/75/ES, 2001/89/ES, 2000/75/ES, 2002/60/ES, 2003/85/ES a 2005/94/ES

1. Bez ohledu na čl. 258 odst. 2 tohoto nařízení se směrnice 92/66/EHS, 2000/75/ES, 2001/89/ES, 2000/75/ES, 2002/60/ES, 2003/85/ES a 2005/94/ES nadále použijí až do data, jež má být stanoveno v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle odstavce 2 tohoto článku.
2. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253, pokud jde o datum, od něhož nebudou směrnice uvedené v odstavci 1 tohoto článku již použitelné.

Tímto datem je datum použití odpovídajících pravidel, která mají být přijata podle aktů v přenesené pravomoci stanovených v čl. 44 odst. 1, čl. 47 odst. 1, čl. 48 odst. 3, čl. 53 odst. 1, čl. 54 odst. 3, čl. 58 odst. 2, článku 63, čl. 64 odst. 4, článku 67 a čl. 68 odst. 2 a čl. 70 odst. 3 tohoto nařízení.

Článek 261

Přechodná opatření týkající se zrušení nařízení (EU) č. [XXX/XXX o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu]

1. Bez ohledu na čl. 258 odst. 2 tohoto nařízení se nařízení (EU) č. [XXX/XXX] nadále použije až do data, jež má být stanoveno v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle odstavce 2 tohoto článku.
2. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 253, pokud jde o datum, od něhož nebude nařízení XXX/XXX již použitelné.

Tímto datem je datum použití odpovídajících pravidel, která mají být přijata podle aktů v přenesené pravomoci stanovených v čl. 114 písm. f) a čl. 152 odst. 2 a čl. 222 odst. 3 tohoto nařízení.

Článek 262

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne [36 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*

PŘÍLOHA I

Druhy zvířat v zájmovém chovu

ČÁST A

Psi (*Canis lupus familiaris*)

Kočky (*Felis silvestris catus*)

Fretky (*Mustela putorius furo*)

ČÁST B

Bezobratlí (kromě včel a čmeláků a měkkýšů a korýšů)

Okrasní vodní živočichové

Obojživelníci

Plazi

Ptáci: všechny druhy ptáků kromě drůbeže

Savci: hlodavci a králíci jiní než pro výrobu potravin.

PŘÍLOHA II

Druhy kopytníků

Taxon		
Řád	Čeleď	Druh
Lichokopytníci (Perissodactyla)	Koňovití (Equidae)	<i>Equus</i> spp.
	Tapírovití (Tapiridae)	<i>Tapirus</i> spp.
	Rhinoceritidae	<i>Ceratotherium</i> spp., <i>Dicerorhinus</i> spp., <i>Diceros</i> spp., <i>Rhinoceros</i> spp.
Sudokopytníci (Artiodactyla)	Antilocapridae	<i>Antilocapra</i> ssp.
	Bovidae	<i>Addax</i> ssp., <i>Aepyceros</i> ssp., <i>Alcelaphus</i> ssp., <i>Ammodorcas</i> ssp., <i>Ammotragus</i> ssp., <i>Antidorcas</i> ssp., <i>Antilope</i> ssp., <i>Bison</i> ssp., <i>Bos</i> ssp. (včetně <i>Bibos</i> , <i>Novibos</i> , <i>Poephagus</i>), <i>Boselaphus</i> ssp., <i>Bubalus</i> ssp. (včetně <i>Anoa</i>), <i>Budorcas</i> ssp., <i>Capra</i> ssp., <i>Cephalophus</i> ssp., <i>Connochaetes</i> ssp., <i>Damaliscus</i> ssp. (včetně <i>Beatragus</i>), <i>Dorcatragus</i> ssp., <i>Gazella</i> ssp., <i>Hemitragus</i> ssp., <i>Hippotragus</i> ssp., <i>Kobus</i> ssp., <i>Litocranius</i> ssp., <i>Madogua</i> ssp., <i>Naemorhedus</i> ssp. (včetně <i>Nemorhaedus</i> a <i>Capricornis</i>), <i>Neotragus</i> ssp., <i>Oreamuos</i> ssp., <i>Oreotragus</i> ssp., <i>Oryx</i> ssp., <i>Ourebia</i> ssp., <i>Ovibos</i> ssp., <i>Ovis</i> ssp., <i>Patholops</i> ssp., <i>Pelea</i> ssp., <i>Procapra</i> ssp., <i>Pseudois</i> ssp., <i>Pseudoryx</i> ssp., <i>Raphicerus</i> ssp., <i>Redunca</i> ssp., <i>Rupicapra</i> ssp., <i>Saiga</i> ssp., <i>Sigmoceros-</i> <i>Alecelaphus</i> ssp., <i>Sylvicapra</i> ssp., <i>Syncerus</i> ssp., <i>Taurotragus</i> ssp., <i>Tetracerus</i> ssp., <i>Tragelaphus</i> ssp. (včetně <i>Boocerus</i>).
	Camelidae	<i>Camelus</i> ssp., <i>Lama</i> ssp., <i>Vicugna</i> ssp.
	Cervidae	<i>Alces</i> ssp., <i>Axis-Hyelaphus</i> ssp., <i>Blastocerus</i> ssp., <i>Capreolus</i> ssp., <i>Cervus-Rucervus</i> ssp., <i>Dama</i> ssp., <i>Elaphurus</i> ssp., <i>Hippocamelus</i> ssp., <i>Hydropotes</i> ssp., <i>Mazama</i> ssp., <i>Megamuntiacus</i> ssp., <i>Muntiacus</i> ssp., <i>Odocoileus</i> ssp., <i>Ozotoceros</i> ssp., <i>Pudu</i> ssp., <i>Rangifer</i> ssp.
	Giraffidae	<i>Giraffa</i> ssp., <i>Okapia</i> ssp.
	Hippopotamidae	<i>Hexaprotodon-Choeropsis</i> ssp., <i>Hippopotamus</i> ssp.
	Moschidae	<i>Moschus</i> ssp.
	Suidae (prasatoviti)	<i>Babyrousa</i> ssp., <i>Hylochoerus</i> ssp., <i>Phacochoerus</i> ssp., <i>Potamochoerus</i> ssp., <i>Sus</i> ssp.
	Tayassuidae	<i>Catagonus</i> ssp., <i>Pecari-Tayassu</i> ssp.
	Tragulidae	<i>Hyemoschus</i> ssp., <i>Tragulus-Moschiola</i> ssp.
Proboscidae	Elephantidae	<i>Elephas</i> ssp., <i>Loxodonta</i> ssp.

PŘÍLOHA III

Srovnávací tabulka podle čl. 257 odst. 2

1. Směrnice 64/432/ES.

Směrnice 64/432/EHS	Toto nařízení
Článek 1	-
Článek 2	Článek 4 (částečně), čl. 150 odst. 3 a čl. 220 odst. 3
Čl. 3 odst. 1	Články 121 a 123
Čl. 3 odst. 2	Čl. 121 odst. 2, čl. 123 odst. 1 a čl. 146 odst. 3 a 4
Čl. 4 odst. 1	Čl. 121 odst. 1
Čl. 4 odst. 2 a 3	Čl. 122 odst. 1 a 2
Čl. 5 odst. 1	Čl. 140 odst. 1, články 142 a 143
Čl. 5 odst. 2	Čl. 146 odst. 3 a 4
Čl. 5 odst. 2 písm. a)	Čl. 144 písm. a)
Čl. 5 odst. 2 písm. b)	Čl. 141 odst. 1 písm. b)
Čl. 5 odst. 3	Čl. 146 odst. 3 a 4
Čl. 5 odst. 4	Článek 150
Čl. 5 odst. 5	Články 130, 132 a 150
Článek 6	Články 127, 128, 129
Článek 6a	-
Článek 7	Články 129 a 130, čl. 131 písm. a) a článek 132
Článek 8	Články 16, 17 a 18 a čl. 16 odst. 3, čl. 17 odst. 3, čl. 18 odst. 3 a článek 19
Článek 9	Čl. 30 odst. 1, články 31 a 32 a čl. 30 odst. 3 a 4, čl. 31 odst. 2
Článek 10	Čl. 30 odst. 2, články 31, 32, 36, 41, 42, 39 a

	40, čl. 41 odst. 3 a čl. 42 odst. 5 a 6
Čl. 11 odst. 1	Čl. 89 odst. 1 písm. a), články 92 a 93 a čl. 92 odst. 2
Čl. 11 odst. 2	Články 97, 100 a 101
Čl. 11 odst. 3	Článek 93, 94
Čl. 11 odst. 4	Článek 95
Čl. 11 odst. 5 až 6	Čl. 92 odst. 1 písm. d) a čl. 92 odst. 2 písm. d)
Čl. 12 odst. 1	Článek 122
Čl. 12 odst. 2	Články 99 a 100
Čl. 12 odst. 3	Čl. 122 odst. 1 písm. a) a b)
Čl. 12 odst. 4	Článek 140 odst. 3
Čl. 12 odst. 5 a 6	-
Čl. 13 odst. 1 a 2	Články 89, 92, 93, 94, 97, 100 a 101
Čl. 13 odst. 3	Článek 95
Čl. 13 odst. 4	-
Čl. 13 odst. 5 a 6	Článek 96
Čl. 14 odst. 1 a 2	-
Čl. 14 odst. 3 písm. A. a B.	-
Čl. 14 odst. 3 písm. C.	Článek 103
Čl. 14 odst. 4 až 6	-
Čl. 15 odst. 1	Článek 256
Čl. 15 odst. 2 až 4	-
Článek 16	-
Článek 17	-
Článek 17a	-
Článek 18	Článek 103
Článek 19	-

Článek 20	-
2. Směrnice 77/391/EHS	
Směrnice 77/391/EHS	Toto nařízení
Článek 1	-
Čl. 2 odst. 1	Čl. 30 odst. 1
Čl. 2 odst. 2	Články 31, 32
Čl. 2 odst. 3	Článek 33
Čl. 2 odst. 4	Články 36 a 41
Čl. 3 odst. 1	Čl. 30 odst. 1
Čl. 3 odst. 2	Články 31, 32
Čl. 3 odst. 3	Článek 33
Čl. 3 odst. 4	Články 36 a 41
Článek 4	Čl. 30 odst. 1, články 31, 32, 33, 36 a 41
Článek 5	-
Článek 6	-
Článek 7	-
Článek 8	-
Článek 9	-
Článek 10	-
Článek 11	-
Článek 12	-
Článek 13	-
Článek 14	-
Článek 15	-

3. Směrnice 78/52/EHS

Směrnice 78/52/EHS	Toto nařízení
Článek 1	-
Článek 2	Článek 4 (částečně)
Čl. 3 odst. 1	Čl. 30 odst. 1, články 31, 34 a 35
Čl. 3 odst. 2	-
Čl. 3 odst. 3	-
Čl. 3 odst. 4	Čl. 30 odst. 1 a článek 31
Článek 4	Čl. 30 odst. 1, články 31 a 35
Článek 5	Články 16, 17, 18, 46 a 47
Čl. 6 odst. 1	Články 73 až 75
Čl. 6 odst. 2	Články 76 a 77
Čl. 6 odst. 3	Články 78 a 79
Článek 7	Články 78 a 79
Článek 8	Články 78 a 79
Článek 9	Články 78 a 79
Článek 10	Články 78 a 79
Článek 11	Články 78 a 79
Článek 12	Články 78 a 79
Článek 13	Články 16, 17, 18, 46 a 47
Čl. 14 odst. 1	Články 73 až 75
Čl. 14 odst. 2	Články 76 a 77
Čl. 14 odst. 3	Články 78 a 79
Článek 15	Články 78 a 79
Článek 16	Články 78 a 79
Článek 17	Články 78 a 79
Článek 18	Články 78 a 79

Článek 19	Články 78 a 79
Článek 20	Články 78 a 79
Článek 21	-
Článek 22	Články 16, 17, 18, 46 a 47
Článek 23	Články 73 až 79
Článek 24	Články 78 a 79
Článek 25	Články 78 a 79
Článek 26	Články 78 a 79
Článek 27	Čl. 121 odst. 1, čl. 123 odst. 1 písm. b)
Článek 28	-
Článek 29	-
Článek 30	-

4. Směrnice 80/1095/EHS

Směrnice 80/1095/EHS	Toto nařízení
Článek 1	Čl. 30 odst. 1 a článek 36
Článek 2	Článek 4 (částečně)
Článek 3	Čl. 30 odst. 1, články 34 a 35
Článek 3a	Čl. 30 odst. 1, články 34 a 35
Článek 4	Články 31, 32 a 35
Článek 4a	Články 31, 32 a 35
Článek 5	-
Článek 6	Čl. 30 odst. 1 písm. b), čl. 30 odst. 3 a článek 31
Článek 7	Články 36, 39 a 40
Článek 8	Články 41 a 42
Článek 9	-

Článek 11	-
Článek 12	-
Článek 12a	-
Článek 13	-

5. Směrnice 82/894/EHS

Směrnice 82/894/EHS	Toto nařízení
Článek 1	-
Článek 2	Článek 4 (částečně)
Článek 3	Články 17, 19, 20 a 21
Článek 4	Články 17, 18, 19, 20 a 21
Článek 5	Čl. 21 písm. b) a c)
Článek 6	-
Článek 7	-
Článek 8	-

6. Směrnice 88/407/EHS

Směrnice 88/407/EHS	Toto nařízení
Článek 1	-
Článek 2	Článek 4 (částečně)
Článek 3	Články 157 a 158
Článek 4	Čl. 158 písm. b) a c)
Článek 5	Články 89, 92, 95 a 96
Čl. 6 odst. 1	Články 159 a 160
Čl. 6 odst. 2	-
Čl. 6 odst. 3 a 4	-

Článek 8	Čl. 230 odst. 1 písm. a) a článek 231
Článek 9	Čl. 230 odst. 1 písm. b), články 234 a 235
Článek 10	Čl. 230 odst. 1 písm. c), články 231, 236 a 238
Článek 11	Čl. 230 odst. 1 písm. d) a články 239 a 240
Článek 12	Čl. 230 odst. 2
Článek 15	Články 246 až 251
Článek 16	-
Článek 17	-
Článek 18	-
Článek 20	-
Článek 21	-
Článek 22	-

7. Směrnice 89/556/EHS

Směrnice 89/556/EHS	Toto nařízení
Článek 1	-
Článek 2	Článek 4 (částečně)
Článek 3	Články 157, 158 a 159
Čl. 5 odst. 1	Články 89 a 92
Čl. 5 odst. 2	Článek 96
Čl. 5 odst. 2a a 3	Článek 92
Článek 6	Články 159 a 160
Článek 7	Čl. 230 odst. 1 písm. a) a článek 231
Článek 8	Čl. 230 odst. 1 písm. b), články 234 a 235
Článek 9	Čl. 230 odst. 1 písm. c), články 236 a 238
Článek 10	Čl. 230 odst. 1 písm. d), články 239 a 240

Článek 11	Čl. 230 odst. 2 a články 249 až 251
Článek 14	Články 246 až 248
Článek 15	-
Článek 16	-
Článek 17	-
Článek 18	-
Článek 19	-
Článek 20	-
Článek 21	-

8. Směrnice 90/429/EHS

Směrnice 90/429/EHS	Toto nařízení
Článek 1	-
Článek 2	Článek 4 (částečně)
Článek 3	Články 157 a 158
Článek 4	-
Čl. 5 odst. 1	Články 89 a 92
Čl. 5 odst. 2	Článek 96
Čl. 6 odst. 1	Články 159 a 160
Čl. 6 odst. 2	-
Článek 7	Čl. 230 odst. 1 písm. a) a článek 231
Článek 8	Čl. 230 odst. 1 písm. b), články 234 a 235
Článek 9	Čl. 230 odst. 1 písm. c), články 236 a 238
Článek 10	Čl. 230 odst. 1 písm. d), články 239 a 240
Čl. 11 odst. 1	Čl. 230 odst. 2
Čl. 11 odst. 2 a 3	-

Článek 12	Článek 239
Článek 13	-
Článek 14	-
Článek 15	Články 246 až 251
Článek 16	-
Článek 17	-
Článek 18	-
Článek 19	-
Článek 20	-
Článek 21	-
Článek 22	-

9. Směrnice 91/68/EHS

Směrnice 91/68/EHS	Toto nařízení
Článek 1	-
Článek 2	Článek 4 (částečně), čl. 150 odst. 3 a čl. 220 odst. 3
Čl. 3 odst. 1, 2, 3 a 5	Články 127 a 128
Čl. 3 odst. 4	Článek 136
Čl. 4 odst. 1	Čl. 121 odst. 2 písm. b), články 127 a 128
Čl. 4 odst. 2	Článek 125
Čl. 4 odst. 3	Článek 128
Článek 4a	Článek 128
Čl. 4b odst. 1 až 3	Článek 128
Čl. 4b odst. 4	Článek 130
Čl. 4b odst. 5	Článek 129
Čl. 4b odst. 6	Čl. 121 odst. 1 a článek 122

Čl. 4c odst. 1 a 2	Článek 128
Čl. 4c odst. 3	Články 130 a 132
Článek 5	Článek 128
Článek 6	Článek 128
Čl. 7 odst. 1 až 3	Články 30, 31 a 32
Čl. 7 odst. 4	-
Čl. 8 odst. 1 až 3	Články 36, 39 a 40
Čl. 8 odst. 4	-
Čl. 8a odst. 1	Čl. 89 odst. 1 písm. a), články 92, 93 a 131
Čl. 8a odst. 2	Články 97 a 100
Čl. 8a odst. 3	Články 93, 94 a 96
Čl. 8a odst. 4	Článek 95
Čl. 8a odst. 5	Čl. 92 odst. 1 písm. d) a čl. 92 odst. 2 písm. d)
Čl. 8b odst. 1	Článek 82, čl. 89 odst. 1 písm. a), články 92, 93, 97, 100 a 131
Čl. 8b odst. 2	Články 89, 92, 93
Čl. 8b odst. 3	Článek 95
Čl. 8b odst. 4	-
Čl. 8c odst. 1	Články 85 a 122
Čl. 8c odst. 2	Článek 99
Čl. 8c odst. 3	Čl. 122 odst. 1 písm. a)
Čl. 8c odst. 4 a 5	-
Článek 9	Články 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146 a 150
Článek 10	-
Článek 11	-
Článek 12	Čl. 141 písm. b)

Článek 14	-
Článek 15	-
Článek 17	-
Článek 18	-

10. Rozhodnutí 91/666/EHS

Rozhodnutí 91/666/EHS	Toto nařízení
Článek 1	-
Článek 2	Článek 4 (částečně)
Článek 3	Článek 48
Článek 4	Články 48, 49 a 50
Článek 5	Články 48 a 50
Článek 6	Článek 15 a čl. 48 odst. 3 písm. b)
Článek 7	Článek 50
Článek 8	-
Článek 9	-
Článek 10	-
Článek 11	-
Článek 12	-

11. Směrnice 92/35/EHS

Směrnice 92/35/EHS	Toto nařízení
Článek 1	-
Článek 2	Článek 4 (částečně)
Článek 3	Článek 16

Článek 4	Články 53 až 57 a 59
Článek 5	Články 46 a 47
Článek 6	Články 60 až 69
Článek 7	Článek 57
Článek 8	Článek 64
Článek 9	Články 65, 66 a 67
Článek 10	Články 65, 66 a 67
Článek 11	Článek 68
Článek 12	Čl. 71 odst. 1
Článek 13	Čl. 65 odst. 2
Článek 14	-
Článek 15	-
Článek 16	-
Článek 17	Články 43, 44 a 45
Článek 18	-
Článek 19	-
Článek 20	-
Článek 21	-
Článek 22	-

12. Směrnice 92/65/EHS

Směrnice 92/65/EHS	Toto nařízení
Článek 1	-
Článek 2	Článek 4 (částečně)
Článek 3	-
Článek 4	Články 121, 123, 16, 17, 18, čl. 30 odst. 2, články 140 až 143, 146 a 148

Článek 5	Články 133, 134, 140, 141
Čl. 6 písm. A. Čl. 6 písm. B.	Články 121, 123, 127, 128, 134, 137, 140 až 143 -
Čl. 7 písm. A. Čl. 7 písm. B.	Články 121, 123, 127, 128, 134, 137 a 140 až 143 -
Článek 8	Články 121, 123, 133 a 140 až 143
Článek 9	Články 121, 123, 133 a 140 až 143
Čl. 10 odst. 1 až 4 Čl. 10 odst. 5 až 7	Články 121, 123, 133, 140 až 143 -
Článek 10a	Článek 30
Čl. 11 odst. 1 Čl. 11 odst. 2 a 3 Čl. 11 odst. 4 Čl. 11 odst. 5	Článek 155 Články 155, 157 a 158, 140 až 143 Články 92 a 96 Článek 162
Čl. 12 odst. 1 Čl. 12 odst. 2 Čl. 12 odst. 3 Čl. 12 odst. 4 Čl. 12 odst. 5 Čl. 12 odst. 6	- Články 246 až 248 Články 82, 97, 100 Články 140 až 146 a 149 až 151 - Článek 256
Čl. 13 odst. 1 Čl. 13 odst. 2	Články 133, 140 až 146 a 148 Články 90, 92, 93 až 96
Článek 14	Články 30, 31 a 32
Článek 15	Články 36, 39, 40 a 41
Článek 16	Čl. 230 odst. 1 a článek 236

Čl. 17 odst. 1	Čl. 230 odst. 1 písm. a), b) a c)
Čl. 17 odst. 2	Článek 231
Čl. 17 odst. 3	Články 231, 234 a 235
Čl. 17 odst. 4 a 5	-
Článek 18	Čl. 230 odst. 1 písm. d), článek 239
Článek 19	Článek 236
Článek 20	Čl. 230 odst. 2, články 246 až 248
Článek 21	Články 141, 142, 143, 160, 209 a 211
Článek 22	-
Článek 23	-
Článek 24	Čl. 230 odst. 1 písm. d), článek 239, čl. 241 odst. 1 písm. a) bod v) a čl. 241 odst. 1 písm. c) bod iv)
Článek 25	-
Článek 26	-
Článek 27	-
Článek 28	-
Článek 29	-
Článek 30	-

13. Směrnice 92/66/EHS

Směrnice 92/66/EHS	Toto nařízení
Článek 1	-
Článek 2	Článek 4 (částečně)
Článek 3	Článek 16
Článek 4	Články 53 až 56, čl. 57 odst. 1 a článek 59
Článek 5	Články 60 až 63

Článek 6	Článek 63
Článek 7	Článek 57, čl. 43 odst. 2 písm. d)
Článek 8	Články 55 a 56
Čl. 9 odst. 1	Článek 64
Čl. 9 odst. 2	Články 65 až 68
Článek 10	Články 65 a 67
Článek 11	Čl. 67 písm. b), čl. 68 odst. 1 písm. b) a čl. 68 odst. 2 písm. a)
Článek 12	Článek 54
Článek 13	Čl. 65 odst. 2
Článek 14	-
Článek 15	-
Článek 16	Články 46 a 47
Článek 17	Článek 47
Článek 18	Čl. 65 písm. e), články 67 a 69
Čl. 19 odst. 1 až 3	Články 53 až 56
Čl. 19 odst. 4	Čl. 57 odst. 1, články 60 až 63
Čl. 19 odst. 5	Čl. 71 odst. 2
Článek 20	-
Článek 21	Články 43 a 44
Článek 22	-
Článek 23	-
Článek 24	-
Článek 25	-
Článek 26	-
Článek 27	-

14. Směrnice 92/118/EHS

Směrnice 92/118/EHS	Toto nařízení
Článek 1	-
Článek 2	Článek 4 (částečně)
Článek 3	Články 164, 223 a čl. 228 písm. c) bod v)
Čl. 4 odst. 1	Články 164, 223 a čl. 228 písm. c) bod v)
Čl. 4 odst. 2	-
Článek 5	Články 164 a 223
Článek 6	Čl. 15 odst. 1 písm. b) a čl. 15 odst. 2 písm. b)
Čl. 7 odst. 1	-
Čl. 7 odst. 2	Články 246 až 248
Čl. 7 odst. 3	-
Čl. 7 odst. 4	Článek 256
Článek 8	-
Článek 9	Články 230 a 236
Článek 10	Články 230, 236, 239 a 241
Článek 11	Čl. 241 odst. 1 písm. c) bod ii)
Článek 12	-
Článek 13	Čl. 241 odst. 1 písm. c) bod i)
Článek 14	-
Článek 15	-
Článek 16	Čl. 241 odst. 1 písm. c) bod v)
Článek 17	-
Článek 18	-
Článek 19	-
Článek 20	-

15. Směrnice 92/119/EHS

Směrnice 92/119/EHS	Toto nařízení
Článek 1	-
Článek 2	Článek 4 (částečně)
Článek 3	Článek 16
Článek 4	Články 53 až 57 a 59
Článek 5	Články 60 až 63
Článek 6	Články 70 a čl. 71 odst. 2
Článek 7	Článek 63
Článek 8	Článek 57
Článek 9	Články 62 a 63
Článek 10	Článek 64
Článek 11	Články 65 až 68 a čl. 71 odst. 2
Článek 12	Články 65 až 68
Článek 13	Čl. 67 písm. a)
Článek 14	Čl. 65 odst. 2
Článek 15	-
Článek 16	Čl. 63 písm. b), čl. 67 písm. b), čl. 68 odst. 1 písm. b) a čl. 68 odst. 2 písm. a)
Článek 17	-
Článek 18	-
Článek 19	Články 46, 47 a 69
Článek 20	Články 43, 44 a 45
Článek 21	-
Článek 22	-
Článek 23	-

Článek 24	-
Článek 25	-
Článek 26	-
Článek 27	-
Článek 28	-

16. Rozhodnutí 95/410/EHS

Rozhodnutí 95/410/EHS	Toto nařízení
Článek 1	Články 127 až 129
Článek 2	Čl. 128 odst. 1 písm. c)
Článek 3	Články 140, 142 a 143
Článek 4	-
Článek 5	-
Článek 6	-

17. Směrnice 2000/75/ES

Směrnice 2000/75/ES	Toto nařízení
Článek 1	-
Článek 2	Článek 4 (částečně)
Článek 3	Článek 16
Čl. 4 odst. 1 a 2	Články 54 a 55
Čl. 4 odst. 3	Článek 53
Čl. 4 odst. 4	Článek 56
Čl. 4 odst. 5	Článek 70
Čl. 4 odst. 6	Článek 59
Článek 5	Články 46 a 47

Článek 6	Články 60 až 64
Článek 7	Článek 57
Článek 8	Články 64, 68 a čl. 71 odst. 3
Článek 9	Články 65 a 67
Čl. 10 odst. 1	Články 64 a 67
Čl. 10 odst. 2	Články 46 a 47
Článek 11	-
Článek 12	Články 65 a 67
Článek 13	Čl. 71 odst. 1
Článek 14	Čl. 65 odst. 2
Článek 15	-
Článek 16	-
Článek 17	-
Článek 18	Články 43, 44 a 45
Článek 19	-
Článek 20	-
Článek 21	-
Článek 22	-
Článek 23	-

18. Nařízení (ES) č. 1760/2000

Nařízení (ES) č. 1760/2000	Toto nařízení
Článek 1	Článek 102
Článek 2	Článek 4 (částečně)
Článek 3	Čl. 102 odst. 2 a článek 105
Článek 4	Čl. 106 písm. a), články 108, 114, 115 a 117

Článek 5	Čl. 103 odst. 1 písm. a)
Článek 6	Článek 104, čl. 106 písm. b), články 108, 114, 115 a 117
Článek 7	Články 97, 100 a 101 a čl. 106 písm. b) bod i) a čl. 106 písm. c)
Článek 8	Článek 105
Článek 9	-
Čl. 10 písm. a) až c)	Články 114, 115, 117
Čl. 10 písm. d) a e)	-
Čl. 10 písm. f)	Článek 258
Článek 11	-
Článek 12	-
Článek 13	-
Článek 14	-
Článek 15	-
Článek 16	-
Článek 17	-
Článek 18	-
Článek 19	-
Článek 20	-
Článek 21	-
Článek 22	-
Článek 23	-
Článek 24	-
Článek 25	-

19. Směrnice 2001/89/ES

Směrnice 2001/89/ES	Toto nařízení
Článek 1	-
Článek 2	Článek 4 (částečně)
Článek 3	Články 16, 17, 18 a 21
Článek 4	Články 53 až čl. 57 odst. 1 a článek 59
Článek 5	Články 60 až 63 a čl. 71 odst. 2
Článek 6	Články 63 a 71
Článek 7	Články 62 a 63 a čl. 65 odst. 1 písm. b)
Článek 8	Článek 57
Článek 9	Článek 64
Článek 10	Články 65 až 68
Článek 11	Články 65 až 68
Článek 12	Čl. 65 odst. 1 písm. f), čl. 67 písm. b) a čl. 68 odst. 1 písm. b)
Článek 13	Čl. 61 odst. 3, čl. 63 písm. d) a článek 68
Článek 14	Články 62 a 63
Článek 15	Článek 70
Článek 16	Článek 70 a články 30 až 35
Článek 17	Článek 15, čl. 54 odst. 2 a 3, čl. 65 odst. 1 písm. b) a čl. 67 písm. c)
Článek 18	Články 15, 46 a 47
Článek 19	Čl. 65 odst. 1 písm. e), články 67 a 69
Článek 20	Článek 70
Článek 21	-
Článek 22	Články 43, 44 a 45
Článek 23	Čl. 43 odst. 2 písm. d) a článek 44
Článek 24	-

Článek 25	-
Článek 26	-
Článek 27	-
Článek 28	-
Článek 29	-
Článek 30	-
Článek 31	-

20. Směrnice 2002/60/ES

Směrnice 2002/60/ES	Toto nařízení
Článek 1	-
Článek 2	Článek 4 (částečně)
Článek 3	Články 16, 17, 18 a 21
Článek 4	Články 53 až 56, čl. 57 odst. 1 a článek 59
Článek 5	Články 60 až 63 a čl. 71 odst. 2
Článek 6	Články 63 a 71
Článek 7	Články 62 a 63
Článek 8	Článek 57
Článek 9	Článek 64
Článek 10	Články 65, 67 a 68
Článek 11	Články 65, 67 a 68
Článek 12	Čl. 65 odst. 1 písm. f), čl. 67 písm. b) a čl. 68 odst. 1 písm. b)
Článek 13	Čl. 61 odst. 3, čl. 63 písm. d) a článek 68
Článek 14	Články 62 a 63
Článek 15	Článek 70
Článek 16	Článek 70 a články 30 až 35

Článek 17	Čl. 61 písm. f) a článek 63
Článek 18	Článek 15, čl. 54 odst. 2 a 3, čl. 65 odst. 1 písm. b) a čl. 67 písm. c)
Článek 19	Články 15, 46 a 47
Článek 20	-
Článek 21	Články 43, 44 a 45
Článek 22	Čl. 43 odst. 2 písm. d) a článek 44
Článek 23	-
Článek 24	-
Článek 25	-
Článek 26	-
Článek 27	-
Článek 28	-
Článek 29	-
Článek 30	-

21. Směrnice 2002/99/ES

Směrnice 2002/99/ES	Toto nařízení
Článek 1	-
Článek 2	Článek 4 (částečně)
Článek 3	Články 164 a 223, čl. 228 písm. c) bod v)
Článek 4	Čl. 65 odst. 1 písm. c), písm. d) bod i), písm. g), h), i), články 67, 164, 223 a čl. 229 odst. 1 písm. d)
Článek 5	Články 165, 166, 224 a 225
Článek 6	-
Článek 7	Články 236 a 238
Článek 8	Články 231, 232 a 233

Článek 9	Články 239 a 240
Článek 10	-
Článek 11	-
Článek 12	-
Článek 13	-
Článek 14	-
Článek 15	-
Článek 16	-

22. Směrnice 2003/85/ES

Směrnice 2003/85/ES	Toto nařízení
Článek 1	-
Článek 2	Článek 4 (částečně)
Článek 3	Články 16, 17, 18 a 21
Článek 4	Články 53 až 56 a čl. 57 odst. 1
Článek 5	Čl. 55 odst. 1 písm. d) a e) a čl. 55 odst. 2
Článek 6	Čl. 55 odst. 1 písm. f) bod i), čl. 55 odst. 2 a čl. 56 písm. b)
Článek 7	Čl. 55 odst. 1 písm. f) bod ii)
Článek 8	Čl. 55 odst. 1 písm. f) a čl. 55 odst. 2
Článek 9	Článek 59
Článek 10	Články 60, 61, 63
Článek 11	Čl. 61 odst. 1 písm. f), čl. 63 písm. b), čl. 65 odst. 1 písm. f) a čl. 67 písm. b)
Článek 12	Čl. 65 odst. 1 písm. h) a i) a článek 67
Článek 13	Článek 57
Článek 14	Články 61 a 63

Článek 15	Články 61 a 63
Článek 16	Články 61, 62 a 63
Článek 17	Čl. 71 odst. 2 a 3
Článek 18	Články 61 a 63
Článek 19	Články 62 a 63
Článek 20	Čl. 71 odst. 2 a 3
Článek 21	Článek 64
Článek 22	Články 65 až 67
Článek 23	Články 65 až 67
Článek 24	Články 67 a čl. 71 odst. 1
Článek 25	Čl. 65 odst. 1 písm. c), písm. d) bod i), písm. g), h), i) a článek 67
Článek 26	Čl. 65 odst. 1 písm. c), písm. d) bod i), písm. g), h), i), články 67 a 164
Článek 27	Čl. 65 odst. 1 písm. c), písm. d) bod i), písm. g), h), i), články 67 a 164
Článek 28	Čl. 65 odst. 1 písm. c), písm. d) bod iii) a článek 67
Článek 29	Čl. 65 odst. 1 písm. c), písm. d) bod ii) a článek 67
Článek 30	Čl. 65 odst. 1 písm. c), písm. d) bod ii) a článek 67
Článek 31	Čl. 65 odst. 1 písm. c), písm. d) bod ii) a článek 67
Článek 32	Články 65 a 67
Článek 33	Čl. 65 odst. 1 písm. c), písm. d) bod ii) a článek 67
Článek 34	Článek 67, čl. 140 odst. 2, čl. 159 odst. 1 písm. b), čl. 165 odst. 1 písm. b)
Článek 35	Článek 71
Článek 36	Článek 68

Článek 37	Články 65 a 67
Článek 38	Články 65 a 67
Článek 39	Čl. 65 odst. 1 písm. c), písm. d) bod i), písm. g), h), i), články 67 a 164
Článek 40	Čl. 65 odst. 1 písm. c), písm. d) bod i), písm. g), h), i), články 67 a 164
Článek 41	Čl. 65 odst. 1 písm. c), písm. d) bod ii) a článek 67
Článek 42	Články 65 a 67
Článek 43	Článek 71
Článek 44	Článek 68
Článek 45	Články 64, 69 a 71
Článek 46	Články 65 a 67
Článek 47	Čl. 65 odst. 1 písm. h) a článek 67
Článek 48	Čl. 140 odst. 2
Článek 49	Články 15, 46 a 47
Článek 50	Články 46, 47 a 69
Článek 51	Články 46, 47 a 69
Článek 52	Články 46 a 47
Článek 53	Články 46 a 47
Článek 54	Články 46, 47, 65, 67 a čl. 69 odst. 3
Článek 55	Články 46, 47, 65, 67 a čl. 69 odst. 3
Článek 56	Článek 47, čl. 68 odst. 1 písm. c) a čl. 69 odst. 3
Článek 57	Článek 47, čl. 68 odst. 1 písm. c) a čl. 69 odst. 3
Článek 58	Čl. 65 odst. 1 písm. c) a článek 67
Článek 59	Články 36, 38, 39, 40 a 68
Článek 60	Články 36, 38, 39, 40 a 68

Článek 61	Články 36, 38, 39, 40 a 68
Článek 62	Článek 68
Článek 63	Čl. 140 odst. 2, články 159 a 165
Článek 64	Čl. 69 odst. 3 a článek 128
Článek 65	Článek 15
Článek 66	-
Článek 67	-
Článek 68	-
Článek 69	-
Článek 70	Článek 15
Článek 71	Čl. 54 odst. 2 a 3, článek 58, čl. 61 odst. 1 písm. g), čl. 63 písm. c), čl. 65 odst. 1 písm. b), čl. 67 písm. c), čl. 68 odst. 1 písm. c) a čl. 68 odst. 2 písm. b)
Článek 72	Článek 43
Článek 73	Článek 45
Článek 74	Čl. 43 odst. 2 písm. d)
Článek 75	Článek 44
Článek 76	Čl. 43 odst. 2 písm. d) a článek 44
Článek 77	Článek 44
Článek 78	Čl. 43 odst. 2 písm. d)
Článek 79	Článek 52
Článek 80	Článek 48
Článek 81	Čl. 48 odst. 3 a článek 50
Článek 82	Čl. 48 odst. 3 a článek 50
Článek 83	Článek 49
Článek 84	Čl. 48 odst. 3 a článek 50
Článek 85	Článek 70 a čl. 71 odst. 3

Článek 86	Článek 256
Článek 87	-
Článek 88	Čl. 71 odst. 3
Článek 89	-
Článek 90	-
Článek 91	-
Článek 92	-
Článek 93	-
Článek 94	-
Článek 95	-

23. Nařízení (ES) č. 998/2003

Nařízení (ES) č. 998/2003	Toto nařízení
Článek 1	-
Článek 2	-
Článek 3	Článek 4 (částečně)
Článek 4	Článek 112, čl. 114 písm. e) a článek 117
Článek 5	Články 152, 222 a 228
Článek 6	-
Článek 7	Čl. 152 odst. 2 a 3 a čl. 222 odst. 2 a 3
Článek 8	Čl. 241 odst. 1 písm. a) bod ii)
Článek 9	Čl. 241 odst. 1 písm. a) bod ii)
Článek 10	Článek 231
Článek 11	-
Článek 12	-
Článek 13	-

Čl. 14 první a druhý pododstavec	Článek 239
Čl. 14 třetí pododstavec	-
Čl. 14 čtvrtý pododstavec	Čl. 236 odst. 1 písm. b) a čl. 241 odst. 1 písm. a) bod ii)
Článek 15	-
Článek 16	-
Článek 17	Čl. 152 odst. 2 a 3, čl. 222 odst. 2 a 3, článek 228 a čl. 241 odst. 1 písm. a) bod ii)
Článek 18	Články 246 až 251
Článek 19	Čl. 4 odst. 2 písm. b), čl. 152 odst. 2 a 3, čl. 222 odst. 2 a 3, článek 228 a čl. 241 odst. 1 písm. a) bod ii)
Čl. 19a odst. 1	Čl. 114 písm. e) a článek 117
Čl. 19a odst. 2	Čl. 152 odst. 2 a 3
Článek 20	-
Článek 21	-
Článek 22	-
Článek 23	-
Článek 24	-
Článek 25	-

24. Nařízení (ES) č. 21/2004

Nařízení (ES) č. 21/2004	Toto nařízení
Článek 1	Článek 102
Článek 2	Článek 4 (částečně)
Čl. 3 odst. 1	Čl. 102 odst. 2
Čl. 3 odst. 2	Článek 105
Čl. 4 odst. 1 a 2	Čl. 107 písm. a), články 114, 115 a 117

Čl. 4 odst. 3	Čl. 114 písm. b) a čl. 115 písm. a)
Čl. 4 odst. 4 až 7	Článek 114
Čl. 4 odst. 8	Článek 105
Čl. 4 odst. 9	Čl. 114 písm. b)
Článek 5	Články 97, 100, 101 a 105 a čl. 106 písm. b) a c)
Článek 6	Čl. 105 písm. b), čl. 107 písm. b), článek 108, čl. 114 písm. c) bod ii), články 115 a 117
Článek 7	Článek 96
Čl. 8 odst. 1	Článek 103
Čl. 8 odst. 2	Čl. 107 písm. c)
Čl. 8 odst. 3 až 5	Článek 103
Článek 9	Čl. 114 písm. b) a článek 117
Čl. 10 odst. 1 písm. a)	-
Čl. 10 odst. 1 písm. b)	Článek 256
Čl. 10 odst. 1 písm. c)	Článek 258
Čl. 10 odst. 2	Článek 117
Článek 11	Článek 105
Čl. 12 odst. 1	-
Čl. 12 odst. 2	Článek 256
Čl. 12 odst. 4 až 7	-
Článek 13	-
Článek 14	-
Článek 15	-
Článek 16	-
Článek 17	-

25. Směrnice 2004/68/ES

Směrnice 2004/68/ES	Toto nařízení
Článek 1	-
Článek 2	Článek 4 (částečně)
Čl. 3 odst. 1	Čl. 230 odst. 1 písm. a)
Čl. 3 odst. 2	Čl. 233 odst. 1 písm. b)
Článek 4	Čl. 231 odst. 1
Článek 5	Čl. 231 odst. 1 a 3 a článek 232
Článek 6	Články 236 a 237
Článek 7	Čl. 236 odst. 1 písm. a) a čl. 236 odst. 2 a článek 237
Článek 8	Článek 236, čl. 239 odst. 4 a čl. 241 odst. 1 písm. a)
Článek 9	Čl. 236 odst. 1 a čl. 239 odst. 4
Článek 10	Čl. 236 odst. 1 a čl. 239 odst. 4
Článek 11	Čl. 230 odst. 1 písm. d), články 239 a 240
Článek 12	-
Článek 13	-
Článek 14	-
Článek 16	-
Článek 17	-
Článek 18	-
Článek 19	-
Článek 20	-
Článek 21	-

26. Směrnice 2005/94/ES

Směrnice 2005/94/ES	Toto nařízení
Článek 1	-
Článek 2	Článek 4 (částečně)
Článek 3	Článek 9
Článek 4	Články 27 a 28
Článek 5	Články 16, 17, 18 a 21
Článek 6	Článek 57
Článek 7	Články 53 až 56 a čl. 57 odst. 1
Článek 8	Čl. 55 odst. 2
Článek 9	Článek 59
Článek 10	Čl. 55 odst. 1 písm. e) a f) a článek 56
Článek 11	Články 61 a 63
Článek 12	Článek 63
Článek 13	Články 61 a 63
Článek 14	Čl. 63 písm. a)
Článek 15	Článek 62 a čl. 63 písm. e)
Článek 16	Článek 64
Článek 17	Články 65 a 67
Článek 18	Čl. 65 odst. 1 písm. a) a b) a článek 67
Článek 19	Články 65 a 67
Článek 20	Čl. 65 odst. 1 písm. d) bod ii) a článek 67
Článek 21	Čl. 65 odst. 1 písm. c) a i) a článek 67
Článek 22	Čl. 65 odst. 1 písm. c) a i) a článek 67
Článek 23	Čl. 65 odst. 1 písm. c) a článek 67
Článek 24	Čl. 65 odst. 1 písm. c) a článek 67
Článek 25	Čl. 65 odst. 1 písm. c) a článek 67

Článek 26	Čl. 65 odst. 1 písm. c) a článek 67
Článek 27	Čl. 65 odst. 1 písm. d) bod ii) a článek 67
Článek 28	Čl. 65 odst. 1 písm. f) a čl. 67 písm. b)
Článek 29	Článek 68
Článek 30	Články 65 a 67
Článek 31	Článek 68
Článek 32	Články 64, 65 a 67 a čl. 71 odst. 3
Článek 33	Článek 67 a čl. 71 odst. 3
Článek 34	Článek 37, čl. 65 odst. 1 písm. i), článek 67 a čl. 71 odst. 3
Článek 35	Články 54 a 61
Článek 36	Články 61 a 63
Článek 37	Články 61 a 63
Článek 38	Články 61, 63, 65 a 67
Článek 39	Články 61 a 63 a čl. 71 odst. 3
Článek 40	Články 61 a 63 a čl. 71 odst. 3
Článek 41	Články 61 a 63 a čl. 71 odst. 3
Článek 42	Články 62 a 63
Článek 43	Článek 64
Článek 44	Články 65 a 67
Článek 45	Článek 68
Článek 46	Čl. 64 odst. 4, článek 67 a čl. 71 odst. 3
Článek 47	Články 61 a 63 a článek 71
Článek 48	Čl. 68 odst. 1 písm. b) a čl. 68 odst. 2 písm. a)
Článek 49	Čl. 61 odst. 3 a článek 68
Článek 50	Článek 15, čl. 54 odst. 2 písm. b) a c) a čl. 54 odst. 3, čl. 58 odst. 2, čl. 63 odst. 5

Článek 51	-
Článek 52	Články 46 a 47
Článek 53	Článek 69
Článek 54	Články 46, 47, 65, 67 a 69
Článek 55	Články 46, 47, 65, 67 a 69
Článek 56	Články 46 a 47
Článek 57	Článek 47
Článek 58	Články 48 až 51
Článek 59	Článek 52
Článek 60	-
Článek 61	Článek 256
Článek 62	Články 43 až 45
Článek 63	-
Článek 64	-
Článek 65	-
Článek 66	-
Článek 67	-
Článek 68	-
Článek 69	-

27. Směrnice 2006/88/ES

Směrnice 2006/88/ES	Toto nařízení
Článek 1	-
Článek 2	Článek 2 a čl. 3 odst. 2
Článek 3	Článek 4 (částečně)
Čl. 4 odst. 1	Články 170, 171, 174 a 175

Čl. 4 odst. 2	Článek 177
Čl. 4 odst. 3	Čl. 183 odst. 2
Čl. 4 odst. 4	Články 170, 171, 172 a 173
Čl. 4 odst. 5	-
Článek 5	Článek 179
Článek 6	Články 183 a 184
Čl. 7 odst. 1 a 2	-
Čl. 7 odst. 3	Článek 256
Článek 8	Články 185, 186, 187 a 188
Článek 9	Čl. 179 odst. 1 písm. a) bod i) a čl. 179 odst. 2 a 3
Článek 10	Čl. 179 odst. 1 písm. a) bod ii) a čl. 179 odst. 2 a 3
Článek 11	Články 190 a 204
Článek 12	Článek 190
Článek 13	Článek 191
Čl. 14 odst. 1 a 2	Článek 208
Čl. 14 odst. 3 a 4	Články 219 a 220
Čl. 15 odst. 1 a 2	Články 195 a 196
Čl. 15 odst. 3	Článek 192
Čl. 15 odst. 4	Články 195, 196 a 198
Článek 16	Článek 196
Článek 17	Článek 196
Článek 18	Články 200 a 201
Článek 19	Články 200 a 201
Článek 20	Článek 199
Článek 21	Články 202, 203 a 205

Článek 22	Čl. 230 odst. 1 písm. a)
Článek 23	Články 231 a 232
Článek 24	Čl. 230 odst. 1 písm. d) a článek 239
Článek 25	Články 236, 239 a 240
Článek 26	Článek 16
Článek 27	Články 17 a 18
Článek 28	Články 53 až 55 a 72 až 74
Článek 29	Článek 57
Článek 30	Články 59 a 77
Článek 31	-
Článek 32	Články 60, 61, 62 a 64
Článek 33	Články 65 a 67
Článek 34	Čl. 61 odst. 1 písm. b) a c) a článek 63
Článek 35	Čl. 61 odst. 3 a článek 63
Článek 36	-
Článek 37	Článek 68
Článek 38	Články 76 a 78
Článek 39	Články 78 a 79
Článek 40	Článek 80
Článek 41	Čl. 246 odst. 1 písm. b) a c)
Článek 42	Čl. 71 odst. 3
Článek 43	Článek 227
Článek 44	Články 26, 27, 30 a 31
Článek 45	Článek 32
Článek 46	Článek 34
Článek 47	Články 43 a 44

Článek 48	Články 46 a 47
Článek 49	Článek 36
Článek 50	Články 36 a 37
Článek 51	Článek 38
Článek 52	Článek 41
Článek 53	Článek 42
Článek 54	-
Článek 55	-
Článek 56	-
Čl. 57 písm. a)	-
Čl. 57 písm. b)	Čl. 54 odst. 2 písm. c) a čl. 54 odst. 3, článek 58, čl. 61 odst. 1 písm. h), čl. 63 písm. c), čl. 67 odst. 1 písm. b) a čl. 67 písm. c)
Čl. 57 písm. c)	-
Článek 58	-
Článek 59	Článek 38, článek 183 (částečně)
Článek 60	Článek 256
Článek 61	-
Článek 62	-
Článek 63	-
Článek 64	-
Článek 65	-
Článek 66	-
Článek 67	-

28. Směrnice 2008/71/ES

Směrnice 2008/71/ES	Toto nařízení
Článek 1	-
Článek 2	Článek 4 (částečně)
Čl. 3 odst. 1	Články 96 a 115
Čl. 3 odst. 2	-
Čl. 4 odst. 1	Články 97 a 115
Čl. 4 odst. 2	Článek 110
Čl. 5 odst. 1	Čl. 110 písm. a), čl. 114 písm. b) a článek 117
Čl. 5 odst. 2	Čl. 110 písm. a) a článek 111
Čl. 6 odst. 1	Čl. 110 písm. a), články 115 a 117
Čl. 6 odst. 2	-
Článek 7	Čl. 103 odst. 1 písm. b) a čl. 103 odst. 2
Článek 8	Článek 110, čl. 114 písm. d)
Článek 9	Článek 256
Článek 10	-
Článek 11	-
Článek 12	-
Článek 13	-

29. Směrnice 2009/156/ES

Směrnice 2009/156/ES	Toto nařízení
Článek 1	-
Článek 2	Článek 4 (částečně)
Článek 3	Články 123 a 136
Čl. 4 odst. 1	Článek 127 a čl. 146 odst. 3

Čl. 4 odst. 2	Články 127 a 128
Čl. 4 odst. 3	Článek 125
Čl. 4 odst. 4	Články 109, 114 a 117
Čl. 4 odst. 5	Čl. 123 odst. 1 písm. a) a články 127 a 128
Čl. 4 odst. 6	Články 30 až 35
Článek 5	Články 127 a 128
Článek 6	Články 127 a 128 a čl. 141 písm. b)
Čl. 7 odst. 1	Čl. 123 odst. 2 a článek 130
Čl. 7 odst. 2	Články 127, 128 a 129
Čl. 7 odst. 3	Články 127, 128 a 129
Článek 8	Čl. 109 odst. 1 písm. c), články 114, 117 a 140 až 143
Článek 9	Články 246 až 248 (částečně)
Článek 10	-
Článek 11	-
Čl. 12 odst. 1, 2 a 3	Čl. 230 odst. 1 písm. a) a článek 231
Čl. 12 odst. 4 a 5	Článek 236
Článek 13	Články 231 a 236
Článek 14	Článek 236
Článek 15	Článek 236
Článek 16	Články 236, 238 a 239
Článek 17	Článek 236
Článek 18	-
Článek 19	Článek 236
Článek 20	-
Článek 21	-
Článek 22	-

Článek 23	-
Článek 24	-

30. Směrnice 2009/158/ES

Směrnice 2009/158/ES	Toto nařízení
Článek 1	-
Článek 2	Článek 4 (částečně)
Článek 3	-
Článek 4	-
Článek 5	Články 123, 127, 128, 157 a 158
Článek 6	Články 121, 123 a 157
Článek 7	Článek 96
Článek 8	Články 157 a 158
Článek 9	Články 127 a 128
Článek 10	Články 127 a 128
Článek 11	Články 127 a 128
Článek 12	Články 127 a 128
Článek 13	Článek 128
Článek 14	Článek 128
Čl. 15 odst. 1 písm. a)	Články 157 a 158
Čl. 15 odst. 1 písm. b) až d)	Články 127 a 128
Čl. 15 odst. 2	Články 30 až 35
Článek 16	Články 30 až 35
Článek 17	Články 36, 39 a 40
Článek 18	Články 121 a 122, čl. 123 odst. 1 písm. a) a čl. 123 odst. 2 a čl. 155 odst. 3
Článek 19	Článek 128

Článek 20	Články 140 až 147 a články 159 a 160
Článek 21	-
Článek 22	-
Článek 23	Čl. 230 odst. 1 písm. a), články 231 a 232
Článek 24	Článek 236
Článek 25	Článek 236
Článek 26	Článek 239
Článek 27	-
Článek 28	Články 236, 237 a 238
Článek 29	Články 236 a 241
Článek 30	Článek 236
Článek 31	Články 246 až 248
Článek 32	-
Článek 33	-
Článek 34	-
Článek 35	-
Článek 36	-
Článek 37	-
Článek 38	-